¶ Roberti VVhitintoni L. Secunda grammatice pars de syllabarũ quantitate, accẽtu. & varijs metrorũ generibus. nuprime recẽsita, limatius polita, adiectis cõpluscu=lis, & nõnullis Calcographorum elimatis erratis.

Robertus VV. L. Candido lecto. Sal.

Atis admirari nequeo/quidnam animi habent nõnulli (nũc tẽ=
poris grammaticæ professores: q̃ syllabarũ quantitates/quo
(nescio) abducti fastidio discipulis legere cõtemnãt. Quũ etenĩ
grãmatica recte scribendi recteq̃ loquendi sit scientia: res pri=
ma et necessario amplectenda videt̃ grãmatico: vel solutã/ vel
pedestrẽ orationẽ lecturo. vt accentũ (hoc est recte pulcreq̃ pro=
nũciandi peritiam) calleat. Cõperies q̃ plurimos (apud nostra
tes p̃sertim) adolescentulos: q̃ Terentianas comœdias/ Hora
tianas historias. Tulliana officia. Vergilianã poesim. probe in
terpretari norint. At si quæras cuiusq̃ syllabæ quantitatẽ: defixo vultu hærent
cogitabũdi/ tanq̃ incognitũ et inauditũ obstupescẽtes. audies etiã q̃plures p̃sby
teros (qđ absurdius est) sacras (quas frequẽtat ecclesia) odas: insulsissime legere/ le
gẽdo claudicare/ claudicando barbare ꝛ inepte p̃nũciare. At vnde id fit: nisi q̃ illi
asini bipedes (iure sic eos appellitẽ) numerosam orationẽ a soluta non discernant.
Culpa ne eorũ ꝺ cã: an potius suorũ præceptorũ: q̃ ordine præpostero/ contenta=
neũ et efficacem discipulorũ erudiendorũ p̃uertũt modũ: tanq̃ extructores inertes
q̃ fundamentũ edificij a tecto iacere nitũtur. Legũt aliis Ciceronis officia q̃ mora
lis philosophiæ argutiis scaturiunt. Aliis vero euãgelia ꝛ Pauli epistolas/ quib⁹
p̃funda theologiæ abyssus reconditur: ambiciosi ꝛ audaces interp̃tãtur: priusq̃
prima grammatices rudimẽta intelligãt. Expergiscimini igit̃ vos grãmaticæ p̃
fessores/ letheo flumine sopiti: atq̃ nõ minus vestro pudori/ q̃ discipulorũ vtilitati
mature cõsulite. Syllabarũ quantitates vnde ad accentũ cõmodius p̃uenit̃ disci=
pulis aperire: neq̃ ad accentũ solũ: verũ etiã ad omnia carminũ gñã erit aditus.
Ne tam facile reiiciatis illud qđ tã nouæ q̃ veteris legis scitissimi ꝛ eruditissimi
viri obuiis (vt aiũt) cõplectebãtur vlnis. Nonne carminũ studiosi fuerũt sancti et
eruditi viri? Quid Hieremias in vtero sanctificatus? nũq̃d trenorũ librũ eo carmi=
ne scripsit? quo gñe poematũ (Hieronymo teste) apud græcos visus ẽ Simonides.
quid Job iustissimus? q̃ magnã partẽ calamitatũ heroico carmine decurrit. Audi
q̃d iubet psalmographus s̃m cor dñi electus. In hymnis confitemini illi. Nouæ le
gis (rite si scruteris) inuenies carmine qui delectati sunt Ambrosiũ. Hieronymum.
Augustinũ. vt manifestant sua opera cũ multis aliis/ ꝛ q̃ poemata ediderunt san=
ctissima: vt Prudentiũ. Prosperũ. Joannem Damascenũ. Cosmã Hierosolymita=
nũ. cũ cæteris. vnde habemus sacros (quos ecclesia frequẽtat) hymnos ꝛ nisi ab iis
supra memoratis. Quid de summis philosophis cẽses? Nõne Plato ille diuin⁹ (di=
uo Augustino teste) poemata edidit ꝛ tragœdias? Quid Empedocles? nonne phi=
losophus et poeta fuit? tragœdias ꝛ Xerxes trãsitũ carmine scripsit/ alios taceo.
Quod si ita tibi placeas: vt religiosiorẽ/ sanctiorẽ/ ꝛ sapientiorẽ te iis superiorib⁹
iudices: poemata et oĩa carminũ genera reiicias: vel (si possis) explodas. Sin eos
bene ꝛ beate cẽsuisse cogites: cũ iis poemata et carmina (saltem p̃bata) euoluas/
ames/ colas. At tandẽ nobis obiicies forte q̃ iusto curiosior hac in re tibi videar.
q̃d ad hanc rẽ attulim⁹. Respondeo. Id qđ tui torporis ꝛ fastidij causas (forsan) ex=
cutiet. Quosdã de hac re scripsisse cõperio: alios tamẽ iusto succinctius/ alios autẽ
qui plenius scripserũt/ nũc supuacanee nũc cimeriis (vt aiunt) tenebris obscurius.
Nunc ita ambigue. vt ignores. quo vultus teneas mutantẽ prothea nodo. Quare
iis incõmodis te et alios (modo placeat industria) leuare studui. Pedestri oratio=
ne hoc de syllabarũ quãtitate opusculũ edidimus: eo q̃ soluta oratio plærisq̃ one
rosior cõprobatur q̃ vt puerorũ ingeniola memoriter facile cõplectãtur. Habet enĩ
in se carmen. nescio q̃d latẽtis energiæ: vt ꝛ facilius adipiscatur (expertus loq̃r) et
tenatius/ durantiusq̃ inhæreat. Eo fit (vt mea fert opinio) q̃ carmẽ certo pedũ nu=
mero/ ꝛ debita tẽpis mensura cõplexũ coartat̃ ita: vt facilius ꝛ delectabilius colle=
ctũ/ memoriæ recõdi possit. Soluta vero oratio laxiorib⁹ habenis/ quasi in liberio
ri campo vagis diffluit discursib⁹: ne in angusto memoriæ repositoriolo tã cõmo=
de: ꝛ tã facile cõtrahi ꝛ reduci queat. Postremo exactis his iam lucubrationib⁹:
non deerũt perfrictæ frõtis obtrectatores supercilioſi/ q̃ has (vt alias) tentabũt. Po=
stica sanna adunco suspendere naso. Sentient tamẽ (si bilẽ moueant) q̃ scœnũ (vt aiũ)

habēt in cornu: p illustratis aliorū opusculis q̄dam fortuitu minus vsitata aucupa būtur: accusantes hoc opusculū minus perfectū fore. At illud Hieronymianū respō sum sibi habeāt velim. Nulla inq̄t tam sctā. tā iusta. & diu ꝓuisa est cōstitutio: q̄ in futurū plurimos nō patiatur defectus/ & q̄ aliq̄n correctione nō egeat. Dicā igitur nō arrogās cū Augustino diuo. Nō me pigebit. sicubi erro dicere. quisq̄s ergo hæc audit vel legit: vbi pariter certus est/ pergat mecū. vbi errorē suū cognoscit redeat ad me. vbi meū/ reuocet me. Sicq̄ (liuore secluso) vnanimes cū charitatis zelo curramus ꝓ brauio. Et si qd in hoc opusculo ꝯgerēdo/ laudis & meriti ꝓmeruerim: illi detur qui vbi vult spirat/ et diuisiones gratiarum dilargitur / cui sit honor et gloria. Amen.

¶ De syllabarum quantitate.

¶ Secūda pars grāmaticæ (vt sentit tā Sulpitius q̄ Sipōtinus) est syllaba. Et vt alij q̄dā sentiūt ꝓsœdia q̄ latine accētꝰ dr. Sed qm̄ accētꝰ (nisi prius ꝓspecta syllabarū quātitate) cognosci neq̄t: igit syllabarū quantitatē ꝑus ꝯstringere libet. Et qm̄ oīs q̄ a ratione suscipit de aliq̄ re institutio (vt de officijs ꝑmo cēsuit Cicero) debet a diffinitione ꝓficisci: vt intelligat/ qd sit id de q̄ disputetur. idcirco ꝑmo qd syllaba sit diffinire haud dissentaneū visum est.

¶ Diffinitio syllabæ.

Yllaba dicatur. quæ vnā aut plures tenet ī se
Litterulas halitu / atq; tono / ꝓlata sub vno.
Quā spectant tēpus / nūerus sic litterularum/
Spiritus/ accentus: testatur vt ille Perottus.

¶ Syllaba est vox lr̄alis/ vnā vl' plures ī se lr̄as ꝯtinēs/ sub vno spiritu & vno accētu indistāter ꝓlata. ¶ Syllabæ accidūt. iiij. Tp̄s. nūerꝰ lr̄arū. spūs. & accētus.

¶ Diffinitio temporis.

Est tempus per quod metitur syllaba quæuis.
Syllaba quæ breuis est vnius dicitur esse
Temporis. & fertur tibi syllaba longa duorū
Quæ breuis aut longa est: cōmunis dicitur esse.

¶ Tēpus est ꝑ qd cuiuslibet syllabæ mēsura cognoscit et quantitas. Tēpora sunt tria. Breue. lōgū. et cōmune. Omnis syllaba breuis viiꝰ est tēporis. lōga vero duorū est tēporū. quæ aūt breuis indifferēter aut lōga est/ dr cōmunis.

¶ De numero literarum.

Ad sex litterulas constabit syllaba ab vna.
Testes a simul ab sic abs crux trās simul & stirps.

¶ Nūerus literarū accidit syllabæ. Nā syllaba ab vna ad sex literas cōstare pōt, vt A. ab. abs. crux. trans. et stirps.

¶ Nūerus siue diuisio literarū.

Bina & viginti sunt nūc elementa latinis
Quinæ vocales. a. e. i. o. simul u. sunt.
Y ypsilon at græca est & mutuo sumpta latinis.
Græcis dūtaxat scribendis vocibus apta.
Præter vocales est cōsona littera quæuis.
Semiq; vocales sunt hæc. l. m. n. r. s. x. z.
Mutæ sunt nouem. b, c, d, f, g, k, p, q, t,

L.m.n.r.simul s.liquidas dic quinq; fuisse.
Quorũ dũtaxat nunc hæc/l.r.obtinet vsus.
H aspirandi nota sit sed littera nulla.

¶ Et quoniã in literas (vnde syllaba cõflatur) incidimus priusq̃ vlterius progrediamur earundẽ diuisionẽ et potestatem dilucidare operepreciũ visum est. Literæ aũt apd latinos sunt duę & viginti. A.b.c.d.e.f.g.i.k.l.m.n.o.p.q.r.s.t.v.x.y.z. Quarũ q̃nq3 sunt vocales a.e.i.o.et u. y vero vocalis græca est & in græcis scribitur dictionibus vt Tityrus. Cæteras oẽs p̃ter vocales consonãtes dicimus / quarũ nouem sunt mutæ. b.c.d.f.g.k.p.q.t. Semiuocales sunt septẽ. l.m.n.r.s.x.z. Ex iis duę sunt liquidæ. l.et r. Apud priscos tamẽ fuerũt q̃nq3. l.m.n.r.et s.

I simul v cum sit vocali iuncta sequenti
Vel sibi principio vocis sit consona simplex
Simplicis in medio vocis sed quando locatur
Inter vocales i fertur consona duplex.
Talis & in quinto per cæsuram genitiui
Vel recti remanet/pronomen ei tamen aufer.
Compositi in medio simplex i consona habetur.

¶ J et v quando in principio dictionis aliis vocalibus vel sibi ipsis connectũr vnã cõficientes syllabã simplices sunt cõsonãtes: vt Juno. vates. vinũ. vult. iis. iidem. Qñ aũt i/in medio simplicis dictionis inter duas vocales posita cũ vocali sequẽti cõnectitur est duplex consonans: vt Troia. aio. meio eius. cuius. Eadem etiam remanet in casibus deductis per cæsurã genitiui vel nominatiui. vocali sequẽti deeisa. vt Pompeius Pompei. Caius Cai. Excipitur ei/dtũs pronoĩs in quo vocalis est. in dictionibus vero cõpositis est simplex consonans: vt in reiicio.

X duplex/sic zita quod est simplex aliquando.

¶ X et z dicũtur duplices consonãtes / q2 duarũ cõsonantiũ vim habẽt et pro duabus ponũtur. x aũt p c et s ponitur. vt in axis qđ idẽ sonat qđ acsis / z aũt pro dupli ci ss: vt in græcizo/qđ idẽ ferme sonat qđ græcisso.

¶ De spiritu.

Spiritus est duplex alter leuis/alter & asper.

Spiritus sunt duo. alter leuis/q̃ leui et molli sono enũciatur: vt qui in vocali desinit. vt da. mo. pro. præ &c. Alter est asper: qui aspero sono enũciatur. vt q̃ in dupli ci consonante desinit. vt crux. stirps. frons.

¶ De prima syllaba cognoscenda.

Principio vocis quæ constat syllaba prima est
Octo modis quanta est istis quę noscitur apte.
Vocali præeunte aliam/sic & positura/
Compositura/diphthongo/sic præpositura/
Deriuato/exemplo/præcepto quoq; certo.

¶ Prima syllaba ea dr/q̃ in principio dictionis pluriũ syllabarũ ponit. Cui9 quãtitas octo modis cognoscitur. vocali ante vocalẽ. positione. cõpositione. deriuatione. diphthongo. prã põne. exemplo. et regula.

¶ De vocali ante vocalem.

Vocalem breuies/alia comitante latinis.
Græcis interdũ longa: interdũ breuiatur.

Ei longabis quintæ quando immediate
I præit: at breuis (vt fidei) si consona præsit.
Fio cum ductis produc: r / e / ni comitetur.
Eha Produces alia dius. varia ohe.

¶ Vocalis ante vocalē in latinis dictionibus semper corripitur: vt deus. Sed in græcis aliqñ ꝑducitur. vt zoilus. Troilus. Troas. Aliqñ breuiatur. vt iambus. hyades / Jacchus. producitur etiam in ei quintæ declinationis: quādo i / immediate ꝑcedit ei. vt in diei / speciei. qñ sit cōsonans ꝑsit / ei corripitur. vt in fidei / rei / spei. producitur in fio / et eius ductis: vt fiebam fiam: nisi quū r / sequitur e: tunc eni corripitur. vt in fierem / fieri: producitur etiam in eha. dius. aha. Variatur ohe. Persius. Auriculis quibus et dicas cute perditus ohe. Marti. Ohe iam satis est ohe libelle. ꝑhale. est.

Arbitrio breuis aut longus genitiuus in ius.
Alterius breuies. sed produc semper alius.

¶ In iis genitiuis q̄ in ius exeunt / vocalis prior indifferēs est. Virg. Illius immēse rupērūt horrea messes. Idem alibi. Quis cladem illius noctē quis funera fando. Idē alibi. Unius ob noxam et furias Aiacis Oilei. In prosa tamē ꝑducūtur semper. Alterius tantū corripitur. Et alius in gtō semper producitur.

¶ De græcis dictionibus quæ vocalem ante vocalē breuiant & quæ ꝑducūt / cōes tam primis q̄ medijs syllabis regulas subiecimus.

¶ De vocali ante vocalem in græcis & barbaris. quibus latini vtuntur.

Super a. breuiāt. sup e. aut i. barbara græca.

¶ A in barbaris & græcis dictionibus corripitur ante a. vt phraares viri ꝓpriū. Nausicaa Alcinoi filia. Marti. Si mihi Nausicaæ patrios concederet hortos. Corripitur etiā a ante e. vt Aello canis propriū. Ouidius in meta. Et cursu fortis Aello. Est etiā harpyiæ nomē in eodē li. Exterruit ales aello. Phaeton phœbi ex Climene filius. Oui. ij. meta. Danae Persei mater. Hora. li. car. Inclusam Danaen turris ahenea. Pasiphae Minois vxor. Propertius li. ij. Vobiscū Europe nec ꝓba pasiphae. Aedō. auis est luscinia. Virg. Quodqz leues calami qđ suauis cātat Aedon. Corripitur etiā a ante i. vt Naim. vrbs in Sedulio. Cayster cū y græco. Nā in his libris vbicūqz dico i / corripi vł ꝑduci. itellige tā de y græco q̄ de i latino. Sais nomen Mineruæ & cuiusdā vrbis. Propertius li. ij. Mercurioqz Sais fertur bœbæ idos vndis.

Phraares. Nausicaa. Aello. Phaeton. Danae. Pasiphae. Aedon. Niam. Cayster. Sais.

¶ Exceptio.

ꝓpriū virri.
nomē āgeli. .i. iacob. ꝓpriū viri. ꝓpriū āgeli
the ayer. ꝓpriū viri. vt Michael. Israel. Natanael. Raphael.
Sed produc aer. Laertes. cuncta & in ael.
a taygeta vel te. mulierꝫ nomē. regio. mulieris nomē.
Taygetus. ta & te. Lais vel Achaia Thais.
nymphæ
a Thracia. nomen. regio. vt pictai. aulai. gtī vetusti.
Thraicius Nais Panchaia, clausa & in ai.

Aer. Laertes. ¶ Finita i ael.

¶ Excipiuntur a priori regula nola/quæ producũtur. Aer. Lu. li. j. Aer et lõgi voluẽt titana labores. Lucre. li. iiij. p synæresim ptulit dicẽs. Expirãt aerẽ panaces absynthia tætra. hũc imitãtur Sidoni⁹ ꝛ alij. ¶ Laertes. tæ. Ulissis pater. Oui. xiij. meta. Nã mihi Laertes pater est. ¶ Excipiuntur cuncta finita in ael. vt Michael. Raphael. Israel. Nathanael. Uale. Flaccus li. vj. argonauticorũ. hic et odoratus fragranti crine Michael. Dicit Nebrissensis oia in ael produci ꝑpter Flacci authoritatẽ. q̃ ante tp̃a hieronymi floruit inter illustres. Sedulius li. iij. Quis nõ dormitat i æuũ. qui regit Israel. neq; prorsus dormiet vnq;. Prudẽti⁹ in psycomachia. Respectãs victor hiantẽ/Israel rabiem. Arator semp vtitur synæresi. vt Israel dicta tenet. quæ in scãsione sonat. Isrel dicta tenet. rarissime imiteris. Iuuẽcus etiã sic in hoc spondaico. Tum primũ iusto cõcurrit Nathanaeli. Idẽ. Israelitarũ cumulatæ gloria gentis. Sidonius quoq; in eucharistico. Rapiẽs quũ tympana siccus Israel appensi p concaua gurgitis iret.

¶ Annotatio.

Per hæc deceptus est Philelphus l. ix. septimæ dicẽs. Petruci⁹ Michael Romanæ gloria Senæ. Et desyderius Erasmus (teste Ninuits) i his sapphicis. Porro tu pmas tibi vendicato Carminis partes Michael beate. Proxime pmis Raphael canere. Sic plures nõ paruæ doctrinæ viri. q̃ minime respuissent authoritatẽ elegãtissimi Ualerij Flacci si animaduertissent.

Taygetus. Lais. Achaia. Thais. Thraicius. Nais. Panchaia. Sti ꝛ dti in ai.

¶ Taygetus cũ y. mõtis nomẽ. Luc. iiij. Felicidiq; inculta iuuẽtus Taygeti. Dicitur et Taygete. tes. ꝛ Taygeta. tæ. Agenoris filia ꝛ vna Pleiadum. Oui. iiij. fasto. Maian et Electran et Taygetenq; Ioui. ¶ Lais. idis. mulieris propriũ. Properti⁹. Nõ ita cõplebãt ephyreæ Laidos ędes. Producit etiam Laius viri ꝑpriũ. ꝛ Laicus. ¶ Achaia. regio grecię. vñ achaicus et achais. idis. ꝛ achæus. ꝛ achiuus. Paris ad helenam. Ah q̃ties dices q̃ pauper achaia nostra est. ¶ Thais mulieris ꝑpriũ. Marti. li. iij. Thaida Quintus amat. ¶ Thraicius a Thracia. Boetius li. iij. Ode. xij. Uates Thraicius gemẽs. Uersus est glyconic⁹ trimeter. ¶ Nais. idis. nomẽ fluuij. etiã nymphæ: q̃ etiã Naias dr̃. Uirg. Tibi cãdida Nais. ¶ Pãchaia regio Arabiæ. Uirg. ij. geor. Totaq; thuriferis Pãchaia pinguis arenis. ¶ Producuntur etiam antiqui genitiui in ai/siue latini/siue græci. vt animai. aulai. pictai.

Baal.

Ista Baal Cain variata leges & Habraham.

¶ Baal variatur. quia priorem producit Prudẽtius. At Sedulius. Tunc coluere Baal: nũc elegere Barabbam. Baal est propriũ idolæ. i. deus muscarum. ¶ Cain ꝑpriũ. Uariatur apud Christianos habraham. Arator li. ij. Deus inq̃t habrahã finis est hexametri. Prudentius corripuit.

¶ A ante o & u.

Barbaricis græcis longa a super o. super uq;.

Laocoon. Lycaon. Laomedon. Nicolaus. Menelaus. Esau. Capharnaum.

¶ Barbara et græca producunt a ante o/et u. vt Aon. Laocoon. Amithaon. Machaon. Chaon. Dedymaon. Imaon. Parthaon. Lycaon. Laomedon. Testimonia vulgo occurrũt. A ante u. vt Nicolaus: cõtra multos ineptulos. Nã venit a Laos. i. ppl̃us. vt ista. Menelaus. Prothesilaus. Archelaus. Quis Guaguinus corripuit Esau. Capharnaum.

¶ Exceptio.

canis nomen apud Oui. — proprĩũ viri. — ꝯfusio rerũ. — iuuenis amatus a Sappho poetide.

Aglaodos breuies. Gabaonq; Chaosq; Phaonq;

hippodamiæ pr̃. — Uñ græci danai dicti. — ꝑpriũ viri. — ꝑpriũ viri. — viri propriũ.

Oenomaus Danaus Talausq; Laodocus. adde

pictoris nomen. — .i. pmã syllabã. — mulieris nomẽ. — cuius scd̃a cor. in ep̃la Erus ad Leandrũ. — .s. scd̃am.

Aglaophon. produc sed Laodocen breuiabis,

Est Pharaon varium. regio sed Aonia curta.

¶ Pharaon variatur. Arator lib. ij. Nec iam sua iura Phaaron ægyptusq; tenet. Idem. Quem vinxerat ante Phaaron. Claud. ad Jacobũ. Mergatur volucres seu Pharaonis equi. ¶ Aonia p hæmonia galliæ regione corripitur. Petrarcha li. j. eplarũ. Proxima pulvereo strepit omnis Aonia campo. At Aonia ab Aon Aonis & Aonides producũtur. Oui. Separat aonios actæis Phocis ab aruis. — Pharaon. Aonia.

¶ E ante a.

E Super a. simul u. producunt barbara græca.

¶ Barbara & græca producunt e ante a. vt Andreas / Aeneas. Calliopea / Melopea / Penelopea / Cytherea. & alia q̃ græce per ei diphthongon scribuntur aut per ita / quam in e longam plærũq; vertimus. Virg. Orph. Calliopea lino formosus Apollo. — Annotatio de ei diphthongo & ita in grecis dictionibus.

Ae diphthongus & œ super a produc simul uq;.

¶ Ae diphthongus & Œ ante a semp producũtur. vt Aeacus / Astrea. Oeagrus. Cea. Phæax / Sceæ. Alphesibœa propriũ mulieris. Similiter producũtur super u. vt Alcaeus / Alphaeus / Matthaeus. propria virorũ. Oe. vt Melibœus propriũ viri. Cœus gigas. — Ae et Œ sup a.

¶ Exceptio. E ante a, e, i, o, u, breue.

E super a græco breuies quarto / quod ab eus fit.
Interdũq; lego longũ. at raro atq; licenter.
E breuis obliquis super i, simul o, super uq;.

¶ Actiuis in ea ab eus. e corripit. Ouidius. Thesea de noni. qui te dimittere nollet. Interdũ pducitur: sed raro / & licẽter. Virg. iij. Enei. Idomenea ducẽ desertaq; littora Cretę. Idẽ eneid. j. Ilionea petit dextra lęuaq; serestũ. Hęc variatio accidit (teste Seruio) q gręca lingua quintuplex est. vtpote Aeolica. Ionica. Dorica. Attica. cõis. qd tamen in solis inuẽtis. raro & parce est imitandũ. — Greca lingua est quintuplex.

¶ E etiã in cęteris obliqs ante i o. et u. corripi legitur. Marti. Flet Philomela nephas incesti Tereos et q muta puella fuit / garrula fertur auis. Ouidius in Ibin. Strymonię matres Orpheon esserate. Hora. in car. ode. vj. Nec cursus duplices q; mare vlisei. Et ode. xxiiij. Quod si Treicio blãdi⁹ Orpheo. Vers⁹ Asclepiade⁹. Sidoni⁹ i ppontico. Calcat Piritoũq; Theseumq;. Phale. est. — E an i. o. u. corripitur.

montis & fontis propriũ. | artocrea ex pane & carne (a pyc) | troiani: ab Aeneas.

Albimeam breuies sic artocream Aeneadesq;

viri pprĩũ. north wynd. viri propriũ. viri pprĩũ. ppñ hispanię.

Cum Bareas Boreas Cleadas Broteas Baleares

a plate. | phĩlosophi proprium. | a Cyane possessiuum. | phĩlosophi proprium.

Bractea Carnęades sic Cyaneusq; Cleanthes

forma vel species. | viri pprĩũ. | alpones. | naples. vt Neapolis. | nearchus. i nouus. | phĩ propriũ.

Idea sic Cyneas, lea, ducta neosq; Clearchus.

deus maris. viri propriũ | alpones. Inous filius.

Oceanus Meleager sicq; leæna Learchus.

mulierĩ pprĩũ. Samnii vxor. oppidi nomẽ. loc⁹ ludis apt⁹. oppidi nomẽ.

Adde Neæra Rhea Tegea, atq; theatra Theanũ

Theano. us. pprĩũ mulieris. viri propriũ.

Hisce thearus iunge Theano sicq; Nealces.

Rhea mr Remi & Romuli ꝑ oẽ. pð. Vir. vij. Collis auentini sylua quẽ rhea sacerdos,

propria mulierum.
vt Dorothea Leucothea. vrbs. oppidi nomen.
Cum thea coniunctis. Tyrea addas atq; Reate.

¶De iis quæ variantur.

E añ a varium.

a bloode strete. Laconiæ
.i.variae. strete. a daunse. vrbe vel sylua. pmõtoriũ.
Cõmunes plateam choream Nemeam Maleamq;
an armyngswerde. a nemeees. vt Philelphus.vi.hecatostich a.decadis.ix.
Rhompheam nemeen. quidã iungũtq; leandrum.

¶E ante e,i,o,& u.

Alphæus cum æ diphthongo viri ppriũ est.

legitur ꝛ rarius produci. filius Priami. ppriũ fluuii.
vt Nemee.es.vrbs et sylua. Deiphobus. Alpheus.
Breuis est super e simul o.longa i super uq;.
Andromaches pater. vnus iudicũ Israel. Colchorũ rex.
Eetion longa est.varia at Gedeon & Aeeta.

Aeeta.

Aeeta est varium. Medea Iasoni apud Ouidium. Accipit hospitio iuuenes æeta pelasgos. Sed q: græci diphthongũ ante vocalem corripiunt. ideo prima i æeta nonnunq̃ corripitur. qd rarissime imitabimur. Hypsipyle Iasoni. Nam hæc æsonides: sed filia phasis æete. Multi legunt per o.vt oeta. sed Nimiuita refragatur testimoniis. Virgilii. Ouidii. Valerii Flacci. ꝛ aliorum. Gedeon variatur. Sidonius. Firmasti Gedeona tubis inserte canoris. Baptista Mantuanus. Velleraq; ꝛ siccos magni Gedeonis imbres.

Gedeon.

¶Exceptiones quę e producũt ante o.

Deois
Lageos.
Actæon.
Aegæon.
Aeolus.
Aeon.
Gæomantia.
Mæotis.
Pęon.pęonia.
œ ante o.
Bœotia.

Deois produc Eos sic nata,lageos.
Nilus fluuius. Neptuni filius.
vt gœon. Bœotus.
Ae,sic diphthongon simul œ.quoties præit oq;.

¶Deois.oidis.i.Proserpina. Eos aurora./siue oriens. Unde Eous.a.ũ.productis prima ꝛ secunda. Lageos vitis et hærba quædã leporaria. Et æ diphthongus añ o.vt Actæon viri ppriũ. Aegæon gigas. Aeolus ventorũ rex. Aeon græce/latine æuũ. Gæorgius nomẽ viri. Gæomantia ex terra diuinatio. Mæotis.otidis palus scythica. Gæorgica opus Vergilianũ. Mæon propriũ viri. Mæonia regio patria Homeri. vñ Mæonides ꝛ Mæoni⁹. Pæon medic⁹ ꝛ pes metricus. Pæonia hærba ꝛ regio. ¶Oe ante o.vt Bœotia regio a Bœoto Neptuni filio. Ouidi. in meta. Mœonia saccondas Bœotiaq; illa vocato. Inepte igitur dixit Philelphus l.vii.quartæ. Tenuie sinens quantũ sub ore Bœotia gessit. Scribitur rectissime cũ œ diphthongo in prima syllaba.licet vulgus Boetia scribat, ꝛ Nestor dicat habere œ in secunda syllaba. Et Gæorgius Valla dicat trãspositis syllabis Bœotia dici.vt Cæyx dicim⁹:græci vo Cyæx. Testes sunt doctissimi viri Hermolaus barbarus ꝛ Angelus politianus/qui se ita inuenisse in vetustissimis codicibus scribũt. Sic Raphael Regi⁹. ꝛ Calepinus cũ multis aliis. Bœotix Cimbriorum rex. Homœosis. Homœoteleuton figuræ. Oeos Atticæ populus.

¶Annotatio.
Cęyx.
Cyęx.
Bœotix.
Homœosis.
Homoeoteleuton. Oeos.

¶Exceptiones eorum quæ e ante i/habẽt.

De iis q̃ variantur.

mulieris nomen.
Nereis Aeneis variantur, curta Neipe,

Ae diphthongus & œ super i/producta locatur.

¶ Nereis et Eneis variant. Oui. xiij. meta. Nerei te veneror tua fulmine seuior ira In eo lo. Discedunt placidisq; natant Nereides vndis. Papinius. xij. theb. Uiue precor ne tu diuinam Eneida tenta. Ouidius. ij. tristium. Sumpserit Eneiden: genitrix vbi prima requiret. ¶ Ae diphthongus et oe producũtur ante i. vt Caeyx cũ y Alcyones marit⁹. Oe: vt monotopoeia. i. nois fictio. vt Balo. mugio. hinnio. ab anomatos. i. nomen et poeio. i. fingo. poeia. i. fictio. prosopopoeia. i. persone fictio. Prosopon personam dicimus.

Nereis. Eneis. Caeyx/ Monotopeia. Prosopopeia.

¶ Exceptio habentium e ante u.

Iuncta theos breuies, neos, & creos, atq; Creusa.
Ennens euganeus coleus sic culeus Orpheus.

¶ E ante u corripiunt composita a theos. vt Dorotheus viri propriũ. a doron. i. donum: et theos deus. sic Dorothea. Entheus. i. deo plenus. Et transpositis partibus vt Theodorus. i. donũ dei. idẽ q̃d Dorotheus. Timotheus. i. honorãs deũ. Theophilus. i. amans deũ. et cõposita cũ neos. i. nouus. Euneus propriũ viri. i. noua bonitas. Euganeus: ab Euganeis montibus. & si qua alia. A creos. i. caro. vt Pãcreum. et si q̃d est aliud. Coleus pro testiculo/aut potius vagina testium. Culeus idem significat. Orpheus trisyllabum protulit. Uirgilius in culice. Tantum non Orpheus hestrum. nomen poete.

Et Zebedeus legitur sic Zebedeusq;.

¶ Baptista Mantuanus. Tertia de natis tibi zebedee duobus. Iuuencus. Illi zebedeum genitorem in puppe relinquunt.

Dorothea. Eutheus. Theodorus. Timotheus/ Theophilus. Euneus. Euganeus. Pancreum. Coleus. Culeus. Orpheus.

¶ Annotatio deriuatiuorum in æus, in eius, oius, ous.

A grecis produc deriuata omnia ferme
Quę formant æus, simul eius, oius, ous,
Sed sine diphthongo nonnulla in eus breuiabis

¶ Deriuata plerũq; in aeus a Greca dictione per ae diphthongõ scripta producuntur: vt ex Prisciano collegimus/ & ex frequẽti Poetarũ lectione animaduertimus. vt a timo dictione Greca. i. honoro/estimo/iudeo. Timaeus ꝓpriũ viri. A ptolemo. i. pugno Ptolomaeus. Ab acta. i. littus Actaeus. i. certensis. Ab Achaia Achae⁹. i. Grecus. dicũtur & Achaici & Achiui. Agoras forũ. hinc agoraeus. i. nundinarius. Creta regio. cretaeus. Ida. idaeus. Mytilene. mytilenaeus. Phebe & Phebus. phebaeus. Mausolus mausolaeus. Phryx phrygae⁹. Pythagoras pythagoraeus. Cleantes Cleantaeus. Cadm⁹ cadmaeus. Laomedon laomedõtaeus. & alia innũera q̃ apud Poetas facile inuenias. de quorũ formatione alibi diximus. ¶ Deriuãtur et in eius producta. antepenul. & peñ. correpta. vt a Priamus priameius. Sthenelus/ stheneleius. Cybeleius. Phebeius. Perseius. Cadmeius. et similia: vbi diphthongus soluitur. vt i Elegeia. Calliopeia. Diopeia que (vt diximus) enunciantur per diphthongon soluitur. vt Calliopaea. Uirgilius. Orphi Calliopaea lino formosus Apollo. Ouidius. Flebilis indignos Elegeia solue capillos. aduerte lector ne dicas Elegia penultima correpta. nam semper producitur. Idem. Quas inter vultu petulans Elegia propinquat. due prime syllabe corripiuntur/ penultima producta. naz ei diphthongus cõuertitur in i/longum. vt diximus superius. ¶ Sunt et deriuata in oius: o producta: et i/correpta. vt a Typhoeus typhoius. Uirgilius. Nate patris summi q̃d tela Typhoia temnis. Achelous acheloius. a Tros Troius et Troicus.

Aeus. Eius. Annotatio de diphthongo resolute. Elegeia. Elegia. Oius.

Virg. i. Geor. Poculaq inuẽtis Acheloia miscuit vuis. Idẽ. Arma virũ tabuleq et Troia gaza p vndas. Troia possessiuũ semper trissyllabũ. ¶ Finita etiã in ous. vt a Manto conditore Mãtue / Mãtous peñ. prod. a Latona Latous. Argo Argous. Arctos Arctous. a Gela Gelous. Mythus Mythous. a Coos insula / cuius prior corripitur Cous possessiuũ / cuius prior producitur. Pro insula. Papi. Huncipse Coo plaudente Philetas. Pro possessiuo. Ouidius de arte. Si Venerem Cous nũq pinxisset Apelles.

¶ In ous. Mantous. Latous. Arctous. Gelous. Mythous. Cous.

¶ Annotatio.

¶ Nõnulla deriuata in eus sine diphthongo corripiunt peñ. vt ab Hercules Herculeus. & Herculi9. i. breui. & Herculan9. a Caucasus Caucaseus. a Bactra Bactre9. Ixion Ixioneus. cũ aliis q tuo ipsi9 Marte inter legẽdũ inuenies. Hec de deriuati.

Herculeus. Herculanus. Caucaseus. Bactreus. Ixioneus.

¶ I ante a, e, o, u.

Super a / simul e / breuis est super o / super uq;.

¶ I ante a corripitur. vt Helias. Hyades. ¶ Ante e. vt Hyeron. ¶ Ante o. vt Iole. ¶ Item ante u. vt Iulius. Dryude / vel Cryudes.

Annotatio de Hebreis i ias.

¶ I ante a corripitur in hebreis dictionibus. vt Helias. & alia virorum propria (teste Nebrissensi) i ias ex hebreis sũpta per iota. i. i / correptũ scribũtur. Ausonius. Helias et solido cũ corpore preuius Enoch. Baptista Mãtuanus. Helias ardẽti cœlũ petiisse volatu. Iuuẽcus. Zacharias vicibus cui templũ cura fuit. i. Idem. Hic ab Arimathia noĩe gestabat Ioseph. Idẽ corripuit Hieremias / vt Baptista Ezechias. sed Prudentius produxit Helias. Huiõi noĩa in ias Alexander cũ venerabili Beda pduci cẽsent. Nec mirũ. qr hi non ex Grecorũ scriptura nõ ex veterũ Poetarũ scriptis: sed Prudẽtio / Sedulio / Petro Riga. & ex alioꝝ Poetarũ Christianorũ libris Grãmaticã suã ꝯfirmauerũt. q sepe in iis errauerunt: vt patebit. Arator produxit Matthias. Ananias. Helias. Sidonius Helias produxit Zacharias corripuit. Prudentius Golias / et similia produxit. ¶ Sed hec omnia Greca Doctorũ testimonio corripiuntur: qr per iota. i. i / breue scribuntur vt Theologia Monarchia. Symphonia. Euphonia. Orthograuia. Meledia. Comedia. Gigantomachia. Astronomia. Geometria Symmetria. Agonia Athanasia. Ablepsia. Anastasia. Categoria. Chirurgia. Dysenteria. Dysuria. Mania. Melancholia. Euphemia. Phantasia. Eucharistia. Usia. Sophia. Philosophia. cõtra Prisci. in accẽtib9 sunt tñ q illũ librũ negẽt Prisciani. Urania q vranie sepi9 appellaꝶ. nã qd ex Virg. i opusculis affertur admodũ debile est. quũ ibi etiã scda cõtra olim Poetarũ vsum pducatur & contra primitiui naturã. Urania poli motus scrutatur & astra. Emendandus est hic locus Librarioꝝ incuria olim deprauatus. sic restituendis Nin iuite in dicio. Uranieq poli motus scrutatur & astra. Aut. Uranie celi mot9 scrutaꝶ & astra Id patet ex plurib9 Poetis. Claudianus de cõsolatu Theodosii. Uranie redimita comas. Ouidi. v. fasto. Excipit Uranie fecere silẽtia cuncti. Papi. viii. the. Ipsa diu inspectis Lethum predixerat astris. Uranie sic Galactia. Phlebotomia.

Annotatio de errore quorũdã in his hebreis in ias.

¶ Ia correp.

Mania.

Urania. Uranie.

¶ Annotatio de iis que i / ante a / producunt.

Quæ pducunt ia.

¶ Sunt quedã ia q producũtur: vt ea q Grece per ita / literã scribũtur quaz in e / lõgam sepius vertimus: vt per ei diphthõgon. vt sunt ista. Amphigenia. vrbi nomen Papi. iiii. the. Quos fertilis Amphigenia. finis est hexametri versus. Egialia / vel Egialegea vel Egia mulieris ppriũ. Priscianus in perihegesi. Coniugis incestę p fraudes Egialie. Alexandria siue Alexãdrea. teste Prisciano. Proper. li. iii. Noxia Alexandria dolis aptissima tellus. Antiochia / vel chea. teste Nestore. Alabia. i. innocentia. se irecti9 Alabea. qr ei in e / vertiꝶ. Citherea Citherea. Ei aliqñ (ait Calepinus) vertitur in i / longũ. vt Elegeia Elegia. Angaria. teste Nebrissensi. Animoria. Papi. the. vi. Aut Chyram tauris Animoria anq; supinat. Aristocratia. id est optimatum principatus Argia mulieris proprium. Astydamia. Hippodamia est mulieris nomen. Augias est proprium viri. teste Tortellio. Anthia apud Lippiũ /

Ei in i longũ.

in Oppiano. Aethyia mergus. Alethia .i. veritas. Ooronia nomen oppidi. Cyanee arum. cum y Greco. insule in Ponto. hinc adiectiuum. Cyaneus. a um. vt Cyanei montis. ¶ Cyane. es. cũ y / Nympha & fons variatur. Cyprogenia. & Aphrogenia .i. Uen⁹. Dia insula. Deidamia Pyrrhi mater. Dulia (teste Nebrissensi) .i. seruit⁹ hominis. Diana variatur. dea venationis. ¶ Elegia nunq̃ corripitur. cõtra Leonardum Ueronensem interpretem Tibulli. pluresq;. Nã apud Oui. male legũt. vt cõtra Tortelliũ & Domitiũ sentio cũ Nestore. Flend⁹ amor meus est: elegia flebile carmẽ vt dicunt penultimã corripi. ꝓductis contra olim veterũ cõsuetudinẽ prima & scḋa: quas (vt peruersam saluẽt opinionem) dicũt variari. Et alibi apud Ouidiũ esse proceleumaticum. Inter quas vultu petulans elegia vocatur. vbi volunt prima producta / ceteras corripi. Uerissime profecto aiũt. modicũ errorẽ in principio esse maximum in fine. Siquidem penultimã produci ex eo manifestum est. qḋ Grece p ei diphthongon scribitur. Martialis li. v. Differ opus nec te facundi scena Catulli Detineat. cultis aut elegia comis. Sic produ. apud Ouidiũ. vbi ineptum est ad Proceleumaticũ refugiũ. Stati⁹. i. sylua. Quas inter / vultu petulans elegia propinquat. Aliqñ tamẽ ei diphthongus resoluitur. sic legẽdũ est apud Oui. Flebilis indignos elegeia solue capillos. ¶ Energia (teste Tortellio) efficacia. Epiphania apparitio. Eusebia. Elẽchia increpatio. Eumenia beneuolẽtia. Eugenia. teste Nebrissensi. Entelechia: hermenia. eodẽ teste. i. interpretatio. hinc Perihermeniae. i. de interpretatione. Hyperia. Homeomeria. i. similitudo partiũ. Harpyia yi / Grecã diphthõguz habet. Iasion siue Iasius propriũ viri. Iapetus Titani filius. Iapetionides Prometheus vel Deucalion. vti sit Iapetion penultima prod. primitiuum. Iapetides aũt viri proprium cor. Oui. v. meta. Tu quoq; Iapetide nõ hos adhibendus ad vs⁹. Ilithyia cũ yi diphthongo est Diane nomen. Oui. ix. meta. preposita timidis parentibus Ilithyiam. versus est spondaicus. Uirg. in Ciri. Perdere seua precor per flumina sacra Ilithyie. Ironia teste Tortellio. qr in prima et penultima cum ei diphthongo Grece scribitur. Iphigenia mulieris propriuz. Gastrimargia peñ. prod. nimia ingluuies. Laodamia mulieris ꝓpriũ. sic quicquid eiusdem deriuationis reperitur. Langia fons. Lampia vrbs Arcadie. Latria cultus. Idolatria / idolorum cultus. Ligia / etiam Ligea. mulieris propriũ. Litania / nõ letania. i. supplicatio. Lemargia teste Calepino / ingluuies. Lebadia vrbs Boeotie. Mantia diuinatio. Teste Tortellio. Nicromãtia cũ ceteris deductis. Magia incantatio. Melãthia Deucalionis & Pyrrhe filia. Mechia (teste Nestore) adulteriũ. Nicia vel Nicea vrbs Nicomedia vel Nicomedea. testib⁹ Prisciano & Nebrissensi. Ophias gigas. Orithyia Nymphe nomẽ. Pedia eruditio. institutioq; in bonas artes. teste Ualla. Peripheria. i. circũferentia. Peridia mulieris proprium. Phlias ꝓprium viri. Plias. adis. variatur. Priamides producitur contra naturam primitiui. Phthia regio & vrbs / Thessalie. Polymnia variatur. productio est melior. Prophetia vaticinium. Rhetoria p arte Rhetorica. Talia vna Musarum. Thyias. adis. cum yi / diphthongo. sacrificula Bacchi. Priamus rex Troie. inde Priamides. hec Niniuita.

Cyane varia. Elegia ꝓducta seing penul. Energia. Epiphania. Elenchia. Eumenia. Hermenia. Perihermenia. Iasius. Iapetus. Iapetides. Ilithyia. Ironia. Iphigenia. Gastrimargia. Laodomia. Langia. Lampia. Latria. Litania. Lemargia. Lebedia. Mantia. Magia. Melanthia. Mechia. Nicia. Nicomedia. Ophias. Pedia. Peripheria. Peridia. Phlias. Phthia. Prophetia. Rhetoria. Thyias.

¶ De iis quæ variantur, annotatio I ante a.

I varium retinent super a, quæ concomitantur

filia Athlantis.

Hæc Academia sicq; Diana Polymnia Plyas

viri proprium. accidit Synæresis.

Iungẽ & Iapetides, pater Iapetusq; Promethei.

¶ Diana variatur. Macrobius. i. saturnaliũ. vult esse latinũ. Oui. iii. me. Ira pharetrate fertur saciata Diane. Uirg. i. enei. Exercet Diana choros quã mille secute. ¶ Academia variatur. Claudianus. In latium spretis Academia migrat Athenis. Laurea. Cice. libertus. Atq; Academie celebratam nomine villam. ¶ Polymnia vna Musaꝝ variatur. sed frequẽtius (teste Niniuita) corripit. Plias

Diana. Academia. Polymnia. Plias.

odis. variatur. sed eodem teste frequẽtior est productio. Virg. Arcturũ Plyadesq; Hyades: geminesq; Triones. Oui. iiij. fasto. Plyades incipiãt humeros releuare paternos. Aliqñ diphthongus diuiditur. Virgi. j. geor. Pleiadesq; Hyades claraq; Lycaonis arcton. Iapetides viri propriũ primã corripit. Ouidi⁹. Tu quoq; Iapeti de non hos adhibendus ad vsus. Iapetus pater Promethei. prima prod. Ouidius. Quam satus Iapeto mistam fluuialibus vndis.

Iapetides.
Iapetus.

¶ I ante e productum.

Produc Pierides sic Piera Pierus adde.
Gabriel varies. potius breuiato Priene.

Priene.

¶ Sidonius variat Priene in. j. panegyrico. Prienee Bia quod plus tibi turba malorum est. Idem in laudibus Narbonis. Et tu quem dederat Bias Priene. Phalen est. vbi Priene primam cor. et recte quidem. nam Greci cor. Priscian⁹ i perihegesi. Inter Miletum currens latamq; Prienem.

¶ I ante o productum.

I super on produc ternæ. breuia Amphitrionem
Asterion/vel Ion/Chromion: sic Carmenionq;
Cercyonem sic Deucalionem Gerionem/des
Dedalion sic Emathion: iunge Eetionq;
Eudymion simul Euritions: adde Ethalionem
Iasion sic œnopion cum Mimalione
Mo(q;)rion Protyon/vel Hemeridionq; Dionq;
Porphirion sic Socration cum Pygmalione.
Tangilion Philisti(q;)on. variabis Orion
Cum multis alijs nequeas quę includere versu.

Melanchion.
Aegion.
Electryon.
Sigalion.

¶ Vt Melanchion viri proprium. Aegion nomen gigantis. Electryon. Hipponon. Sigalion. propria. cum alijs que Poetarum poemata non sunt ingressa.

I super on breuiant flexuræ Græca secundæ.

¶ Greca secunde in on. que apud nos vertuntur in um corripiuntur. vt Ilion.

¶ Alia exceptio. I ante o productum.

vna musarum. — propriũ Philosophi. — .i. Iuppiter. vñ Dius. a. um.
Producas Clio sic Diogenes quoq; Dios
Et Dioclides sic Hermiona & Enyo
loci nomẽ. — viri nomen. — mare. — Nymhe nomen.
Herios Iob, iunge Ionium quoq; Spio.
viri nomen — regio. — possessiuũ. — Inathi filia a Ioue in vaccam conuersa.
Ionos varies at Ionia Ionicus Io
Ionas. at potius longa Io Thiodamasq;.

Ionia.
Ionas.
Ionicus.
Ionos.

¶ Nõ solũ prima sylla ba sed scda harũ dictionũ Ionia. Ionas (teste Niniuita) variant. etiã Ionicus. & Ionos. pprũ viri. vnde Ionia. Oui. vj. fasto. Nec Latium norat quẽ pbet Ionia diues. hic pma cor. scda pdu. Lu. vj. li. Thessalus rector prim⁹ tellurıs Ionos. Horatius. ode. vj. libro. iij. Motus doceri gaudet Ionicos. Dactylicus alcaicus. Manilius & Ouidius in arte produ. initi⁹ Cor. Seruı⁹ dicit Dios corripi. Cui refragatur Virg. geor. iij. Nec mihi tum mollis sub Dio carpere somnos

¶ I ante u productum.

.i.diu⁹/vel Sanctus. ꝓmiū victorie. vel brabium.

Longum est Arius populus. diusq; brauium.

arietis frons. ꝓmontoriū. Persarū Rex. metric⁹ pes: ex breui et duabus longis. .i. imberbis. teste Goudano.

Crium Darius Bacchius pesq; agenius.

lapis. .i. templū. ab idoliū. matula a similitudine. scaphe dicta.

Heliotropius iunge idolia scaphium.

cōtra naturā ꝓmiti. chios. fluuius sacer musis. .i. Apollo.

Et possessiuum chius sic Hormiusq; Lycius.

viri proprium. viri ꝓpū.

Et gynęcium sic Eu(q;)genius Orius

locus vbi vendūtur libri vt Bybliopolum.

Sic Orithius vel quæ coniuncta polium

vniuersale hospitium. vt Pandochium. Thessalie fluuius. locus vbi orphani aluntur. vt Orphanotrophium.

Vel quę dochium Sperchius iuncta trophium

Propria Bacchius Arrius: est Chios insula Bacchi

Dant graphium Latij, Græci dicuntq; graphium.

Et Lycius quidam dicunt, alijq; Lycęus.

¶ Arius cū simplici r. populus quidā. Arrius cū duplici rr/est ꝓpriū viri. Catull⁹. Chommoda dicebat si quādo cōmoda vellet Dicere et hinsidias Arrius insidias. Sic Arrius heretici nomen. ¶ Chius. a. ū. possessiuū ꝓducit priorē contra naturā primitiui. Chios: que est insula in mari Egeo. ¶ Lycius cū y Greco in prima sylla ba. i. Apollo sic dictus: a lyco. i. lupo: qr sicut lupi pecorū sanguinē exugūt/ ita sol humorē exhaurit radijs. Quidā corripiūt in peñ. lycius. & prod. lyceus per diphthongon vt Epicurius & Epicure⁹. ¶ Gynecium loc⁹ secretior in edibus vbi sole mulieres conuersantur. ¶ Polium locus vbi aliqd vēditur. peñ. prod. cū coniunctis. teste Nebrissensi. qr Grece cū ei diphthōgo scribitur. vt Bybliopolium: vbi libri venduntur. ¶ Ichthyopolium vbi pisces venduntur. ¶ Pharmacopolium: loc⁹ vbi pharmaca & medicine venduntur sic Enopoliū/ Thermopoliū. ¶ Bacchius peñ. prod. pes metricus de quo inferius. Bacchius peñ correpta propriū viri. Hora. li. saty. viij. Con positis melius cū bitto Bacchius in ius. ¶ Heliotropius apud Priscianū i Periegesi. hic lapis heliotropi⁹ q̄ nole vero. ¶ Scaphiū. teste Nestore. qr per ei diphthō gon Grece scribit peñ. prod. Scribitur etiā aliqñ per iota. & sic a Latinis corripit. Marti. li. xj. In Scaphium meche Sardanapale tue. ¶ Dochium cum compositis prod. peñ. & (teste Nebrissensi) scribitur cū ei diphthongo. Docheion. i. receptaculū. Xenodochium: peregrinorū hospitium: et plura alia inuenies. ¶ Trophium: locus vbi aliquid educatur. penul. prod. teste Nebrissensi. quia per ei diphthongon scribitur cum compositis. vt Brephotrophium. est paruulorum hospitium: vbi infantes expositij aluntur. ¶ Ichthyotrophium: vbi pisces aluntur: et pro piscina apud Columellam legitur.

Arius. Arrius. Chius. Lycius. Gynecium. Polium. Bybliopolium. Ichthyopoliū. Pharmacopolium. Bacchius. Heliotropius. Scaphium. Dochium. Xenodochium. Trophium. Brephotrophium. Ichthyotrophium.

¶ O ante a, e, i, o, u.

Græcis breues vocali quaq; sequente.

Stoa. Chloe. Eubois. Laocoon. Alcinous. Antinous.

O ante quamcunq; vocalẽ i Grecis dictionib⁹ corripitur. Ante a. vt Oaxes: ciuitas Crete. ab Oaxo viro. ¶ Stoa adiectiuũ a Stoo portu qd in stoi obliquo Stoic⁹ & Stoicides deriuatis nunq̃ corripit. ¶ Ante e. vt Chloe: mulieris propriũ. Ante i. vt Eubois. Euboic⁹. ¶ Ante o. vt Laocoon. ¶ Ante u. vt Alcinous. Antinous. propria virorum.

¶ O ante a productum.

Longa Oarion Ioannes sic quoq; Troas.
Dant Aorion quidam. Siloa at variatur

Oarion. Aorion. Orion. Joannes. Troas. Siloa.

¶ Oarion (teste Niniuita) pducito ante a. & fm Nestorẽ & Aorion. ab aor qd est ensis: q: est ensifer. Catullus. Proximus hydrochoo fulguret Aorion. Spondaic⁹ versus. hydrochoo. i. aquario. Politianus non putat Aorion legendũ esse. sed Oarion. Tãta authorũ Grecanicorũ est varietas. ecce. ¶ Orion est propriũ viri/post mortẽ inter astra relati. Variatur prima. sed productũ volunt per v/Urion quidam dici. gtũs est Orionis. cuius peñ. & antepeñ. variantur etiã. Sta. vij. the. Atq; auro rude fulmen habent Orionis alti. Lucanus. j. Ermatumq; auro circumspicit Oriona. Spondaicus est versus. Sic frequẽtissime inuenies primã cor. Oui. j. de arte. Pallidus in lycen syluis errabat Orion. Virg. j. Enei. Quũ subito assurgens fluctu nymbosus Orion. Hora. in epo. ode. xv. Dũ pecori lupus/& nautis infestus Orion. Ne verearis hoc nomẽ variare. vel in minimo carmine. ¶ Joannes propriũ viri. per dispondaicus: q: Grece scribitur per o mega. que litera perpetuũ producitur/& scribitur sine aspiratione. Hec Hermolaus barbarus in vj. Plinij ca. xxvj. vbi reprehendit Sidoniũ/qui corripuit: ostẽditq; eũ Grece lingue ignarũ. Nã dicit in Eucharistico. Qua nũc Helias nũc te iubet ire Joannes. cum quo errauerũt pius Baptista. Sedulius. Arator. Petrarcha. Mancinellus. Philelphus. & plures. teste Niniuita. ¶ Troas/adis. Vir. At procul in sola secrete Troadis acta. ¶ Siloa a christianis variatur. Arator. Jlle iacebat iners cui proxima mota Siloa. Sedulius li. iiij. Voce momenti Accepta domini: Siloam venisset ad vndam.

¶ O ante e productum.

Longat Aloides vel Aloeus iunge Typhoeus
Troes & Heroes. variatur primaq; Noe.

Aloeus. Typhoeus. Troes. Heroes. Noe.

¶ Aloeus gigantis nomen. Luca. vj. Impius hanc prolẽ superis immisit Aloeus: & Aloides patronymicũ. filius Aloi. ¶ Typhoeus gigantis nomen. Virgil. Nate patris summi qui tela Typhoeia temnis. synerests est in ei. ¶ Troes. Troiani. Vir. j. eneidos. Troes relliquias Danaũ atq; immitis Achilli. ¶ Heroes viri clari/& q̃si semideorũ virtutẽ immortales. Virg. in Buco. Delectos heroes & ipse videbitur illis. et si que sint talia. ¶ Noe viri nomen. ab Aratore variatur/secunda semp producta. Sedu. li. j. Nunc bonus Helie qui perfidus antea Noe.

¶ O ante i productum.

Produc Dinois Deois/iunge Lagois
Troilus Oiclus Phoix sic Zoilus, addas
Casus obliquos/sic deriuataq; longis
Stoicus & Trois vel Aloides mihi testes.

Dinois. Deois. Troilus. Oiclus. Phoix.

¶ O ante i/producũt hec Dinois: ancilla. per o mega. ¶ Deois/oidis. Proserpina ¶ Lagois piscis nomen. est etiã auis. ¶ Troilus: Priami regis filius. ¶ Oiclus viri nomen. pro Centauro corripitur. xij. meta. ¶ Phoix aut Phoicus auis/¶ Zoilus

homeromastix. & proinde quiuis doctorum reprehensor/ & aliorum virorum nomen. Martialis. Zoilus egrotat faciunt hanc stragula febrem. ¶ Producuntur obliqui in ois. vt Trois a Tros. Minois a minos. propriū. Herois ab heros. Et deriuata e longis vt Aloides. Alois patronymica ab Aloei. ei/in i/longū versum. Tiphoius. Minoius. Troius. Troicus. Heroicus. Stoicus. &c.

Zoilus. Trois. Minois. Herois. Aloides. Alois.

¶ O ante u productum.

Longa Achelous. sicq; Pyrous. ducta & in ous.

¶ O ante u producitur. vt Achelous. dei & fluuij nomē. ¶ Pyrous cuiusdam herois nomen. vt dicit Nestor. Pyrois (vt dictū est) solis equus. Cui⁹ prima & scda corripiuntur. Ualerius Flaccus li. v. Et formidantem patrios Pyroenta dolores. Colu. xi. Nec serius ardor Sic micat rutil⁹ Pyrois anthore corusco. Oui. ij. meta. Interea volucris Pyrois eous et ethon. His testibus prima & secunda corripiuntur. Sed in illo Ouidiano multi hallucinantur.

Achelous. Pyrous. Pyrois.

¶ U ante vocales semper corripitur. vt suus/sua/sui.

¶ Finis Græcarum dictionum.

¶ De positione.

Vocalem quoties comitatur consona bina
Immediate aut vna duplex. geminata ve/eodem
Verbo/vocalem producit eam positura.

¶ Positio est quando in eadē dictione post vocalem due aut plures immediate sequuntur cōsonantes. vt carmē/castra. Aut vna duplex: vt axis/Troia/Grecizo aut geminata litera. vt addo/adsum/possum/torris/agger: que omnia precedentem vocalem positione longam faciunt.

Diuersis verbis nonnunq̄ fit positura.
Consona quum simplex vocem finit prȩeuntem:
Et quæ subsequitur vocem simul incipit altra.

¶ Positio fit aliqñ in diuersis dictionibus. vt si vna dictio in consonantē desinat: & sequens dictio a consonante incipiat. vt in illo Uirgiliano. Ad quez tum Juno supplex his vocibus vsa est.

Quum post vocalem quæ natura breuis astat
Mutæ subiecta est liquida/hæc vocalis habetur
Communis. tamen hanc in prosa corripe semper.
Curtam producas. sed longa nequit breuiari.

¶ Quando post vocalem natura breuem liquida immediate post mutā sequitur vel in eadem/vel in diuersis dictionibus. precedēs vocalis indifferēter produci vel corripi pōt. vt in illo Ouidiano heroidū. Jam patrez famulumq; patris lucemq; timebam. Idem alibi. Piscosamq; gnidon grauidamq; Amathunta metallo. Horatius in odis. Mercuri facunde nepos Athlantis. In prosa tñ hmōi vocalem natura breuem semper breuiare debemus. vt pharetra/cathedra. quorū penult. breuiatur. Sed si natura longa sit vocalis breuiare nequit. vt aratrum/simulachrum/volucrū febris/salubris/amatrix. et id genus alia.

¶ Annotatiuncula.

¶ Olim liquide etiā fuerūt m/& n. sed rare nunc. Martia. lib. ix. Que capta est alto nupta Lagena cygno. vbi cy/corripitur. Lucreti. Nil tamen esse signi mixtas potuisse creari. vbi si/in signi corripitur. Hora. li. ij. car. ode. iiij. Mouit Aiacem tela mo-

ue natū. Forma captiue dominū tecmessæ. Sapphicū est. vbi syllaba te/ l tecmesse corripitur p̄ mutā ⁊ in liq̄dā. ¶ S/ olim fuit liquida. ⁊ liq̄scit in hoc versu Ennij apd̄ Varronē. li. iij. de lingua Latina. Subulo finitimas ꝓpter astabat aquas. Ubi a in astabat corripitur: sed non imitandum sunt ista antiqua.

Vox si pręcedens vocali desinat/ atq;
Incipiat vocem comitantem consona bina.
Illam vocalem non producit positura.
Sed liquida illa sequēns mutam/ longat breuiatve.

¶ Fit etiam positio (vt sentit Sulpitiꝰ) si precedēs dictio in vocalem natura breuē desinat/ ⁊ sequēs dictio a duabus pluribusve consonis incipiat: illo Virgiliano fretus. Tribulaq; traheq; ⁊ iniquo pondere rastri. At huiusmodi vocalis (vt mea fert opinio) que natura est breuis: nō per positionē istic produci videtur: sed per liquidā q̄ mutam sequitur. cuius natura est (vt dictū est) vocalem natura breuem reddere ancipitem. Nam si hmōi vocalem per positionē longā esse contenderes tunc sequeretur vt hmōi vocalis semper produci deberet. qd̄ erroneū esse probat illud Virgilianū. Terrasq; tractusq; maris celumq; profunduȝ. in quo hec dictio q; ante hmōi iuncturas indifferenter et corripitur ⁊ producitur. At illud Virgilianū te non decipiat ponite spes sibi quisq; sed hec q̄ʒ augusta. Videris illud quoq; Horatianū. Linquimus Isani rudes premia scribe. s/ eni in hmōi iuncturis liquescit et vim amittit: et vocalis precedens indifferens est/ per liquidam que mute subiecta est.

Principio vocis quando est x zita ve iunctum
Vocalem vocis fine haud longat præeuntis.

¶ Si dictio precedens in vocalem desinat: et sequens dictio a duplici (quales x ⁊ ȝ) incipiat: nō fit positio. vt probat illud Virgilianū. Iaȝ medio apparet fluctu nemorosa ȝaȝintos. Lucanus. Tales fama canit tumiduꝫ super equora Xersem.

¶ De compositione.

Prima partis quanta est eadem compositiua.
Quamuis vocalem mutet: modo consona perstet
A nubo tolle innuba pronuba. sic nihilumq;
.i. circūdatus. vt comitium.
A ni sic hilum, sic ambitus, dat itiumq;
half in slepe.
Atq; comitia. de sopitus semisopitus
without leyuen. fermentū. an hors leche. in the water.
Azimus azima, de sugo sangui sugam dic.
to swere depely. to forswere. ab agnosco. cognitus a cognosco.
Deierat a iuro sic peierat agnitus & cog.

Et dicus a dico. sed connubium variatur.

¶ Compositione cognoscitur prima syllaba. Nam cuiuscunq; quantitatis est syllaba in primitiuo eiusdem erit in cōpositione: dūmodo eadem manet cōsonans. licet vocalem mutet. vt sicut quero habet primam longam/ diphthongo: ita et in quiro mediam. que sine diphthongo scribitur. Et cado primā corripit/ sic ⁊ occido eius cōpositū/ mediam corripit. Sed hinc excipiuntur cōposita quedā a nubo: vt innubus

pronubus et connubium/quod secundam communem habet. similiter cōposita a dico tertie in dicus terminata: vt fatidicus. et a iuro. vt deiero/peiero. A sopitus. vt semisopitus. Et cognitus. agnitus a notus. Et azinius azima. sanguisuga a sugo.

locus vbi due vie. conueniunt.

vt bisortus. bisacutus. biuium. triuium.

Corripe bi bis tri. producat ni positura.

duorum annorum. triū annorū.

Ijs primam produc binus/bimus quoq; trinus.

.i. currus duobus equis tractus. currus tribus equis. a bimus. vt bimul⁹. a trimus. trimulus. a tria. iij.

Et trinus/bige/ trigæ/ genus id reliquisq;.

¶ Hec aduerbia bis/bi/tri in cōpositione corripiuntur. vt bisortus. bisacutus/biuium/triuium/bicepe/tricepe. Excipiuntur ea quibus accidit positio. vt bissenus. bissyllaba/trisyllaba. producuntur etiā ista binus/trinus/trimus/bige/trige/et id genus reliqua. vt bimulus/trimulus/quadrimus/quadrimulus/quadrige/bijuge/trijuge/quadrijuge.

Cum pars compositæ prior(haud monosyllaba)vocis
Finit in i: breuis est i. ni quando positura
Producat. velut hęc Tibicen vbiq; & ibidem.
I cunctis reliquis produces compositiuis
Casibus obliquis/quorum tantum i reperitur.
V similiq; modo breuiabunt hisce latini
Compositis: Græci o breuiant atq; Latini.

¶ Qn̄ prior pars dictionis cōposite(non monosyllaba)in i/p ōēs casus desinit tūc illud i corripitur ni obstet positio. Exempla de ijs que corripiūt: vt omnipotēs/clauiger/dapifer/ignivomus/auricomus Sed bijugus/trige/ꝛ quadrige(vt dictum est) producunt ꝛ id genus alia. ij duplū em̄ in longū contrahūt. qd̄ ꝛ tibicen facit. Exempla de positione: vt semiscriptus. semistrateo. falsigraphus. quanq̄ in hmōi p liquidam mute subiectā indifferens esse potest. Monosyllaba dixi: q: cum prior pars dictionis cōposite est monosyllaba producitur. vt in ijs. ilicet. scilꝫ. diligo. diduco. sidꝫ ꝛ hmōi. In oībus reliquis cōpositis que in i obliquis dūtaxat casibus (ꝛ nō in rtō) habent: i semper producitur: vt in ijs: quanticunq;/qualicūq;/quantiuis/quantilibet/vtriq;/tantidē/pleriq;. ꝛ similia. Silr̄ i producitur in his tubicen. vbiq; ꝛ ibidē. Silr̄ u/in hmōi cōpositis corripitur. vt puluerulēt⁹. virulētus. quadrupes. cornupeta. Itidē o tā apud Grecos. vt enophorū. calcographus. Christophor⁹. q̄ apd̄ nos vt sanguinolentus. vinolentus. cynosura. et hec de compositis.

Omnipotēs. i. q oia pōt: clauiger q claues gerit. dapifer qui dapes fert. ignivomus ignē vomēs. auricomus q aureos crines habet. bijugus bijugi equi q duo sūt ad iugum. tibicen q tibijs canit. ilicet ire licet vl̄ statim diduco diuidere vel separare

¶ Annotatio.

I contra normam producit compositorum

vt meridies.

Quod medius creat atq; dies. sed quod quotus aut quot

quotidie. quotidianus.

Conficit atq; dies: varies, necnon vbicunq;.

a moolehyll.
.i.terre tumulus. proprium viri. .i.terminationē.

Producunt Gæolophus atq; Theophilus o q;.

auis lepori= interpretatur terre mensor/he
no vill > pe= alba petra. that techeth
des habēs. loci nomen. Geometry.

Lagopus Leucopetra & Geometer apte,

he that kylleth he that kylleth per licentiā
his fader. his moder. poeticam.

Patricida lego sic Matricida licenter.

Meridies. ¶ Meridies cōpositum a medius et dies:sic meridio et meridior/cōtra naturā con
Quotidie. positiuorū producūt i/in fine prioris partis. Et quotidie a quotus:siue(vt aliqui sen
Quotidianus. tiūt)a quot et dies:ꝛ hinc quotidianus. Quod variatur tam in prima syllaba/ꝙ se cunda:sꝫ apud Neotericos solos reperitur quottidianus produci in prima:t/litera assumpta:ꝛ in secunda corripi.teste Niniuita.vt apud Mantuanū in vita diui Georgij. Et apud Catullum ad Maulium. Coniugis in culpa flagrauit quottidiana. Apud alios reperitur prima correpta/ꝛ secūda producta. Marti.li.x. Leuis dropa ce tu quottidiano. Idē li.ix. Cultus sidone non quotidiano. Sidonius li.viij. Hoc p nix habitu meum memento Orpheum visere qui quotidiano. Saxa et robora cor neasqꝫ fibras Mollit dulciloqua canoris arte. Omnes phaleu.sunt versus.ꝛ Orphe-

Ubicunqꝫ. um p Syrenesin est spōdeus. ¶ Ubicūqꝫ variatur. Claudi.in laudibꝰ Stiliconis. Oc cursant vbicunqꝫ velis. Oui.meta.viij. Seruor vbicunqꝫ est vni mea gaudia seruo.

Parricida. ¶ Parricida nimis licenter Arator produxit qn nulli veteres Heroicorū aut Elegi acorum ausi sunt producere.vbi dixit. Parricida trahis.per duplex rr. Similiť Au

Matricida. sonius.metri ne/grauitate/an licentia:nescio. Matricida produxit i monostichis.

Patricida. Matricida Nero proprij vim pertulit ensis. ¶ Patricida.vocabulum a veterioribus parū vsurpatū recte in hexametric ꝛ pēthametris recipitur. In Parricida rr geminat. Hora.li.iij. Car. Ode.xxix. Telegoni iuga Parricide.

¶ I vocalis & non consonans Græcis & Hebręis,

Consona fit nunq̄ Græcis i,sed nec Hebræis
Dices semper Iambus Ioannes & Iesus.

¶ I litera neqꝫ in Grecis neqꝫ in hebreis noibꝰ vnqꝫ est cōsonās:sed vocalis semper testibus Niniuita. Georgio Ualla. Antonio Nebrissensi. in qua regula multi per indoctos decepti sunt.vt Iambus trissyllaba dictio. Sic Iesus. Iacobus quadrissyllaba.et Ioannes.

¶ De deriuatione.

Quanta patris prima est(si litera non varietur)
In deriuatis eadem plærisq; manebit.
Hæc tamen a breuibus tollas quę longa tenentur,

regio nobilis ꝛ fertilissima.	lapsus ruina fortuna euentꝰ omen. periculū.	.i.leticie plenus.	a tyle or sclat. ꝙ domos tegat.	a syde.
Italiam	casus	iucundus	tegula	latus
mouable. moueri aptꝰ.	all.	insula ꝛ quedam herba.	spacium centum annorū.	malus/lasciuus/luxuriosus.
Nolibis	& totus	Sicelia	sæcula	nequam

moyſture.
ouium moyſture. qui a aque
cheſe. paſtor. .i.humor. yonger. terris indui
lac pſſuz. .i.ouilio. liquidus. a iuuenſ. ſe ſunt.
Caſeus opilio liquor cum iunior humor
id eſt nutrimē-
tū vel aliquid
qđ nos accē- Cererſ ira a ſhare of
dit atq; ex- veratus.i. a veyn. a plough.
citat ad ali- nouriſſyng. inſan⁹ vł .ſ.ſāguinſ. id eſt de⁹
qđ agēdū. id ē nutrimētū. furioſus. ꝛ canalis. aratri.
Fomes fomentum ceritus venaq; vomer
inſtrumentum he that lo-
gentyll. quo aguntur q remum keth a ly-
.i.aliter. benignus. naues(an oore) agit. idē. tell a ſyde.
Secius humanus remus cum remige petus
menſura terre
ducētorū.et.xl.
to rebuke. ſtrentght. deedly. pedū in longitu-
.i.vitio ali- robur et. dirus vel dine:et dimidij a ſtoole or ſeyte
quid dare. potentia. mortalis. in latitudine. cathedra.
Vitupero vires feralis iugera ſedes
a pype of wyne.
feria/e.vas.
.i.equus/bos/aſi- oblongum
nus/mulus/camel⁹. aretūq; op-
q; noſtrū laborē ſu- ponuntur.
a paſnep. uant.angł.a beſt. .x. etiā iocis. .ix.
Rapaq; iuumentum cum denus feria nonus
Mars belli
deus.Iouis cradels.
filius ex ſunt in quibus
an ape. a latunterne. Iunone. nettes. iacent infantes.
Simia laterna Gradiuus retia cunas
proprie cum dolore
ſiue indignatione
maiorem vocē ſupra modum
emittere.interdū ſumptuoſus
.i.pceptor. ſine affectu vehe- vel abiectus
vel norma. mēter exclamare. tacens. .i.filius priami.
Regula vociferor profuſus Priamideſq;
pinguedo porci
cōterere/dila- aut ſuis extra-
niare/frāgere/ ctum ac denſa-
debilitare/mol- tum:ſiue occiſa.
vt regł. legis. vocis. lificare. angł.(larde)
Caſibus obliquis rex lex vox/ macero ſumen
cōmodus/ouenies. .i.ſicule aut ſici-
vtilis/neceſſarius. licenſes Muſe.
Oportunus/Sicelides/alibi quoq; dicta.

macero to weyke or water fyſſhe. to make lene.

¶ Deriuatione cognoſcitur prima ſyllaba. Nā quanta eſt prima in primitiuo/tā-

ta etiã erit in deriuatiuo. vt amatur cuius prima corripitur sicut in amo vnde deriuatur: seruata tamẽ literatura. nã aliqñ mutatur literatura. vt in ibo/ quod ab eo deriuatur: ⁊ tum mutatur quantitas. nã in ibo prima producitur/ in eo eius primitiuo prima corripitur. Excipiuntur etiã hec que sequuntur/ q̄ licet a breuibus deriuentur: producũtur tamen in prima syllaba. Italia ab Italo rege. casus a cado iucundus a iuuo. tegula a tego. latus a tuli. mobilis a moueo. totus a tot. Sicelis/ a Siculo rege. secula a secando vel sequendo: vel poti⁹ a sene. vt vult Uarro. nequam a nequeo. caseus a coacto. opilio ab oue. liquor a liqueo. iunior a iuuene. humor ab humo. fomes et fomentũ a foueo. ceritus a Cerere. vena a venio. vomer a vomendo secius a secus. humanus ab humo. remus a remoueo. remige a remex. petus a petẽdo. vitupero a vitio. vires a vireo. feralis a ferendo: eo q̄ mortẽ fert. iugera a iugo. sedes a sedeo. rapa a rapio. iumentũ a iuuo. Columella authore. denus a decem/ seria a seorsum/ ⁊ risu. nonus a nouem. simia a simulando. laterna a latẽdo. gradiuus a gradu. vt docet Festus. rete a retineo. cune a cuneis. quibus similes sunt. regula a rego. opportunus ab ob et portu. profusus a profundo. Priamides a Priamo Rege. rex a rego. lex a lego. vox a voco. macero a macer. sumen a sue. vociferor a voco: ⁊ (vt quidam censent) a voce. Sicelides a Siculo.

❡ Quæ a longis orta corripiuntur.

A patribus longis venientia corripiuntur.

est proprie iudex.
a scoffer. stable. cuiuscũq; operis.
ẽ cuius sermo qui potest vel ponitur etiam p a faute/ or
cũ risu aliqd natura aptus munimento vel vyce.
incessit. est diu stare. a hãde. ornamento capitis: .i. crimen.

Ista dicax/ stabilis/ manus/ & titulus/ vitiumq;

acut⁹ solers to smymme,
et p̄scius fu- frequẽtatiuũ a herde man. a trype.
turorum. .i. certe. a no/nas. .i. custos boũ. .i. pingue intestinũ.

Atq; sagax, siquidem, nato sicq; bubulcus omasum

varices vene in crurib⁹ q̄
a thyge. frequenter tumide sunt ⁊ ob-
exterior pars torte: a quibus varicosus ap-
pysse. sub coxendice pella᷑ q̄ tumidiores habet
.i. insulsus. .i. vrina. dicitur hatred. huiusmodi venae.

Et fatuus, lotium, femur, ac odium, varicosus,

est p q̄d via datur
vel fundum fluminis
lacus maris ⁊ cu- to slomber/
iuscũq; aq̄ vel loc⁹ or slepe.
q̄ ppter breuitatẽ slomber. .i. inducere a candell.
a capten. aque transiri põt. somnus. soinnum. .i. candela.

Dux ducis, atq; vadum, sopor atq; soporo, lucerna

sonit⁹ qui ex caducũ de-
arbore attre bile et quod
alia cõfracta facile fran- prima pars
redditur. gi potest. iiii. tymes. iiii. spice.

Adde fragor, fragilis, quater, atq; quaternus, arista

meyle or puluis minutis-
floure. an eye. rayne. simus aridus.

Iunge farina, oculus, pluuia, atq; curulus, arena

Fragor a crashe or crack/ as thonder. Fragilis broskull. Arista a neyle of the eare of corne. Curules sedes quibus magistrat⁹ vehebãtur. anglice. a chare.

frictilla vel cibus ex pulte factꝰ: diminutiuū ab offa. | water. | ab absum. | a poynt or a skyſſe. | the pap heed. .i. parua mām̄a: diminutiuum. | ſignū annuli ⁊ illud quod fit I cera literatū.

Sic aqua, ofella, & abes, ligula, atq; mamilla, ſigillum,

ſociꝰ in mēſa in ſcutella l' in ſymbolis. | vetula eo ꝙ multos habet annos. | cuiuſq; rei congeries in acutū elata. | a ſparre/or rafter. trabs cui tectū imponitur.

Atq; ſodalis, anus, vel aceruus, iunge tigillum

macula culpa/ vel ſignū quod aliq̄d notat. | to triumphe. .i. letatur. | .i. incoctus/ ꝑmeſſe. immaturus.

His nota ſic vir ouat coniunge fides & acerbus.

Sigillum (a ſygnet/or ſeale)

Sodalis (a cōmenar felowe at table.

Anus (an olde wyſe)

Aceruꝰ (an hepe/or a rucke)

Nota (a theſes or a hores marke)

¶ Hec autē a longis corripiuntur. dicax a dico/is. ſtabilis a ſtabo verbo. manus a mano/nas. ſiue munio. titulus a tutum. tutu. vitium a vito. ſagax a ſagio. ſiquidem a ſi et quidem. nato a no nas. bubulcus a bobus. omaſuz ab omne. fatuus a fatū. locuum a lotū. femur a femina. odiū ab odi. varicoſus a varix. dux a duco. vadū a vado/is. vel vador aris. ſopor et ſoporo a ſopio verbo. lucerna a luceo. fragor ⁊ fragilis a frango. quater et quaternus a quattuor. ariſta ab areo. farina a farre. oculus ab occulo. pluuia a pluui preterito. curulis a curru ſiue curuo. arena ab areo. aqua ab aequo. i. plano. offella ab offa. abes ab abſum. ligula a lingua. mamilla a mamma. ſigillum a ſigno. ſodalis a ſuadeo. anus ab annis. aceruus ab aggero. tigillus ⁊ tigno. nota a noſco. a quo noto as. vir a vi. ouat ab o/letantis interiectione. fides a fio dictum. acerbus ab acer.

¶ De diphthongo/

Cum vim ſeruantes vocalis ſyllaba iungit
Binas, diphthongus fertur/ quæ longa tenetur
Vocalis comitans quam vult breuiare latinis.
Aſt ediuerſo Græcis producta locatur.

¶ Diphthongo cognoſcitur prima ſyllaba. vt audio. euge. Aeneas. foenū. Naz vbicunq; fuerit diphthongus: ibi longa in latinis dictionibꝰ eſt ſyllaba. Sed ſi vocalis ſequatur corripitur apud latinos. vt praeri praeuſtus. In Grecis tamen producitur. vt in Aeacus Aeus ⁊ Aeagrius. Ouidius. Aeacus Aeginaz genitricis nomine dixit: Lucanus. Purus in occaſus: ſed puri gurgitis Aeas. Uirg. Surgite iā medio portans Aeagrius hebrus. Diphthongus (vt diffinit Sulpitius) eſt cōglutinatio et coniunctio duarū vocaliū in eadē ſyllaba vim ſuā ſeruātiū. Diphthōgi apd latinos ſunt quattuor quarū due/ au et eu ſcribūtur et proferūtur. Diphthōgi apd grecos (vt ſentit Tortellius) ſunt octo: quas hic enumerare perlongum foret. quare qui eas noſcere velit eundem Tortellium legat. Duas tamen ex ijs mutuantur interdum poete noſtri. videlicet ei/ et yi. Ei in fine eſt. vt hei. ⁊ apud veteres ſcribebatur pro i/ longo in datiuo et ablatiuo pluralibus. vt vieis ſueis. pro vijs ſuis. ⁊ in accuſatiuis pluralibus tertie declinationis/ vbi gtūs in iuz deſinit. vt perteis/ treis/ omneis. ꝑ partis/ tris/ omnis. yi in paucis vtimur. vt Harpyia. Elegyia. Ilithyia de quibꝰ ſuperius. Apud veteres ae in ai mutabatur. vt aulai. pictai. animai. ⁊ cet. ſed iam exoleuit. Annotatio.

¶ De præpoſitione.

Præpoſitura eadem remanebit compoſitiuo,

Quanta fuit simplex. vocalis ni breuiarit
Hanc co nitans: longatve sequens illam positura
Prępositas iacio iunctas longat positura.

℄ Prepositione cognoscitur prima syllaba: ois eni prepõ in cõpositione eandẽ quãtitatẽ seruat quã in simplicitate. vt e in edisco: q̃ pducitur tã cõpositione q̃ simplicitate. ⁊ re in recubo q̃ corripitur tã cõpositione q̃ simplicitate. Sed aliquãdo vocalis sequẽs facit hanc corripi: vt in deamo/preuslus ⁊ aliquando producitur positione. vt in respondeo. Producuntur etiam prepositiones cum iacio iuncte. vt in adijcio/conijcio/subijcio/obijcio/inijcio. nam prior i est cõsonans: et sic fit positio. Oui dius. Adijce Troiane suasorem Anthenora pacis. Virgi. His germane malis oneras. atq; obijcis hosti. Nam illud Lucani figuratum esse oportet. Cur obijcis magno tumulum manesq; vagantes. Et illud Sillij. Arietat in primos obijcit immania membra.

E, de, prę, pro, se, semper si nulla sequatur
Vocalis debent longari prępositura.

℄ Hę prepositiones e. de. pre. pro. ⁊ se. tam simplicia q̃ composita producunt. vt edico deputo. prefero. separo. Nisi vocalis sequatur. nunc enim corripiuntur. vt in deamo. dealbo. preire. proauus. seorsum.

℄ Di & pro.

Di, pro, producunt latij. breuiant quoq; Gręci.
Sed dirimo semper breuiabis sicq; disertus

℄ Hę prepõnes di ⁊ pro in latinis dictionibus producuntur. vt diuulgo. diduco. prodo. proficio. sed in dirimo et disertus/di semper corripitur. testimonia facile occurrunt. In Grecis di/⁊ pro corripiuntur. vt in dilemma. digamma. prolepsis. prologus prometheus. propontis. prophasis.

℄ Annotatio. Pro breuis.

	.i. longe/vel pcul fugiẽs vel procul a finibus suis vagans. .i. profug⁹.	.i. pfugio.	.i. profugo.	antistes pphanorũ oraculorũq; interpres. .i. ppheta.	nepotis filius. .i. pronepos.
Pro breuis ante	fugus/	fugio/	fugo/	pheta/	nepos q;

.i. neptis filia. .i. proneptis.	crudelis/petulans procax. .i. pteru⁹.	.i. publice lego. profiteor.	.i. pdico. profor.	.i. festino quasi ante tẽpus paro. .i. propero.	proprie imũ ponitur aliquando pro alto. .i. pfundus.
Sic neptis/	teruus/	fateor/	fari/	pero/	fundus.

.i. religiosus/non sctũs/execratus/sacrilegus: etiã appellatur qd̃ ex religioso vel sacro in hoim vsum conuersum est. .i prophanus.	ex sacro humanis vsibus pmiscuũ facere. .i. pphano.	.i. pcul dubio/vtiq; pro facto. .i. profecto.	subita vis ventorũ cũ pluuijs: interdũ eleuatio fluctuum. .i. pcella.	est q̃ hoibus ad rẽ puatã vel publicã administrandam concessus erat. .i. profestus.
Et phanus	phano/	sic fecto/	cellaq;/	festus

offſprynge. .i.genus. .i.ppago. .i.ppages. .i.petere. .i.pcio. .i.ppercius. .i.iter facere. .i.proficiſcor.

Sic pago/ pages/ cio/. percius/ atq; ficiſcor.

¶ Pro communis.

prope poculum vt quis bibat preguſtare/ ac porrigere. ſupra modum exponere. .i.profectio.

Iis pro communis propino profundo profectus.

to put fro. to ſpeke for. propagas.

Propello ſic procuto. verbumq; propago.

propago noiꝫ cor. pro.

¶ Re prępoſitio inſeparabilis.

Eſt re/breuis. ni quum producit eam poſitura.
A res ſed produc refert, ſecus abbreuiabis.

¶ hec prepoſitio re/corripitur. vt redeo reduco. Niſi quãdo producat eã poſitio. vt in reddo reſto. Re in refert quando cõponitur a res et fert/producitur. ſed alibi corripitur. Marti. Ruſtica ſum perdix. quid refert ſi ſapor idem.

¶ Annotatio.

Reiicit aut reicit prius i/ quandoq; poetæ
.i.compoſitis.
Demunt, vt iacio reliquis, metri grauitate.

¶ Re in reiicio cũ ii duplici producitur. poſitione: vt Nimiuita ſentit. qꝛ primo i ſumitur tanq̃ duplex conſonans nõ natura/ſed authoritate. Virg. geor. iii. Reiice ne maculis infuſcet vellera pullis. Idem eneidos. xi. Reiiciũt parmas et equos in menia vertunt. Idem. His reiecti armis. Poete etiã aliqñ tollunt prius i/ ꝛ re corripiant metri grauitate. Papinius li. iiii. The. Tela manu reicit canes in vulnus hiantes. Virg. in Buco. Tityre paſcentes a flumine reice capellas. vbi re corripitur. eſt enim in quinto loco pes proceleumaticus. Eadẽ etiã variatio fit in aliis cõpoſitis a iacio. Ovi. Adiice Troiane ſuaſorẽ Athenora pacis. hic ad pducitur. qꝛ i primus eſt conſonans. quod (i ſubtracto) corripit primaꝫ. Martialis. li. x. Si quid noſtra tuis adicit vexatio reb⁹. Similiter in aliis cõpoſitis. Iuuenalis saty. xvi. Hũc abiicit ſeua dignũ veraq; charybdi. Ovi. in ponto. Turpe putas abici quod ſit miſerandus amicus. Lucanus li. viii. Cur obicis magno tumulum maneſq; vagantes. et ſic de reliquis.

Cõpoſita a iacio variãt primam.

¶ De exemplo.

Syllaba ſi quanta eſt dubites & regula deſit/
Conſulito authoris tu digna exempla probati.

¶ Exẽplo cognoſcitur prima ſyllaba. ſicubi eñ nõ ſuccurrit regula. ad authorũ exẽpla confugias. vt ſi heſitaueris quanta ſit prima huius dictionis numiſma cõſulas illud Horatianũ. Regale numiſma philippos. et ita eius quantitatem inuenies.

¶ De præcepto ſiue regula.

Præterita e longant biſſyllaba cuncta priorem.
Sed bibit atq; fidit ſcidit & ſtetit & dedit aufer.

Cum tulit / & quibus eſt vocalis iuncta ſecundæ.

℄ Precepto ſiue regula cognoſcitur prima ſyllaba. Nā omne preceptū biſſyllabum producit priorem. vt vidi legi. hec tñ primā corripiunt bidi fidi ſcidi dedi ſteti ꝛ tuli. ꝛc. omnia vocalem habentia. vt rui fui.

Præteritum primam geminans breuiabit vtramq;
Sed cædo & pedo cum aliijs quibus eſt poſitura
Tollas / quæ breuiant primam elongatq; ſecundam.
Præteritis reliquis tanta eſt quoq; ſyllaba prima
Quanta eſt præſentis. tamen iſthic excipiuntur
Hęc genui poſui potui ſimul atq; coegi
Reppulit & ſic rettulit illis repperit addas.

℄ Omne preteritū gemināſ primā ſyllabā vtrāq; corripit. vt pupugi tutudi. Hinc tamē excipiuntur preterita a caedo et pedo. cū alijs in quibus eſt poſitio. vt cecidi pepedi. momordi. pependi / que primā ſyllabā corripiūt producta ſecunda. In oībꝰ alijs preteritis tanta eſt prima preteriti / quanta eſt prima preſentis. His exceptis genui. poſui. potui. ꝛ coegi / quorū prima corripitur. licet prima preſētis vnde naſcūtur ſit longa. ſimiliter hec reppuli / rettuli / repperi. quorum prima poſitione producitur: licet prima preſentis vnde deducuntur ſit breuis.

Prima in preſenti quanta eſt / ductis eadem ſit
Littera ſi non mouetur / vel ſit poſitura.
Primaq; præteritis quanta eſt / eadem ſit in illis
Temporibus cunctis: quæ deducuntur ab illo
Ram. ſem. rim. ro. ſe. ſunt præterito quoq; ducta.
At de præſenti ſunt tempora cætera cuncta.
Participans præſenſq; gerundia duſq; futurum.

℄ Annotandū eſt q̄ quāta eſt prima preſentis / tāta erit in eius deductis: vt i amo cuiꝰ prima corripitur. itidē in amabā. et alijs deductis. Sed litera mutetur / vel ſit poſitio: hec regula fallit. vt in reor cuius prima corripitur. tamen in rebar eius deducto producitur. Similiter in edo / cuius prima corri. tamen in eſſem eſſemus deducto ꝓdu. poſitione. Aduertēdū eſt etiā quanta eſt prima p̄teriti / tāta erit in eius deductis. vt in legi / cuiꝰ p̄ma ꝓdu. ſic ꝛ in legerā / legiſſe: ꝛ alijs deductis. Et in ſteti / cuius p̄ma cor. ita et in ſteteram ſtetiſſem / ꝛ reliquis deductis. Et hec ſunt deducta p̄terito ꝑfecto indicatiui. preteritū pluſq̄ ꝑfectū eiuſdē modi: vt amaueram. preteritum perfectū optatiui ꝛ coniunctiui. vt amauerim. p̄teritum pluſq̄ ꝑfectū optatiui ꝛ cōiūctiui: vt amauiſſem. futurū cōiūctiui: vt amauero. preteritū infinitiui: vt amauiſſe. Reliqua aūt tp̄a a preſenti deducūtur. ſīliter participia preſentis ꝛ poſterioris futuri in dus. etiam gerundia in di / do / et dum.

℄ De ſupino.

Ruo ꝓprie concidere. aliquādo deijci / diruere / euertere / ꝯplanare / vel feſtinanter ire / ſiue in preceps ferri / ꝛ ſine cautela in aliquē impetū facere ꝓnūcꝗ ꝓpellere

Primam producunt byſſillaba cuncta ſupina.
to can. to daube. to gyue. to fall. to ſtāde. to ſuffre.
Tolle ſupina queo / lino / do / ruo / ſto / ſino eoq;
to trowe. to call. to ſowe or ſet.
Atq; reor / cieo / ſero / quæ primam breuiabunt.
Sed cunctis reliquis eſt ſyllaba prima ſupinis
Quanta eſt præteriti de quo deducta fuerunt.

℄ Omne ſupinū biſſyllabū producit priorē ſyllabā: vt luſum. lotū. dēptis iſtis. quꝫ

tum a queo. litū a lino. datū a do. rutū a ruo. situ a sino. itū ab eo. ratū a reor. citum a cieo (nā a cio quarte pducit) satū a sero q̄ omnia priorē corripiūt. sed ceterorū supinorū tanta est prima quāta pma pteriti vn̄ nascūtur: vt amatū cuius prima corripitur: vt in amaui vnde deducitur.

In ductis eadem remanebit prima supini
In rus participans / sic preteritumq; supino
Sunt deriuata & verbalia plæraq; cuncta

¶ Obseruandū est: quanta est prima syllaba supini / tanta erit in eius deductis: vt in iturus cuius prima corripitur / vt in itū eius simplici. excipitur ambitus participiū cū quibusdaz alijs: in deriuatiōe prius dictis. deducta a supino sunt ista. participium preteriti et prioris futuri. similiter omnia ferme verbalia.

¶ De crementis.

vt amamus. vt volumus. possimus.
A medijs crescens producit / & u breuiabit.
vt dare. circūdabā. venūdabo pessundarem.
Ex do fit da breuis cum primæ compositiuis.
vt amem⁹. amarem⁹ ameris legemus legeris amatote docetote docemus. doceremus. docerís. audiemus. audierīs. legitote. auditote.
E simul o medijs verbum producit vbiq;
vt legeris vel legere presenti indicatiui. imperatiuo p̄senti legere. optatiuo tempore presenti legerem.
Sed super r prius e breuis est in tempore quouis
coniugationis. p̄terito impfecto cōiunctiui legerem.
Terne præsenti imperfecto præteritoq;
vt amauerā docueram legerā audiueram. amauerim docuerim legerim. amauero docuero legero. vt amaberis / vel re. doceberis / vel re.
Et prę ram / rim / ro / beris & bere borq; futuro,
vt amauimus. legimus. docuimus. audiuimus. vt audimus.
Corripit i super m verbum medijs: nisi quartæ
vt audirem audirer audire.
Tempore præsenti, at super r producit vbiq;
amaueritis docueritis legeritis audieritis legitis amabitis docebitis. vt petiui audiui.
Corripit i præ t verbum medijs: super u / sed
vt auditis. vt audito audite.
Et t presentis flexus quarti: & to te longat
vt possim⁹ velimus malimus nolimus possitis. velitis. malitis. nolitis. nolite / nolito.
I super m vel t possum / volo / nataq; longant.

¶ Annotatio.

¶ De cremētis nolm diximus superius in declinatione nolm. Et de ijs inferi⁹ suis locis dicetur in quantitate syllabarum.

¶ Sequuntur regulæ speciales de primis syllabis secundum ordinem literarum.

vt scabo scabellum. labo / as. .i. deriuata.
Nte b / fit breuis a primis. producito ducta

A ante b.

Fabula pprie sermo vel cōfabulatio: vel res ad vtilitatē siue delectationē hoīm ɔficta. flabellū (a fan)

vt a for (to speke) fabar fabor fabilis/fabula fabella (a tale). a flo: vt flabā flabo flabilis. i. ad flandū habilis. flabellum/quo ventilatio fit pro estate ad refrigerandū corpus. a no nas. ang. (to swym) nabam nabo nabilis. vt stabam stabo. id est hoīm diuersorū/siue hospitiū. vel ang. a racke.

A for flo no sto. preter stabilis stabulumq;.

a spotte. i. ruina vel macula tracta ab oleo aut alio liquore. to styppe. i. leniter ascensim descendere. a hornet. qdā vermis.

A longant cabro labes labor quoq; verbum

scabbed/or scarbbed. a scabo/vel scabies. pprīū viri. pprīū viri. oppidi ppū. pprīū viri.

Scabidus/ & Strabo sic Sabura Trabaca Sabus

a cibus sed marime qd bruta depascunt. sū/in singulari. i. putrere/pigrere/deficere. tabescere. putridus & qui tabē patitur. i. sanguis. corruptus. i. morbus.

Tabidus & tabo: sic tabeo/ papula/ tabes

viri propriū. viri proprium.

Trabigilus Nabis Sabacius anteq; dicta.

oppidi nomen. mulieris nomen. viri propriū. viri propū.

Labicum varies Labica Labicus & Abel.

¶ A ante b/in primis syllabis corripitur. vt scabo scabellū labiū. Excipe deducta a for faris: vt fabar/fabor/fabilis/fabula/fabella. Et a flo: vt flabam/flabo/flabilis flabellū. Et a no: vt nabam/nabo/nabilis. Et a sto/as. vt stabam stabo. preter stabilis et stabulum que abreuiant. Producūt etiam cabro/labes et labor verbū. Tabidus/tabo/tabeo/tabes nomē/pabulum/Strabo quando est proprium.

Annotatio. ¶ Et ante dicta: vt deriuata que deriuatione noscuntur: vt pabulor a pabulū. tabesco a tabeo/es. tabefactus a tabes. &c. Quodsi alicubi equissime lector iusto succinctiorem me iudices: ad superiora precepta. id est generales regulas recurras velis Nam breuitatis amator pro horatianis monitis. Quicquid precipies esto breuis vt cito dicta Percipiant animi dociles teneantq; fideles. Nonnulla hic & inferius pretereo: que cum superius satis manifesta sunt/sepius repetere supernacaneum foret.

incoctus vel immaturus. vt acerbus. pprīū viri. Macer. leneues: macies. boolde or well stomaked.

A ante c. A c super breuies. pro forti longa sit acer

a caldron. a stynge. to call as a pertryche. to gagle as a goose. proprium.

Cacabus culeus sic cacabo glacito & Achas

Denmarke. a dake. eloquentia. an engcyn. lene.
Dacia sic dacus facundia machina macer

to make le- a mudde wall or
ne or weyke a wall whit- hownte homo de
salt fysshe. out morter. legged. Thracia.
Macero maceries glacinia vacia Thracus

proprium viri. proprium.
Glacilla. & sic Zacharias Racipalis adde

.i. disertus qui viri et flumi[n]is no-
facile fari et regio Europe a Jeye. men in Sicilia.
ornate potest. .i. Thracia. latissima. quedã auis. Acidis.
Facundus Thrace/ sic Thracia/ graculus Acis

a breche.
indumẽti genus
. vyolet floure. pudẽda maxime
gẽtilis de Thracia. flores nigri an arme. tegens.
Thracis & Thracin. casib⁹. coloris. vt brachiũ. bracha.
Thrax simul obliquis vacinia, sic quibus aut b

brũdisin⁹
mitiga- mitem ac nobilis tra-
re lenire placidum gediarum
peace. pacificare. facere. scriptor.
vt pacis. paco. placo. Pacuuius. a staffe. to please.
Aut p prẽsidet a, demas baculus placeoq;

distantia/in- est recreandi gra-
teruallũ/vl' tia huc et illud de to make conuenaunt.
.i. breuis. intercapedo. ambulo. .i. pactum facere.
Atq; brachus, spacium, spacior, coniunge paciscor.

latro in Italia
q etiam villas
incendebat:
quidam dicũt
fuisse seruum
Euandri regis. to stacker. ꝓmontoriũ Sicilie.
Communis Cacus: iungas vacillo Pachynnus.

A ante d.

a trencher. iiij. wayes. a shallowe water.
vt quadro quadra. quadriuiũ. vadum. .i. Mercurius.
Ante d est breuis a. tamen hinc caducifer aufert A ante d.

virga Mercu-
rij qua pax ppři apđ Priscianũ
significatur. ꝓpriũ viri. in perihegesi.
Et caducẽus Fadus sic Cadusijq;

tellus quedam
apud Pris. populus. ꝓpũm.
Gadilon & gladis Gaditanus quoq; Dada

calamitas morbus. murder. — vrbs in Gadibus. — viri/canis/ isinuis proprius. — to translate or to conduce. — insula Oceani vltra Bethicam hispaniam.

Et clades Gadir Ladon traducere Gades

cursor Alexandri/velocissimus. — populi apud Baptistam in exhortatione contra infideles. — dea Oratorum. — to shave.

Et Ladas Quadi: Suadela & radere iunge

to wade. — to be take. — a roote. — to counseyle. — a geldynge.

Vadere cum trado radix sic suadeo spadix.

viri propriu.

At varies Adam Gradiuus & Adria Adrastus.

callidus versutus. angl'.(crafty) vafer. — vir de Aphrica. Apher. — vel' Occidentalis. Aphricus.

A ante f & ph. **A si quando praeest f/corripe. phi quoq; produc.**

¶ Quidam scribunt afer et Aphrica cum f/sed vsitatius cum ph. Sapphyrus lapillus cum duplici pp scribitur.

to do. vt ago/is. — nomē mōtis. Cragus. — vis in naui sic dicta:q in eam arte me queq; res agi soleant. — simulachrū/larua vl' statua. angl'. an ymage. — Lacedēmoniorum rex. gidis.

A ante g. **A prae g breuies, ni agea agalma vel Agis**

idolum. — pueri nomē. — auis lepori no villo pedes habēs. lagopodis. — a pancake. ab laganū. — Egypti rex.

Dagon cum Lagon Lagopus lagana Lagus

frater hannibalis. — cotages/or shepe cootes. — ingeniosa. incantatrix.

Sagana vel saga. a witche or a wyse womā. **Ijs addas Mago magalia sagana Saga.**

.i. acute. sentire. — presentio id est futura antesentire vel presentire vel diuinare. vt presagio. — diuinatio vl' pdiuinatio. psagiū. — .i. psentiēs psagus. — .i. venditor sagorum. inde sagari'. — wyse & whare. .i. caliditas. sagacitas.

Tragemata. **Sagio cum natis, breuiato sagumq; sagaxq;.**

bellaria seu dulciaria q̄ ad secundā mensam apponūtur. — genus teli qd scuto infra tra hatur. itē rete. — clades/ depulsio psligatio. iactura.

Produc tagitia & tragemata tragula strages

erro; vt summa ar-
pote res vl' borū pars
a scabart/or a coueryng flagris vel a virga cum
.i. plorare sheythe. of a bedde arbor icrepatiōe diminutiuū
flere more theca opertoria quædā. dignus. est flagellū
infantiū. gladij. lectorū. vt fagus. flagitiū. flagra. i. ū.

Vagio vagina et sic stragula: vel quibus aut f

vic' paganus: hoc est vbi
plures rusticanæ dom'
coiunctæ sunt aliq̄ spatio vtraq; pars
remotæ ab vrbe. phyllyræ .i. caducū debile
vt pagus. .i. villan'. vl folij. quod facile
paganus. pagina. .i. ardere. frangi potest.

Aut p præcedit/breuiato flagro fragilisque

.i. sonitus q̄ ex arbore
aut re alia confra-
cta redditur. ræte rarius a scourge.
a cracke or crashe. .i. reddere ad capiendū diminutiuū
odorem. feras. de flagro.

Sic fragor atque fragro plaga rete vel ora flagellū

q̄ ab aliquo
alitus est: nō
.i. nutrio qui alit. omne ani-
vt alo. alumnus. mal vo- quā aues
lans. volant.

A breuies super l/produces ales & ala

omnis ludus
magna ex par-
.i. vna triū to reke vp te in fortu- est outū
a brethe. furiarū as a myste. na varieta- more
.i. spiritus. infernaliū. .i. spirare. te cōsistens. clamo.

Halitus Alecto sic halat et alea balo.

piscis ma- genus est angl' galentine.
flumen. rinus. tormenti. pliquamine.

Alia calonis balena balista vel halec

pars rotūda i obscuritas et
facie i morē arbor ma- vmbra spissi-
mali (the bal lifera fere po- tudine aeris an apple.
of the cheke) mifera. facta (derknes) pomi species.

Hæc mala hæc malus caligo iungito malum

Lycaonis Cāpaniæ Cāpaniæ mulieris
filia. oppidum. oppidum. nomen.

Calisto Aliphæ Calatia Dalida iunge

vrbs apud Hispaniæ prouincia.
vnguentū. Baptistā. inde Laletanus.

Malobratum Halora sic Laletania iunge

piscis in Lippio. viri nomen. viri propriū. apud Iuue.

Phalarnam Salustius ac Aledius adde

aq̄ latitudi- ædes sugbæ vagari errare
ne & palā la- .i. magis amplæq; ite lepire & quasi
tius diffusa. volo. vocantur. palis munire.

Palus li malo verbum palatia palo.

A ante l.
Ales (a byrde/
or a nurse)
Ala (a wynge)
Alea (a dyce)
balo. to blayte

Martia. Silli.
& Papini' pō-
pallatiū cū du-
plici ll/vt palla
tinus.

instrumentū quod vinum defluit cū calcatur vua. inquinatio/ sordes.
milites vagi. what maner.
Palantes qualis sic qualus qualea squalor

ex Salentino Italiæ promontorio.
Et salentinus scalena & squaleo scalę

tunica prolōga vsq ad talos descendēs. lignorū putamen.
pœna par. hmōi suche. anhele.
Talio cum talis talaris talea talus

.i. spiritus vel sacerdos Iouis. vt flamen. pprie tribuere exhibere facere dicere pstituere to loue. mittere. oppidi nomen. apud Silliū.
A ante m. A super m produc. sed amo damus & Zama tolle

a mantell. vestis lanea. honger. edendi cupiditas. .i. nihilominus. aliquādo ponitur pro statim. viri & populi nomen.
Same idē qd samos produ.
Et chlamys atq; fames thamos & tamen adde Camersq;

insula in ægeo mari circa Thraciā. altera est in eodē mari insula samos cōtra Ephesum sita. viri nomen. .i. iucundus. vt amœnus. .i. induo. circūiicio. amicio. soror patris. amita.
Et samos atq; Lamus polysyllaba cūcta. nisi ista

paruū lorū qd iaculo adnectitur vt longius iaci possit vel omneligamen. .i. flere dolere voce tristi dolorē exprimere vel conqueri. .i. bractea sed bracteæ tenuiores sunt. laminæ grossiores quales sunt ex quibus arma conficiantur (a plate)
pprū viri.
Dameta amentum lamentor lamina iungas

Aphricæ oppidū ferri inopia laborans. deductū ab amentū nole. viri proprium. viri proprium.
Bamura amento Mamercus Mamuriusq;

ppli Campaniæ. a Mamertia oppido. viri propriū. Arator pdu. Iunceus cornomen vrbis.
Et mamertini Mamirra. at Samaria anceps.

voce modulari/cātare/ laudare/diuinare/pdicare/canore proferre/et cantando prōnūciare. vt cano. appe os condit. canalis. anus p vetula corri. an arse.
A ante n. A super n breuies. pro podice longat at anus.

A in primis.

angl'.(hore
regula in= hered).
de canoni interdū ꝓ
c'.i.regu= antiquus
aryng e. laris. accipitur. albesco. fœnerator.

Anulus & canon canus cum caneo danus

fluuius grandis q̄ germaniam
a hoore a li. acia separat ꝛ p hungariā
mayster. fluit tandem multis ostijs in
hempe. mulier. .i.leccator. pontū ruit. alio nomine ister.

Canabis & Dane cum ganeo Danubiusq;

Danae cor. fi=
lia Acrisij.
Daneæ arum.
a Prudētio cor
ripitur.

vetus rex ila= p̄m' itroi=
grayn of corne. tio q̄ saturnū tus vl' p̄=
a porter. fere iugū & acceptit sociū mus in=
cui ianuæ cu= tritici hordei regni.hic ob gress' vl'
stodia demā= farris ꝛ simi= prudentiā di= ostiū pfo wolle.
data est. lium. citur bifrons. ratum. .i.lanitiū.

Ianitor & granum Ianus sic ianua lana

tenera pilatio &
ppric & cū ali= ad lanæ silitudi=
qd ex integro q̄dē nē q̄lis in ado=
sed nō satis solido lescentiū genis ꝛ
p minutissimas in pomis q̄bus=
partes stillat. .i.dij inferi. dam cernit. .i.lana.

Mano cum manes lanugo lanitiumq;

homo paruæ
nimis staturæ
cū dies clar' vt immanis pauiulūq; su=
est ab omine myghty. pra terram a chyrche.
bonī nois. .i.iunctum. extans. sacer. .i.templū.

Maneq; cum manis nanus phanus quoq; phanum

Nanus (an elf
or a dwarf e).

deus cui figura
sacro. pastoris. a qualis est. breed. .i.planitas.

Phano Pan Planus Panis sic Planicies q;

Prophano pol
luo.

mendax stultus
et qui in rebus
.i.integer natādo ptinnatiuū a frog/or inanib' studiū
incorruptus. transeo. de vaneo. a padocke. collocat.

Et sanus trano vanesco ranaq; vanus.

Cōposita anne
tauim'.vt a sa
no sanesco. Ra=
nūculus a rana

ventus ab aphri=
ca flās sc; inter
austrum et aliqs de
vt apud. zephyrum. aphrica.

Est breuis a præ p.produc tamen Aphricus apher

A ante p.

supabūdans
edacitas imo
homo de fluuius derata et ebria gentiles de
Apulia. Thessaliæ. voracitas. Capadocia.

Apulus Apidanus sic crapula capadocesq;

Papula æ. est pustula ardēs cuius pᵃma cor. In papilla qd̄ sigt aliqn̄ mā mæ capitulū.

a capon. est gallus castratus. — mons est qui ab alpibus pficiscens vniuersam Italiā vsqȝ in Siciliā diuidit. — hærba qdā. a lapathes. — a butter flye/ or a tent.

Capo Apeninus cum lapathe papilioqȝ

Pape interiectionis prima cor. sicut ap/ vt pes. ang. a bee. ¶ Annotatio. Aliq dicūt pappus cū duplici pp. sicut pappo p cibo. as. Sapphyrus Pappa puerorum cibus. Uappa vile vinū vel vilis homo.

pater siue is q̄ puerū alit. — .i. anus .i. papus. — .i. comedere quod tantum ad pueros ptinet. .i. papo. — summus pōtifex. .i. papa. — apud Lucanū.

Papas/pus/ po/ pa/sic Sapis quū fluuius sit

incolæ Paphagoniæ in minori Asia. inde transuecti in Italiam/Ueneti dicti. — viri nomē. — viri nomen.

Paphagones ijs Papius & sic Papilus addas

to be beten. .i. verberor. — a pasnep. — est quo vestes lauāt. græce vocatur smigma. — conchæ genus. — idem qd̄ rapa.

Vapulo cum rapa sapo saperdaqȝ rapum

lapillus pciosus. — prouincia vbi conditū est Brūdusiū. — .i. communis.

Saphyrus cum Papinius/sit Apulia at anceps

vt aqua. aquila. — vt quaqua. quaqȝ. quaqȝ.

A ante q. A q corripies. sed produc compositiua.

qui inspectis extis futura pdicit: qui et extispex dr̄. vt aruspex. — a gotes berde. .i. pil⁹ capn⁹ pēdēs a mēto capellarū. — .i. siccus. — .i. torreri siccari sine torridū ac siccum esse.

A ante r. Curta sit a super r. ni aruncus & aridus aret

Arsicus cuius pᵃma corri. sunt populi Italiæ Quidā addūt arunca cū i/pro vrbe.

vrbs arūcorum. — oppidi nomen. — vbi terit frumētū ⁊ morbus capitis. — pro porcili. (a swyne stye). hara cū h/cor. .i. altare. — viri nomen.

Arunca Arene sic area & ara vel Aruns

oppidū Italiæ — nauiculæ species. bardos. — dere or scant. quod vili cōtrarium est. — prouincia in asia minori iter Siriā et Joniā cui⁹ incolæ vocātur carics. — beloued. amatus.

Barium item baris carus cum Caria charus

barris cum rr duplici.

.i. darū esse. — .i. lucidus. — angl. a flagge. genus hærbæ. — ficus species. — populi sunt in Asia minori contra Rhodum.

Clareo sic clarus carex sic carica cares

grāmatici nomen.
atio. fluuij nomē. viri nomen.
Carinas, iungas Claris. sed Carolus anceps.
.i. rex caldeorū. vt faris. fare. flare. nare. stare. a do. as. .i. verbū.
Darius, & verbū crescens (præter dare) quoduis
terra sicca / sterilis & sabulosa. et minutissimos lapillos signif. .i. scius / peritus doctus. ab hic. hæc. hoc.
Glarea cum gnarus larex sic iarus & harum.
Italiæ lacus. viri pprium ac etiā fluuij in Istrū fluentis. vrbs Thessaliæ a qua Achilles dr larissæus. vetustissimū Locrorū oppidum.
Larius & Maris Larissa & narea Narix
Larus est homo vilis ignobilis. Itē animal volatile (a coote) et eius primā sem per cor. in. v. Odisseæ Homeri. licet indocti producant. Larus

populi. viri nomen. mulieris nomen.
Larinas Laronius & Laronia iungas
insula in mari ægeo q̄ fuit Ulixis. the noose thrylles. parua insula ægypti. .i. eo cedio. a q̄s qui.
Naricia & nares Pharus cum pareo quarum
rarius fieri. scant. sewe or pprie dr qui pedes obtortos habet. vel fluuius & viri nomen.
Quare & raresco rarus varix quoq; varus.
homo de Arabia. regio Asiæ maioris inter Iudeā & ægyptū. est aūt triplex Arabia. .i. fœlix / petrea et deserta. lapillus pciosus coloris viridis.
Est cōmunis Arabs & Arabia iunge smaragdus.
est media pars orbis terræ. Asia minor est pars Asiæ: scilz q̄ fuit sub imperio romanorū quæ hodie Turchia dr. vt Asia. fluuius Achaiæ. viri nomen.
A super s / breuis est. Asopus Asius aufer. A ante s.
semel apud Priscianū producitur.
Asia longa palus. raro prouincia longa.
q̄ dicit se nescire an sit palus vsq̄ q̄ vocetur Asia.
Vult Nebrissensis Asiam semper breuiari.

ducta ab Asia contra naturā primitiui: q̄ tamen non negat corripi posse.
Asius e longes. sic asiacus simul asis,

grandis fluuius colchorũ. & etiã vrbs. hinc Medea filia regis colchorũ: & Phasias et phasianæ aues illinc allatæ.
.i. oscula pudicorũ. — pars capitis. — Nasones dicti sunt ab extãtibus nasis. — idem qđ vasum.

Basia cum phasis nasus naso quoq; vasa,

satyri nomen. viri nomen.

Et laserpitium Mnasillus Nasidienus.

viri pprium. viri nomen. mulieris pprium. Pasiphilus.

Nasica Nasidius sic Pasiphaeq; philusq;

viri nomen. viri proprium. viri pprium.

Thrasius & Thrasymachus, ijs Vasidius adde.

insula inter epyrũ et brundusium. — vt casus caseus.

Sason sic proprium casellius anteq; dicta.

¶ Antea dicta. vt præterita bissyllaba. vt rasi a rado/suasi a suado: & supina bissyllaba. vt casum rasum suasum & eorum deriuata. vt suasor casus rasor. Item caseus a coacto. &c.

wyse. a thefe. .iiij. a syde. a courte.
vt catus. latro. quater. latus. eris. blacke. ab atriũ.

A ante t. A præ t/breuies, hinc ater et atria demas

comœdia iocularis et scurrilis. — puer Cybeli dilectus. cũ y græco.
ynke or bletche.

Ac atramentum sic Atellana vel Atys

fuit oppidũ oscorũ in cãpania vbi grãde ãphitheatrũ erat. — fuit vetus vrbs in cãpania iuxta põtinas paludes. — vel clathrum. — oppidi nomẽ. apud Horatiũ.

Atella Atina & Clathrus sic Gnatia iunge

decretũ deorum natura voluntas oraculũ qđ dij fantur. mors. — a lateo cõtra naturã primitiui produ. a lanterne. — .i. extendo. — vt quæ deriuatione noscĩtur. vt fatus a fatũ supino & natus latus staturus: & natura a natu supino cũ alijs.

Fatum laterna & lato simul antea dicta

.i. mitis. festiuus. vt maturus. mater. — est ex qua aliquid fit. materia. — a broder. frater. — qui memor est accepti beneficij. gratus. — beneficiũ pœna dãnũ cã vel amicitia. gratia. — idem qđ gratulari vel gaudere. grator.

Et quibus in præsit simul r muta præeunte.

Latus/eris. cor. Saturn' prius dictũ pdu. pri. — Phœbi mater. — interpres pphetæ & poeta. — filius cœli et Vestæ vel terræ. — .i. amplus spaciosus.

Latona & vates Saturnus mobile latus.

mons in vrbe Roma/vbi nūc palatiū summi pontificis & basilica scti petri: dict° a vaticiniis ibi datis olim. quasi faticinor hoc est fata canere. Quatinus p i. i. quia. Quatenus p e. i. quousq; & in quantum.

Vaticanus vaticinor sic quatinus adde.

piscis. viri pprīū. nauigiū latum. vel Stlatū. poetæ nomen.

Squatina Scatinius sic Stlata & Statius addas

Amphiarai vatis fili°. fluuius. serpens. Agamennon & Menelaus

Anceps Catillus Crathis natrix & Atrides

Marcellus/Nestor/et Baptista pius sentiūt statim a sto p pseuerāter æqualiter/pduci. Sed a sisto p dico mor corripi. a plato. a strete.

Et statim. potius breuiato platona plateam — Statim.

cruell. mons. vt catholic° lz Sidoni° licēter pduxit.

Et blatero vel atrox & Atlas, cata iungito nata.

vt auis. caueo. auus. vt auerto auersor. auello. auius.

A super u breuis est, a produc compositiuis

A ante u. Autolicet pponat ab a præpōne & via: q̄si volās a via: qa volat° scrinon pōt. corripit tamen pluriēm.

vt clauis. clauus. .i. fulgere vel aurico: lorē reddere. flaueo. .i. color auri. flauus. onis. subniger.

Et quibus l præit a/cum muta fauoq; rauus

pprīū viri. pprīū viri. viri propriam.

Sic Dauid Dauus gauisus & Auidienus

a malo verbo. i. magis volo. .i. Mars deus belli. afhyppe. .i. celer/industrius/habilis/diligens. nauus.

Mauis cum mauult Mauors nauis quoq; gnauus

.i. nauta. qui se in naufragēda exercet. q̄dā auis quæ pulchras hz pēnas & turpes pedes. .i. prauū facio. .i. malus pœrsus. .i. naui iter facio. .i. dulcis.

Naulta pauo prauo prauus nauigo suauis.

Virg. xij. Illo quæratur coniunx Lauinia campo.
Ouid. iij. fastorū. Hanc tibi cur tradā pia causa Lauinia coniunx.

regis Latini filia. vñ Lauiniū oppidū. & Lauinius. a. ū.

Communem ponas Lauinia cum sibi natis.

vrbs palestinæ
vel Judeæ vbi olim
regia gaza.i.
pecunia erat. pp̄riū viri.
vt faris.arie. gaza. Lazarus.

Ā an̄ x & z A super x & z, producuntur positura.

a cawdron. .i.fre- fluuiis no- raskall
vas æneū. .i.frequēs quēter. mē ꝛ viri. people.
vt lebes. vt creber. crebro. Crebenus. plæbis.

E ante b.
Præ b primis breuies / sed cū duo consona p̄sunt.

.i.pellis .i.obliga-
damæ. tū esse. a feuer/or ague.

E longa est præ b / sic nebris debeo febris

.i.Apollo q̄
Jouis ꝛ La- materia quæ
tonæ fili⁹ talowe. ex elephanti
fuit. p̄seuum. .i.equus. dentibus fit.

Ebosia & phœbus sebum. rhebus simul ebur

pater sanctorū
Jacobi ꝛ Joannis
.i.infirmus fluui⁹ thraciæ fons ꝛ fluui- euangelistæ
quasi parum ortū habēs ex us iuxta apostolorum
habilis. pindo mōte. Neapolim. inuentus.

Debilis ac Hebrus Sebetus Zebedeusq;

nomē fluuii. Italiæ lacus. diphthongon.

Et debæ Rhebas Sebinus. scripta per œq;

Thessaliæ Thessaliæ
vrbs. palus.
viri propriū. es. idos. Elaphyri filius.

Bœbius & bœbe bœbeis iungito bœbus

viri propriū. viri propriū. viri p̄priū.

Oebalus & cœbus sic œbasus œbades adde

plæbei. p̄salli insulæ nō a clotte p̄ ppriō sine diphthōgo.
.i.vulgus. lōge a Thyle. or turfe. p̄ loco cū diphthōgo.

Plæbes Hæbudes plæbs plæbis. glæbaq; cæbes.

Thebe.bes.grā-
filia Juno- dis vrbs ægy-
q̄ nimio po- nis/pincer- ptia ab Usyride
tu alienat⁹ ē na Jouis rege condita
mēte.ponit āñ Gany- Thebæ arū.vel
et aliquādo medē tan- thebe bes.vrbs
p̄ pleno et dē facta vx- Bœotiæ.fuit ꝛ .i.Dia-
abundāti. or Herculis alia in Sicilia. na.

Ebrius ac Hebe Thebe phœbe anteq; dicta.

¶ Annotatio.

¶ Antea dicta. vt ea q̄ deriuatione noscūtur. vt a debeo debitū debitor. ꝛc. a debilis debilito ꝛ debilitas. Itē ea q̄ præpōne noscūtur. vt debello / ebibo / ebullio. Similiter q̄ cremēto cognoscūtur. vt nebam. bo bilis. fleuā. bo. bilis. ꝛ similia.

.i.aliter. vñ speculamur.
vt secus. specula. vt cæco.as.cæcutio. .i.tolle.
Ante c/est breuis e.cum natis cęcus at aufer E ante c.
Prænestris cōditor. hinc Cæ- amnis q̄ Rhegynū agrū
ciliorū familia & Cæcilius a locrensi diuidit. Italiæ oppidū.
et Cæcilia ꝓpria. Cæcinos. Cæcinum.
Cęculus & quotquot diphthongon in æ vel in œ dant.
cuiusq; rei excrementū. quisq; ex
cū cōpositis.vt fæcula. plentefull. græcia.
Vt fæcis fæco fæcundus græcia græcus
vuæ dictæ q̄ Et i æci præte
plusq; cæteræ ritū ꝓ̄s. sugi⁹.
fæcis afferūt.
Fæciniæ væcors sic sæcula Phęcasiusque
pecuniæ et fru- loca vbi matresfa
gum dispensator. adulter. milias cū lanifici-
.i.domus. inde œconomia. inde mœchia. .i.adulteror. b⁹ sedēt.plrali tm̄.
Oecus & œconomus mœchus mœchor simul œci
aduersarū vi- fluuius.inde ab œecos cōpo.in
biū nomen. Oechalides. mediis videbit.
Oechalia Oechalius parœciaq; œchadiusque
vniuersalis & ad totū porticꝰ athe- lapillꝰ varius.
orbem pertinēs. viri ꝓpriū. niensis. pœcilos.
Oecumenicus Oecinyres sic Pœcile losque
nympha vocalis/vl' olearium vasculū con-
soni repercussio. weyke. mulieris tra Sulpitium:teste
Echus in gtō. siue imbecillis. propriū. Nestore ex vii.odyssææ.
Echo imbecillus Lecania lecythus adde
v.meta.p au- insula i Rho-
gure a Perseo dani ostio.
interfecto. Stechados. ꝓpriū viri. repositoriū. vt bybliotheca.
Echion Stechas Mecœnas .thecaque iuncta
et secius ꝓdu.cōtra na-
vt mecū.tecū.secū. .s.præceps.præparo. turā primitiui/secus.
Et me te se cū.prædicta & præpositura
declinationis. vt specula a spes.recula a res.
Secutus quintæ sic diminuentia ducta
Producit e/ante c. hæc pronola mecum tecū secum. et e de præ se in cōpositio-
ne primo dicta in præpositione.
to syt. arbor to departe.
vt sedeo. cedrus. faciēs cessi. ꝯ̄c enl corripit.
E præ d breuies.produc cedo.nisi pro dic E ante d.
vnde edonis idis
et edonus. viri propriū. cytharœdi nomen.
Edon cum natis sic Gedippa Hedymelesque

pp̃ri apud
regio cui⁹ Mātuanū
kolæ me- a mediaco venefica hærba apud
di dicūtur. fluuio. notissima. Uirg. græ or.
Media medoaci Medea & medica iunge
dissidium
viri ꝓpriū. plæbis. plenus seditione.
Istis Nedymnus, seditio seditiosus
hispaniæ pp̃ri
prope nouam
Carthaginem. apud Juuencū. vrbs in xiij. Strabonis.
Et Sedentani Pedania Pedasus adde
byssy, or a place, or
dylygēt. a feyte. apō Baptis. viri proprīū.
Sedulus & sedes zedorum Seduliusq̧

Ae & œ ante d.

Annotatio.

Ae præ d produc quod diphthongatur & œ, ceu
tam tem- mōs ꝛ vrbs
plum q̄ꝫ Liciæ: a
domus Dædalo no- faciens
viri proprīū. priuata. ꝓduco. mē accepit. cecidi.
Aedilus & ædes ædo sic Dædala cædo
capıarum to hurt or
fœtus. or dys-
viri ꝓpriū. a kydde. please. viri proprīū.
Dædalus ac hædus lædo sic Dædalionq̧
ppli quidā vt pædagogus puerorum
galliæ. ductor vel custos: cū alijs.
Hædui & educta a pæs pædos pædia pædo.

¶ Producūtur deducta a pæs pædos. vt pædagogiū. i. seruitiū atq̧ mancipium Pædagiū. i. puerorū habitatio. Pæderastes. i. inhonestus puerorū amator. Pæderastia turpis puerorū amor. Pædotriba vł pædotriues. ludi literarij p̄ceptor. Pædaretus viri propriū. quasi puerorū virtus. Pædomachia puerorum pugna. Pædor. i. squalor ꝛ quęuis immūditia seu putor in animali. a pæs pædos. i. puer. q꞉ pueri sordibus plærūq̧ sunt obnoxij. hinc pæditi sordidi et obsoleti dicūtur hinc pædiculus seu pedunculus. vermiculus in pueris notissimus. et Pædiculi populi dicuntur.

vt Phædrom⁹ adulescēs i
Curgolione Plau. Phæ-
dria adulescens. in eunuc
viri proprīū. viri proprīū. græce pulcher. cho Terentij.
Phædymus & Phædron, Phædros de se quoq̧ ducta.
currus
in rhæ- to swage. mulieris
viri proprīū. darius. as. proprium. fax (a bronde)
Phædon cum rhæda sædo sic Thædia tæda

werynes. .i.fastidi.s[9] sylthy.
vt tædiū. tædulus. a.um. a fœdus.eris.
Tædet cum natis & fœdus fœdera fœdo
viri proprium.
Oedipus adiungas lædoria sic sua ducta.

¶ Sua ducta.nā a cædo cecidi deducitur Cædnus.a.ū. vt sylua cædua. Cædic[9] pprīū viri.apud Virg.ix. Cæditius viri propriū.in xiij.saty. Iuue. Cædes mors. Ab ædes.ædilis.ædifico.ædepol.æcastor.&c. ab hædus hædinus.hædilius.hedicalus. A ledo lesso lesus.pedo nomē & verbū cum alijs.

vt fero.ferus. vt defero.præfero.
F quoties sequitur breuis e.ni compositiuis. E ante f.

a countre.
vt regio. vt segrego.dego a de & ago.
E breuies præ g.producunt compositiua E ante g.
to sende in
embasy/or
to bequethe.
viri nomen. gas.prime. insulę.
Gregorius lego ac Egates hegaleosq;

lawhill. (a rule) cōtra pri equus Persei
a lex legis. viri proprium. mitiui naturā. alatus.
Legitimus Phlegeus ijs regula Pegasus addas

pprīū & appellatiuū. a tyle or sclat.
nomē viri & paruus rex. a tego. brutorū vrbs.
Regulus & flege sic tegula Rhegyon atq;

gigas. Thesei pater.
vt Aegeon. Aegeus &c. grece:capra latine.
Quæ diphthongantur.æx ægos compositiua.

¶ Composita ab Aex ægos græco vt ægonom[9] caprarū rector.ab æx ægos.i.capra/& nomos.i.lex. Aegoceros.i.capricornus.æglogа.i.sermo de capris & reb[9] pastoralib[9]. Aegocephalus.auis est. Aegonomus caprarū ductor. Aegolethron herba in ponto alba. Et cętera q̄ diphthongātur.vt Aegeus Thesei pater. Aege.es.vel Aegę plurali nūero.vrbs Cilicię. Aegea nomē duarū vrbiū.vt scribit Ptolom. quarū vna in Emathia/alia in Mauritania. Aegæon nomē gigātis. Aegialeus Medeę frater. Aegialus l.ittus. Aegeria nympha. Aegis.gidis. munimentū pectoris ęneū cū gorgonis capite. Aegle nympha. Aegina Asopi Bœotię regis filia. Aegimuros.insula vltra Corsicā insidiosa naufragijs. Aegysthus Tiestis filius. Aegon nomen pastoris. Aegoń.porta Romę. Aegos Thracię fluuius. Aegopotomitę.eius fluuij accolę. Aegipanes sunt nudi leues caprinos pedes habētes vt syluani.fauni.& satyri. Aeger ab ago p contrariū.inde ęgre & ęgreo.es.ęgroto Aegrimonia ęgritudo. Aegyptus.& multa alia.

vt Peleus.
E super l/longant dissyllaba:tolle sed inde E ante l.
vrbs et nomē oppi hederę
testudo vel fluuius risus. di in ij.the. species.
cithara. frost. Sicilię. gelotos. Papinij. helicis.
Hæc chelys atq; gelu Gela sicq; gelos Helos helix

insula in Aegeo et Myrtoo mari Phoebo sacra. viri pprium. .i. mel cantus suavitas. vel melus.
Et delos addis Helops meli/iungas nata melosq;.

Cōposita a meli græco cor. vt Melimela poma musteа siue dulcia & melitetes p̄ penulti. pducta: genus potus ex melle et musto. Melicraton p̄pen. cor. Mulsum vinum coctū cū melle. Melicæris idis. & melicæria a cæra & melle nomē accepit morbus. q̄ humor in eo melli similis includitur. Melilotos herba. hony suckell. Melitonas vbi apes nutriuntur. Melisones & mellarij qui opus mellis exercent. angl. hony men. cū alijs. Similiter cōposita a melos. i. cantus. vt melodia. i. dulcis cantus. Melodes p mellico dulcia carmina cantante. angl. a musycyon/or a synger. Melicus idem qđ melodes.

ppli errabundi q quondā Thessaliā coluerūt. siue lelegæ. viri pprium. fluuius ppe Smyrnam. melis vel etis. rex Achaiæ. a myschefe.
His Lelegesq; melasq; melesq; Pelops scelus adde

vrbs apud Stra. ppl's apud priscianum in perihegesi. mulieris nomen.
Elona Elæus Electra ijs melanionq;

Et stelis atq; telon velut atq; velim velutiq;

better. vt melior. melius. a best. oblectamēta proprie q̄ nobis voluptati sunt.
Et polysyllaba. tollas bælua deliciæq;

gummi. campi in inferno poetarum figmēto amœnissimi vbi exercentur animæ bonorū. templum. .i. ciconia: & instrumētū quo aqua hauritur. angl. (a bucked)
Electrū Elysium delubrum Celoniumq;

sol vnde heliotropium &c. Phaetontis sorores. piscis quidam.
Helios Heliades sic Pelamys Heliodorus

mulieris nomen. fluuius Atticæ regionis.
Helizabeth variū et Helisos. longa locabis

viri proprium. nomē herbæ apđ Colu. vel melanthium. ouina pellis.
Melius et melanthion: ijs melotaq; iunge

pugna et ipsa i bello hostiū cōgressio. vrū de ostijs Nili/Arabiā separans ab Aegypto. oppidū sabinor in quo natus erat Ouidius. mons Thessaliæ.
Prælia Pelusiū Pelignum Pelion atque

Etolie ppli et
insule quedā. .i.spelūca. viri proprium.
Teleboæ ſpelæum iungas Teleboaſq;.
viri propriū. viri propriū. a caue/or a den.
Telebous ſic Telecoon ſpeluncaq; iunge
viri nomen. viri nomen. viri nomen.
Telegonus cum Telemachus ſic Telephus atq;
loc⁹ iuxta Auentinū qui amat ita solli
.i.pfictio. montē Rome quo velis citius ne quis amore
viri nomen. Grecū. et ratibus vehebatur. suo perfruatur.
Telemus & telo Velabrum zelotypuſq;
inde beluinus.
Ae ſimul œ quotquot retinent: vt bælua cœlum
mulieris
viri nomen. canis propriū. nomen. to grave.
Cælius & Lælaps. ſic Lælius Lælia cælo
mulieris
viri propriū. happy. nomen. populi.
Chœlius & fœlix ſic Chœlia Cæliaciq;.
to grone. a cresco.
vt nemo. gemo is. an encreaſe.
E ſuper m breuies. crementum tollitur inde
Et ducta a demos, e, de, pre, ſe, quoq; iuncta,
Et quibus e ſolum præit m. dempto aſt emo ſolo
Sic creſcens verbum & biſſyllaba nomina ternæ.
Hinc nem⁹ atq; memor femur atq; Chremes Themis aufer

E ante m,

¶E ante m pducūt deducta a demos Greco .i. populus. vt Demodoc⁹/ Demophon/ Demoleon/ Demarchus/ Demarchia/ Demosthenes/ Democrit⁹/ Demodes/ Demetri⁹. Similiter ɔposita cū e. de. pre. ſe vt emitto/ demitto/ premoneo. ſemoueo. et in quibus e ſolum preit m. vt emulor/ Emaus oppidi nomen/ eminus .i. a longe. ſolo emo dempto. quod cor. Et dictio creſcens: tam verbū. vt demus a do. flemus a fleo. nemus a neo. ſtem⁹ a ſto: q̄ꝫ nomina biſſyllaba. vt ſemen ſeminis. a quo ſemino. thema thematis poſitio ſiue poſitū. Schema ſchematis. figura. Nemo. temo. cuꝫ alijs. preterea excepta in litera.

Muſarū mater.
.i. aufero. .i. poſtremo. .i. memoria.
Producas demo demum ſic Mnemoſyneq;
to ſayle or rowe
viri propriū an oore. with oores.
Phemius & remus ſic remigo remigiumq;

Remus frater Romuli corr.

nautic⁹. oppidū dimidium
q̄ remos Gallie. in cōpoſitione
viri propriū. viri propriū agit. Remorū. ſolum vtitur.
Remigius Rhemus remex Remi quoq; ſemi

Semen cum ductis cum diphthongo quoq; ſcripta

¶ Producuntur ducta a semen. vt semino seminariũ idẽ qđ semen et seminiũ idem. Et seminariũ est arbor de qua aliquid sumitur vt plantetur. Sementis ipsa satio siue seminatio. Semento semen produco. ꝛc. Et cõposita cũ semi: qđ in quibusdã penitus i/perdit. vt in semũcia: sed non in oĩbus. vt semiuir semihomo. Producuntur multa diphthongo. vt Aemili⁹. aemulor. Aemilia sermonis lepiditas. Aemon proprium viri. Aemonia regio q̃ etiã Thessalia dr. Claemẽs propriũ et appellatiuum Caementũ a caedendo/oĩs rudior materia. qua edificia cõsurgũt. proprie caesi lapides apti ad edificandũ. Daemon. Daemoniacum. Daemoniacus. Cacodemon. ꝛc. Daeo. i. intelligo/scio. Haemus mons Thracie. Haema. i. sanguis. vnde multa vt dicta est postea Thessalia. Maemus viri propriũ. Laemargia pe͞n. prođ. ingluuies. Laemargus. i. gulosus. Habentia etiam Oe. vt Coemiterium a coemaome. i. sopio. quia ibi mortui dormire dicuntur. Foeminis a foemen nominatiuo raro. anglice (a tyghe) hinc foeminalia (a nedder toyse or breche) et effoemino. i. debilito/molliorem facio. Loemius. i. Apollo. Phoemonoe. es. Phoebi filia. Poemenis cais nomen. Poemenicus. i. pastoralis.

Aemilia. Aemon. Aemonia. Claemens. Caementum. Daemon. Haemus. Haema. Haemorrhois. Haemonia. Laemargia. Coemiterium. Foeminis. Foeminalia. Effoemino. Loemius. Poemius.

forte vinum. — vt temulentus.

Sed temetum varium cum deductis sibi ponas.

vt denus. — Iudei nomen. apud Martialẽ. Menophilus. — Bellona. i. dea belli/vel furor bellicus. — pro quia.

E ante n. **Produc e super n. nisi Enyo & enim vel enipus**

intrinsecus valde lõge omnino. — quasi penitus intrare. — fenestre dicũtur que in edibus sunt: alie ample/alie minores partim ad lucem reddendã facte. — furor/insania.

Et penitus penetro penes atq; fenestra Frenesis

quicquid eni lõge vsionis gratia reconditur ex eo quod non impromptu est sed intus et penit⁹ habetur et locus ipse dicitur penus. — idem. — xenia quasi hospitalia hoc ad hospites missa vocabantur. — Dii priuati/quasi penes nos nati.

Et penus atq; penu xenium coniunge penates

Menoetij filius. — vrbis nomen/apud Papiniũ. viri propriũ.

Atq; Menoetiades vel Enispae & Enesimus addas

vt bene. genus. tenuis. senes. teneo. vento. senesco.

Et quibus e praeeunt b g t vel s v. tamen aufer

a sex. — q̃ per funes discurrit ludendo quasi funiambulare.

Benacus senus cum senio Schoenobatesq;

mons Laconie. — a splen. — fascia/et lapis albicans sub aquis boni ois gr̃a i fascie similitudinẽ. — munusculũ. — .i. inumbratio.

Taenarus & splenis cum Taenia straenaq; scaena

:i.indagari / q per eam vē
fortis/celer/vigi- ferqs et / niat sanguis/vel
lans:et ad res quasi cir- idē qđ / conspectaculum
gerēdas prōpt⁹. cumuenire. tenia. .i.vēdor. sanguinis.

Strennuus & venor sic tena & veneo vena.

¶ Ae & œ ante n.

Ducta meno atq; xenox.cum diphthongo quoq; scripta

Ae simul œ super n/diphthongo longa tenentur.

¶ Producunt e ante n/cōposita a meno.i.maneo.vt Menedemus.Menelaus.Me-nander.Menalina.Menecrates.Menetes.Menalipp⁹.Menalippe.Menalcas.rc̄ ,ppria noia.Et cōposita a xenox.i.hospes tam prima ꝙ media syllaba.vt Xenodo-rus.Xenophon.Xenophanes.Xenocrates.philoxenus.Aristoxenus.rc̄. Ae ante n.

¶ Ae ⁊ Oe ante n/producūtur diphthongo.vt Aeneas viri nomen cū deductis.Ae neos laus.Aenus vrbs et fluuius.Aeni insula iuxta sinū Arabicū.Aenygma sermo obscurus.Aenygmaton propositor.Baenac⁹ lac⁹ Gallie Cisalpine.Caenos.i.nou⁹ ⁊ eius deducta q̄ multa sunt.vt Caenodoxia noua gloria.Caenotaphiū nouū sepul chrum.Atq; per Oe coenos cōmunis est.vt Coenodoxia.i.cōmunis gloria.Cenos si-ne diphthongo inanis.hinc Cenodoxia inanis gloria.Cenotaphiū inane vel vacu um sepulchrū.Caene vrbis nomē.vñ Caenites portus.⁊ Caeneus Juppiter.Chlae-na vestis/que lena quoq; đr.At leno et lena spurcissimorum hoim appellationes di phthongo carent.Fraenū a frangendo.vñ fraenare et effraenus.Laeneus.i.Bac chus.Maenas.adis.Baccha a maenome.id est furere.Maena.i.piscis.Maenalus mons ⁊ vrbs Arcadie.Naenia.e.⁊ in p̄rali hę Naenie.arū.⁊ hec Naenia.orū.Scae na.ne.inumbratio.hinc scaenicus.proscaenicus.Taenarus.locus Laconie.vbi pu-tabatur descensus ad inferos.Taenarū oppidi nomen.Taena vel Taenia fascia ⁊ lapis albicās.etiā pisciculus.Taenie p̄lr.i.oppidum.Uaeneo.i.vendor.

¶ Oe ante n/vt coenos cois.hinc coena.vespertina refectio qđ multorū esset:⁊ coe-no.as.cū deductis.Coenobium vbi cois vita est.bios vita đr.Coenobita peñ.lōga. in coenobio viuēs.Coenū.i.lutū.a coeno.i.inquino.Choenix.icis:⁊ choenica.ce.cū alijs ductis.Foenū.i.herba arefacta.qđ sine cura foenus prebet.hinc foenisex foe-nisecus foenisecū foeniseca.Foeniculum herba.¶ Moenia a muniendo.nam oe di phthongū pro u/veteres posuerunt:⁊ contra:qr moerus pro murus lectū est.Oenos .i.vinū.hinc multa sunt ducta.vt Oenophorū Oenopoliū.Oeneus Aetolie rex.cum ductis.Oenides ,p Tydeo.Oenomaus hippodamie pater:Elidis rex.Oenochonū Thessalie fluuius.Oenops viri propriū.Oenopion viri propriū.Oenone.es.mulie-ris propriū.Oenotria Jtalia.Oenotrij Jtali.Oenotr⁹ Sabinorū rex.Oenotrides insule.Poene aduerbium.i.ferme.hinc poenultimus.Poenuria caritas ⁊ parcitas poenorie.quasi poenus vrens.Licet alij velint a poene aduerbio:quasi pone min⁹ sit q̄ necesse est.Poenula vestis.Poenus.a.ū.Carthaginēsis.Poena.poenitet.et in de ducta.a punio:u/in oe versa.Phoenix auis vnica et populus.Phoenicia regio. Phoenix quoq; viri ⁊ arboris nomen.et color rube⁹.vnde phoeniceus.a.um.Phae-nix etiam fluuius est Thessalie.Phoenissa femina phoenitie.Schoenos cum ch/a spiratio post s.id est funis.Schoenobates funambulus.Schoenoplocos funarius/ seu restio.Schoenismas.id est/terre mensura cōtinens quinquaginta stadia.vt in-quit herodotus libro secundo.Schoenos oppidum Baotie Aschoeno Atlātis pa-ter nomen accepit.hinc oritur.Schoeneis.schoeneidis.in genitiuo.Atlāta puella. Oe ante n

Annotatio per pus. Oe pro u/ apud veteres.

Schoenitia quidam amnis Arcadie. Schoenū locus in Bœotia/vbi vnguētū pes simū esse dr. Hinc viliores meretriculas vocant Schoeniculas.

vt Ephebus. Ephesus. — mōstrosum aial in Ethiopia a Babyloniis adoratum. — Andromade pater.

E ante p. E præ p breuies. produc Cepus quoq; Cepheus

viri ppū. — Bœotie fluuius. — Cepheni populi a Cepheo rege nominati. — viri ppū. — a lyuer. hepatis.

Cepio Cephisus Cephenus & Ephitus hepar

viri ppū. — regio q̄ Molossia/vl' Chaonia dicitur. vel Epirus. — viri propriū. apud Virg. v.

Epytus Epiros Ephęstion Epytidesq;

viri proprium. — to crepe. vnde obrepo.

Epiola Ephęstus Leponticus Ephula repo

piscis cuius cruore atramētū fiebat. ꝛ Scropulus. — viri proprium. — ppl'i nomē. — sepe circundo. — talowe: psebum.

Sepia Tlepolemus sic Gedipa sepio sepum

promontorium. Macedonie. Sepiadis. — mulieris proprium. — auis que altius subli: miusq; volat.

Sepias Epiolus, Epestia Sephora Præpes

Seps sepis iungas pręputia vel quoties s

Repēs nomen corripitur apd Virgiliū. xij. ꝛ Ouid. j. fastoꝝ.

Præsidet e. demas tamen hinc sepelire repensq;.

Quot cum diphthongo sunt scripta per ę simul œq;.

¶ Cum diphthongo scribuntur. Aepia vrbs propinqua Pylo. Aepolus caprarius. Aepitus viri proprium. Aepy cum y Greco vrbs quondaʒ sub Nestoris ditione in montibus: nam Aepy sublimis est. Aepis altus. Aepicus pastoris nomē. Caepe. ps loci cuiusdam nomen. Caepi preteritū a capio. Caepe neutrū ꝛ Caepa. e. femininū a capitis magnitudine. an onyon. Saepe aduerbiū. Saepes an hedge. Saepire (to compasse about) ¶ Oe ante p. Coepi verbum defectiuum. ab antiquo coepio idem quod incipio.

.i. certe. vt equidē. — an horse. equus. neq;. — Petrarcha male corripuit Sequana vt alia multa. fluuius Gallie. — populus Gallie iuxta Burgundiam. ꝛ Sequanicos.

E ante q. E breuis est q. sed Sequana Sequanus aufer

vt nequitia. — .i. frustra. — nomen pro ne aliquis.

Nequam cum nato nequicq̄ iungito nequis

vt nequo. nequaq;. — nequorsum.

Et ne præiunctum cum quo quaq̄ quoq; quorsum

vt æquitas. æqualis. æquæuus. &c.
æquor mare. Œquo. as.
ab aqua.

Ae cum diphthongo producunt ęquus & orta

Æquicolus viri propriũ corripitur apud Uirg. xj. Æneid.
populus Tuscie. viri propriũ. montes Surrentini.

Aequicolus iungas sic Aequanus Aequana subdes.

E ante r.

.i. dñs. pprũ viri.
vt herus. Eryx. lapillus.

Curta est e / super r. ni Beryllus quoq; clerus

hera pro dña corripitur.
pro Junone producitur.

Prudẽtius sol⁹ cor. beryllus in Psico.

Berytus / sic Cerathus cerusa vel hera

oppidum. viri proprium.

Ductaq;: Ceretum Cherinthus iungito Ceryx

¶ Ab hera pro Junone multa sunt deducta. vt Heracles. i. Hercules. vnde Heracleus. Heraclea Calpe. Heraclee / arũ. oppidũ proximũ Neapolin. Heracleapolis plurimũ vrbiũ nomẽ. Heracleon herba quã Hercules inuenisse dicitur. Heracleota nux. Heraclitus / Heraclides / et Heracleotes. Philosophorum propria.

vna Sibyllarũ. mulieris propriũ
les. in genitiuo. Herus in gtõ.

Heros cum natis. sic Heriphile simul Hero

mõtis Argiui nomẽ.
loci nomẽ. piscis. viri nomen.

Herios Meryx. sic Neris Merionesq;.

¶ Heros cũ natis producũtur. vt Herous. a. um. Heroicus. Herois. & Heroine. Herodotus. Herodes. Eriphyle sine aspiratione in principio: et cũ y Greco in tertia. pro vxore Amphiarai corripit primam. Uirgilius. vj. his Phaedram procrisq; locis mestamq; Eriphylen.

duorũ oppidorũ nomẽ. .i. tardus. a. um. viri propriũ. mons Jtache.

Neriton & serus Seranus Neritos atq;

Occeani et Tethyos fili⁹ marinus deus. vt Nereis. Nerine. extrema pars diei. viri proprium.

Nereus & ducta hinc. serum sic Pherimadasq;

Serũ p aqua lactis corripit.

sero aduer. & serotin⁹. sera p clausura tanue. angl'(a lock) corripitur. a pype. .i. vas. viri propriũ.

Cum nato sero, Sera vrbs & seria Tereus,

ppl's Scythie a Sera vrbe. hinc Seric⁹. Nymphæ us in gtõ. canis nomẽ. canis nomẽ. apud Ouidiũ.

Ser seris Thero Theron sic Theridamasq;

gravis non
iocosus. quarundam
a.um. vrbium nomen.

Serius & Thera ac zerinthus ortaq; xeros.

¶ Xeros.i.siccus/quo in cōpositis vtimur:producitur. vt Xerolophus siccus tumul⁹ Xerolibya sicca Libya. Xerophagiu3 siccorum ciborum comestio. Xerophthalmia sicca lippitudo: quum non fluunt oculi/sed grauescunt. Xeria emplastra:sicca. Hygremplastra vocantur liquida emplastra. Xerampeline vestes.id est.virides. teste Nebrissensi.

E produc quoties præit v vel p. tamen ista
Tolle veru vereorq; verutum iunge verædus
Atq; Pheres iungas istisq; Phereq; Pherçus.

¶ Producūtur etiā hābētia v aut p ante e.vt pero peronis:calceamentū rusticum! hinc peronatus Calceatus. Pero per⁹ Nymphe nomē. Pera.re.saccul⁹. Verona patria Catulli Poete in hispania. hic Verone⁹ & Veronēsis Tollūtur hec Pheres eris viri propriū. Phere oppidū. vn̄ Phereus possessiuum. Vereor timeo. Veru a broche. Verutum. Veraedus cū ae diphthongo in scda syllaba.equus.hinc veraedarius nō cius qui equo vtitur. anglice (a currar/or a poste)

¶ Ae ante r.

Ae super r/produc diphthongon & œ velut ista

aeras. brasse. rubigo aeris./ vel argenti. ware.

Aero vel æris ab çs sic nata çrugoq; cæra

ab aero verbo Greco.et miseriam sigt. hinc aerūnos⁹. .i.gaudeo. populi. nomē vrbis. idem.

Aerumna & chçro Chærusci Cærete Cære.

¶ Ab aero.as.nascūtur sub aero.obaero.aerosus.aerificiū.aeruesco. Aeria insula. aera.i.monete nota.aera.i loliū.vn̄ aerineus.i.loliacus. Ab aes.aeris.aere⁹.aerarius.aerariū.Et a caera multa.vt Caero/as.icaero.caeratura.caereus.caerotū. & caeratū.caerofoliū.caerosus.caerin⁹.Caeriū.caeris.caeroma.Caerinthe.es.herba q̄ habet caere melle miste saporem.Caeremonie a Caere hetrurie oppido.teste Pompeio.& Caeres.etis.ppl's & incole vrbis Chaeretis.A chaero vbo Greco.i.gaudeo.Chaere salue cū ch aspirato.hinc Chaerubulus viri propriū.quasi gaudēs cōsulere.bule est cōsiliū.Chaeropolū herba.Chaerea adolescēs.Chaerestratus.Chæremon Chaerippus.Chaerephon.sunt propria virorū.Chaerilia mulieris proprium.Chaeroma vrbis nomen.

optio/electio/ vel secta. q̄ bonis defūcti adhaeret. an heyre. to stycke/ or cleue. vt haeresco.haesito.haeruca.haerugo.

Hæresis atq; hæres sic hæreo cum sibi natis

to moone. to seke/or enquyre. oēs fere. Protei filia.

Mœreo pro luget quæro sic plçriq; Mera

nomē fluuij. herba. circulus celestis. Poete nomen.

Serius & Nærum sic Sphæra & Chœrilus atq;

viri propriū. viri ppū. viri proprium.

Chœrades Mœris Chœrillus Mœricus adde

vt liqt ex cōposi- tis antithesis/ prothesis.&c. Aegypti rex.
adolescens. Ctesiphon.
E super s produc. breuies thesis atq; Sesostris — E ante s.

a mesos Greco.i.medi⁹. .i.oia ɔposita. viri pprii. oppidū.inde Mesembriaci populi.
His meso iunge chorus/ Vesagusq; Mesembria subde

viri pprii/ē mōs Ligurie. viri pprii. mōs Campanie.
Et Vesurus veseris vel Esau.ancepsq; Veseuus.
¶ Veseuus vel Vesuius per syncopam appellatur: quod Vesuuius quadrisyllaba

mōtis pprii. nomē fluuij.
Ae cum diphthongo produc Aesagius Aesis — Ae ante s.

Poete nomē. fluuij nomen. idem. arbor. ardor solis.hinc aestuo/as.
Aeschylus Aesar sic Aesarus ęsculus æstus

nomen collis in Roma. potiꝰ Exquilie. vrbs Thracie. principis Grecorū nomen. Priami filius. Iasonis pater
Aesquiæ Aesyrmus Aesymnus & Aesacus Aeson

Orator. fabulator Phrygius. titubās qisas sonare nequit. vt Caesar viri propriū.Caeso.onis.caesim.caesio.onis.&c.
Aeschines Aesopus Blęsus cæsus quoq; nata.
¶ Deducta a caesus/qd a caedo dr sunt ista.Caesar Iulij agnomē deinde oim Imperatorū.Caesaries capillorū decor Caesio abscissio.Caesim aduerbiū.Cæsura abscissio.Caesaria nomē vrbis.Caespes a turfe.Caespito titubo.Caestus pugillū arma.Cestus pro cingulo/diphthongum non habet.
color qsi caesius. vt qsitū.qsito. fluuius Iudee.
Cæsius. & quæso cum natis Mesolus adde

vl Oesypū.stercꝰ ouiū. Rex Lydie ditissimꝰ. vrbis nomen.
Oesypon & Crœsus coniungas Mœsia dictis. — Oe ante s.

vt meta.metior. oppidū hispanie. genꝰ arborꝫ eximij cādorꝫ
Ante t/longa fit e.demas Betulum Betula arbor — E ante t.

hispanie fluuiꝰ. nomen ciuitatis Dauid dicta Euphrata. propriū viri.
Et Betulus Bethleemq; Bethulia iunge Cethegus

fluuius in Ponto apud Vale.Flac. scutum. ppli quidā apd Ptis.in peribe. .i.ita aduer. viri proprium.
Et Creta cūq; cetra Cletabeni etiam atq; Etheocles — Creta p Iouis patria.cū natꝫ Cretaeus ē cretensis producū tur semper.

.i.mos.vñ Ethicus.i.moralis. viri proprium. viri propū. viri pprii ē gēs truculētissima. vel Getes. piscis.
Sic ethos ac Ethemon Ethedus Geta sic Ethelisq;

mare ab aquarum fremitu. ū in singulari. regio Italie. vt hetruria. .i.mēsura. .i.trans. translatio. vt metaphora.methodus.
Et freta sic Heteros metros & meta cum sibi ductis

Corripiuntur deducta ab heteros. vt heteroclitus. i. varia declinatio. Heterocraneas dolor capitis quo caput inequaliter dolet. Et a metros. i. mensura. vt Metricus. quod ad metrum pertinet. Metreta genus vasis. Metrodorus. i. mensure donum. Dimetrum carmen duorum metrorum. Trimetrium. Tetrametrum. at meter. i. mater. producitur; vnde Metropolis.

tosheyre.
penitentie Dea. messui. viri propriu. viri nomen. metall.

Et Metanæa meto Metabusq; Metonq; metallum

fluuii nomen.
vel Metauru. viri propriu. venefici nomen.

Atq; Metaurus iunge Metiscus sicq; Metyllus

backwarde.
aduerbiu. to drede. drede. viri propriu.

Atq; retro metuo Metopon metus atq; Metellus

Achillis mater.
vrbis nomen. cu i/in scda syllaba.

Iunge Methone sic Tetricus Thetis & tetra nata

Tetricus mons Sabinoru asperrimus. hinc Tetricus. a. u. pro aspero tristi seuero. Et composita a tetra. i. quattuor. vt Tetrasyllabaru. i. quattuor syllabaru. Tetradoron quattuor palmaru. Tetrarcha qui quarta partem regni detinet. Tetragrammaton quattuor literarum. Tetragonus quadrangularis.

anatu est vocem edere. vxor Oceeani.
auis nome. suffrutex. to quacke. cum y. sed sepius pdu.

Atq; Tetrix Tetraliq; tetrinnit, sed Thetys anceps

olde. to aske. propriu.
vt vetus. peto. Petrus. petra.

E breuies quoties v vel p præsidet illi

qui oblique in altum respicit. et qui breuiter oculos versat.
petus proprium et appellatiuum.

Hinc demas pætus prætor præter quoq; iuncta

Ae & œ diphthongi.

Ae ante t. **Ae simul œ semper diphthongus longa locetur.**

Ae simul oe diphthongata ante t. vt aetas per syncopam. i. euitas. hinc aeternus aeterno. Aether. i. aer vel suprema pars aeris. Aethiops Vulcani filius & Aethiopie populus. Aethra mulieris propriu. Aethon solis equus. Aethalia insula in mari Ligustico. Aetolia regio. Aetolus pprius. Aeta mons Thessalie. Caeteri. re. ra. raro in singulari. i. reliqui. Caeteru pro sed coniunctio. Caetus magnus piscis. Daetor. oris viri proprium. Fraetus. i. cofisus. Gaetulia regio Aphrice, cuius incole Getuli dicuntur. Laetor. aris. i. laetus sum. Laetus et laetamen: et quicquid aliud hinc ducitur. Paetus proprium et appellatiuum qui oblique oculos versat. Raete. a nette, vel raetis raeticulum. raetiaculum. raetie. irraetio. Taeter. Taetra. Taetrum. id est, malus, fœdus, insuauis.

Oe ante t. Oe ante t. vt Coetus. i. conuentus congregatio. Caetus cum ae prius annotatur Caetae in psalt idem qd caetus. Coeten Greci appellat thalamu. Fœtus us. fixus quarte fructus vel soboles. etiā adiectiuū foetus. a. um. plenus. grauidus. & foeto. as. foetifico. id est foetu facio. foetuosus foetu plenus, non dices foetuosus. authore

Nimiuita. Licet hieronymus dicat. Oues eorum foetose. Litera forte deprauatur. Foeteo male oleo. Foetidus olens male. Hoethyni populi. Hoetycius viri ꝓprium. Loetũ .i. mors a luo teste Apuleio. Priscianus credit latinũ esse ab antiquo leo les, let. qꝛ mors omnia delet. ideo sine diphthongo scribimus letũ. Uarro a lethe. qꝺ obliuionē ducit. facit lethũ cũ th. Nec defuerũt qui laetuȝ cũ ae diphthongo scriberēt per Antiphrasim: qꝛ minime laetum sit. hinc laetalis mortifer. Moetius viri ꝓprium. Oeta Thessalie mons.

Annotatio pulchra.

ꝓpriũ viri. vt Leuinus. — to make short. — shorte or breefe.
E super u longa, demas breuiare breuisq;
lyght. lyghtnes. to lyft vp.
Non grauis atq; leuis leuitas leuo iunge seuerus.

E ante u.

❡ Ae ante u.

vxor Adami protoplasti.
Ae produc super u/quum diphthongatur, vt Aeua
aetas. vnde aeuiternus. — smothe. — to plani or make smothe. — .i. sinister. ua. uum.
Aeuum sic læuis pro plano/læuigo læuus
viri ꝓpriũ. — hinc naeuolus corporꝭ macula. — mulieris propriũ. — ꝓpriũ viri. a naeuo macula.
Næuius & næuus sic Næuia Næuolus atq;
viri propriũ. — cũ sc. i. sinister. — vt saeuio. is. saeuitis. — .i. crudelis.
Scæuola sic scæuus cum natis sæuio sæuus.

❡ Ae & œ ante z.

populi. — Tantali filius. — viri & vrbis nomē. — nauale apud ostia Sari fluuij.
Aezani Aezanus produc Trœzen quoq; Rœsus

fluuius Hispanie. vt Iberus. — Libys. e. vel Libye. es.
I Breui es primis præ b, sed fibula longa est

I ante b.

tempus brumale ab hyemis. — viri ꝓpriũ. auis. — ab eo. is.
Hybris & hybernus simul Ibicus Ibis & ibo.
a Gentylman. — Deo vini. — to delyuer. a pounde.
Pro ingenuo aut Baccho liber, sic libero libra
Placēte species. — mōs & fōs Magnesie. vel Libethris. — viri propriũ. — mulieris nomen. et Scribonia.
Libum Libethrus libo Scribonius atq;
ashamell. — qui canit tibia in Tibicen. — Placente species. — to wryte. — a scio. aliqd qꝺ pōt sciri. — a scrybe or secretary.
Tibia scriblita & scribe sic scibile scriba
a hyssynge. vox serpētũ. — oppidi nomē. in Tibur & Tiburtin⁹ & Tiburt⁹. ꝑpa. Tiburtin⁹ possessiuum. &c. vel tribulũ. — vestigiũ ex ictu virge/ vel flagelli (a wale)
Sibilus & Tibur cum natis tribula vibex

duplicis vite: et viri propriū. | breuissimū virgultū. angl. hethe. | viri propriū.

Vibius ijs iungas viburnum Vibidiusq;

Sedulius li. iiij. producit. mōs Palestine. insula in Oceano.

Corripies potius Libanus. sit Hybernia at anceps.

to rubbe. vt frico. as. | viri ppū. | viri proprium.

Iante c.

Ante c fit breuis i, ni Bichus Cliciadesq;

viri nomē | mulieris nomen. | es. to saye.

Et Cichus Cyce dico dicis quoq; dica

quidā loc⁹ in vrbe. | vt ficulnus. ficedula. cū alijs multis. | Dedali filius.

Ficelię & ficus cum natis Icarus Icon

Icon siue Econ latine effigies. imago et statua. ex mēbris ipsis a pictoribus seu statuarijs expressa. hinc multa deducta. vt Iconismus. i. descriptio. &c.

insula est in Icaro mari. .i. genitio. | viri propriū. | mons Attice/et pater Penelopes. et Icarus.

Icaria acico Licheus sic Icariotus

vel Liciū latie. viri ppū. | morbus q̄ a mēto- mentagra dicitur.

Licion & Lychas lichen deductaq; nice.

Deducta a nice. i. victoria. vt Nicolaus: quasi ppli victor. Nica. eni vinco sigt. Nicander. Nicanor. Nicophantes. Nicostrat⁹. Nicostrata. &c. hoiz ppria. Sic Nicopolis oppidi nomen. quasi vrbs victorie. Nicomachus viri propriū. Niceterium victorie premium.

picus auis etiam est viri nomen in eā auē versus.

viri propriū. | a crome of breed. | regio Italie. | auis garrula. a pye. | a vynde.

Michylus & mica & Picenum picaq; picus

a knyfe or a henger. | mēsura ptinēs scrupula sex. | vt sicubi. sicude. & sicuti. &c. | arbor. vt Sycomorus.

Sicaq; sicilicus sicut sic nataq; Sycos

a ntō spiculū in singulari. | an eyre of corne. | viri propriū. | idē quod Spicus.

Spicula sic spicus Sicheus sic spicaq; spicum

insula est q̄ Sicania et Trinacria dr. et Grece Sicelia. hinc Sicelis. Sicelides. | a Sicilia possessiuū. | viri ppriū.

Sicilia & nata (at Siculus breue) longaq; Sicha

Virg. iij. enei. Sic cano ptenta sinu iacet insula cōtra Plemyriū. Silli. xiiij. lib. Sydera elyseis aderat gēs Sicana votis. Idē i eodē. Illā miscebūt Tyrio. lenita te Sicana. Ouid. xiij. meta. Sicania: tribus hec excurrit in equora linguis.

Sicania & Sicanus variant primam atq; secundam

A trice intrico extrico verba.

oppidi nomē. fluuij nomē. Ticinum. | capilli aut res alie quibus gallinarū pedes inuoluuntur. tricarum. | propriū viri.

Ticinus vel num, tricæ, Siconius adde

vrbs Crete. idem.
ce. ces. vicesimus.

His Trica aut Trice/vice & tricesimus atq;

vigesimus. viceni. vt vicies.
trigesimus. triceni. tricies.

Gesimus & ceni, vel ies, vicus quoq; nata

¶ Nata a vicus.i.pagus vel platea sunt. vicinus.propinquus.vicina.vicinia.coet9. in eodem vico habitans.et vicinitas/et viculus diminutiuum.

vrbs Crete. hinc Cydon
stella vel colle- Cydonis. aliquis illi9 vr-
ctio stellarū. Phrygie oppidum. bis.& Cydoni9 & Cydoni-
vt id9. Sydus. vel Cnid9.hinc Cnidi9.a.ū. as.adie.patronymicum.

I præ d produc. Cnidos atq; Cydon tamen aufer I ante d.

¶ Seruius errauit dicēdo Cydon propriū produci appellatiuū corripi.sup Uir.x. vbi dicit ppriorū syllabas esse cōes.in qua re(teste Niuuita) decipitur maxime.

insula vna ex Aeolijs.
ante. viri ppriū. cū y in scdā. pro cesare ponitur.

At varies Cydon. Didyme Didius breuiabis.

viri proprium Apollo dr.q geminā speci-
mōtes felicis interptatur em sui numinis preferat.
Arabie. op. geminus. illuminādo formādoq; lunā. viri ppriū.

Et Didymi Didymus Didymæus cum Didymaon

tā tertie q̄ qnte. vt fidicule.Fidi-
a stryng feyght. cen.Fidicina. Italie oppidū.
& ppriū mulierꝫ. & Fidius Iouis filius. vel Fidene.arū.

Atq; fides semper cum natis iunge Fidena

vasis nomē. in hydria vas aqueū.& hydrope
lie. viri ppū. dropsy.et hydra serpens.

Atq; fidelia.sed varies Guido hydor quoq; Græcum

therfore. masculinū producit. es.vrbs Iudee. fluuius Indie.

Ac ideo, neutrum vel idem, vel Idume & Hydaspes

vel Mida rex notissim9
ob auriculas asininas. aptus. ppli Cāpanie.

Sic idioma Midas & idoneus & Sidicini

cōiūctio. to se. viri proprium.

Atq; quidem rhidium video vel Idasmenus adde

¶ Rhidium:vt inquit Domitius.Geometrie dimentionis vas.ab augusto fūndo in oris latitudinem exiens.

V quibus i præit vt viduus simul antea dicta.

¶ Antea dicta composita a bi/vt bidens.tri/vt tridens.que corripiuntur generali regula de positione.

vt triformis.bifrons.q̄ gn̄ali rl'a cognoscūtur.

I super f breuis est sed solum compositiuis. I ante f.

vt migro.i.ab vno loco in aliū discedo. e.riui propriū.

I præ g breuies tamen hinc Digentia tolles I ante g.

coolde. to be acoolde. idem.

Cum natis fligo & frigus sic frigeo frigo

¶ Composita a fligo sunt affligo/infligo. flige arum. A frigeo .i. frigutio. frigero. refri gero. frigil. friguilla. et vt alij sentiunt fringuilla. Frigit tamen pro erigit. teste Ninuiita/et Marcello corripitur.

.i. cauda.

est Troie promõtoriũ. vt instigo (to prycke) vestigo (to seke out) Capre syluestris species. piscis.

Frigutio fligæ ligna arida Phrygia piga

decurio cubicularioꝛum. vt cõposita a di. vt digero.

Sigæum fligo sata Pygargus quoq; Trigon

Sigerius sic antea dicta. at strigilis anceps.

vt vigessimus. trigessimus.

Produc triginta & viginti his gesimus adde

Martialis. Amphora vigessis modius datur aere quaterno.

.i. viginti. idẽ qđ exhaustus/ vel macilentus.

Vigessis iungas strigosus sigalionq;

Jonie vrbs. vt Miletus. the bre of the eye. serpentis nomen. vel Cylydrus.

I ante l. **Longa fit i super l. tollas cilium atq; Cylydros**

regio Cilicia. quisq̃ de Cilicia. viri propꝛium. instrumẽtũ rusticũ. angl. a roller.

Cum patre sicq; Cilix, Cilianus iunge cylindrus

mery. ferme. siue hilaris. viri propꝛiũ. Cyrenaicoꝛũ dux. in bello secundo punico. Ilerte.

Atq; filix ilaris Filimacius. addito Ilertes

loci nomẽ. viri propꝛiũ ꝓpꝛiũ viri.

His addas Gilium Guilelmus sic Gilibertus

viri ꝓpꝛiũ. canis in Damone Uirg. Herculis puer. est vrbs Hispanie. canis nomẽ apud Ouidium.

Atq; Gilippus Hylax & Hylas & Ilerda & Hylactor.

Bœotie vrbs. et pro gente Sarmata.

Vrbs Hyle est varium. pro sylua longa fit Hyle.

¶ Hyle/es. p Bœotie oppido variatr. Nã Nebrissensi teste. ꝓducitur apud Homerũ. Papi. Qui breue littus Hyles. pro sylua et Sarmatica gente producitur. Ualerius Flaccus. Mouit et Hylea supplex cum gente Sycnem.

viri ꝓpũ. frumẽtũ qđdã. vrbis no. viri ꝓpꝛiũ. fluui⁹ Attice.

Iunge Milo miliumq; Lilæa Lilæus Ilissus

.i. crinis. vrbs a Nelo Nestoris patre cõdita. Silicie promontoꝛium. vrbs Etolie.

Et pilus atq; Pylos Lilybæum iunge Pylene

quidã ppꝛiũ. possessiuum a Pylo insula. .i. pilos emitto. inde expilo.

Et Philetæ Pylius Pylades pilo, iunge Pylemon

Pilatus.i.pilo arma-
Romano. tus/⁊ cognomē nephandi Pontij.
Pro telo pilus pilum producito & atus
a ball.
Est pila Sphæra breuis. sit longa at pyla columna.
viri propriū. viri propriū.
Adde Philetus sic Piletus / ductaq; philosq;

¶ A philos.i.amicus: multa sunt deducta. vt Philosophus amator sapientie. Philandros amans virū. Philadelphus amator fratris. Philocalus amator boni. Philalethes veri amator. Philenteros amator libertatis. Philoponus amator laboris. Philomela mulieris ꝓpriū.i. amatrix carminis siue melœdie. Philoctetes.tis vel te. nomē Peantis filij. et Herculis comitis.i. amoris possessor. cū multis alijs.

oppidum
Thessalie.
arū.vrbs. arū. ces. vel Phylacea a Phylace.
Adde Phylę atq; Pylę Phylace Philaceia iunge,
ꝓpri apud arbor quā Latini proprium viri.
custos. Priscianū. Tiliam vocāt. idem. philantis.
Atq; philax Phileres Philyra atq; Philura Philasq;
arbor quā Salicē vocant.
.i.taceo. angl(an oseyarde)
arbor. vt styl⁹. sileo. Siler.
Et Tilia & quoties s/vel t/forte præest i,
sylua ⁊ mōs vnguentū aduerbium.
Lucanie. depilatoriū. vel thule. .i.certe.
Syla & Psilotrum thyle sic scilicet aufer.
viri ꝓpriū. viri nomē. Bacchi nutricius.
Et Sylo Tylis varies Siloa Silenus
patronymicum contra naturam primitiui.
Phylacides produc q̄uis Phylace patre ductum.

¶ Thyle/es. est nomē duarū insularū. quarū vna est in Occeano inter Septentrionalē et Occidentalē plagā. vltra Britanniā. In ea insula solstitio estiuo nullas esse noctes Plynius tradit. ⁊ sm Nestorē scribitur cū th/aspirato ⁊ y Greco. sm Tortellū cū i/Latino sine aspiratione Tile. Dicitur quoq; Thule. teste Nestore. vt cupressus pro Cypressus. Mācinellus negat per y/scribi: quia Græci habent ou. quā in u/longam vertimus. ideo solū per u/Thule dr. Virg. Tibi seruiat vltima Thule.

a styster/or
a chowne.
vt rima. viri ꝓpū. dunge/or mucke.
I super m longum, breuiato Dimas fimus atq; **I ante m.**
Deus nuptiarū.
Est Hymen varium, breuis est nimis ac Hymenæus
mōs in mi-
nori Asia. herba notissima.
Minātis. ꝓpriū viri. idem. .i.vna. Thyme.
Atq; Mimas Simo siue Simon simul adde Thymumq; Errāt q̄ dicūt Thymus. teste Nimiuta.

viri propriū.
vt Timetes. .i. hyemalis. fluuius/et oppidū.
Et polysyllaba. Chimerinos sic Hymera tolle
Nympha maris.
vel Cymodoces. Nympha maris. viri proprium.
Cymodoche sic Cymothoe cum Mimalione.
nomē philosophi. viri propriū. .i. honor dei.
fluuij & viri ppriū. Time⁹. Timarch⁹. Timagenes. Timothe⁹. pes. ps.
Simethus varies. Time producito nata
nomē rustici
an Ape. a she ape. in Moreto Uirgilij.
Simius adiungas ijs Simia Simulus adde.
castrū siue oppidū Italie vbi Pan colebatur.
an heere. flare. a lyne. Jeball
vt crinis. linū. linea. herba. ppriū viri.

I ante n. I super n produc. Inula ac Inuus Ginus aufer.

viri ppriū.
to anoynt or to dawbe. viri ppū. rex Assyriorū. vrbs Assyriorū.
Et lino vel linio Linus & Ninus adde Ninosq;

Ninimita sentit tineā semp scripi & nō variari.

fluuius prope Menaniam.
vermis.
viri ppriū. viri ppriū. a moughte. Tinetj. Tinie.
Et Pynarus Tinarus Tinea atq; Tines Tiniasq;
cōposita cū tri.
viri nomē. vt trinodis/ to suffre. asshes to threte.
cū y greco/& th. trinoctius. &c. vt sino. cinis. minor. mine.
Et Tynichus tri iuncta. aut s. c, vel m præeunte
.i. simplici & nō to stowpe. a singulari
cū alia littera. an heere. inde clino. scrinium.
Puro, nam crinis cum clino scrinia produc
Phrygie Cretēsiū mōs qui etiam
oppidū. rex. Sinai saltē in grō
Synadis. a bowle. ois. cum i latino. viri ppriū.
Et Synas sinum vas/ Minos Sinaq; Minus.
to threte.
verbū. possessiuū patronymicum
collis Brixie. viri ppriū. as. a Mineus. Mineis mineidis.
Chinea sic Mineus mino Mineius & eis,
populi apud Priscianum.
Et Minotaurus Minei. at Hinulus anceps.

¶ Hinulus Ceruorum pullus. a Foone. Uariatur vt ostendit deductum hinuleus. Propertius. Atq; hinuli pellis totos operibat amantes. Horatius in Odis. Uitas hinuleo me similis Chloe. Asclepi. est. Ualla scribit cum h. licet alij sine. etiam cum duplici nn. quod alijs non placet.

¶ I ante p.

arbor dcā latine
a cup. ligustrum.
vt sciph'. Cyper' cōtra Sulpi. a Grype & Grypes/et Gryphones

Ante p est breuis i. Grypus Gryps Grypis at aufer. I ante p.

¶ Grypus per simplex p/nasus aduncus. Gryppos per duplex pp/sermo ... Gryphi dicuntur nare curui. et vt Gellius sentit enigmata sunt.

.i. robur. viri pprīū et pu
fluui' Sicilie. Greco. viri pprīū. elle in vi ū verse.

Hypates, Iphi ducta, vt sunt Iphitus Iphis.

¶ Deducta ab Iphi sunt multa. Iphigenia. peñ. prod. et Iphinassa mulieris pprii um. Iphinous viri proprium. Iphinoe mulieris propriū. Iphiclus media prod. viri nomen. Iphilus viri proprium. Iphias patronymicum. Ouidius quinto Tristium. Ansaq; et accensos Iphias ire rogos. In quo errauit Petrarcha in sexto Aphrice. Cernit Iphim et nimio consumptam Biblida luctu.

Nymphe Dia- passerum est.
ne nomen. viri pprīū. dimiñ. a pipo. Gallinarū est.

Et Niphe Ripheus sic pipilo pipio pipo

fistula ex plumbo per
a bāck on the mōtes pōderis gen'. quā aqua emittitur.
water syde. Scythici. nom viri. a ntō scrypulū. onis.

Ripa & Rhipæi sic Scipio scrypula Sipho Negat Niuius a scrypulus dici latine.

tumulorū pre- oppidum. hinc Ni-
mium vel vela- colaus Sipūtin'. naute primi
men scenarū. Sipūtis in gtō. itis in gtō. .i. pdēso. nomen.

Sypharium Sipus stipes sic stipoq; Tiphis

linum vile qd lini
cortici proximū est idē signt. cū y Græco.

Stypa & pro stupa. stips & stipis quoq; stypes

a stubble. to enquyre. wages or heyre. .i. breuies.

A stipa stipula stipulorq; stipendia curtes.

¶ Dicimus stipes. pitis. sunt tamen qui deriuent a stipe: & y Greco stypes scribūt. Annotatio. Stypa pro stupa y in u versa. Valla vult pp geminare styppa p stuppa. hinc styppeus stuppeus A stypa que priorem producit: deducūtur stypula. calamus frumenti qui demesso frumēto remanet. Aliqñ ea pars que cōtinet spicam. Et & stypa: eo q stype instar vtatur. siue q ea quoq; stypari tectorū rime cōsueuerunt. angl. stubbell. Similiter stipulor a stipa signt pmitto siue pecuniā spondeo. Aliqñ rogo. Inde astipulor consentio. A stype etiā stypēdia aes militare seu premiū quod militibus datur. que omnia corripiuntur contra naturam primitiuorum.

collis prope gigas et im-
Capuam. petuosa vēto-
Tiphatorū. rum rotatio. an adder. apud Priscianum.

Tiphata & Tiphon sic Vipera Triphilis adde.

hypocausta sunt
vaporaria vbi su-
.i. simulator. damus in thermis.
.i. hypocrita. hypocaustum gigas idē q Thiphon

Ducta ab hypo breuies semper, coniunge Typhœus.

to be open or
to melt. liquor/oris.nomen.
vt liqueo. liquo/as.cũ natis. to melte or dyssolue.

I ante q. I præ q breuis est.sed liquor liqueris aufer
to leue. hinc adiectiuũ Liquetius.a.ũ.
a lincõ. Uenetie fluuius.

Præteritum liqui Liquetius & quibus est si
vt siquis.siqua. nã si diuise et bene sint dictiones/si producitur.

Præiuncta.at siquidem breuies quando vnica vox est
quando enim a liquor/eris.veniunt producunt primam/ quando a liqueo corripiunt. Testimonia satis patent.

Sed liquidus varies sic liquens atq; liquesco.

¶ Liquidus variatur. Lucreti⁹ li.j. In saxis ac speluncis permanat aquarũ liqd⁹ humor.ꝛc. Idem in.iij.Crassaq; conueniunt liquidis ꝛ liquida crassis.Similiter liquesco.Persius.Tot tibi quũ in flammis iunicũ omenta liquescãt.Ouidius de põto.Sic mea perpetuis liquescunt pectora curis.Itidem liquens participiũ.Uirgi. At quum liquentia mella.Idem.Camposq; liquentes.

a balke or forow. vna ex Cy-
vt Lyra pro Sulco. cladibus.
cũ i/Latino. minor. Scyros. an harpe.

I ante r. I super r/longant dissyllaba.ni Lyra plectrum
a lyra ꝓ sulco. impudice mulierculenomẽ. vnguentũ Grecũ est. statuarij nomen. a stak of wodde. pyre. a peyre tree.
deliro ꝛ delir⁹.
penul.product.

Et Lyris atq; Myron Myro vel pyra sic Pyrus arbor

raro in singulari. prim⁹ Romanus. a peyre. insula ꝛ vrbs Sirie vel Tyros. gen⁹ aromatis ꝛ arbor. loci nomen. apud Uale.

Et Quiris atq; pyrum Tyrus atq; Styrax Tyra iunge.
ꝓpriũ viri. fluuij nomẽ. a vir.

Adde Tyresq; Tyrasq; viri. Tytus variabis.
teste Minuta.

Rectius & semper Syria abbreuiato Syrusq;

¶ Iuuenalis.semel.iij.Saty.dixit.Iam pridem in Tyberim Syrus defluxit Orõtes.Et Petrarcha dixit. Syria mollis. Porrigat ipsa manum. Licet alij semper corripiant.

viri proprium.
vt Pyreneus.

I super r breuiant polysyllaba.tollito ducta

a keruer at table.
.i.man⁹. .i.ignĩ. a in ntõ. dr ꝛ Chironomos.mi Chironomontis in gtõ.

A chir,pyr,veluti Pyrauste Chironomonq;.
solus Philelphus Græcã deriuationem
gowte in the hande. secutus/ausus est producere.

Sed solum Chiragram semper breuiato latinis.

¶ Cōposita a chir.i.manus/ et pyr.i.ignis sunt multa.vt chironomon.ontis.quod et chironomos.mi.dr.est is qui ad mēsam edenda incidit certa lege. a chir.i.manus. nomos lex. Ars hec chironomia dr. Chironomantia ex manuum inspectione diuinatio.prorsus erronea. Chir Grece per ei diphthongon scribitur/ideo producitur/ in compositis. Chirurgus siue Chirurgicus medicus vulnerarius. Chirurgia ars ipsa.Chirographus et Chirographum.manus inscriptio.anglice(an oblygacyon) Chirotheca manuum vagina.Chirothesia manuum impositio.Chiron nomen medici.etiam centauri.Chitrapus instrumentum ferreum supra quod Chitra.i.olla apud ignem collocatur. Chir.

¶ Cōposita a pyr sunt multa.vt pyra lygnorum cōgeries. Pyramis.idis.moles in altū cōstructa in formā flāme.angl(a steple) Pyramus adolescēs. q̄ Thisbes amore ardens/seipsum interemit. Pyralis pēnata bestiola magnitudine musce ex igne prouenientes.vnde nomē accepit. a quibusdā Pyrausta appellatur. q̄ q̄diu est in ne viuit:quum euasit longiore paulum volatu tunc emoritur. Pyroos nomen ē vnius ex equis solis/quasi ardens. sunt qui declinant Pyrois.entis. Pyrodes Cilicis filius qui primus e silice ignem excussisse dicitur. Pyrites lapillus. Pyragmon vnus Cyclopum. ab pyr.i.ignis.et agmonos incus. Pyrobolla malleus/ q̄ ignita percutiat. Pyrocrocorax.i.ignitus coruus.auis nigra rostro ignei coloris. Pyrolabes instrumētū quod ignita capiat:cū aliis multis vt. Pyroma. Pyrula Pyreus Atheniensium portus. Pyreicus pictor. Pyretus febris ab incēdio dicta. Pyretra herba medicinalis.quam vulgo draconem appellant.adurens et medicans linguam. Pyretrum etiam dicitur. Pyrra vrbs/insule Lesbi. Pyr.

inde Cyriacus et Cyrin⁹ ppria noīa.
.i.proprius authenticus et dominus. viri proprium.
Cyryos elonges cum ductis Myrionesq;

vrbs Libyes.
et Cyrene.arū. hinc Cyrenia dicta
Aristei mater. Cyrenes in gtō. est tota Libya.
Cyrene & mulier.sed Cyrene vrbs variatur.

predo marin⁹. viri proprium.
Nympha. a robber on see. quidā Perithous dicūt:
Liriope produc Pirata, ac Pirithousq;.

fons et mons Musis sacer apud Corynthum.
montem hispanie.
cū y Greco.a Pyrene puella. Pirene cū i Latino.
Pyrenen montem varies,producito fontem.

stella in ore canis celestis. an ekyll of neuell hangynge
piscis i Oppiano. at the nase.
Sirius est longum Sphirena & stria turpis

Uates Thebanus. idem. Armenie rex.
Tiresias vel Tiresia addas Tiridatesq;

.i.iudiciū hinc hypocrisis.
Pise/arū.ciuitas. Thuscie.īn Pisani ppli.
aial inbarū p̄lixitate deforme nascitur in Germania. catacrisis.i.malū iudiciū
ppriū nomē.i.aureum os. hinc Chrysostomus. vt Chrysos.i.aurū. oppidū Arcadie. Pisa/pile. catachrisis cū ch/ē abusus.
I super s/produc breuiato Bisonq; crisisq; I ante s.

herba hysopi cū y Græco
vehiculū. vnde Gētile a Frisia ι simplici. licet apud
cisiarius rector regione. fluuius. Græcos habet ss duplex.
Et cisium Frisius iungatur Isaurus Hysopus
fluuius Galliæ in ciuitas Pā= idem.
Rhodanū fluēs. viri nomē. philie. orum. viri propriū.
At Isara & Lysias & Isaurum & Isaura & Isalces
nomē Ora= cōiūctio.
toris Græci. ang.except. viri propriū.
Adde Iserus vel Isocratis & nisi iunge Nisantes
to haue pyte/ herba a Ty=
a wretche. or to rue. idem. berio dilecta.
Et miser & miseret miseror Siser & misereri
.i. natura.in=
pulmonis de Phisicus ppl'i in Asia mi=
exulceratio. naturalis. nori quondā potus confectus
vel ptysis. Philosophus. Solymi dci. ex farina hordei. fluuius Picens.
Et phthisis atq; physis Pisidæ ptisana atq; Pisaurus
a Sisymbriū singulari. viri ppriū. fluuij nomen.
Iunge Sisymbria: sicq; Viselius, adde Visurgis.
vt Scythia Scytha. vt ritus. vita. vitis. mitis.
I añ t. correpta. I t breuis, produc t & y simul m præeunte.
cicadarū est vrbs in Lesbo iuxta Me=
cātantiū vo= tymnam. nūc est insula dicta.
cē emitto. rex Ponti fuit. nes. et Mitylene/arum.
Sed breuies mitilo Mitridates & Mitylene
dictio barbara qua signatur
capitis ornamentum. ppliū pastorꝝ. nūc Anglia dr. nomen Nymphe.
Et Mitra sic Mitioq; Britannia sic Britomartis
¶ Lucretius.in.vj. Nam quid Britannis celum differre putamus. Alij corripiunt. vt Britannicus.
vas lunari spe= tabula lusoria
cie quo vtun= quam Græci
nomē medicī. viri nomē. tur Geometri. a vice. Pyrgum vocant.
Rhitiū et rhidium. idem sunt. Et Criton & Critias Rhitium vitiumq; fritillus
cōtra naturā primitiui vita.
a glasse. a calfe. viri nomen. the yolke of the egge.
Atq; vitrum vitulusq; Vitellius atq; Vitellus.
viri nomen. Arcadie fons.
I añ t pd. Producas Bitus Bitonia Clitoriusq;
Arcadis
fluuius.
a packe. onis. fluuius. viri propriū.
Clitella & Cliton Clitis sic Cliciadesq;
mulieris Bacchus ipse & hymnus.
nomen. fluuius Vmbrie. piscis in Lippio. in eius honorē cantatus.
Clite & Clitumnus Citargi Dithy(q;)rambos

to make nitor nomē corripit.
ryche. ryche. viri nomē apud Ouidiū. verbum (to labour)
Dis ditis dito / Ditis proprium quoq; nitor
litē ago. to fluuij no= pulueris auri Pytho .i. putredo. & ducta ab eo. vt Py=
stryue or go men apud mica cōtra pri= theleon ppriū. Pythias mulieris no=
to the lawe. Sidoniū. mitiui naturā. mē. Pythius adiectiuum. serpens.
Litigo Litorius nitella ac Pythoq; Pyton
viri nomē in regio a Sithon. onis.
leuis sputi feminā versū. monte Macedonie.
irroratio. onis. viri ppriū. vnde Sithonius. a. um.
Pytisma & Scython Pithenor Sithoniamq;
frequentatiuū a scio. mōs Ma= sol/et Grece lite=
to enquyre. cedonie. gigas. to tyckle. re nomen th.
Et scitor Sithon Titan titilloq; thita.
scōa psona a burre. stryfe. ab eo verbum
pluralis. a glis. a lis. a popenjey. impersonale.
Sim sitis glitis litis sic Psitacus itur
Philosophi nomē. deus marin⁹. triticū (wheyte)
Pythagoras Triton sic cum patre triticeusq;
gen⁹ potionis ex vt scitus. a. ū. a scio. citus a
hordeo. habet fm cio quarte. tritū a tero. hinc
pastorꝫ nomē. aliquos zythū in ntō. viri propriū. trituro tritura.
Tityrus & zithus Tithonus: & antea dicta.

¶ De ijs quæ variant.

Bithynus est varium Bithynia Bithynicusq;
Italus Italiam iuugas criticus pituita

¶ Bithynia eadem est q̄ Bebrycia Mygdonia pontus. prima recti⁹ pducit quā Iuuenalis corripuit. Petrarcha in .ij. Aphrice secundā corripit. Manilius li. iiij. Capadocū Armanieq; iugis Bithynia diues. Clau. li. ij. in Eutrop. Thyni Thraces erant q̄ nūc Bithynia fertur. Vale. flac. li. iiij. Aut Cererē letūq; pecus nec palmite Bacchum Bithynis Phrygio ve satū. Iuuen. saty. x. Donec Bithynio libeat iugulare tiranno. Idē satur. vij. Quāq; & Capadoces faciāt eqtesq; Bithyni. Martialis. Iam te rem factā Bithynice credis habere. Bithynus itaq; primā variat. Italia variatur. et sic Italus. sic Italis. idē. Lucre. li. j. Italiā terrarū oras a finib⁹ eius. Virg. Italiam fato. Ouidi. Grata ꝙs Italicis author potuisset in oris. Virgi. eneī. viij. Hinc Augustus agens Italos in prelia Cesar. Hora. saty. vij. At Græcus postq; est Italo perfusus aceto. Criticus .i. iudicans siue arguens. a crino de libero/ ac iudico: variatur. Horat. Vt critici dicunt. Iuue. saty. ij. Critice pellucēs. Marti. li. viij. Equalis liber est Critice qui malus est. Pituita variatur. Catullus ad Furium. At sudor abest: abest saliua Mucusq; et mala pituita nasi. Phaleu sunt. vbi prima cum penultima manifeste producuntur. Unde deprehenditur eorū error qui putarunt penultimā semp corripi. Hora. epistola. j. Precipue sanus nisi quum pituita molesta est. Frustra recurrunt ad Proceleumaticum. In Persio autem est Synerēsis. vt sit pituita trisyllabum. Somnia pituita qui purgatissima mittunt. Itaq; pⁱma variatur. penultima semper producitur.

pagi Italici nomen.
I super u produc dum consona. tolle Triuicus I ante u.

O in in primis.

where as .ii. where as .iii.
wayes mete. wayes mete.
snowe. .i. Dianam. vrbiuium. triuium.

Nix niuis & Triuiam, bi tri quoq; compositiua.

O ante b in primis.

a gogyn. piscis.
vt gobius. Gobio/onis. vt probus. globus. probrum.

O ante b. Præ b produc. quibus at duo consona præsunt

verū vel signum
quo vtūtur .i. vehemēs.
scriptores. a. um. an halfpeny. deus somniorū.

Corripe sic obelus sobarus obolusq; Phobetor

.s. Neoterici. viri pprīū. viri proprium.

Et soboles. variant Tobias obexq; Robertus

O ante c. Ante c fit breuis o. Cocytus cocalus aufer

a coyfe as pes metricus
vocē cornicū sergyaun- ex Bacchio &
emittere. viri propriū. tes weyre. et Iambo.

Crocio Croceius focale & Dochimos ocys

Focale a faucibus dicitur. au in o versa. erat capitis tegmentū ad aures demissum/quo recitaturi Oratores vtebantur delicatiores et valetudinarii. Est etiā focale (vt Calepinus dicit) ferrum: quo ignito/crispantur crines. corripitq; primā. q̄ a foco nomen habet.

laetus. mulierē nomē. piscis nomen.

Cocalea & sic iocundus Locustaq; Voca

vnde Occeanis vel
Occeanitis. idis. quies (rest)
.i. citius. Deus maris. citior. ab ocyum.

Ocyus Occeanus simul ocyor ocya nata

viri nomē. herba
Chironis cē- per eu di- ab Ocymum
tauri filia. viri propriū. phthōgū. ntō singulari. viri propriū.

Ocyroe Ocyalus sic Ocheus Ocyma & Ochus.

piscis.
fluuij nomē. viri propriū. oppidum. oppidū. Porpes.

Ocyron Ochenius Phoce sic Phocea Phoca

vt Phoces populi. sic
Phoce. i. phocenses.
Phocaicus. phocais.
Phocides. a cup or a draught.
regio. viri propriū. a poculū singulari. Aeaci filius.

Phocis cum natis Phoceus sic pocula Phocus

viri propriū.
viri propriū. a Socrates. insula.

Procyon vt cetera greca a p corripitur. Procopius sic procæna & sic Socratis Oca

onis. plurius vel alī (tale or bye)

Socration sic procerus vocis quoq; ducta.

Deducta a vox vocis. unde vocula. vocalis. vocifero.
a meane.
.i. ratio/ .i. nunc. proprie
vt codex. mẽsura. aduer. de bono.
Ante d longa fit o. breuies modus & modo odorq; **O ante d.**
socius in
idẽ qđ insula & vrbs hatres. menia.
odor. munitissima. vt odium. sodalis.
Sic odos atq; Rhodos. sic & polysyllaba: pręter
circulus in quo duodecim signa mouẽtur.
viri propriũ. rex quidã Galliæ. vel circulus animalis.
Clodius & Clodoneus. sic zodiacusq;
sylua & oppi-
dum Epiri. vt produco. prodeo.
Addas Dodonam longa & pro compositiua.
a colop. viri ppriũ.
vt ofella. Ofellius apud Hora. vt cõposita a pro: vt profero.
O super f/ breuies, tollas tamen antea dicta. **O ante f**
compello. augur Hã- in dialog⁹ &c. mulieris nomen.
vt cogo. nibalis. .i. sermo. grũs a Phlox.
Ante g longa fit o. Bogus & logos & Phlogis aufer. **O ante g.**
peto vl struces lignoꝝ
quæro. ad cremãda in togat⁹ &c.
precor. viri propriũ. cadauera. a gowne. mons apud Luca. ʃ.
Atq; rogo Phlogius rogus & toga sic Vogesusq;
vestis matronalis.
vt Isola contra Alexandrũ. gen⁹ fungi. oppidũ Italiæ.
O super l breuies. boletus Bolaq; produc **O ante l.**
viri propriũ. hinc dicolon
& possessi- tricolon. .i. aliquẽ liquorẽ purgare.
uũ a Bola. membrũ. a streyner. &c. (to streyne)
Bolanus colon colum colo quoq; primæ
insulæ no- oppidum
mẽ in Ocea- est græ-
no Indico. ciæ apud panis luctatoꝝ. a tonne. magnitudo ali-
colidis. Papiniũ a coliphiũ singulari. a doliũ ntõ singu. cuius rei.
Et Colis Colos coliphia dolia moles
quasi voligo. volitat eni
hic piscis extra aquã sc
a leyfe. efferens (a pussyn) qdã herba a nõ et
a foliũ. brettã harba amara. molyos. volo.
Folia loligo moly nolo oleagerq;
est vel a lo vl corpore
moueri ad aliqd .i. iaculo mẽsuræ nomẽ. tintinabulum.
molitis. prior. apud Priscia. a lacryng bell.
Molior ac olim molyros & olea nola
vrbs Eoliæ & alia insulæ
Bœotiæ. vl os. nomen. viri ppriũ. viri proprium.
Olenus Olearos Polus proprium Oleniusq;

piscis nomen. a chylde. demissis fide.
Pholis cum proles prolixus solus & adde.
A proles proletarius. vir vili. rudi. trito. vulgarisq;. hinc proletarius grammaticus .i. indoctus grammatista.

the sonne. to comforte.
Sol solis solor solatia iungito solers
oppidum Umbriæ. mons
hinc spoletanus. Ciliciæ. vrbs Bœotiæ.
Solennis sic Spoletum Tmolus quoq; Scolus
Legitur etiam Timolus pro Tmolus.
.i. otno.
vt nomen. como. .i. bacchus. viri proprium. socius in itinere.

O ante m. Longa est o super m, Bromius Bromus & comes aufer.
stella crinita vel cometa
proprium. proprium. proprium.
Et chromius chromion chromus adde chromisq; cometes
a lord/or .i. cursus vel locus in
capillus mulieris. mayster. an house. to tame. quo curritur.
Como .i. orno producitur. Et coma sic dominus domus atq; domo dromos adde
cantus rea: mensura antiqua
viri proprium. mel & piscis. a dewe of duos continens
dromonis. adis. perne. sextarios.
Et dromo iunge dromas glomus & gomor & glomerare.
nomen ci[illegible]
vnius ex pentapo: a man/or
lis subuersis. apud christianos. woman. .i. similis.
Gomorra est varium. breues homo sic homos orta
¶ Deriuata ab homos græco .i. similis sunt multa. vt homoglossus .i. similis linguæ. homœomeria .i. partium similitudo. homonæa mulieris proprium .i. concordia vel consensus.

poetæ nomen.
mons Thessaliæ. idem. præstantissimi.
Sic Homole aut homoles. vel Homerus omitto & omasum
.i. Numidia. vrbs Ponti
fluuij nomen & vbi Medea fer:
vt tomaculum & per sagæ nomen. tur fratrem se:
syncopam tomaclum. et numida. viri proprium. cuisse. Japeti filius
a lyuerpng podyng. nomadis. apud Uirg. ix. vel Tomi. orum. phus clarus.
Nata tome atq; nomas Promulus tomos atq; prometheus
a dwarfe or a turke.
.i. pigmæus. idem. teste Nonnio.
Pomilo pomilio sic pomilius variantur.

Tomus liber im: e stomacho
perfectus siue libri eiicio aliquid
particula aut rsa. regina Mes: to vomet
teste Calderino. sagetarum. a stomacke. or to spue. fluuius nomen.
Curta tomus Tomyris stomachus vomo iunge Vomanus,

O in primis.

tumor excre- corripitur a Iuue.
scens saniem a solo Sereno
a share. euomens. producitur.

Atq; vomer tomorus potius vomica abbreuiadis

dies i calendario.
the. ix. arū.

O ante n.

O super n breuies. produc nonus quoq; nonæ

mēsuræ
viri pprius. nomen. scilia.

Nonius & tonum Nonacria nona(q;)ginta

.i. circulus.
aliquādo .i. nitor. .i. do. insula in ma-
cingulus. vt conor. dono. pono. ri ægæo.

Zona. quibus præeunt c. d. vel p. tolle Donysa

viri nomē- viri pprium. viri nomē Saturni sacra pprium.
onis. a nei. ix. in. vij. Mart. in Lactantio. in Sil.

Atq; Conon Clonius Chronius Cronia adde Cronusq;

viri proprium. mulieris
vel dominus. nomen. .i. angulus. viri nomen.

Et donus ac Donace gonos atq; Ionas monos orta.

¶ Ducta a monos. i. solus sunt: monachus. monarcha solus princeps. monosylla-
ba. i. vnius syllabæ.

ryches. somnus.
vt opes. vt sopor. soporo. as.

O ante p.

Ante p / fit breuis o. sed dropax aufer & Opis

vrbis nomē a So-
phide Erycis
mulieris nomē. Sycani filia. poplar tree.

Quum nympha. Opociope Pfophis sic populus arbor

sonus est qui ex buc-
Geronis vnguentū. carum inflatio-
vxor. an ham. a popea ductū. ne erumpit.

Popea & poples popeanū quoq; stlopus

.i. dormire lapis est as-
facio. to cast per quē in are- puellæ nomen .i. abūdātia.
in slepe. nū soluitur. apud Ouidiū. vt copia. scropha.

Sopio sic tophus propetides & quoties c /

sagittarij to-
cophos. i. surdus. rū signū. a rocke. vt artocopus.

Præsidet o. Tollas scopus hinc scopulus copos orta

calatoris do- a basket / or
ctissimi nomē. a cofer.
scopa in gtō .i. corbis.

Atq; Scopas cophinus. quædam simul antea dicta.

¶ Antea dicta. vt opilio. contra primitiui naturā. Opportun⁹ cum pp duplici. vt
usta. poppisma poppinus oppidū opperior. ppago pro vine pducitur. p posteris
corripitur. et composita a pro in multis. vt propugno propello propono ppalo. pro-
pugnaculum. &c.

vt loquor. quoq3 cōiūctio. cū cōpositis. vt vnoquoq3.

O ante q O præ q breuies. sextū producito quoq;.

ventus. qui cau- rus et argestes br(north eest). sine aspiratione.
drosse of metell. vt scoria. Idomenei pater.

O ante r. O super r breuis est. produc Borus quoq; co[illegible].

sacerdot; ppū. Virgilius. ix. cū eu diphthō. missile in sagittarū modum. portus et mons Ciciliæ. inde corycius. a. ū. before.

Et coram Choreus. corytus corycus adde

nobilissimæ equæ nomē. vel corithe. thea. thæ. lapis rubei color;. angl. corall. .i. potius.

Coritha. at variū lego coralium mage longū

Cum populū signat semper breuiato Corallū

ppriū viri. ppriū mulieris. vt Dorus. & Dorias. .i. lancea.

A doron produc. sed ducta dory breuiato.

¶ Composita a doron græco. i. donū vel palmus pdu. vt Dorotheus. i. donum dei viri propriū. Dorothea mulieris propriū. At a dory. i. lācea corripiuntur. vt Doryphorus. i. lancifer. Dorycles nomē filij Priami. & interptari potest lanceæ glia. Dorylus vnus ex Centauris. Dorypetron hærba.

filia Oceani. Doridis. vrbs Thra- ciæ. Neptuni filius. Messeniæ oppidū. an howre.

Doris Doriscus. Dorus sic Dorion hora

viri ppriū. nympha apud Baptistā. instrumentū siue tempus in quo horæ notātur. viri nomen.

horoscopo/as. per astrū nosco Horus Dorous iungas horoscopus Horops

.i. fatuus. græcū. insanio vl' stulte ago. aris. fatuus q̄ naturali q̄dā stoliditate & oris deformitate oblectat. .i. fatuus.

Moros cum natis seu moror morio morus

the [illegible]ery tree or [illegible]dbery tree a mulbery or hyndbery or blackbery. euell to please. inde morosus. a mos moris.

Ac arbor morus fructus morum quoq; mores

vt morat' (well manerd) moriger. mougero. vrbs. viri nomē. regio Europæ. ī noricus. a. ū. .i. noricum.; .i. finis.

Cum natis Noris Norax sic Noricon ora

piscis. viri propriū. ontis. vrbs Epiri. ī orithius. a. ū. est vrbs ætoliæ. inde oratio & orator. ras.

Orata Oromedon sic Orithos Oricos oro

viri nomen inter astra translati.
dicitur et Borion.

Orion orionis variat primam atq; secundam

ppl's apud Priscianum. viri et vrbis nomen. frenū quod ori inferat. arū. herba. reæ. loci nomē.

Oritæ organū sic Oropus orea Phora

Boreæ coniunx filia Ericthei Athenarū regis. a mouthe ora face. ab os. rex et lapis. britomartis nympha. viri propriū apud Ualeriū Flaccū. cū eu diphthongo.

Orithyia oris Porus sic Phorea Phoreus

Apuliæ mons. .i.scabies. q̄ Soractes.tis. a ratte. Italiæ oppidū & Arabiæ vrbs. .i.cumulus græcū.

Psora & Soracte sorex sic Soraq; soros

sunt argumētationes cōnexæ quas vulgus de pmo ad vltimū vocāt. pectus/or a brest plate. viri propriū.

Soritæ soræ.sic thorax Toraniusq;

viri nomen. vt gloria.gloris.floris.ros.roris.roro. prora.lorum.ploro.

Voraptus.quoties l/& r/super oq; locatur.

ab hic hæc hoc. a quis qui.

Adiungas horum genitū sic addito quorū

vt pro.a cōtra Sulpitiū.Moses. ppriū hebræi. vrbs Thusciæ cosarū. .i.datio.

O super s/produc.breuiato Cosæq; Dosisq; O ante s.

fluuij nomē. viri ppriū. fæ. fluuii nomē. vrbs Aphricæ.

Adde Mosella Mosas Mosa:sed variato Cosira.

viri ppriū. morbus. viri ppriū. ppli quidā Asiæ.

Curta Osiusq; Nosos vel Osinius adde Mosini.

Sosia seruus comicus.pdu.
inde rosens. bybliopolæ nomē. Osiris vl'idis.Jouis filius ex Niobe.

Et rosa sic Sosius vel Osiris.pros quoq; ducta

Cōposita a pros sunt.psœdia.i.accēt'.proseucha oratio q fit ad deū vel loc' vbi mendici rogant.

seruus comicus. po megā. vrbs arginorū. .i.persona.inde prosopopœia.i.ficta persona.

Sosia pducas.breuiato Prosymna prosopon

quidam mango. Plutonis vxor.

Atq; Posides.sed potius proserpinā longā.

Proserpina variat.sed pductio acceptabilior.Uirg.j.georg.Nec repetita seq; curet pserpina matrem.Sic ea ter ipter Hora.semel tm̄.li.ij.car.ode.xiij.Quā pœne furuæ regna pserpinæ Et iudicātē vidim' æacū.Usus sunt Alcaici dactylici.Et pter Senecā semel tm̄.hercule furētē.vidisti Siculæ regna pserpinæ.Ascle.est. Posui corripit vt diximᵘ priᵘ de pteritis dis syllabis.

vt nota. quotus.

O ante t. Ante t, fit breuis o. sed quū duo cōsona præsunt

vt Protogenes viri propriū. appellatiuum pro

vna parcarum. .i. primus. gñis primo. ptotomi.

Produc vt cloto protos quoq; ducta. sed aufer

vir qdā inf astra relatus de quo multa Bap. pi⁹. viri pprīū vrbs in sinu Tarentino. onis. crepitaculū. instrumentū musicū quo vtebantur Aegyptij in sacris. viri pprīū.

Ista Crotus Broteas Croton & crotalumq; Crotopus

cum pro græco corripiuntur. cū pro latino pducūtur nisi proteruus.

Atq; crotorius & cum pro iuncta antea dicta

Producas cote cotillus iungito cotes

arbor. & nympha in arborē versa. vrina. participio. cōtra pmitiui naturā.

Lotos: sed lotium (licet a lotus) breuiatur

aniculæ. bibo effuse. .i. saluator soteris.

Otides elonga poto photis quoq; soter

viri nomē. interpræt parc⁹. in genitiuo. soteria. riæ. i. salus. soteria. orum. dona amico data/ quæ ipse p salute dijs vouit.

Et Sotes Sotæ sit bis soteria totus

a shepe. vt ouis. poetæ nomē. Ouidius. an egge. regio. a pcul & vincendo. vt puincia. lacesso. prouoco. prudens. prouidus. &c.

O ante u. O super u breuies. ouum & de pro sata tolle.

to be reed. vt rubeo. a brere. rubus. to slyppe. cas. for slyppy. & pro lasciuo.

V O ante b

V præ b breuies. sed lubrico lubricus aufer

inde pubertas pubesco. rust. idē qđ pubes. idē quod rubigo. a pappe. abundans fixū et mobile.

Pubes rubigo puber rubigus & huber

Pubes adolescentulus. xiiij. annorū. etiam lanugo circa pudenda.

gaudiū quod voce & nō verbis exprimitur. inde deglubo corticem detraho. terræ. est species fūgi. nā hic tuber corripit. instrumentum cerdonum. corke.

Et subulco or & pprīū pducit. Iubilum item glubo ac hoc tuber subula suber

apud Ausoniū. an owle. vt bubo. to be wedded. nubo. a hardman. qui boues pascit.

Et cubus. quibus & b vel n præit. ab de bubulcus

¶ Prudentius corripuit primam in rubigo nō imitandus. in Psico. vbi dicit. Cō-

dere vagina gladium nec tecta rubigo. ¶ Huber producitur cū cōpositis. vt huber tas hubero exhubero. A iubilum iubilo. ¶ Tuber neutrius generis. pdu. primā. sed secus corripit. Martialis in Xenijs. Et vernæ tuberes quæ tibi cū libycis. Et habentia b aut n ante u. vt bubo. nubo. Demuntur hinc ante dicta. vt innuba/ pronuba: quorū media corripitur.

vasitage / gaynes. — to wynne/ or get.

V præ c produc. tamen inde lucrū lucror aufer — V ante c

cōposita. vt educo. / raro simplex. — viri propriū. — .CC.

Iunge duco primæq; Ducarius atq; duceni

viri propriū. — .CC. — a candell. — lacus Cāpaniæ.

Adde Lucretius atq; ducenta lucerna Lucrinus.

aliqui scribunt succerdā cū cc stercus suillū. — viri ppriū a luceres. vel Thusci. — tertia pars ppl'i Romani distributa a Tacio & Romulo. sic appellati a Lucumone. siue lucerenses.

Subde sucerda Lucumo. sed luceres variatur.

a cuckowe. vt cuculus. — a nut cornell. nucleus. — to kyll. trucido.

Corripe quū c/vel n/simul r/præit u. tamen aufer

vocē bubonis emitto. — Cāpaniæ oppidum — galloꝝ vocē emittere. — oppidum.

Cucubo Nuceriam cucurit Luceriamq;.

vt rudus. — to prynte or stryke. cudo. — pudor est de turpiter actis erubescētia. Verecūdia de recte et honeste factis.

Ante d longa fit u. demas pudor & pudet inde. — V ante d.

Pudor aliquando pro honestate. aliquando pro virginitate accipitur. Ouid. Rapinq; pudorem.

vt pudens pudicus/ pudicitia. &c. — .i. Ennius. apud Auso. — tam firmum q̄ mobile. — Ennij patria. — arum. — funis nautica. a gable.

Cum natis. rudinusq; rudis rudiæq; rudensq;

a stake. — to apply or studye. — oppidū Umbriæ neutri. — lucri gratia negotiū ago. — as. — cōtra naturā primitiui trudo.

Atq; sudes studeo Tuder & tuditoq; trudesq; — trudes sunt perticæ ferratæ. qbus naues detrudere solent.

applicatio animi. — verbum. is. — viri proprium.

Et studium. at varies tam rudo q̄ Ludouicus.

¶ Annotatio cōtra Seruium.

¶ Seruiꝰ sentit rudo semp produci: sed fallitur. Tu propter authoritatē variare ne dubites. Virg. vij. Sera sub nocte rudentem. Oui. iij. de arte. Ut rudit a scabra turpis asella mola. Persius. Funditur Arcadiæ pecuaria rudere credas.

a tode. — reed.

V super f/ produc, vt bufo rufus & vfeus. — V ante f.

a yoke. to fle. to chase. a chāpyon. a fyste fyst.
vt iugum. fugio. iugo. pugil. pugillus.

V ante g. V præ g longum, tamen i, p, vel f, præeunte,

domuncula vel casa.
a cotage. vt frugifer/
a tugurium. .i. fructus. thryfty. frugalis. &c.

Et tuguri breuia. at fruges frugi & sua nata

cōtra Sulliū qui
male corripit. assiduus/cōtinuus. a iugerū. a dagger. a walnut.

Produc & iugis sic iugera pugio iuglans

pugillares dicūtur tabellæ
in quibus scribimus. vel pugillare.

Pugillar varia aut pugillaris quoq; lare.

oxe tongue.

Vt quidam censent sic iuglans atq; buglossa.

.i. consiliū. nomē fluuij.

V ante l. V super l breuies. ni bulæ Bulimeonq;

testiculus vel
sacculus (a stone insula in mari ma-
or a codde) authorpria- .i. seruitus leaco a Dulicho
coleus idē. cor. præorum. hominis. Triptolemi filio.

Culeus & culus dulia & Dulichiumq;

Culeus etiam est vter in quo scelestissimi claudebantur cum simia, serpente & gallo, vt apud Iuuenalem.

piscis in Op-
piano. nomen viri.
iulidis. & adiectiuū. viri propriū.

Sic & iulis Iulius addis Iu(q;)lianus

contra Nestorē
Sulpitiumq;
idem quod po- & cæteros q̄ pullus cū ll duplici. i. niger. insula in
lypus quod male corri. Oceano.
primā corri. a flee. a chycken. a hen chycken. et thyle.

Pulypus & pulex pulus pulastraq; Thule

contra Sulpitiū. viri propriū.
chyckwede. humor terræ. Apollo. Polydamas idē. primā cor.

Pulegium vligo Vlius addas Pulydamasq;

iuglandiū
soote. putamina. a cote. the . ype that
vt fuligo. gulioce. mulus. auis nomē. a woman. in ecentreth.

F, g, vel m, præiens. fulica & mulier gula demas.

¶ Iunianus addit fulix pro fulica. Auienus in Arato. ... ... fuli; tepido volat arua volatu stagna linens. &c.

a fedder. benignus. moystnes.
vt pluma. humanus. humor. a sholder. lowly meke.

V ante m. V super m produc, breuies humerusq; humilisq;

pygmaeus fœmininū.
breuis staturae & pumilia
a dwarfe/ idem. idem.
the grounde. or an elfe. idem. & hoc le adiectiuū. pumilio.
Ac humus & pumilo, pumilus, pumilis, milioq;
an heype. a graue. a nombre.
a sum. es. haerba. vt cumulus. tumulus. numerus.
Et sumus atq; rumex. sic c, t, vel n, præeunte.
vrbs Cāpaniae.
arū. potestas dei. viri propriū.
Sed produc Cumę numen Numacius atq;
tumor & morb⁹ i scro=
phis (a pocke) plen⁹ strumis. vinculi gen⁹.
Struma & strumosus numellam vincula iunge.
a cradell.
vt munio. cunae. arū. a cony.
V super n produc. tamen inde cuniculus aufer V ante n.
deriuatiuū a cuneus. fluuius in
a cote. a wedge. vt cuneatū theatrū. Ausonio.
Et tunica & cuneus cuneatus iungito Druna
Cuneus instrumentū ad findendū ligna. & p trāslationē peditū multitudo in cunei formam redacta.
double bawdery. a lapwynge.
vt duplex. stuprū. vpupa.
Ante p fit breuis u. cupa & Cupennius aufer V ante p.
Pupill⁹ a warde or chyld in noonage. Pupilla fœm. idē. Pupilla the bal of the ey.
a lytle
opilio idem. of late. chylde.
pastor ouium. aduer. pupus. pupilla. a rocke.
hurdes. a shepeharde. vt nuper. pupa. pupillus. rupes.
Et stupa vpilio. & quibus n. p. vel r. præit. absq;
a Rupilius. to prycke.
apud Politianū. viri propriū. a pungo.
His bupalus Rupuli pupugi de quo antea dixi.
¶ Pupus pupa. inde pupulus pupula diminutiua. sic iterū pupillus & pupilla q̄ ob paruitatē dicta est oculi particula. quæ omnia cū p simplici scribūtur. neq; illorū aliquod (teste Niniuita) corripitur a fide dignis. Licet aliqui grāmatici dicāt pupillam variari. Siliter scrupus scrupeus scrupulus scrupulū semp producuntur a doctis. licet nōnulli neotericorum corripuerint.

¶ Annotatio pulchra.

¶ Dicim⁹ vpilio et opilio. Nā pductionis gratia/ poetæ nōnūq; ea nola q̄ a græcis p ou/ diphthongon scribūtur: vertūt in u longū. vt pulydamas p polydamas. pulypus p polypus. ¶ Cupa vnico p. teste Nebrissensi. olim dicebatur caupa. hinc caupo cauponis. vide Calepinum. ¶ Stupa cū p/ simplici q̄ & stypa di. Supparus Juppiter cum geminato pp.
care or fur furis (a thefe)
thought. the court. viri opti
vt cura. curia. furor. aris. mi nomē. Sabinorū oppidū.
V super r produc. Curius sed tolle Curesq;. V ante r.

populus. in gtō. illius patriæ. ppli pl'aliter tantū/ media producta.

Inde curesq; curis. sunt Dalmatiæq; curetes.

prima producta.

Cures curetis. cretæ populusq; vocatur.

¶ Cures sabinorū oppidū. Persius. Diues arat Curibus quantū nō miluus oberrat. & pl'aliter tantū declinatur. Cui aliqñ imperabat T. Tacius. cuius ciues quirites dicebātur. Conuenerūt Romulus & Tacius in hanc sententiā: vt e duob' populis vn' efficeref: & Sabini Romā migrarēt. Roma nomē retineret. Sed Romani & Sabini Quirites appellarētur hinc pplo Cures. curis. Virg. ix. Tacioq; seni Curibusq; seueris. Et fm Nimmiā Cures Curetis prima cor. & media pducta vnde Quirites pro Curetes. ppl's sabinus. teste etiā Beroaldo. in illo Propertij li. iiij. Quid tum Roma fuit tubicen vicina Curetis. a curib' nō a curetis Ionis. Et Curetes curetū. pma cor. media pō. dicūf ppli Dalmatiæ. Luca. iiij. li. Illic bella et confisus gente Curetū: Et Cures Curet'. p Cretæ populis & Iouis sacerdotib' producit primā & mediā. Virg. iiij. georg. Curetū sonitus crepitantiaq; æra secutæ. Marti. li. ix. Curetes texere Iouē crepitantibus armis. Silli' li. ij. Cres erat ærisonis curetū aductus ab antris. Ouidi' meta. iiij. Largaq; satos curetas ab imbri.

Lusitaniæ fluuius. mōtis propriū. idem qd durus. sedes ex ebore.

Corripies Durius Duraton duria atq; curulis.

insanio ira exagitor. anglice. to be wood. is. cū furore cōcito. to make wood. ias. .i. insania. woodnes. otis. vt furiæ. arū. infernales deæ furiosus furore plenus. furibūdus. .i. vehemēter furēs. fluuij nomē l Auso.

Et furo cum furio furor & sata. iunge Duranus.

¶ Curulis fœminini gñis. & curule neutrius gñis. per simp' ex r / est sedes ex ebore qua maiores magistratus vtebātur in curru. Hora. li. j. ep'larū. Cuilibet hic fasces dabit eripietq; curule. Cui volet importun' ebur. Nā senatores q̄ curulem magistratū. hoc est maiorē honorē gessissent. honoris gratia in curiā vehi soliti erant in curru. in qua sella esset. supra quā considerant.

gen' liquaminis ex pisce thynno. idē qd muria. a bozter in lawe. q̄ incerto patre satus est. a bastarde.

Et muria aut muries murio atq; nurus spuriusq;

viri nomen. viri proprium. is.

Istis iungantur muridus Turiusq; Thurisq;.

V ante s, parmus puer. vt pusio. onis. p puero. pusus. oppidū Italiæ. .i. paruus.

V super s/longum. demas Frusino atq; pusillus

a rooner. vt susurro. onis. to roone or wysper. susurro as. mulieri pprium. a roonynge or wysperynge.

Nomen vel verbūq; susurro Susanna susurrus

si cū hoie iugal cōuersari est. si cū alijs: plum habere.

V ante t, vt vror. bruti. scarlet colour. luteū cū th. the skynne. a shrubbe. inde frutico. as.

Ante t longa fit u. breuiato cutisq; frutexq;

V in primis.

mēbrū virile.non vt | to cut or croppe/to
idocti carnes ouinæ. | thynke or iudge.
myre. | mutonis. | verbū.

·Pro cœnoq; lutum (varies muto) sed puto curtes

.i.purgat⁹.vñ
putū argētū.
aduerbiū. | trued. | rotten. | iñ vteroq;. | ꝗc ꝗd eruit. | wheder. | ab ruo.is. | p sicutt.

Et puta iūge putus.putris & sata.vter | rutrū | vtiq;

Composita a putris sunt putreo putresco putrefacio.&c.

loc⁹ cōceptionis
a welle. | i mulierib⁹ tm̄. | vt vtilis ab vtor. | to blabbe oute.
vt puteus. | vterus. | glutino a gluten. | a futio.

Et polysyllaba,ni ducta a longis.quoq; futit

vt futilis lin= | auis ex. | to stynke.
guosus.hoc | to swalowe. | accipitrū | fœteo.
futile vas. | a glutio. | genere. | to leynde | a puteo.

Cum natis glutit,sic Buteo mutuo putet

to borowe. | Turnæ soror.
aris. | næ. | viri propriū.

Mutuor addatur Luturna & Glutius atq;

nomē. | viri proprium. | to nourysshe.

Mutuus(at variū Rutilius)extraho nutrit

auis. | idem. | riuulus in | viri propriū
a porpyn. | vt struthio. | via Appia. | apud Marti.

Struthius atq; thio.sic Tutia Tutius adde

viri ꝓpriū.

His Tuticanus,quidam variant quoq; nutrit

Sulpiti⁹ dicit nutrio semper ꝓduci. Nestor carpit ꝓpter authoritatē Claudiani dicentis. Sæpe nutrit ducitq; simul resouetq; leonē. Nestorem refellit Bebœli⁹. cui astipulatur Niniuita et frequēs authorū testimoniū.sic legens. Spe nutrit nō sæpe nutrit.

a grape.
vt vua.

V super u solum produc.sed corripe semper | V ante u.

Iuue.saty.ij.Arma ꝗd vltra.Littora
rayne. | Iuuernæ ꝓmouimus ⁊ mō captas.
vt imo.as. | pluuia. | regio inter hispaniā ⁊ Britanniā.

Consona quū præeat.Iuuerna tollito solum.

¶De media syllaba cognoscenda.

Octo modis istis media est tibi syllaba nota.
Vocali ante aliam.diphthongo.sic positura.
Exemplo authorum.cremento.compositura.
Et deriuato.sic præcepto speciali.

¶Media syllaba dr ea/ꝗ posita est inter primā et vltimā syllabā dictionis quotꝗsyllabariū.quæ quidē octo modis cognoscitur. Vocali ante vocalem. vt gloria Positione.vt columna. Diphthongo.vt sabæus. Exemplo authorū. Cremēto. Cōpositione.⁊ deriuatione.⁊ regula.de quibus prius diximus.

¶De cremento quanq̃ in declinatione tam nom. q̃ verbor. in promptu est inferius tamen suis locis memorabimus. Sed ad regulas speciales iam redeamus.

¶A in medijs ante cõsonantes,

ppli Arabiae. hempe.
vt arabes. canabis. vent⁹ apuliae peculiaris.

A ante b. Præ b medijs breuies. sed Atabulus aufer
dabilis. dabã.
bo. bar. bor. asto.
Crementa a primæ verbis, ni do. instabilisq;
viri propriũ. a chyppe axe. tã vbũ q̃ interiectio.
Longa dolabella atq; dolabra. & semper amabo

Nomine vel verbo deducta per abulũ & abrũ.

¶A ante b in medijs corripitur: vt arabes. Producũt atabulus. ꝛ deducta cremẽto a verbis primae cõiugationis in abilis. vt amabilis. in bũdus: vt laetabũdus. in abam/ in abo/ in abar et abor. vt amabã. bo. amabar. bor ni a do et sto. Producitur naturaliter dolabra. ꝛ eius diminutiuũ dolabella qđ in viri nomẽ abijt. Licet cũ o in scđa dolobella a vulgo dicatur. Iuue. saty. viij. Inde dolabella est. atq; hinc Antonius. Inde sacrilegus verres. producũtur naturaliter deducta in abulũ et abrũ siue a verbo siue a nõie. vt venabulũ cunabula. acetabulũ. volutabrũ. candelabrũ. v labrũ ventilabrũ. testibus Aldo Manutio ꝛ Niniuita. Amabo semper siue verbũ siue interiectio producitur. licet scioli corripiũt. Mar. li. viij. Dic verũ mihi Marce dic amabo. Barabbas positione producitur.

vernacula lingua.
mery. moder tongue. byssy tongued.
vt alacer. vt vernaculus. vt dicaculus.

A ante c. Ante c/ fit breuis a. finita sed aculus aufer
a parler. angry. .i. ex herbis. a cocke chycken. false.
Cœnaculũ. vt iracũdus. vt herbaceus. gallinacius. vt fallax.
Aculum & acundus simul aceus. acius axq;
fluuius ortũ habẽs fluuius grę-
ex Pyreneo monte. tiæ/ ꝛ macedo-
fallacis. ꝛ silia. Calepin⁹ scribit atax. niae vrbs
Obliquos, nisi quos dant barbara Athax simul Atrax
a cui⁹ gtõ abacus formatur. insula Cræta. i. cãdida et regina parasiti cuiusdam genus aromatis et arbor
vnguenti gen⁹. a cupborde. ethiopũ olim dicta. nomen. vnde fluit.
Et dropax & abax Candaxq; coraxq; styraxq;
arbor quã latini taxũ vocant et est gen⁹ hærbæ hederæ similis densis geniculatæ can-
viri propriũ. libus spinosæ fruticosæ ramis olente liliũ.
Pharnax: sic smilax quidã dicunt similaxq;
hærba q̃ olim morborũ remedia, pmittit. teste pli.
a fyre bronde. idẽ qđ styrax.
Istis iungatur fax sicq; panaxq; storaxq;
lapill⁹ ex flumine rotũd⁹ ad cochlearũ similitudinẽ. a draught. .i. merus. a. ũ.
Longaq; Bænacus cochlaca cloaca meracus

libi genus ad cōcili=
and[illegible] stomachū.
Di[illegible] Quid[illegible] ace[illegible] ex nucū gene= i. lob[illegible]bro/as. a shadowe place.
a[illegible] lepino. vt [illegible] re arbor. as. vmbrosus locus.

Et mustacea [illegible]u pistacium opaco et opacus.

viri propriū. Corcyræ populus.
apud Papi. inde Phæacia regio. nomē patriæ a limax.

Fumacus phæax istis Limacaq; iungas

ppriū mulieris.
in Priapæis. viri propriū. viri ppriū.

Addas Laudace Pediacia Otaciliusq;

celeriter duco.
viri proprium. teste Festo.

His Numacius hippacoq; petacius addas

duarū vrbiū nomen.
vehiculi genus quarum vna
quo lapides & li= cit in Media. &
gna vehi solent. alia in Arabia. a raser.

Et sic sarracum sarraca nouacula subde.

purslayne.
hærba. hærba. possessiuū a Syracusæ. arū.

Pastinaca & portulaca syracusiusq;

nisi apud Ausonium solum corripitur.

Esto Syracusæ varium, raro breuiandum.

Syracusæ. arū. vrbs Siciliæ cū y græco variatur: sed pductio frequētior. Silli. li. iiij. Ipsa Syracusæ patulos vrbs inclyta muros. Ausoni⁹ de syracusis & Catina. Quis Catinam sileat aut quadruplices syracusas: sed solus Ausonius corripuit, quare pductio est tritior. Inde syracusius. a. ū. qđ ante p Cenul. cōtra primitiui naturā corripit. Silli. li. xiiij. Inde syracusias castris circūdedit arces. Virg. i Buco. Prima syracusio dignata est ludere versu. cōtra pmitiui naturā cu/corripitur. qđ græce per ou diphthongon scribitur. Sed quū corripitur/potius scribit per o Syracosius. vt diximus de pulypus & polypus. culcus et coleus. Illud annotandū qđ Ferettus censet. q: ou diphthongus græca in u longum latine vertitur. & correptionis gratia aliqñ in o micron. hoc est breue. Annotatio

troiani a duce æneа. philosophi ppriū. egregij scul=
vt æneades. carneades. a greshoppe. ptoris nomen.

A prę d/breuies. sed tolle cicada ageladas. A ante d.

to scrape away. to com vpon. fluuius in hadriatricū
vt abrado. inuado. mare fluens. vt wolfadus.

Composita a longis & Iader ppria in [illegible]dus

Corripies eadem produc sexto sed eadem.

a strype or a buffet.
vt colaphus. s. dictionibus.

A super f, vel phi vult simplicibus breuiari. A ante f.

Venaphrū est oppidū in Cāpania: vbi fiebat optimū oleum. Marti. hoc tibi Campani sudant Baccha venaphri. cū ph. cū ph.

Tolle Venaphranumq; Venaphrum iunge Carafa.

¶ De cremento quanq̄ in declinatione tam noim q̄ verbor in promptu est inferius tamen suis locis memorabimus. Sed ad regulas speciales iam redeamus.

¶ A in medijs ante cōsonantes.

A ante b. — ppli Arabiae. vt arabes. / hempe. canabis. / vent⁹ apuliae peculiaris.

Præ b medijs breuies. sed Atabulus aufer

dabilis. dabā. bo. bar. bor. / a sto.

Crementa a primæ verbis, ni do. instabilisq;

viri propriū. / a chyppe are. / tā vbū q̄ interiectio.

Longa dolabella atq; dolabra. & semper amabo

Nomine vel verbo deducta per abulū & abrū.

¶ A ante b in medijs corripitur: vt arabes. Producūt atabulus. & deducta cremēto a verbis primae cōiugationis in abilis. vt amabilis. in būdus: vt laetabūdus. in abam/ in abo/ in abar et abor. vt amabā. bo. amabar. bor ni a do et sto. Producitur naturaliter dolabra. & eius diminutiuū dolabella qđ in viri nomē abijt. Licet cū o in scđa dolobella a vulgo dicatur. Iuue. saty. viij. Inde dolabella est. atq; hinc Antonius. Inde sacrilegus verres. producūtur naturaliter deducta in abulū et abrū siue a verbo siue a noīe. vt venabulū cunabula. acetabulū. volutabrū. candelabrū. v labrū ventilabrū. testibus Aldo Manutio & Niniuita. Amabo semper siue verbū siue interiectio producitur. licet scioli corripiūt. Mar. li. viij. Dic verū mihi Marce dic amabo. Barabbas positione producitur.

mery. vt alacer. / vernacula lingua. moder tongue. vt vernaculus. / bytty tongued. vt dicaculus.

A ante c. Ante c/ fit breuis a. finita sed aculus aufer

a parler. Cœnaculū. / angry. vt iracūdus. / .i. ex herbis. vt herbaceus. / a cocke chycken. gallinacius. / false. vt fallax.

Aculum & acundus simul aceus. acius axq;

fallacis. & filia. / fluuius ortū habēs ex Pyreneo monte. Calepin⁹ scribit atax. / fluuius ętoliæ/ & macedoniae vrbs

Obliquos, nisi quos dant barbara Athax simul Atrax

vnguenti gen⁹. / a cui⁹ gtō abacus formatur. a cupborde. / insula Cræta. i. cādida et regina ethiopū olim dicta. / parasiti cuiusdam nomen. / genus aromatis et arbor vnde fluit.

Et dropax & abax Candaxq; coraxq; styraxq;

viri propriū. / arbor quā latini taxū vocant et est gen⁹ hærbæ hederæ similis densis geniculatæ caulibus spinosæ fruticosæ ramis olente liliū.

Pharnax: sic smilax quidā dicunt similaxq;

a fyre bronde. / hærba q̄ olim morborū remedia pmittit. teste pli. / idē qđ styrax.

Istis iungatur fax sicq; panaxq; storaxq;

lapill⁹ ex flumine rotūd⁹ ad cochlearū siltitudinē. / a draught. / .i. merus. a. ū.

Longaq; Bæuacus cochlaca cloaca meracus

tibi genus ad cōcili- and stomachū.
et nucū gener. Lobūbro/as. a shadowe place.
re arbor. as. vmbrosus locus.

Et mustacea seu pistacium opaco et opacus.

viri propriū. Corcyræ populus.
apud Papi. inde Phæacia regio. nomē patriæ a limax.

Fumacus phæax istis Limacaq; iungas

ppriū mulieris.
in Priapæis. viri propriū. viri ppriū.

Addas Laudace Pediacia Otaciliusq;

celeriter duco.
viri proprium. teste Festo.

His Numacius hippaco q; petacius addas

duarū vrbiū nomen.
vehiculi genus quo lapides τ li- gna vehi solent. quarum vna est in Media. τ alia in Arabia. a raser.

Et sic sarracum sarraca nouacula subde.

purslayne.
hærba. hærba. possessiuū a Syracusæ. arū.

Pastinaca & portulaca syracusiusq;

nisi apud Ausonium solum corripitur.

Esto Syracusæ varium, raro breuiandum.

Syracusæ. arū. vrbs Siciliæ cū ꝑ græco variatur: sed ꝑductio frequētior. Silli. li. iiij. Ipsa Syracusæ patulos vrbs incyta muros. Ausoni⁹ de syracusis τ Catina. Quis Catinam sileat aut quadruplices syracusas: sed solus Ausonius corripuit. quare ꝑductio est tritior. Inde syracusius. a. ū. qđ ante p Cenul. cōtra primitiuū naturā corripit. Silli. li. xiiij. Inde syracusias castris circūdedit arces. Virg. i Buco. Prima syracusio dignata est ludere versu. cōtra ꝑmitiui naturā cū corripitur. qđ græce per ou diphthongon scribitur. Sed quū corripitur, potius scribit̄ per o Syracosius. vt diximus de pulypus τ polypus. culeus et coleus. Illud annotandū qđ Ferettus censet. q; ou diphthongus græca in u longum latine vertitur. τ correptio n o gratia aliqñ in o micron. hoc est breue. Annotatio

troiani a duce æneа. philosophi ppriū. egregij sculptoris nomen.
vt æneades. carneades. a greshoppe.

A præ d/breuies. sed tolle cicada ageladas. A ante d.

to scrape away. to com vpon. fluuius in hadriaticū
vt abrado. inuado. mare fluens. vt wolfadus.

Composita a longis & lader ppria in adus

Corripies eadem produc sexto sed eadem.

a strype or a buffet.
vt colaphus. f. dictionibus.

A super f, vel phi vult simplicibus breuiari. A ante f.

¶ Venaphrū est oppidū in Cāpania: vbi fiebat optimū oleum. Marti. hoc tibi Campani sudaui Baccha venaphri. est ph. est ph.

Tolle Venaphranumq; Venaphrum iunge Carafa.

De cremento quanquam in declinatione tam nominum quam verborum in promptu est inferius tamen suis locis memorabimus. Sed ad regulas speciales iam redeamus.

A in medijs ante cōsonantes.

ppli Arabiae. hempe.
vt arabes. canabis. vent⁹ apuliae peculiaris.

A ante b. Præ b medijs breuies. sed Atabulus aufer

dabilis. dabā.
bo. bar. bor. asto.

Crementa a primæ verbis, ni do. instabilisq;

viri propriū. a chyppe axe. tā verbū quam interiectio.

Longa dolabella atq; dolabra. & semper amabo

Nomine vel verbo deducta per abulū & abrū.

A ante b in medijs corripitur: vt arabes. Producūt atabulus. et deducta cremēto a verbis primae cōiugationis in abilis. vt amabilis. in būdus: vt laetabūdus. in abam/in abo/in abar et abor. vt amabā. bo. amabar. bor ni a do et sto. Producitur naturaliter dolabra. et eius diminutiuū dolabella quod in viri nomē abijt. Licet cū o in scđa dolobella a vulgo dicatur. Iuue. saty. viij. Inde dolabella est. atque hinc Antonius. Inde sacrilegus verres. producūtur naturaliter deducta in abulū et abrū siue a verbo siue a nole. vt venabulū cunabula. acetabulū. volutabrū. candelabrū. v labrū ventilabrū. testibus Aldo Manutio et Niniuita. Amabo semper siue verbū siue interiectio producitur. licet scioli corripiūt. Mar. li. viij. Dic verū mihi Marce dic amabo. Barabbas positione producitur.

vernacula lingua.
mery. moder tongue. bysſy tongued.
vt alacer. vt vernaculus. vt dicaculus.

A ante c. Ante c/fit breuis a. finita sed aculus aufer

a parler. angry. .i. ex herba. a cocke chycken. false.
Cœnaculū. vt iracūdus. vt herbaceus. gallinacius. vt fallax.

Aculum & acundus simul aceus. acius axq;

fluuius ortū habēs ex Pyreneo monte. Calepin⁹ scribit atax.
fluuius Gtoliæ/et macedoniae vrbs.
fallacis. et similia.

Obliquos, nisi quos dant barbara Athax simul Atrax

vnguenti gen⁹. a cui⁹ gtō abacus formatur. a cupborde. insula Cræta. i. cādida et regina ethiopū olim dicta. parasiti cuiusdam nomen. genus aromatis et arbor vnde fluit.

Et dropax & abax Candaxq; coraxq; styraxq;

viri propriū. arbor quā latini taxū vocant et est gen⁹ hærbæ hederæ similis densis geniculatæ caulibus spinosæ fruticosæ ramis olente liliū.

Pharnax: sic smilax quidā dicunt smilaxq;

a fyre bronde. hærba quæ olim morborū remedia, pmittit. teste Pli. idē quod styrax.

Istis iungatur fax sicq; panaxq; storaxq;

lapill⁹ ex flumine rotūd⁹ ad cochlearū silitudinē. a draught. .i. merus. a. ū.

Longaq; Bænacus cochlaca cloaca meracus

libi genus ad cōciliandum stomachū.
vi: etiā mustace⁹ a mustaceū. ex nucū genere arbor. Lobūbro/as. a shadowe place. as. vmbrosus locus.

Et mustacea seu pistacium opaco et opacus.

viri propriū. Corcyræ populus.
apud Papi. inde Phæacia regio. nomē patriæ a limax.

Fumacus phæax istis Limacaq; iungas

ꝓpriū mulieris.
in Priapæis. viri propriū. viri ꝓpriū.

Addas Laudace Pediacia Otaciliusq;

celeriter duco.
viri proprium. teste Festo.

His Numacius hippacoq; petacius addas

duarū vrbiū nomen.
vehiculi genus quo lapides & alia vehi solent. quarum vna est in Media & alia in Arabia. a raser.

Et sic sarracum sarraca nouacula subde.

purslayne.
hærba. hærba. possessiuū a Syracusæ. arū.

Pastinaca & portulaca syracusiusq;

nisi apud Ausonium solum corripitur.

Esto Syracusæ varium, raro breuiandum.

Syracusæ. arū. vrbs Siciliæ cū per gra. co variatur: sed ꝓductio frequētior. Sili. li. iiij. Ipsa Syracusæ patulos vrbs incipta muros. Ausoni⁹ de syracusis & Catina. Quis Catinam sileat aut quadruplices syracusas: sed solus Ausonius corripuit, quare ꝓductio est tritior. Inde syracusius. a. ū. qd antep. cōtra primitiui naturā corripit. Silii. li. xiiij. Inde syracusias castris circūdedit arces. Virg. i Buco. Prima syracusio dignata est ludere versu. cōtra ꝑmitiui naturā cu/corripitur. qd græce per ou diphthongon scribitur. Sed quū corripitur/potius scribit per o Syracosius. vt diximus de pulypus & polypus. culeus et coleus. Illud annotandū qd Ferettus censet. qr ou diphthongus græca in u longum latine vertitur. & correptionis gratia aliqñ in o micron. hoc est breue. Annotatio

troiani a duce æneа. philosophi ꝓpriū. a greshoppe. egregii sculptoris nomen.
vt æneades. carneades.

A pręd/breuies. sed tolle cicada ageladas. A ante d.

to scrape away. to com vpon. fluuius in Hadriaticū mare fluens.
vt abrado. inuado. vt wolfadus.

Composita a longis & Iader ꝓpria in adus

Corripies eadem produc sexto sed eadem.

a strype or a buffet.
vt colaphus. .f. dictionibus.

A super f, vel phi vult simplicibus breuiari.

Venaphrū est oppidū in Cāpania: vbi fiebat optimū oleum. Martti. hoc tibi Campani sudauit Baccha venaphri. cū ph. cū ph. A ante f.

Tolle Venaphranumq; Venaphrum iunge Carafa.

vt virago. Ecthphage. auis hyberna. viri nomen.

A ante g. Ante g longa fit a. tolle attagen Abdenagoq;

auis Ionia.
idem quod attagen
vel attages gis. viri nomen. nomen montis et oppidi. viri optimum.

Attagena Astyages Acragas simul Arpyagesq;

græcum .i. mutatio nympha et mulierum nomen apud Var. ppli Scythici Asia vltra Caspium mare. arum. a grauer or kerner .i. sculptor.
hinc hypallage. etc. vel ge.

Allaga sic Lalage sic massagetæ ac anaglyptes

fluuij nomen in Sicilia.
Nebrissensis cum simplici patagia. at Calepinus pattagia cum tt.
Nonnulla cum n et t. prouerbium vel tritum dictum. populus Scythiæ.

Pantagia ad(q;)agium sic thyrsagetes apageq;

ppli ex Paphlagonia regione quæ est in minori Asia qui in Italiam transiecti, mox Veneti dicti sunt. vt paragoge synagoga pædagogus. .i. ductio. .i. fors. vt pythagoras anaxagoras hermagoras athenagoras

Mandragora hærbæ nomen et Andragoras corripiuntur

Paphlagones iungas vel agoge vel gora nata.

.i. dolor. the goute in the hande. the goute in the fote. declinationis.

Ex agria educta. vt chiragra et podagra, atq; secundæ

hærba quæ crescit absq; in virgulta et in caulem.

Nomina. vt asperagus sic vertagus aruiragusq;

profundum maris. totum comedens. vt pamphagi dicitur ppli æthiopiæ omnibus rebus vescentibus .i. comesse.

Lucagus et pelagus sic pamphagus orta phaginq;

qui naufracta bona amittit. asinus agrestis a wylde asse. nauis fractio.

Naufragus ac onager tanager sic naufragiumq;

cuius prima cor. coniunctio vel compositio. a ioynyng togyder. vel et compages. gis. quicquid densat aut constringit. proprie tamen vel ea pars viscerum vituli, quæ lac densat. ang. ryndels a coagulum, non singulari.

Ex ago composita hec compago coagula produc.

verborum circuitus. a circumstaunce. a contagium. morbus qui ex contactu contrahitur. a contagyous syknes contagio vel contages.

Iungas ambages contagia vel gio. vel ges.

ad unum. fauorem fero. to gyue a voyce. .i. repugno. to saye agayne. modo auxilium, modo voces quæ dantur in comitijs.

Suffragor sic refragor, suffragia at anceps,

¶ Suffragiũ variatur. Iuuena. Libera si dentur populo suffragia quis tam. Ouid. de nuce. Quid nisi suffragium nymbis rutantibus essem: et deducitur a frango. teste Calepino. vt fragilis et frago: quorũ prima corripitur.

aliqd de Italia vt italus. | corallium. | .i. denominatiua. et adiectiua. vt generalis. | a perser. vt penetrale.

A breuies super l. ni ducta per alis & ale.

a bolster. vt axialalis. | ceruical alis. | fabulosus et garrul' iactãs virtutẽ: vel suam vel alienam. | viri proprium filii dauid regis.

Al neutrũ obliquis. aretalogus ac Abesalom

ciuitas palestinæ. l. iudeæ a quo ascolanitæ dicti populi. | nomẽ mulieris. et nomen fontis.

Ascalon iungas. | Atalanta at variatur

a Cephalenia insula Ionii maris possessiuũ. | viri proprium. apud Sidoniũ. | a pype of a condyt.

Longa cephalenus | Caramalus iunge canalis.

a coyfe. | herculis amica. | agrestes casæ pastorum. shephardes cotes. | Rhodiani q̃ Rhodũ incolũt ab Ialysius. q̃ vrbs est Rhodi.

Focale Omphale | magalia | Ialysiiq;

¶ Focale a faucibus dr. au in o longũ versa: vt fit i suffoco et præfoco. Focale erat capitis tegmentum ad aures protendens. quo recitaturi oratores vtebãtur delicatiores et valetudinarii. angl. a coyfe. Focale a focus corripit primã. ang. a crysppynge yron.

viri ppriũ. si messalinus. | agrestes casæ. shepehardes cotes.

Pharsalos vel lus. Messala mapalia iunge

Thessalia. | nisi apud Catullum. | socius in mensa.

(Pharsaliam breuies raro) sed longa sodalis

palus Arcadiæ cum y græco. | .i. solea. dicitur epoz calcei nunc: olim genus calceamẽti. | vltim' Assiriorũ rex luxuriosissime viuens.

Iungas Stymphalus Sandalia | Sardanapalus.

addũt alii Sãdaliotis insulã.

¶ Annotatio.

¶ Abesalom dictio tetrasyllaba. non absalon. interroga Caldæos. græcos. et hebræos. cũ e: ante s. et m/nõn/in fine. pœñ. pducta. dicit hoc cõtra Sulpitiũ Nestor. Nõ recte dixit Philelph' l tertia secũdæ. Pœnas absalon horrẽdas dederat Dauisq3 vocarunt. Pharsalos oppidi nomen. Pharsalus viri nomẽ/qui oppido nomẽ dedit. hinc Pharsalus/a/ũ. et Pharsalia. i. Thessalia. ola pducũtur præter Pharsalia quod variatur: sed rectius producitur. Luca. li. vi. Emathis æquorei regnũ Pharsalos Achyllis. Ibidem. Exire e mediis potuit Pharsalia campis. Sic idem semper Ouidius. Ouidius. xv. meta. Obsessæ mœnia pacem victa petent Mutinæ: pharsalia sentiet illum. Licet Catullus solus corripuit. Pharsaliam coeunt et Pharsala tecta frequentãt. Alii habent sine coniunctione Pharsalia tecta frequẽtant. hunc imitatus Petrarcha in secunda Aphricæ. Sit fas Pharsaliam post ista moenta legi.

vt salamis cõtra Beb Mlũ: q̃ ut produci in perihegesi. | a showe. | in quo errauit Arator. vt in aliis vt calceamen. et inde calceamentũ. etc.

A ante m.

A super m breuies, | produc verbalia in amen.

A ante l

Claudiar vel l/ geminauit l corallium pductionis gratia.

vt virago. Ecthphage. auis hyberna. viri nomen.

A ante g. Ante g longa fit a. tolle attagen Abdenagoq;.

auis Ionia.
idem quod attagen
& attages gis. viri nomen. nomen montis
& oppidi. viri proprium.

Attagena Astyages Acragas simul Arpyagesq;

græcu. i. mutatio nympha et ppli scythici & Asia
hinc hypallage, & c. mulieris nomē. vltra Caspiu mare.
vel ge. apud Var. arum. a grauer or keruer
i. sculptor.

Allaga sic Lalage sic massagetæ ac anaglyptes

fluuij nomen in Sicilia.
Nebrissensis cū t sim-
plici patagia. at Cale-
pin⁹ pattagia cū tt.
Nunuita cum n & t. prouerbium vel
tritum dictum. pplus Scythiæ.

Pantagia ad(q;) agiū sic thyrsagetes apageq;

ppli ex Paphlagonia regione vt paragoge vt pythagoras
quæ est in ponto Asia qui in synagoga anaxagoras
Italiam transiecti, mox pædagogus. hermagoras
Veneti dicti sunt. i. ductio. i. forū. athenagoras

Mandragora
hærbæ nomē
& Andragoras
corripiuntur

Paphlagones iungas vel agoge vel gora nata.

the goute in the goute in
i. dolor. the hande. the fote. declinationis.

Ex agria educta. vt chiragra et podagra. atq; secundæ

hærba q̄ crescit asga in
virgulta & in caulem.

Nomina. vt asperagus sic vertagus aruiragusq;

vt pamphagi dicitur
ppli æthiopiæ omni-
bus reb⁹ vescētibus
piscandū marte. totū comedens. i. comesse.

Lucagus et pelagus sic pamphagus orta phaginq;

qui naui fracta asinus agrestis
bona amitit. a wylde asse. nauis fractio.

Naufragus ac onager tanager sic naufragiumq;

quicquid densat aut astringit.
cōiunctio vel cōpositio. pprie tamē dr ea pars visceris
a ioynyng togyder. i vitul; q̄ lac dēsat. ang. ryndels
cui⁹ prima cor. dr & cōpages, gis. a coagulū nō singulari.

Ex ago composita hęc compago coagula produc.

morbus qui ex contactu cōtrahitur.
verborū circuitus. a contagyous sykenes
a circumstaunce. a contagium. contagio vel contages.

Iungas ambages contagia vel gio. vel ges.

adiuuo. fauo-
rem fero. i. repugno. modo auxiliū/modo voces
to gyue a voyce. to saye agayne. quæ dantur in comitijs.

Suffragor sic refragor, suffragia at anceps,

¶ Suffragiū variatur. Iuuena. Libera si dentur populo suffragia quis tam. Ouid. de nuce. Quid nisi suffragium nymbis ruitantibus essem: & deducitur a frango. teste Calepino. vt fragilis et fragor quorū prima corripitur.

aliquis de Italia vt italus. corallum. .i. denominatiua. & adiectiua. vt generalis. a perser. vt penetrale.

A breuies super l. ni ducta per alis & ale.

A ante l Claudiar vel l/ geminauit l corallū pductionis gratia,

vt aialalis. a bolster. ceruical alis. fabulosus & garrul⁹ iactās virtutē: vel suam/vel alienam. viri proprium filij dauid regis.

Al neutrū obliquis. aretalogus ac Abesalom

ciuitas palestinæ .i. iudeæ a quo ascolanitæ dicti populi. nomē mulieris. et nomen fontis.

Ascalon iungas. Atalanta at variatur

a Cephalenia insula Ionij marī possessiuū. viri proprium. apud Sidoniū. a pype or a condyt.

Longa cephalenus Caramalus iunge canalis.

a coyfe. herculis amica. agrestes casæ pastorum. shephardes cotes. Rhodiani q̄ Rhodū incolūt ab Ialysus. q̄ vrbs est Rhodi.

Focale Omphale magalia Ialysijq;

¶ Focale a faucibus dr. au in o longū versa: vt fit l suffoco et præfoco. Focale erat capitis tegmentum ad aures protendens. quo recitaturi oratores vtebātur delicatiores & valetudinarij. angl. a coyfe. Focale a focus corripit primā. ang. a cryspyngeyron.

viri pprīū .i. messalinus. agrestes casæ. shepehardes cootes.

Pharsalos vel lus. Messala mapalia iunge

Thessalia. nisi apud Catullum. socius in mensa.

(Pharsaliam breuies raro) sed longa sodalis

palus Arcadiæ cum p græco. .i. solea. dicebatur ephot calcei nunc. olim genus calceamēti. vltim⁹ Assiriorū rex luxuriosissime viuens.

addūt alij Sādaliotis insulā.

Iungas Stymphalus Sandalia Sardanapalus.

¶ Annotatio.

¶ Abesalom dictio tetrasyllaba. non absalon. interroga Caldæos. græcos. & hebræos. cū e. ante s. & m/nō n/in fine. pœn. pducta. dicit hoc cōtra Sulpitiū Nestor. Nō recte dixit Philelph⁹ l tertia secūdæ. Pœnas absalon horrēdas dederat Dauisq; vocarunt. Pharsalos oppidi nomen. Pharsalus viri nomē/ qui oppido nomē dedit. Hinc Pharsalus/a/ū. & Pharsalia .i. Thessalia. ola pducūtur præter Pharsalis quod variatur: sed rectius producitur. Lucā li. vi. Emathis æquorei regnū Pharsalos Achyllis. Ibidem. Exire e medijs potuit Pharsalia campis. Sic idem semper Ouidius. Ouidius. xv. meta. Obsessæ mœnia pacem victa petent Mutinæ: pharsalia sentiet illum. Licet Catullus solus corripuit. Pharsaliam coeunt & Pharsala tecta frequentāt. Alij habent sine coniunctione Pharsalia tecta frequētant. Hunc imitatus Petrarcha in secunda Aphricæ. Sit fas Pharsaliam post ilia moenia legi.

vt salamis cōtra Beb Ascē: q̄ & producit in perihegesi. a showe. vt calceamen. & inde calceamentū. &c. in quo errauit Arator. vt in alijs

A super m breuies. produc verbalia in amen.

A ante m.

odor suauissim⁹ thymi odorem referēs. hoc incēdebāt. I sacrifi= cijs. inde thymiateria. vasa odo rum.

vt amam⁹. doceam⁹. legam⁹. audiam⁹. q̄d cor. atio
Et crescens verbū (pręter damus) at thymiama.

Cræte oppidū. ꝛ hærba. ang. dytan. apud Babtistā. viri propriū.
Produc dictamus mum, vel alama Philamon

scrutor et inuestigo. ntamino. maculo. fœdo.
Iunge examino sic in, vel contamino dictis.

A ante n. vt galbanū. lachanum. a spyder or a nedder coppe. vt titan.
A breuis est super n. sed aranea araneus, ex an

sol vel gigas eo nole. titanis. auis de Phasi fluuio traducta. a phesaunde. vt phasianus. straunge. .i. de exter§ loc§. voyde. vt extraneus. inanis.
A ante n longa Obliquos tolle & ducta anus. & aneus. anis.

vt Romanus hispanus. vt Nicanor mons Galliæ Garganus.
Et gentile simul propriumq; hominū atq; locorum

vt Aristophanes. Diopha= nes poeta. Epiphanes. fons et nympha in fontē conuersa. filia Menandri ex qua Miletus tulit hyblida.
A ante n bre. Ducta phanes breuies Cyane sic Cyanee adsit.

viri propriū. ficus albæ pediculo mi= nutissimo latissimæ. fluui⁹ Damas= ci in radicib⁹ Libani. fluuius est Thessaliæ.
Ananias arane ac Abana Apidanus cataneq;

villa secundo milliario ab hierusalem. in latere montis oliueti. cancri ge= nus dicitur. ꝛ Caranus viri propriū. pmontoriū siue oppidū Siciliæ a curuo situ istar falcis. falx curua. græcum.
Bethania & capaneus, Caranus Drepanū drepanosq;.

viri propriū. fluui⁹ in Italia ab Eridano solis filio. troian⁹ fili⁹ Iouis. ex Electra. in= de dardania Troia. montes supra Patauiū Istriam versus. inde euganeus. a. ū.
Ceranus Eridanus sic Dardanus Euganei addas.

vrbs Mediæ regionis. siue Egbatana pl'ali tm̄. viri nomē q̄ thethyos cōiux fuit. dicitur et mare. quod vniuersam circuli terrā. ppli germaniæ. nomē fluuij in Scythia.
Echatana Occeanus sic marcomanes Hipanisq;.

viri proprium. mōs palestinæ. regionis. viri ppriū. ppli apd Prisciauū in pei thegeū.
Manganus et Libanus Pytanus sic peutanei addes.

V in primis.

viri propriũ. fluui⁹ galliæ fluuius Belgarũ in gallia.

Pausanias Rhodanus vel Sequana Sardanapalus

nomẽ oppidi. apud Silliũ. vna ex nouẽ musis.

Susana Tessimanus sic Vrania vraniusq;

Susa. æ. ⁊ susa orũ. metropolis Persidis et oppidũ.

dr cœlum: q sit visui peruium. vt ait Ambrosius. insula in mari indico satis ampla inter ortũ occasumq solis. vel na. interpretatur aduersarius quo noie appellatus est diabolus.

Vranos addas Taprobane. sed longa sathanas.

dicta est Sicilia a sicanis pplis qui primi eam incoluisse ferũtur. q hispani sunt indigenæ. populus hispanus a fluuio Sicare dictus. interpretatur nobiscũ deus. nomen dei.

Sicaniam varies sic sicanus emanuelq;.

a strype/or a buffet. vt alapa. catapulta. fluui⁹ Siciliæ. fluuij nomẽ. filius Dædali. vñ Japygia calabria dicta est. pygis.

Ante p fit breuis a. ni Anapus Iapis Iapyx

A ante p.

lyricen apud Ouidi. meta. fluuij nomen. cũ y græco. viri propriũ.

Sic et Iapetides Cynapes & Caiaphas

viri propriũ. vnde Mesapis apulia dicta. fluuij nomen. hortorũ deus olim deorũ quos gẽtilitas coluit fœdissimus.

Isapis sic Mesapus coniunge Priapus

vrbs Italiæ quasi noua vrbs. hærba seminosa maximã acrimoniã habẽs. mustarde. sinapi.

Adde Neapolis atq; sinape sinapis & api

cognomen Osyridis. a kynred. progenies. idẽ qđ Serapion.

Inde Serapion & prosapia subde Serapis.

vt Tanaquil mulieris nomẽ.

A ante q.

A præ q medijs breuies. demas tamen inde

Nequaq̄ & sexti casus sit testis vtraq;.

mery. vt hilaris. vel rus. a mylstone. vt molaris. an alter. altare.

A ante r.

A super r breuies. produc sed in aris & are

vt singularis ⁊ singulare. denari⁹ (a peny). ⁊ possessiuũ a denus. statarius quid stata est aduectũ. vt camariũ (a lar der) ærariũ (a treser house) Stata (a lyghter. gen⁹ nauigij.

Mobile vel fixum. sic arius. aria. iumq;.

vt balearicus a baleares.   vt a cæsaris cæsarius.

Aricus ex ares, breuibus sed ducta notabis.

insula a statione nauiū Aeneæ dicta. vt ait Plinius.   bytter. .i. acerbus.   a nyggarde. .i. tenax.

Aenariam varies. produc sed amarus auarus

vñ amaricin⁹. a. ū. hærba quæ maiorana dr.   viri propriū.   nomen pueri in amaracū hærbam versi.

His & amaracus adde & Auaricus atq; Cynare

to were bytter.   .i. amaritudo. oris.   .i. amarū facio.

Sic & amaresco vel amaror amaricor adde

viri propriū.   mons Euboiæ altissimus. cum diphthongo eu.   viri propriū. frater Moysi.

Et Longarenus sic Caphareus & Aaron

locus decollatorū. & dicit caluities totius capitis.   viri nomē.   pyleus Phrygius mulierū Persarū occiput tegens: angl. (burlettes). q̄ postea vsi sunt reges & sacerdotes. æ. fœmininū.   æ. masculinū.

Et Caluaria Hilarius atq; tiara   tiaras

nomē auis apd Catullum.   viri propriū.   fluuij nomē.

His zodoara palara   Pinarius adde Megarus

viri ppriū.   apud Sidoniū.   viri ppriū.

Macharius breuis ac Hilarion. longa sit aris

a spurre. vt calcar caris.   loc⁹ vbi boues stare ɔsueuerūt. a bostar.   Julij cognomen. hinc tractum ad omnes imperatores.

Obliquis ex ar. cum bostare   Cæsaris aufer

hærba est radicis odoratæ ad cynnami similitudinē. a baccar.   iubar proprie stella q̄ ante solis ortum fulget. sæpe pro ipso splendore ponit.   fruticis genus est in oriente similis lentisco.

Baccaris & iubaris sic capparis asparis adde

fluui⁹ galliæ ab Arar.   pretiū quod ex lucis captat vl' erogatio q̄ l lucis fiebat.   deorū potus a nectar.   vt hamilcaris ppriū.

Ac Araris lucaris cum nectare barbara iunges.

viri ppriū. viri ppriū. vt Jasius. Damasus. cōtra Sulpitiū et alios.   ægyptiorū rex.   q̄ amat vel amatur. angl. a peramour or lemman. hinc amasia fœminini.

A ante s. Est breuis a super s. sed Amasis Amasius aufer

nomen cuiusdā astrologi.   hærba i ægypto in humidis nascēs.   filius Aesonis fratris.   equorū vel asinorum ductor.

Atq; Albumasar Colocasia Iason agaso

Gymnasiũ corripit a ante i. Martialis. Gymnasiũ thermæ stadium est hac parte recede.

insulæ apud Prisc. in perihegesi.
viri nomen. diphthong⁹ corripitur an vocalẽ. viri propriũ.
Adde Caprasius & gymnasiæ atq; Naason
mons in Phocyde musis sacer. viri proprium apud Macrũ. est pinguius ac crassius intestinũ.
Parnasus iungas Orbasius adde & Omasum
Sidicinorũ dux. viri proprium. apud Baptistã. viri nomen.
Et Viridasius ac Pascasius atq; Eleaser.

¶ Annotatio.

¶ Sulpitius pluresq; dicũt hic propria cõis esse. In quo eos lõge errasse declarãt poetarũ testimonia. Nã quædã semp corripiuntur. vt Iasius. Ouid. ij. de tristib⁹. In Cererem Iasius qui referatur erit. quædã semp pducũtur. vt Iason. vij. me. Pelle moras tibi semper debebit Iason. Idem alibi. Quem nisi crudelem nõ tangit Iasonis ætas.

vt barathrũ (hell) vt palatum (the rofe of the mouthe)
Ante t fit breuis a. produc finita per atum

A ante t.

senatus collectio senatorũ. aliq̃s loc⁹ vbi consultabãt. the parlamẽt hous. syluaticus q̃d ad pertinet ad syluã. paulatim vicatim gregatim agminatim.
poeta lyric⁹. viri pprĩũ. horatius. Bullatius. amator.
Atius ac atus sic aticus ator & atim
vt Achates viri nomen.
Hyphates Scythiæ fluui⁹. viri propriũ. viri proprium.
Ac ates. breuies tamen Antiphates Pelatesq;
idẽ q̃d lapa siue lappa (a burre). a lapathes. is. idẽ q̃d sarmata. pp̃s Scythiæ. a sarmates. Eurybates nomẽ viri. Schenobates. i. funãbulus. Ichnobates.
viri propriũ.
Et Zalathes cum lapathe sarmate nata batesq;
Nicostratus viri nomẽ q̃si victorios⁹ exercit⁹. Philostrat⁹ viri nomen quasi amator exercitus interptat̃. Callistratus viri nomẽ.
vt Socrates phi nomẽ. Xenocrates phi nomen. Hippocrates viri propriũ. vt potestatis maiestatis. ab anas.
Et cratos atq; stratos sic atis ab as. anates ni
Cretæ fluuius. viri propriũ. viri propriũ.
Produc Cerathus Bullatius adde & Aratus
antiq̃ vulnerĩ vestigiũ. viri propriũ.
Atq; cicatrix Egates Curatius adde
regio. inde Croati populi. viri propriũ. fluuij nomen apud Phocydẽ.
Iunge Croatia sic Egnatius ac Erymathus
Hypate vel hypata oppidũ Siciliæ. fluuius Siciliæ. oppidũ Italiæ. a plough.
Et Fabrateria ac Hypates semper aratrum

frenū acerrimū. a rough bytte of a brydell. tā pilo armat⁹ ꝙ̄ infœlicissimi Pontij nomē. prædo marinus (a robber on the see) Umbriæ oppidū.

Adde lupatum Pilatus pirata Reate

mōtis nomē. collis prope Capuam. tes. orum. viri propriū. viri nomen apud Sidoniū.

Leucate Tiphata Lutatius atq; Phabaton.

viri ppriū apud Horatiū. palatium mons Romæ. & etiā domus imperatoris ampla & superba. angl. a palace. a palatiū singulari. locus Romæ in morem hemycycli extructus ad videndū spectacula idoneus.

Et Pediatia iunge Palatia sicq; theatrū

a Palantis latini regis vxore adiectiuū. vnde dicimus montem Palatinum super quo extructa est Roma. oppidi nomē. apud Silliū. virga virilis. a veratrū. apud Paulinū.

Adde palatinusq; Theate veratra vasatę

viri proprium. deus pastorū. deus. i. Pan. a fauris. culpa vel crimen.

Atq; Trebatius & Tegeaticus atq; reatus.

viri propriū. vt Octauius. regio. p Batauia. vrbs quæ Padua di. pro Patauium.

A ante u. A super u produc, Batava at Patauum breuiabis

fluuius apud Ausoniū. batauus. a. ū. possessiuum a Batauia. inde tetanicus.

Et Durauus, verū varies batauus tetauusq;

Tetauus morbus est quū musculi ꝗ̄ꝫ spinam sunt: rigent ita vt se inflectere non possint. vt quum ceruix recta et immobilis intenditur.

De e in medijs ante cōsonātes.

vt cerebrū. viri ppriū. apud Ouidiū in Ibin. viri propriū.

E ante b. E præ b medijs breuies, sed Alebus Alebes

Apollo propter multitudinem sagittarū. a deleo. es. viri proprium. ꝫm Tortelliū.

Longa Hecatebeletes delebilis atq; Chorebus,

adolescēs quattuordecim annorum pubescere incipiēs. vrbs Thessaliæ. vt Perrhæbe. es. cytharœd⁹. amœbæus. & ꝫm Nestorē Corœbus. viri propriū.

Adde & ephebus eis diphthongon in ę simul œq;.

vt verecūdus. verecūdor. a breuib⁹. vt extrinsec⁹. quindecim. a quiq; & decē. ab hēdeca & sillaba hēdecasyllabon.

E ante c. E præ c produc, sed deriuata notentur.

mōs ꝛ oppidū vbi Cybele
.i.capillatus/vel viri ꝓpͤ. mater deorū colebatur.
sine tonsura comarū. regis Juda. vl' thus.

Adde & acersecomes sic Ezechias Berecynthos

Philosophꝰ ꝛ poeta ex Syro
insula Tragicꝰ q̄ phthiriasi.i.
apud Ausoniū. pediculari morbo interijt.

Et Pherecles Phereclus Pherecides sic Pherecrates

Ouid. Romechiūq; legit
caulonaq; nariciamq;. quicquid animum
Jacobus Bononiēsis. ad voluptates illic;. ipa mater deorū
legit Rumentum. waton, ꝓuocacyōs. Cybele dicta. viri nomen.

Rhomechium illecebrę Berecynthia Suffeciusq;

senecio diminutiuum
a senex: dr etiā herba
q̄ vere canescēs i tegulis
Philo. moratissi- ꝛ in muris nascitur
mi nomē Ne- vrbis nomē. cauliculis rubicūdis.
ronis ꝑceptor. apd Baptistā. teste Nebrissensi. viri proprium.

Et Seneca Albunecar sene(sic)cio Telecoonq;

Sed per diphthongon quotquot sunt scripta notabis.

¶ Hec ꝑ diphthongon ꝓducuntur in medio. Camaecyssus.i.hedera terrestris. Synaecis.i.bona dea/vel mater deorū. Synaeciū mulieris diuersoriū. Synaeconitis mulierū cenaculū. Pyraechines apud Plinium. ¶ Oe ante c. vt dioecesis pen. longa. .i.gubernatio/administratio/siue iurisdictio. Monoechus portus ꝛ statio q̄daz Ligurie. Menecoeus filius Creontis. Paroecia.i.incolatus ꝛ vulgo dicūtur oēs domꝰ vni animarū pastori subiecte. Sūt q̄ deducūt a para.i.iuxta/ꝛ oecos.i.domus. Sūt etiā q̄ a parochus parochia censeāt recte dici. Paroecus cōtubernalis q̄ nō longe a me habitat. ꝛ si q̄d aliud ab oecos.i.domus. Soloecismus est imparilitas a nostris dicta a vetustioribꝰ scribligo. ꝛ est impar ꝛ incōueniēs compositura partiū orōnis. Jn Soloecissare corrupto sermone vti. ꝛ Soloeci q̄ male loquūtur. Stoecho cū ch litera dr. in Antistoechon positio lr̄e ꝑ alia. vt sella pro sedda. hoc Tortel.

nomen viri a chayre. viri propriū.
vt Diomedes. Lycomedes. cathedra. .i.finita. Antimedon.

Ante d longa fit e. breuies hedra clausa medonq; E ante d.

mulieris nomen.
idē q̄d Alcimedon. Alcimede.es. vl' Andromeda. viri nomen.

Alcimedes vel de sic Andromede Celedonq;.

¶ Corripiūtur cōposita ab hedra.i.sedes. vt cathedra.i.subselliū. Exhedra locꝰ spaciosus q̄si tricliniū: q̄ quasi ad occidētē versa esse solebat. Hiero. Si q̄s coeperit egrotare/transfertur ad exhedrā latiorē: ꝛ tāto senū ministerio cōfouet: vt nec delicias vrbiū nec matris q̄rat affectū. Sinhedra. Sīliter i medon desinētia: vt Alcimedon q̄d ꝛ Alcimedes dr viri ꝓpriū. Laomedon viri ꝓpriū. Erymedon cū y/viri ꝛ fluuij nomē. Theremedon viri nomē. Oromedon. et si qua alia in medon clausa.

Britānorū Gallorūq; vehicula. no. philo. oppidi nomen medicini nomē. ficedula auis q̄

Essedum & Empedocles Lebedus sic Democedesq; ficis pascitur et

¶ Juue. Mergeri ficedulas didicit Nebulone parēte. Marti. Cerea q̄ patulo lucet ficedula lūbo. Luca. Quū tibi sacrato Macedo seruat i antro. Uir. Quippe Macedo Jnsomnis hec visus ait miserere precamur. vrbs Grecie Jouis filia dicta. uuis. Macedo ꝛ don Macedonie regionis incola.

Ficedula & Macedo variant. breuies Lacedęmon

viri propriū.
apud Terētiū. viri proprium.
Iphimedia simul Menedemus Melchisedechq́;

a remedy.
per Apocopen. insula vici-
herbe nomē. pro remediū. na Troie. apd Statiū. Sicilie flumen.
Peucedanum remedum Tenedos Velada & Vagedrusa

arborꝫ nom. viri nomen.
Vnedo Zebedeus sed diphthongata notabis.

¶ Diphthōgata sunt ista. Canaediū. qꝛ fit ab ædes. Cinaedꝰ puer pathicꝰ. Veraedꝰ equus velocissimi cursus. quo vsi sunt maiores in venatione. Veraedarius nūcius cursor siue tabellarius equestris. ¶ Oe ante d. vt comoedia. tragoedia. psalmoedia. prosoedia. i. accētus. hodoedocus latro et viarū obsessor. oboedio. i. obtēpero.

E ante f.

E super f (vel phi potius) breuies, tamen aufer

Composita a longis: varies facio & sata fio.

¶ E ante f (vt dicūt) corripit. sed difficulter inuenit exēplū. qꝛ Elephas p f. male scribitur. Sed ꝯposita a lōgis ꝓducūtur. vt veneficus venefica. q̄ et q̄ venena cōficit. et q̄ incātationibus et ceteris malis artibꝰ vtitur. Veneficiū: ipse actus venenādi. Sed cōposita a facio et fio quasi infinita variātur. vt liquefacio. liquefio. patefacio. patefio. sic expergefacio. rarefacio. Tepefacio. Oui. vj. meta. Thura liq̄faciūt indutaq́; cornibus aurum. Catullus. Omentū in flamma pingue liquefaciens. Horat. ser. ij. In matris iugulo ferrū tepefecit acutū. Catullus. Alta tepefaciet permista flumina cede. Propertius. Nec flentis domine patefiant nocte fenestre. et sic de reliquis.

¶ De elegia siue elegeia prius dixi de i. ante a.

miseria. hinc locus tricame- College dicūtur duo
elegi versus. ratus in naui. eiusdē potestatꝫ missi. collegarū societas.
vt elegia. tristega. vt Collega/ge. Collegiū.

E ante g.

Ante g fit breuis e. de longis ducta notabis.

loci ꝓpriū apud locus in quo lu-
Virg. ij. Eneid. ctātes spectāt. viri ꝓprium.
Corripit Vcalegon. produc Symplega Cethegus

accusatio siue p̄dicamētū. vnde
Categorie/siue Cat?gorEumata
Aristotelis. i. Predicamenta. nauium fabricator.
Atq́; Categoria & naupegus sic seropegus

astutia vel gēsta mili-
taria vel cōsilia.
atis. terre ambitus. viri ꝓpriū.
Adde stragema & perihegesis atq́; Strategus

laus et solēni-
Symplegades insule tas. hinc panae-
due in Bosphoro. eti- gyrici dꝰ qbꝰ ali-
am scopuli. viri nomē qd laudamꝰ. viri ꝓpriū.
adis. vt Cynaegirꝫ. panaegyris. Crataegus.
Symplegas iungas sic diphthongata per æq́;.

vt Pythagoreles.
Praxiteles. vt perisceles. i. dis. crurs ornamē
Aristoteles. tū. Monosceli homines Indici
a Nyghtyngale. hungry. philo. dari nosi. singulis cruribus.
vt Philomela. famelic⁹. .i. finis. .i. crus.

E super l produc. sed nata telos scelos aufer — E ante l.

qui studio quo:
dam ardet i oēm
an angell. rem: et nihil
.i. nūcius. perficit. viri pprīū. egregii sculptoris nomē.
Angelus ardelio sic Abimelech Ageladas
vrbs i Auso. viri t fluuii
viri nomen. viri nomen. mater deoꝝ. t Pruden. nomen.
Ampelus Ampelius Cybele ac Arelas Achelous
herba quedam.
a Daphodell. sacerdotꝭ nom. Gentis nomen.
Aphodelus Cybelus Auelis coniunge Ameletis
Ixionis et Ja: tonsoris nomē. viri pprīū. dux
de filius. Bacchus. apud Martialē. Græcorū apd Troiā.
Cypselus ac Eleleus sic Eutrapelus Menelaus
oppidi nomē.
apud Luca. Gigātis nomē. piscis. cōueniētia qdā.
Encheliæ Encheladus sic Etilis Entelechia
Cytharœdi nomen. Deus somniorū
locus qui: hedys. i. dulcis. idem Morpheus.
dā Rome. melos. i. cantus. Apollo. Phobetor.
Ficeliæ Hedymeles Hecatebeletes Icelosq;
Helles mater veru Græce q̄ cōfo:
vnde illa Ne: dimus mendas et
pheleias dr. canis nomē. errata librorum. idem.
Et Nephele Meneleus obelus iungas obeliscus
vnguētum apud
Bacchus ipse. canis nomē. Bacchi mater. Martialem.
Nyctelius Pterelas Semele sic Marcelianum
to bury. luc⁹ et ma: viri nomen in
Vlyssis vxor. a sepelio is. ter Bacchi. Cygnū mutati. cētauri nomē.
Penelope sepelit Stimele Stenelus Stipelusq;
a Sicelia.
Sicelidis. herba. mulieris nomē. mulieris nomē.
Sicelis ac Spachelus sic Thargeliam Thymeleq;
vestes virides. populi.
Et Xerampelinæ coniungas Vindeliciq;

¶ Diphthongo pducitur ae ante l. v. g. Chamaelaea herba. Chamaeleon. ōtis. par tim leo. aīal est diuersa varietate cōspersum. vt Pardus. Chamemæla herba nota ab odore graui. angl. a chamemell. omnia p ch/ scribūtur. vt dicit Nestor. Mentaele. is. et Mantaelum. et Mantile est id/ quo manus absterguntur.

wyldernes. hinc Artemisia herba.
vt Academia. erem⁹ sp pδ. Artemidꝭ. i. Diana. viri proprium.
E produc super m, breuia Artemis Anchemolusq; — E ante m.

ventus. at Anaemos
cũ ae diphthongo ẽt
exanguis. viri nomen. regio. vñ Alemannus.
Anemos Archemerus Alemania Chrysotemisq;
vicul⁹ pinguissim⁹ miles.
in. Palestina. Grecum. viri nomen. Rex Aegypti.
Gethsemani Polemos Polemon sic & Ptolomeus
vt Triptolem⁹
vt Neoptolem⁹ viri nomen.
viri nomẽ. i. no- Philoptolem⁹ viri nomen.
uus miles. viri nomen. viri nomen. Ulyssis filius.
Deducta & Ptolemus. Solemus sic Telemachusq;
per synerẽsin frequẽter
viri propriũ. est bissyllabũ. sigt Trãspadani vo- seminariũ pmũ.
apud Ouid. graue. magnũ. ingẽs. cant Caspam. vt ignis. aer. ꝛc̃.
Telemus & vehemens sic Ploxemum & adde elemẽtũ

Annotatio.

vt amem⁹. ꝛc̃.
Quæ diphthongantur longa & crescentia verba

Ae ante m diphthongo ꝑducitur. vt Achaemenes primus Persarum rex. Unde persae. Achaemenidae ꝛ Achaemenij dicũtur. Achaemenides comes Ulyssis. teste Tortellio. per ae diphthongon in scđa syllaba. nõ p i. Adraemon Thoantis pater. Calodaemon Cacodaemon. Diadaema. Eudaemon. ꝛ Eudaemonides. virorũ propria. Lacedaemon Lacedaemonia. Palaemon viri ꝓpriũ. Pylaemenes cũ y/viri nomen. Talaemeneus viri nomen. Oe ante m. Paroemia ꝓuerbiũ. Prooemium/ p̄fatio. Philopoemon viri nomen.

Annotatio.

Diastema grece. i. spaciũ ꝑducit e. teste Bapt. Pio. ꝛ Cale. Ideo (vt vterq; testat̃) errauit Sidoni⁹ i Epithalamio Polemij dicẽs. Sic placidã paphien seruare diastema quintũ. Euphemia mulieris nomẽ. interp̄tatur bona fama. scribit̃ p ita grecũ qđ vertit̃ apud nos in e longũ. In quo errauit Sidonius in. i. Panegyrico dicẽs. Gaudeat Euphemia sydus diuale parẽtis. Errat etiã poeta doctissim⁹ Baptista Mãtuan⁹ i Catharinaria dicẽs. Funus Anastasie vidi Euphemieq; dolores. Elemosyna hexasyllaba dictio est. cuius tertia syllaba ꝑducit̃. q̃c̃qđ Uerulanus aliiq; dicũt. scribitur enĩ tertia syllaba per ita grecũ: ꝛ interpretatur misericordia. Unde mia ꝑducit antepenultimã. Uirg. ij. geor. Floret ager spumat plenis vindemia labris. sic ceteri. hinc vindemiator. ꝛ p syncopã vindemator. Hora. dixit. li. i. saty. vij. Uindemator ꝛ inuictus quũ sepe viator. Ouid. detraxit a lr̃az dicẽs in fastis. At nõ effugit vindemitor hoc quoq; causam. Abstremius deducitur ab abstineo ꝛ temetũ ideo q̃dã putãt variari. sed melius ꝑducitur a cũctis. Academia semper ꝑducitur Eremus sine aspiratione ꝑducitur tm̃ cõtra Alexandrũ Sulpitiũ ꝛ alios plurimos scribitur enĩ in scđa per ita grecũ/ qđ nos vertimus in e longũ. testis est Nestor. Errauit ergo Prudentius cũ aliis. q̃ Grecã Orthographiã parui curãtes corripuerũt.

nomẽ medici. ab Agar deductũ. a straunger.
vt Galenus. Agarenus. vt aduena. aduena. conuena.
E ante n. Longa est e super n. breuibus sed dicta notabis
viri ꝓpriũ. regio.
hebræum. cõtra Rigam ꝛ Petrarcham
Et genos atq; sthenos, Asenech sic Armeniamq;

¶ Corripiuntur cōposita a genos greco .i. genus. veluti Diogenes nomē Philosophi. ⁊ Origenes viri proprium. cōtra Rigā qui male scripsit in Luca. Scripsit Origenes qđ non tenebrosa fuerūt. Antigenes. Hermogenes. Protogenes virorꝫ ꝓpria. Siliter ducta a sthenos cū th .i. robur. vt Demosthenes orator dulcis. Borysthenes cū y, fluuius. insula. ⁊ oppidū. vnde Borysthenidescythe. ⁊ Borysthenius ⁊ Borysthenis. idis. Sic Antisthenes. Calisthenes. Philisthenes. virorum propria.

His xenos atq; menos tenus adde meneq; menesq;

¶ Et ꝯposita a Xenos .i. hospes vel peregrin⁹. vt Philoxenus .i. hospitalis vir. Philoxena. hospitalis mulier. Philoxenia hospitalitas. Aristoxenus optimus hospes. Axenus inhospitabilis. Polyxena cū y greco filia Priami: interpretatur multorū peregrina. Corripiuntur quoqꝫ deducta a menos. vt Ariasmen⁹ viri nomē. Idasmenus viri nomen. Missumenos .i. odio dignus et displicens. Orchomenus mōs Thessalie. vide Orchomenū oppidū ⁊ Orchomenon fluuius. Et a tenus. vt hactenus eaten⁹ quatenus nullatenus. Et finita in mene. vt Nyctimene filia Nyctei conuersa i noctuā ob incestū cū patre. Clymene Phaetontis mater. Melpomene vna musarū Eurymene. arū. cū y apud Flaccū. Clazomene. arū. oppidi nomē in Ionia asiatica. In menes. vt Achæmenes primus Persarū rex. Ascamenes sculptoris nomē. Anaximenes philosophi nomen. Aristomenes viri nomen. apud Marullum.

¶ Item corripitur Achemenides viri proprium.

regina Egypti/ soror Ptolomei/ et Cleopatre.
vrbis nomē apud Pampi. in quarto Thebai. — viri no. apđ Mar. — es.

Amphigenia simul Carmenion & Berenice

ꝓpriū montis et loci apud Uale. Flac. cum libro. vi. — viri propriū. — viri propriū. — oppidi nomen. idis.

Ambenus Abdenago Celeneus vel Berenicis

piscis minim⁹ maximas naues sistens. — dux Græcorū. apud Uirgiliū.
in Pyiade. — es. — furie infernales.

Cromenon ac Echene, sic Eumenides Menelaus

furia īfernal'. idis. — viri nomen. xi. Eneiđ. — arbor. vel Hebanus. — viri ꝓpū. — mulierꝭ ꝓpū. Helene. vi' na.

Eumenis Eumenius, iungas Hebanum ac Heben⁹. ne

a wytte/or
a Jentyll man. a yōgē ꝑsone. dispocycyon. — viri proprium.

Inienuus iuuenis sic ingenium Idomeneus

lapis precios⁹. apud Priscianū. de⁹ nuptiarū. — Etolie vrbs et alia Bœotie. vñ Olen⁹. a. ū.

Miritenes Hymenæus & Olenos Olenus atq;

Nympha. — vicus. — conditor Ormenis.

Ormenis Ormenium sic pœmenis Ormeniusq;

Corripiūtur ꝗꝗ Helenium frutex. et Herenius. Item Eugeni⁹.

virgo. vnde Parthenice. — viri nomē. — viri Parasithæ nomen.

Parthenos Ochenius vel Parmeno Parmenio sic

viri.montis.et
fluuij nomen. .i.Neapolis. viri nomen apud Ausonium.
Parthenius sic Parthenope Philopemenes adde
viri nomē cōuersi
Romanorū rex. viri nomen. in Cygnum. viri nomē in Pylade.
Porsena Telomeneus Stelenus sic Disamenesq;

¶ Hec diphthongantur. Amphisibaena serpens. Bolitaena piscis. Balaena marina belua. Celaeno harpyarū vna/& etiā pleiadū. Celaene. arū oppidū Phrygiae & & Celaena singulari. Dracaena draconis femina. Encaenia & quicqd a caenos .i. nouus. Hyaena. Lacaena. Leaena. Muraena. Nazaraenus. Paraenesis admonitio. Apaenos. Proscaenium. Phocaena piscis.
¶ Oe ante n. vt amoenus .i. hilaris. Amoenitas. Apoeninus. vt vult Seruius. qui a poenis nomen habere putat. Nestor & alij per geminū nn. sine diphthōgo Apēnin⁹ scribūt. Buthoen⁹ cū th .i. Hercules. Camoena .i. musa. Caloenū .i. vinū optimū. Lagoena mensure species. angl'. a gallon. Et quicqd ab oenos. vt philoenos & a coenos .i. cōis. vt epicoenū .i. pmiscuū & a schoenos .i. funis. vt oxischoenos iuncus marinus quasi acutus funis. Piothoenor.

viri proprium.
vt Telephus. Elephas. fluuij nomen.
E ante p. Ante p fit breuis e, Aesepus sed demitur isthinc
viri nomen. viri nomen. Centauri nomē.
Adde & Iosephus Asclepius atq; Lycepes.
¶ Ista pducūt diphthongo ae ante p. Hypaeps. orū. cū y Greco. Lydie vrbs monti adiacens. ab hypo .i. sub: & aepos cacumen et vertex. Presaepe a cratche. Palaepharus. Palaepolis. Palaepaphia. et similia. a palae diu. et palaeos vetus.
¶ Oe ante p. Hodoeporus viator. Hodoeporicū .i. itinerariū. hoc est liber aliqd iter describēs. Sinaloepha .i. cōpressio. Episynaloepha cōglutinatio duarū syllabarum in vnam. quod in diphthongo et Synaeresi fieri solebat.

teste Gellio. aduerbia temporis.
vel te. vel te.
E ante q. E prae q breuia. vt die quarti vel die quinti,
viri pprius/et pprius fluuij
ianitor iferni. infernalis.
vt Cerberus. Acheron.
E ante r. E super r breuies, hinc obliquos tamen aufer
a standyng pece.
spryngе of or a goblet. aial maculosum. suppositoriū q̄ aluus
the yere. a woman. crateris. Pantheris. purgat. angl'. a clyster.
veris. mulieris. vel ra. vel ra. & et clysterium.
Auer & mulier crater Panther quoq; clyster
¶ Macer igitur in hoc versu (Appositus digitus aut intus clyster e fusus) penultimā male corripit.
scāsilis annorū lex
teste Placētino & Nimmita. & tps dubiosuū i septenario q̄ nis. vas in quo vinū diluit. neruus a quo testiculus dependet. pōdus est qd in manib⁹ accipiun⁹ ad saliēdū velocius.
eris. eris. eris.
Ac Erier climater luterq; cremaster & halter

soteria.orũ.bona amico data
piscis marin⁹ q̃ ipse p salute diis vouit.
mira ma: .i.Saluator/
gnitudine. viri ppñ. & viri ppriuum. salus. ric.
Physeter Ricimer Soter soteria iunge:
est gen⁹ põderis. gen⁹ serpẽtis ve:
qui duo habet nenati qui alio
didragmata. noie Dipsas dr ppl's Põti dr. signũ/& discẽdi stylus.
cõtra Calepinũ. teris. et Buzer. eris.
Atq; stater Præster Byzer character.& ista
arteria.rie.
latine dr arteria.orũ.
vrbs Thrac. acris/asper/ conceptaculum
ad Hel'e: immitis. spiritus natu: Poete Græci
spõtũ sita. Græcum. ralis.teste Gellio. insignis nomen.
Abdera austerus arteria Homerus Acheras
insula contra Cretam. arbor est q̃ ligustrũ dr
an hat. in quã aduecta Uenus. etiam herba.
Atq; galerus Cythere Cythera Cyperus
¶ Est et Cythera vna ex Cycladibus insulis.Ouidius.iiii.meta.Uadit vbi festus facienda ad sacra Cytheron.

Uenus a Cythera insula contra regio Hispanie flumi⁹ hispanie.
Cretã.testibus Calepino & Festo. intra Iberũ fluuiũ a Rege eiusdem
contra naturam primitiui. & p tota regione. nominis.
(Ac Cytherea breuis)produc sed Iberia Iberus
¶ Uirgilius.primo Eneidos.Parce metu Cytherea manent immota tuorum.
insula inter Siciliam
idẽ qd Iberus. equus castratus. triũ annorũ et Liparim/Uulcano
Iberis. a Geldynge. spacium. sacra:vna ex Aeoliis.
Ac Iber & Cantherius ac trieteris Hiera.
instrumẽtum quo
notere imprimun:
tur dr etiam quo
fortiores bitu:
minationes pu breuiter acute
ciorũ coquũt. salseq; dictum.
rium. rium. rium.
Et finita rium caute. dicte quoq; flate.
in quo qs lauat & q̃si sacrum arcanum et
lauacrũ hoc in cel: Organũ musicũ. occultũ:qd vulgo enũ
lis & locis secretio: a Psaltery. ciare non licet.
ribus cõstitui solet. a chyrche yerde.
rium. rium. rium. rium.
Baptiste. psalte. cœmete.iungito myste.
victorie pre:
miũ.Nicite: vasa odorũ liqui: solitudo pprie:nunc
rium scribit officina vbi bus incẽdebãtur tamẽ vsurpat a qui:
Calepinus. aliqd opera: odores vt Thymi: busdã p Cœnobio.
riũ. mur. riũ. ama. riũ. rium.
Nicete, Ergaste, Thymiate,sicq; monaste,

habitaculū piratarū est. vt scribit Ambroſium. | est instrumētū q̄ res pōderātur sine bilācibus a stando dicta.

Adde pirate sic centeria, sub de statera

vrbs Thyrrene/hetrurie. a Phalariū ntō. | talaris tunica duplici syndone vt inqt hiero. qua vsi sunt Sacerdotes in ministerio templi.

Atq; Phaleria iungas œnanthera Poderis

pfectus nauis triremis. | attentio seu cōseruatio. ea pars anime est que vitiis aduersatur & ad bonū mouet. nauis triremis.

Iunge Triearchus synteresisq; trieris

vt seuerus. a. ū. syncærus. a. ū. | assevero. as. perseuero. as.

Composita a longis diphthongo scriptaq; produc.

¶ Cōposita a longis. vt seuerus: quasi sequēs verū. grauis austerus. hinc asseuero: as. i. affirmo. Perseuero persto. Syncerus purus/integer. alij dicūt a cæra deduci. Tractū ab eo qd q̄ diuidere fructū cōmunē alueorum cū socio volūt. simul cū cæra mel partiuntur: quasi simul cū cæra. Alij dicunt a carie duci. quasi sine carie. i. corruptione. Enimuero pro certe. &c.

¶ Hec producūt ae ante r diphthongata. Arcarea currus vndiq; clausus. Arcareis securis æres qua i sacrificijs vtebātur sacerdotes. Aphaeresis est abscissio. & est figura q̄ literā a principio dictionis aufert. vt pone metū p depone. Diaeresis. i. diuisio: figura quā diuiditur syllaba in duas partes. vt sylue trisyllabū. Synaeresis .i. cōtractio. Epaphaeresis. Chimaera mōstrū triforme habēs tria capita. primum leonis. scdm capre. tertiū draconis. fm historiā mons est i Lycia. Cithaeron cū i/latino viri et montis nomen. Megaera furiarū vna. Machaera. i. gladi9. Neaera mulieris nomen. Procaerus altus. Phaletaerus viri nomen.

¶ Oe ante r. vt pomoerium. quasi post moenia. locus est intra iuxtaq; muros. vbi edificare non licet.

E ante s.

vrbs. vt Ephesus. | vt obesus. adesus. semesus.

E super s/breuies. sed compositiua notabis

vt Pelonponesus. Proconnesus. Chersonnesus. .i. insula. | vt vicesimus. tricesimus. | centesimus. millesimus.

Et ducta e nesos numeralia in esimus, adde

Laertes auus Ulysis. | .i. poculum. a carchesiū ntō. | .i. abusio.

His Arcesius & Carchesia sic catachresis

Teren. Si sensero te qcq; hodie conarier: qsi diceret puniam.

reticētia vel interceptus sermo. figura comica. | fluuij vrbisq; no. apud Uale. Flac. | eremus. inde Anachorita eremita.

Aposiopesisq; Caresus & Anachoresis

apud Nimultā. | vrbis nomē apud Strabonē.

Adde diœcesisq; Cinesias atq; Cabesus,

dubitatio.et est   fluuij & viri nomen.
apud Niniuitā.   figura locutionis.   apud Papi.
Ex(&)egesis item Diaporesisq; Galesus

cetus.concili-
vrbis nomen.   oppidū est.   um.concio.
apud Homerū.   tes.Goudano.congregatio.   .i.Saluator.
Eutresis iungasq; Genesa   ecclesia   Iesus

flatus Aquilonij ān canis
ortū spirantes dicti q   Phorbantis   fluuius et mons
statuto tpe anni redeūt.   mater.   non longe ab
Etesie/arum.   in Pylade.   Aetna monte.
Iungito Ete(q;)sias Epithesia sic & Halesus

oppidū prope Hy-   sons apud Pris.   mons Atticus.
blam apud Sil.   in Perihegesi.   vel Lycabesus.
Addas Herbesos vel Halesinus ac Lycabesos

.i.disciplina.
Gr a Mathano Graeco.
oppidū Phrygiae.   apud Sillū.viij.   quod est demonstro.
Lyrnesus iungas Ithacesius atq; Mathesis

¶ Ad disciplinā spectāt Geometria.Musica.Arithmetica.Astrologia.i.demōstratione discuntur.Philosophia et Logica non dicuntur discipline: quia planē demonstrationem nō discūt: sz ratione quadam et studij inuestigatione.

festa et ludi
mons Pari.   magne Dee.
Addas Marpesus Megalesia sicq; Malesus

ꝓmontoriū Ou-   regio/vrbs/et
chesti ciuitatis.   promōtorium.   viri propriū.
Et Mibalesos item Magnesis iunge Monesos

vnde Mindesius.   viri propriū.
vrbs Sirie.   se.   viri clari nomen.
Subdes Midesosq; Moneses adde Menesis

costarū dolor.
apud Niniuitā.   Gr & Pleuritis/idis.   furor/& amentia.
Atq; Munesis item Pleuresis subde Phrenesis

attentio seu conuersatio/
et est pars anime que
vitijs aduersatur.   viri propriū.   oppidi nomen est.
Et Synteresis Spechesius adde & Opesos

mons apud Thebas.   viri nomē.   opus totū Poetę.
Theumesus iungas & Onesinus adde Poesis

fluuius iuxta
Idam montem.   fluuius quē Orchon
cōtēplatio.   apud Lucanū.   dicūt apud Lucanū.
Atq; theoresis Telmesis sic Titaresus

apud Priscianū
in Perihegesi.   in Ibide Ouidij.   in.x.Sillij.
Iungas Termesusq; Philesius atq; Vagesus.

¶ Diphthōgā ī istis. Anapestus pes metricus. Anaesum herba. Ancaesa vasa cela ta: q circūcīdēdo fiant. Clitēnaestra mulierꝭ nomē. licet Calepin⁹ e/puro in penul. scribat. Diocaesarea a caesare. vt Neocæsarea. Ephaestion viri nomē. Palaestra loc⁹ certādi. Palaestrita q̄ exercet. Palaestina regio Sirie. Masaesilij ppl̄i nomen in Perihegesi Prisciani. ¶ Oe antes. Argiroesa vrbs Aetolie.

consolator. .i. sensim a pede. petitio a peto. violentia.
vt Paradet⁹. curetes. vt ait Niniuita. vt pedetētim. impeto/is. impet⁹. ⁊c

E ante t. Et præ t produc, sed compositiua nontentur.

Ioue. fulsoumes carmē vni⁹ metri.
vt pietas. facietas. vt Monometrum. vt syntheton. i. compositum.

Asyntheton figura quū cōiūctiones omittūtur. vt veni/vidi/vici.

Deriuata in etas coniuncta metrumq; thetonq;

¶ Paracletus. i. cōsolator olim doctor testimonio producit e ante t. ⁊ dr̄ a paracleo. i. hortor rogo consolor. Baptista Mātuanus in agone Margarete dicit. Cui nomē paracletus erat descēdere mādat. multi inepti corripiunt. quū grece p ei diphthon gon scribitur: quā nos in e longū vertimus. vt Cytherea p Cythereia. Paracletus p paracleitos. Nōnunꝗ (authore Seruio) vertimus ei in i lōgū euphonie causa. vt Thalia pro Thaleia. Maluerunt tamē nostri paraclitus: vt idē fit sonus apud nos qui fuit apud grecos. Et forte propter Euphoniaz. sic Agapitus dixerūt: nō Agapetus. vtut tamen est penultima pducetur tantū. Paradytus cū y/greco dr̄ insignis vel infamis. nā para aliqñ sigt preter/⁊ clytos famam. quid absurdius potest enunciari de Spiritu sancto/et magis impium?

vt Aretalogus. i. iactās virtutē tū suā tū alienā. Aretusa Nympha in fontem aut fluuium. .i. incompositum.
.i. virtus. sui noīa versa. idē qđ asyntheton. apud Niniuitam.

Ex arete ducta ac vel asyndetos argenetesq;

equi nomē apud Papi. The. exemplaris. pedagogi cuiusdam nomen. .i. sine cōmunitate. lapis cōtra ebrietatem valens. the Amethyste.

Aschetos archetypus vel Accenetus ac Amethystus

¶ Archetypum exemplum vetus ad cuius similitudinem conamur efficere. sic dicimus Archetypus liber. Archetypa epistola. Archetypa vasa.

Chrysendetū. ti. dicitur vas aureū vel in auro ligatum.
viri nomen. viri nomen. apud Marti. i. fine. vj. viri nomen.

Calpetus Archetius Chrysendeta sic Capetusq;

musca minutissima lōgis cruribꝰ i capite habens rostrum. (a dogsle)
viri nomen. apud Papi. tis. viri nomen. viri nomen apud Martiale.

Sic Chaletus Cynetes Chremetaon Calpetianus

ppl̄i i Perihe. apud Prisci. orū. .i. Cretēses. apud Silliū. femina in piscē versa. apđ Oui. iiij. ceruse genus q̄ terre sue nomen habet. qua precipue vsus fuisse Parrhasius dr̄. in primo Strabonis.

Cercetij Eteretes sic Darcetis Eretria atq;

Andromaches pater q̄ apud Cilicie Thebas imperauit. capulus quo mortui efferūtur. a ferendo. angl'(a bere) Juppiter dictus/ a fero siue ferio. apud Proper. iiij. idē qd̄ Arethusa. apud Niniuitam.

Eetion feretrum fere(sic)trius atq; Erethusa

Apollo dictus a multitudine sagittarum. i. radiorū. apud Suetoniū. morbus. apud Macrum. viri nomen apud Homerum.

Ac Hecatebeletes sic Herpeta iunge Hicetaon

populi. apud Bapti. viri nomē pr Prometei. Solis filia apud Proper. iij. es. viri nomen apud Uale. Flac.

Heluetij Iapetus sic Lampetieq; Hipetaon

Hæresis. optio. electio. siue secta dictio Græca ab hæreomae. i. opto. eligo. nō ab hæreo. vñ hæreticus q̄ sectā ten; .i. Macedo aliquis de Macedonia. vel Maceta. Falco accipiter siue nisus. per Synæresin/ Tetrasyllabum. Uenetiæ oppidū.

Hæreticus Macetes Haliæetus Lucetia atq;

Juppiter: q̄ lucē dz thusca lingua apud Virg solū. pplī scythic. mulier vulgato corpore. angl'. an hoore or harlot. pplis Scythicus. vel Massageta/e.

Lucetius Magetæ meretrix sic Massagetesq;

ab obstādo mulier que præest partui. a mydwyfe. pplī apud Priscianū. in perihe. solis filius. apud Ouiđ. fontis nomen. apud Mar. j. herba/ apud Serenū.

Ob(q;)stetrix Orete Phaeton Nemeta & Nepeta adde

Calepin' scribit halyet' cū y Græco sine diphthongo. Niniuita hali aeetus penta syllabū/ i tetra syllabū collisus per synæresim.

qui Pleuresim patitur. i. dolorem laterū. ab apostemate/ vel ptisi. Phaetontis soror. apđ Oui. ij. li. apud Niniuitam. to perse thorowe.

Pleureticus Phaetusa Paræneticus penetroq;

a quyuer. herba. Pyretory. fluui' apđ Oui. fluuius infernalis.

Cum pharetra Pyretrum sic Peucetius Phlegetonq;

viri nomen. forte vinū. vñ temulēt' ebri'. oppidū Italie. vel Pometia. e. orum. mulieris propriū. apud Martialem.

Palpetus & Temetum sic Pometij Theletusa

℄ Niniuita censet Temetum rectius produci.

viri nomen. aliq̄ scribūt p c. Sicilia a figura Triquetri. i. tri angulari. qui patit̄ ī splene. quod sanū et incolume est.

Suffetius Triquetra & sic Spleneticus vegetusq;

pplīs Scythic'. recreo fortifico & vegetū facio. aliquis ex Uenetia. Uenetia. e. et he Uenetie/ ar. spaciū triū annoꝝ

Thyrsagetes vegeto Venetus pater & trieteris

stella Ueneris. mõtis nomen.
vesperus. idem. apud Luca.iiij. spaciũ duorũ annorũ.
Vesper & hesper in us. sic Taygetus dieteris
q naturalibus est a wall. a tup or a ram.
destitutus viribus. vt paries/etis. aries arietis.
Est varium vietus: sed etis breuies ab ies. ni
Inquies/vneasy.
Requies/rest. ryche. mulieris nomẽ. viri propriũ.
irrequies/vneasy. vt locuples etis. Agnes.etis. Chremes.etis.
Nata quies. longam per cætera vt es dabit etis.

¶ Hec producũtur diphthongo. Agraetius viri nomẽ. Cynaetha capre nomẽ. Diaethus historicus. Diaeta cœnãdi locus & victus & iudicij locus. nã diaeto est iudico/ vt arbiter. Diaetarij q diaete seruiũt. Diaetite.i. arbitri. Indocti putãt diaetam vnius diei iter. Melanchaetes canis nomen. Menelaetus aquile species. Niaethus fluuij nomen. Panaetius philosophus. Philaetas poeta. Panaetoliũ Aetolie maximus mons tanq̃ totam continens Aetoliam.

¶ Oe ante t. Damoetas viri nomen. Menoetius viri nomen. vnde Menoetiades. Oroetes.e. viri nomen. Propoetides patronymicum.i. Deucalion. Polipoethes/ Pirithoi filius. Timoetes Priami filius. Timoetas viri nomen.
vt parasceue.i.preparatio. apud Niniuitam.

E ante u. E super u produc. tamen Isteuones breuiatur.

¶ De vocali ante consonantes.

vt delibutus contra multos.
I ante b. Præ b breuies. bilis a quarta variatur.
mulieris nomẽ. canis nomẽ apud Ouidiũ.
Vt dicunt quidam. Parrhibia Oribasus aufer.

¶ Annotatio.

Grammaticus.
Aldus at vt sentit pœnultima quanta supini
Præ bilis & bundus verbali eadem remanebit.

¶ Oĩa in bilis & bũdus a supinis formata (vt sentit Aldus) penultimã supini imitari debẽt. vt delebilis a deletũ. scibilis a scitũ. culpibilis a cupitũ. petibilis a petitũ. nobilis a notũ. volubilis a volutũ. solubilis a solutũ. sitibũdus a sititũ. q̃ oĩa producũtur. Cõtra corripiuntur terribilis a territũ. moribũdus a mortũ. stabilis a statũ.

a dawe. emitto vocẽ by the rote
viri nomẽ. edes parua. felicẽ facio. a cornice. cornicis. a radice.
vt Epicurus. edicula. oricalchũ. vt felicito. cornicula. cornicor. radicitus.
I ante c. Ante c curta fit i. longis deducta notentur.
vt Henricus. Lodouicus.
Ducta a barbaricis producunt nomina in icus.
vt Stoicus. Troicus Creticus Gallicus. Urbicus.
Corripiunt contra Græcis ducta atq; Latinis.

¶ Noĩa in icus a Barbaris deducta (vt sentit Niniuita) q̃ quidẽ sunt plurima. Gottorum. wãdalorũ. Germanorũ: et aliorũ Barbarorũ noĩa apud veteres Latinos vix reperta vt Hẽricus. Ulricus. Alaricus. Ledericus. Lodouicus. Athanaricus. Rodoricus. Gẽsiricus. &c. q̃ nõ minus producenda sunt q̃ Jacobus. Josephus Adamus. &c. licet nõnulli male ausi sunt corripere. Que aũt a latinis aut grecis deducũtur ,ppe in icus corripiũt

Ideo male de omnib⁹ intelligit Alexander. In proprijs ictus pducitur. vt Fredericus. Corripiuntur itaq; hec et longe plura Milycus. melicus. rusticus. Monychus. Ibychus. Euthycus. Autolicus. Stoicus. Urbicus. Dominicus. ⁊ gētilia. Anglicus Gallicus. Germanicus. Scythicus. Atticus. Persicus. Getulicus. Ponticus. ⁊c.

vt Philonicus. Stratonicus. Hipponicus. Polinices. ppria virorum. Thessalonica oppidum. Berenice/et Berenicis. .i. victoria. q̄ aduersatur et est priuatus. qui amat.

Deducta a nice produc inimicus amicus

amicor. aris. inimicor. aris. amicitia. apud Uirgilium. viri proprium. .i. vestire.

Cum natis. Amycus breuiabis sic amicire.

a waye dore. a back dore. ca. et cum. ca. et cum. fluuius.

Produc anticus posticus iunge Caicus — Caici dicti a G. Germanici.

¶ Anticus. a. um. Antica dicunturomnia ea que ante nos fuerunt. Postica que p⁹ nos futura sunt.

a place that the sone shynet vpon. loc⁹ sole frequens. to sonne/or prune in the sonne as fowles do. sole gaudere. viri proprium. apud Martialem.

Apricus sic Apricor vel Apicius atq;

possessiuum ab Aricia. vrbs Italie. syluestris ficus. nullo tempore maturescens.

Iungis Aricinus vel Aricia Caprificus

¶ Caprifici dicuntur Caniculares dies.

dim. a Canis. ⁊ syd⁹ celeste. vt Canicula. dim. a cutis. cuticula. dim. a crates. craticula. a Cony. Cuniculus. nouicius.

Nata Canis cutis ac crates cuneusq; nouusq;

a couerlet. parua teges. tegeticula. a lytle kaye. clauicula. pplis Thuscie. a tricis exeo. extrico. to get out. to go on hoore huntynge. meretricor.

Deq; teges clauis æquicolis & fata longis — Equicolus viri ppriu̅ corripit pma̅. scd̅am pducit apd̅ Uirgilium. ix.

a pysmyre/ or a Naute. apd̅ Ninini. a bolster or pyllowe. frutex est qua̅ alij Sisaru̅ vocāt folia habet Karamaci silia: hec tamē herba sola floret in syluis.

Formica Embricus cerulcal iungis Erica.

vt febricula dim̄. febrem patior. febricito. febriculosus. et meretricula dim̄.

Et ducta a febris fœliculus & Meretricis

fluui⁹ apd̅ Pyladem. vermicul⁹ rodēs ventrem. etiam vermis terren⁹. oppidi nomen. a habburiō. hinc Labicus. a. um.

Atq; Grenicon Lumbricus lorica Labicum

virgultum herbidũ
ex cuius culmo ema=
dat succus rosidus
quem vocant Laser.
a Laserpitiũ singl'a. viri propriũ iustissimi. mater Latini.
Laserpicia sic Mauricus iunge Narica.
vestis genus.
qui matrẽ interemit. a Multiciũ singulari. Brom.
Sic matricida & Multicia subde Myrica
a Begger. viri ⁊ fluuij nomen.
to begge. mendicus. viri nom. apud Horatiũ semel corripitur.
Mendico & dicus, Nasica Numicius atq;
.i.molestus. a peryll.
a petris dictũ. pueris abuti. ꝑ pericula. deus Aethnicus.
Et petricosus pædico pericla Palicus
terra rubei colorꝭ ⁊
Minio prima hac mõs i Sabinis ⁊
legũ tituli et ca= isula iuxta Siciliã.
a Louce. pita notabantur. atq; in ea vrb.s .i.castus.
Adde pediculus & rubrica Vstica pudicus
slepe or dropsy.
Cãpanie ppl's. culosus. thrysty or drye.
Atq; Saticulus & somni siti(q;)culosus
qui Tibia canit. apud Ausonium. viri nomẽ apud Gelliũ.
Tibicen iungas Bellicanus atq; Vaicus.
& quicquid in aliquo recẽt
medium vel intestinorum
ligamẽtũ.ang.(a nauyll)
a bledder. ꝑ Umbilic⁹ per Syncopã. apud Gellium. pagus Italie.
Vesica Vmblicus Vepicus iunge Triuicus

mulieris nomen. parua vitis.
teste Laurentio. a vitis.
Cum Veronica iungas Viticula dictis.
herba pũgẽs a redimio.is.iui. vt diuerticulũ a diuertẽdo(a cornell
et vrens. vt redimiculum. or a turnynge of a strete or waye)
a Netle. coniugationis. coniugationis.
Vrtica & quartæ icula, sed ternæ breuiabis
virga lanata in summi=
tate pilei.est etiam cha=
racter in summitate syllabe. linea(a shete)
vt Apex apicis(a tytle) laena(a blanket)
Ex breuiabit icis, longa Lodex tamen icis.
a voute/or a baudes hous.
Fornix.icis.
Ix mas curtat icis, producunt hæc tamen icis.
the byrde of a sylke worme/
Arabye. madder. or sylke web.
Phœnix cũ sandix spadix Bombix quoq; Caix

que colit. faustus/fortunatus.
vt cultrix.cis. fœlix fœlicis. noīa sequētia q̄ penul. gti cor.

Cætera cuncta per x longant icis. tamen aufer

fœmina q̄ pinsit. q̄ virū pellicet ab vxore (an hoore) a salowe tree. or a wyllowe. ferne. celer/perniciosus.
& q̄ddā mōstrū marinum.

Hæc pistrix pellexq; salixq; filix quoq; pernix

reuylynges. inde conuiciator. aris (to reiagge/or reuyle)
a cō & vicis vel vitium. a. um.

Et conuicia. sed Vaticanus variatur

¶ Uaticanus a vates dicitur quicquid pertinet ad vatem. vt Uaticanus ager. vaticanus collis. vel (vt inquit Gellius) q' ibi dari solebant Uaticinia.

helpe. q̄cq̄d recidet. to kyll. idem. to consydre.
vt presidiū. bifidus. recidiuus. vt occido. trucido. considero.

Ante d corripis i. longis deducta sed aufer I ante d.

vt Pelides. Phoronides. Titides. Belides. Bacchides. Lycurgides.

Ides mas & ab eus Belus Bacchusq; Lycurgus.

deus amoris/& cupiditas. drede. lust or pleasure.
vt Cupido. formido. libido.

Ides producunt sic nomina ducta in ido

ablti casus ab Theseis. Phoroneis. &c.
vt Priamides. et Theside. Phoronide. a Belis Belidis fœminino.

Cætera curta in ides plurali & Belides adde.

viri nomen. .i. timeo. vrbs Asie a Millesijs cōdita. vel Abyd'. hinc Abyder'. a. ū.

Longa at Aristides verbum formido & Abydo

hinc Acidalius. a. ū. fons in Orchomeno Ueneri sacer. inertia/ignauia. tedium. vt acedia poti'. viri nomen. in Pylade.

Iunge Acidalus ijs vel acidia vel Polyphides

viri ppriū apd̄ Judeorum. Uirg. i Coppa. .i. Dauid Rex e. a Swalowe. hirundo. onis.

Adsit Alybides Dauides adde Chelidon

lapillus preciosus & herba. angl̄ (Salendyne) & regio q̄dā i Perthe. Philosophi nomen. Poete nomen.

Adde Chelidonia ac Euclides Eu(q;)ripides

Elegidia diminutiuum ab Elegia.

apud Persium. ab Elegidiū singula. to be werye of or to lothe. fullomnes or werynes. .i. satietas. fastidium.

Sic Elegidia vel fastidio iunge diumq;

ppri apud Priscianum. in Dionysio. apud Ouidiū in Jbin. ab Jsis Jsidis.

Et Posidæi iungas Isidius atq;

I in mediis.

Spadonis nomen. viri nomen. viri nomen.
Posides iungasq; Phasides vel Godofridus
ppli apd Prisciand in Perihegesi. Poeta Græcus.
Psophis Psophidos Pherecydes iunge Nesidæ
vt meridies. pridie. postridie. authore Nonnulla. viri nomen. viri nomen. teste Calepino.
Nata dies, subdes Vectidius atq; Laydes.
historici Græci nomen. metri causa cum tt duplici. cum t exili. populi apud Claudianu.
Thucydides varies, sic quottidieq; Pisidæ.
nomen angeli. the daye sterre. vt Lucifer. a craftes man. artifex. arma ferens. armifer.

i añ f & ph I super f breuies (vt dixi) in compositiuis.
an hoose. caliga. vt corrigia cōtra Aratorem. to hoose. hinc caligo as. morbus et minutissimus furfur. vt porrigo. inis. a Carter. vt Auriga. iñ aurigor [illegible]
Ante g fit breuis i, tolle in go nomen & in ga.
to torment. vt affligo. to make colde. infrido. to set vpon. instigo. medicamentum ex Ruta. to make wery.
Et ducta a longis Diapiganon atq; fatigo
to be darke or blynde. a top of ony thynge. a fastigiū singulari. herba. ab Origanū singulari.
Caligo obscuror. fastigia Origena iunge
Serpētis nomen. Italie ppli quodā. a Cart of. iiij. horses, or. iiij. whyles.
Salpiga adiungas Læstrygones atq; quadrigæ
tolle or custome. a steppe or the prynt of ony thynge. a vestigium singulari. to seke out. inuestigo. peruestigo.
Vectigal vestigia vestigo & sua nata.
¶ Uropygium apud Martialem in. iiij. pd. y.

conseule. vt cōsiliū. corrupte. pestilens. idē oestrus a gad brees. & etiā viri proprium. locus profugij ad vite tuitionē. aliqñ templum. angl. Sanctuary.
I ante l. I super l curtum. produc sed Asilus Asylum
pplı. viri nomē apud Uirg. Asilas. regionis nomen. .i. sine labijs.
Adsit Asili, las, Pamphilia iunge & Achilus,
nomen mulieris. Ausilena. viri nomen. viri proprium.
Iunge Ausilenus vel Acilius Allo(q;)pgylus

serpēs quadrupes
a cōchyliū siue cōchyle is.super Nilum. viri nomen.
Et Conchylia sic Crocodilus Atilius adde
piscis satis grādis qui in Pado
inertia pinguescens ad mille als
Apollo. quando libras cathenato hamo
apō hora. captus nec nisi boū iugis extractus.
Adde & Agyleus sic Attilus Creopylus
morbus quidam. mōs Hispanie.
Et Condyloma ac Cobylum (anceps at Abyla)
in Lucretio. viri nomen.
Produc Incilo Lucilius ac Eriphyle
vrbs Libye. inde viri propriū.
Massylus. a. um. Massylianus.
Et Fœnilia sic Massylia iunge lianus
viri nomen.
vrbs Narbonēsis Gallie. vrb; nomē. inde Oilides patronymicū.
Massiliam breuies, produco Petilia Oileus
regio in Judea. mulieris nomen.
(Tute Galilæam varies) Manilia produc
viri proprium. auis.
Sic Manilius atq; Triphylis iunge Trochilos.
viri propriū. et Seruilia. Turni mater.
Seruilius varium. produco Venilia. iunge
locus vbi boues capri. equi.
auis vespertina. vt seruilis. virilis. et sues stabulantur.
a Backe. palliſ. quintilſ. sextilis. bouile. caprile. equile. suile.
Vespertilio, sic finita per ilis & ile.
fluuiatilis. aquatilis.
saxatilis. versatilis. ꝛc. mulieris rustice nomen.
Atilis at breuies sic missile Thestylis adde.
vt a fingo fictilis quod potest fin=
gi. textilis. sessilis. fragilis. a vt seruo seruilis.
frango. quod frangi potest. a capro caprilis.
scibilis a scio. qđ sciri potest. ꝛc. a boue bouilis.
Curtat ilis ductum a verbo, de nomine longat.
.i. lautus.
liberalis. lowly meke. lyke. lyke egall.
Dapsilis at breuies humilis similis parilisq;.
viri proprium.
Produc cordilus, variabis Rutiliusq;.

vt Theotimus dei honor.
Polytimus vir magni ho=
a godfader. a godmoeder. teste Politiano. noris. virorum propria.
vt patrim⁹. matrimus contra multos. .i. honor

I ante m.

Est breuis i super m, producas sed sata time.

I in mediis.

hurt. / vt detrimentum. — ease. / vt lenimen. — .i. munitio. / munimen.
Finita in mentum verbalia quartæ & in imen
vt oblimo. ad sublimis. elimino. — vt Joachimus a Joachim.
Deducta & longis sic barbara adaucta per imus.
Philosophi nomẽ. — viri nomen apud Papinium. — viri nomen.
Sic Archimedes & Alimenus vel Alimon
oppidi nomẽ. — diarium libellus in quo acta quotidiana continentur. vel ḡ potius Ephemeris.
Adde & Arimathiam vel Ariminum Ephimeris atq;
in nono Sillij. — fons et mulier. eo. — pinguis fertilis.
Assit Adrimachides & Aminone vel opimus
vel Pentemimeris sm Nimiuitam. — argumentationis species apud Dialecticos. — vt quadrimū vinū/ .i. quattuor annorum.
Et Pentimemeris sic Enthymema quadrimus
audimus. nescimus.
Et crementa prius dicta. ijs iungas Epithima.
a Nyntyngale. / vt luscinia. — a iourney or waye. / itinerū ab iter siue āntiq itiner. — robbery. / vt rapia. — fames in warde. / sagina. — mulier magna qsi semideap̄rony- micū a heros. / heroine. — Nympha marina. / a nereus. / Nerine.
I ante n. I super n breuies. produc sed in ina vel ine.

Exceptio.

vnde asal. / an Asse. — et Apina/ne. / oppidi nomẽ. / res vilissime. / arum.
Hinc Asinam tollas Apinæ vel Aporina iungas
instrumentum quo signū datur hostibus in bello. / a Trumpet. — Sicilie oppidum. / vel Catine. es.
Buccina cum Catina Casina & sic Plantina subde.
mulieris et vnius Grarū nomen. / vel Euphrosyna. — almoose. / misericordia. — .i. mulier. — a thyghe. / et a fœmen/inis.
Euphrosyne ac eleęmosynam sic fœmina bisq;
alepe. — a flesshe hooke. — a plate of stele or yron. — an enioyne. — genus vestis. / a gausapina.
Fiscina fuscina lamina machina gausapinamq;

I in mediis.

a dyssheor a leyseor mater Musarum.
oppidū. a platter. a scrolle. .i. memoria.
Cum Mutina patina sic pagina Mnemosyneq;
a fardell. mulieris nomen. Umbrię oppidum.
p c literam. cum y Græco. per s.
Sarcino sarcina sic Sophrosyna Sarsina iunge.
insula in littore vxor Plutonis,
vel Statine, arum. tellū qōdā. Cereris filia. vrbs Aphrice.
Cum Statina Sibina Proserpina Ruspina subdes
piscis. vestes virides.
Squatina cum trutina trutino Xerampelinæq;

Secunda exceptio.

vt Sabinus. Charinus. Lauinia. Altinum. Arpinum.
Propria produces & in inus in ina vel inum.

Demuntur inde.

mulieris nomen.
apud Flac. viri proprium. viri proprium.
Arsinoe Alcinous breuies simul Albinouanus
viri nomen. viri nomen. viri nomen.
apd Silliū. apud Marti. apud Iuue. viri nomen.
Cælinus Earinus sic Fuscinus Euxinus adde
viri proprium.
dux Italie, lac⁹ vrbis nomen. apud Sidonium,
vnus Marsorū. lac⁹ & mōs. apud Sillium. .i. Gallicinus.
alter Uolscorū. hetrurie. Fulgina in ntō. cinus.
Fucinus ac Cyminus sic Fulginiam quoq; Galli
Italie oppidū,
et illius pplus
oppidi nomen. apud Silliū. viri nomen. viri nomen.
apud Lucanum. onis. Enei. xi. apd hora. in Odis.
Iungis Arimi(q;)num Frusino Hermineus Lycinusq;
vir. et gens Gal-
lica: q vulgo Mo-
viri proprium. rinensis dicitur. viri nomen. loci nomen.
apd Uale. Flac. apud Sillium. apud Silliū. apd Marti. li. iiij.
Gessominus Morinus iungas Hebrinus Matinessa
ppri quidam
regio. viri nomē. apud Uale- viri nomen.
apd Mar. li. iiij. Mar. i Xeniis. riū Flaccū. apud horatium.
Sardinia & Mirinus Torini sic Stertineusq;
mons asperrimus
in Sicilia: super
quē et Tauromi- oppidi nomē. viri nomen.
num oppidum est. teste Nestore. apd Oui. ij. Fasto. viri nomen.
Tauromìnum ac Vtinum sic Tarquinius Chorineus

viroꝛum pꝛopꝛia cum alijs.
Astinous simul Antinus sic Callionusq;.

¶ Tertia exceptio.

piscis. Dolphen/oꝛ a dog fysshe.
vt a Delphin Delphinis. Phoicyon Phoꝛcyonis.
Inis. Producas genitum longo a recto vel in inis
vt Perusinus. Uenusinus. vt bouinus. ouinus.
Inus. pd. Possessiua simul/vel deriuata per inus.

¶ Demuntur hinc.

Inus cor. Corripiunt sed inus geminæ vnguenta atq; lapilli
Ducta coloribus aut ab odoribus a quoq; veste
Et quæ materiam designant arboris hærbæ
antiquus.
pꝛistinus. crastinus. diutinus. serotinus. hoꝛnotinus.
Pris. cras. atq; diu sero curtant tinus horno
.i. die post crastinum.
a perendie.
.i. procul. inde perendino. as.
Protinus atq; perendinus ijs sic quatinus adde
circulus celi qui capꝛi=
cornū cōtingit in q̄ quū
sol est breuissimi sunt dies.
.i. hyemalis.
Chimerinos Therinos vel Aporinos hiccine iunge.

¶ Coꝛripiuntur noīa in inus que fiunt a nominibus materiarū ⁊ vnguentoꝛum. vt Myrrhin⁹/a Myrrha. Lapilloꝛū. vt Amethystin⁹/ab Amethysto. Crystallinus/a Crystallo Smaragdin⁹/a Smaragdo. Sardinus/a Sardio. Onychin⁹/ab Onyche. Adamātin⁹/ab Adamāte. A coloꝛib⁹. vt Spadicin⁹/a Spadice. hiacynthin⁹/ab hyacyntho floꝛe. Sandicin⁹/a Sandice. Coccin⁹/siue Coccine⁹/a Cocco. Crocinus/a Croco. Glaucin⁹/a Glauco. Prasinus/a Prason Græco qđ porrū latine signt coloꝛ viridis. Ab odoꝛibus. vt Amaricin⁹/ab Amaraco herba vnguētaria. Lucre. li. ij. Denicq; Amaricinū fugitat sus et timet omne. vnguētū. Hinc oꝛtū Adagium. Nil cum Amaricino sui. Et q̄ signt materiā/vel arboꝛū vel floꝛū/vel herbarum. vt Amygdalin⁹/ab Amygdalo. Faginus/a Fago. Oleagin⁹/ab Olea. Iantin⁹ ab Ia Græco. i. Uiola coloꝛ violacēs. Cedꝛin⁹/a Cedꝛo. A vestib⁹ vt Xerampelin⁹. Xerāpeline. dicūtur vestes ad visum Matronarū. Xerāpelin⁹ coloꝛ/q̄ inter Coccinum/et Muricem. Bombicin⁹/a Bombice. et Byssin⁹/a Bysso. Chimerinos. i. hyemalis. est vnus ex circulis celi qui Capꝛicoꝛnū cōtingit in quo quū sol est: breuissimi sunt dies. Martialis li. ix. Si daret Autūnus mihi nomē Apoꝛinos essem. hoꝛrida si bꝛume tēpoꝛa Chimerinos. Dictus ab æstiuo Therinos tibi mense vocarer.

¶ Quarta exceptio.

an hall. a marshall.
vt tricliniū. .i. lect⁹. architriclinus. gladius Persicus.
Deducta a cline produc & Acynacis inde

vas in mensa escaria
vbi pultem aut iuru= ih festinus.a.ũ. lucrum
lenti quid ponebant. to make hast. Uenere
vel catinus. accelero. a chymney. mereo.
Adde catinum sic festino caminus aginor

herba et semen
q̃ palloré parit.
angl. Comyn. .i.impatientia.
currus Brittannicus. vel Cumunum. piscis ptẽ dictũ. furia infernalis.
Atq; couinus sicq; Cyminum Echynus Erynis

qui alienas edes habi= inde opinio/
tat.ꝛ ꝓbri vel odij causa inopinus corruptum vel exangue morti=
sic ꝗs appellatur.angl. .i.puto. cinã carnem dicimus aialium
an outlandysshe man. to thynke. que non sunt mactata.
Sic inquilinus vel opinor morti(q;)cinum

Morticini dai ni dicũtur pe= dũ ꝗ tãq̃ mor= ticina caro sit. anglice(an ang gneyle)

herba quedam cu=
.i.prorsus. ius radix fit preci=
vtterly. puus pastus hois. .i.potũ trado/vel pregusto.
Addas omnino sic Pastinaca propino

pinguefacio. iacere vẽ=
a quysshyne or idem. to make fat tre celũ ꝗ iacet ventre
a pyllowe. puluin⁹. or fede. versus. cœlum versus.
Puluinar vel nusq;, sagino supino supinus.

campanula/a sono vocis. vas in quo sal reponitur;
a Sacrynge bell. a Saltseller.
Telchines sic Tintinabula iunge Salinum.

Campanie
viri nomen. oppidum: fluuij propriũ.
vt Antiphus. in Aliphan⁹. vel Enipheus.
Ante p fit breuis i.produc Aliphæ & Eniepeus. I ante p.

viri nomen. viri proprium. genus panis/
a Terẽtiano. a Iuue.ꝛ Sedulio. a Coliphium.
(Euripides Caiphas varies)Coliphia produc.

obstipo.obstipus.a.ũ. viri proprium.
constipo.condenso. apud Luca.v. vna Cycladum.
Deducta a stipo Racipalis atq; Seriphos

mare est inter Bœotiã
Eubœam.interpre=
cõtra Seruiũ ꝗ dicit variari. tatur irrequietus. oppidum.
Atq; manipulus Euripus coniunge Seriphum.

vt antiquus(oolde)
I præ q produc,sed compositiua notabis I ante q.

tegumẽtũ vel follicul⁹ quo
grana leguminũ includun=
tur(a pese codde)Siliqua etiam
vigesima pars vncie:qua=
prorsus/ some body. the rhemanet. rum sex conficiunt obolum.
omnino. ꝗsi ali⁹ ꝗs. quasi relict⁹. anglice(a myte) verbum.
Sic vtiq; ac aliquis reliquus siliqua & siliquare.

dicūtur pauca q̄ relicta sunt (remaynes) arum.
ex olpte. on euery syde. bothe. ab vtercq;. in omni loco.

Vndiq; relliquiæ. produc sed vtiq; & vbiq;

regio vbi abundat Helleborus herba. vt Anticyra.
to syke. vt suspiro.
no merueyle. nimirum.

I ante r. I super r breuies, de longis ducta notabis.

vrbs. teste Uolaterrano. libro decimo. ab Aegyra ntō.
Coquorū princeps.
viri nomen. cōtra quosdā q̄ corripiūt.

Aegyram produc sic Archimagirus Abiron.

Ualgius. Lac niuem butyrūq; nouū cū melle comedit. Hūc sequuti sunt Macer et Serenus. Egnatius. Molliq; subacta butyro.
Botter.

Producunt Græci, variant Latiiq; butyrum.

deus lini Neptuni & Libyes filius. apd Bapti.
poma punica siue Granata proprie dulcia. pome Garnarde. ab Apyrinum ntō singulari

Busiris iungas Almyria Apyrina subdes

medicamentū oculorū. a Collyriū ntō singulari.
insula Dalmatie adiacens.
vrbs Aphrice.
arbor q̄d ligustrū dicimꝰ l'Cyperꝰ de q̄ supꝰ.

Et Collyria sic Corcyra Cosira Cypirus

filia Enei Aetolie regis Herculis vxor.
Corynthꝰ.
Leucippi filia p quam Pollux deperijt.
vrbis nomen.

Deianira simul Cercyra Ilaira Camiros

dicimus Empyreū coelū/ a pyr/quod est ignis. Calep. dicit Empyreū. teste Niniuita.
regio que Chaonia dr. vel Epiros.
ludi quos Romulus Marti instituit: in his ludis currere in Martio campo equi solebant. anglice (iustynge or rennynge) orum.

(Epyrius varies) Epirus Equiria longa

diminutiuū a manu dictum. quicquid manu cōtineri possit. vt libellus August. gladiolus. &c.
quisquis ex Epiro regione.
viri propriū.

Sic Enchiridium sic Epirota Lairus

parua īsula nō lōge a Coo in q̄ optia vina.
a papyro Papyrius cognomen viri. inde Papyrianꝰ.
iuncus vel charta in qua scribi solet.

Iungas Nisyrusq; Papyrius atq; papyrus

Astrologi nomē.
Medici nomen. apd Ouidiū de arte.
Iouis & Niobes filiꝰ. Osiris/vel Osiridis.

Et Petosiris item Podalyrius adde & Osiris

lapillus p̄ciosus. a Sapphire.
Chiron Centaurus producit secundam. p̄tra p̄miti naturā.
quidā p Ilaira legūt. Leucippi filia.

Sapphiris iungas Phillirius ac Thelaita

Nini vxor.
proprium viri. idis. in pylade.
Adde Rabirius atq; Semiramis adde Ianita.
nomen vrbis. populi quidam.
apud Ouid. i. Tristium. apud Prisci. in perihe.
Staetyram iungas necnon Tenthyra Vechires.
lapis valens contra ebrietatem secundum Calepinum sine t. secundum
vt Acrisius viri nomen. vrbs Phocidis. alios Amethystus.
Est breuis i super i. produc Amphisa Amethysus — I ante s.
fluuij nomen. Chij promontorium.
vrsus. pater Enee. hinc Aruisius possessiu. vrbs Ponti.
Amphrysos sic Anchises Aruisium Amison
pater Darij dict' viri proprium.
Dryopes filius. Nabucodonosor. apud Baptistam.
Amphrysus sic Cambyses Aloisius adde
viri propriu. inde insula in
Carisianus. mari Aegeo.
Iunge Carisius ac Aphrodisius atq; Donysa
fluuij nomen apud a gaudeo. fluuius Attice
Virg. v. Eneid. Boeotie fluuius. sum letus. regionis.
Crinisus sic Cephisus gauisus Helisos
a. u. apud Sillium. viri proprium. viri propriu.
Sic Dionyseus Dionysius atq; Moyses
viri proprium. Dido. onager adhuc paruus.
Iunge & Elisæus vel Elisa Lalisio subdes
mulieris proprium.
(Helisabeth varies) sed producas Ialisos
vt diuisus. a. u. diuisio. locus amenissimus. mulieris nomen.
diuisiui. diuisor. vltra lunarem circulu. apud Ouid. vj. fastoru.
Diuido sic nata & Paradisus Ocrisia iunge.

Larisa Aetoliæ vrbs/Larissa est Thessaliæq;.
vt conditio. Polymita. Diaconus.
cuius omnes syllabe cor. vt Leuita.
I præ t breuies. produc sed ducta per ita — I ante t.
viri nomen. ab auo. furiosus.
Eremita. Thersites. sunamitis. vt auritus. auitus. cerritus.
A Greco. & tes tis: sic nomime ducta per itus.
a suppono. a fingo.
vt suppositiuus. fictitius. Pyrites. Thonites. Aetites.
Titius a verbis ductum lapide per ites.
Romanus. a cupio. lacesso. audio largior.
vt Quiris Quiritis. vt cupitu. lacessitu. auditu. largitum.
Itis ab is longa est, ternæ quartæq; supina

ab insero. ab adeo. ab excieo.
vt cupit⁹.tur⁹. audit⁹.tur⁹ vt insitū. aditū. excitum.
Itum cum ductis: curtis nisi ducta supinis
a pario. a tueor. a parturio. ab esurio.
I cor, Et paritum tuitum sic parturitum esuritumq;
a fruor. a metior a morior. ab orior.
Et fruitum metitum moriturus sic oriturus
vt funditus stirpitus. medullitus. radicitus. a blandior.
Sic peritus deducta aduerbia. blanditiæq;
lasciuia libidinosa.
illecebra: vt sentit
a seruitiū cōtra primitiui naturam. Aulus Gellius.
Seruitium vel itus de seruio: nequitiamq;
propriū viri. quod casu accidit.
De nequam. Alphita, de forte est fortuitusq;,
Neptuni vxor: et
accipitur pro mari. philosophi no. herba venenifera.
I pro, Longa Amphitrite sic Architas Aconitum.
ab Aquitania. mulieris nomen. viri propriū.
Adde & Aquitanus vel Amithone ac Agapitus
Uenus ipsa. Nymphe
vel Aphrodita. nomen. mulierꝫ nomen. ppři nomen.
Sic Aphrodite vel Alithysa Anitia Alites
Phœnicie vrbs. infernalis fluuius. puer quo ds abutit̃ Sodomitice.
Berytus iungas Cocytus sic Catamithus
Mercurij ex Uenere filius.
viri propriū. viri ppriū. qui erat gemino sexu.
Atq; Galeritus Castritius Hermaphroditus
pharetra vel fm nobilissime oppidi nomen.
Nonū missile l Eque nomen. teste Nestore.
sagittarū modū. vel Corytha. cum y/et th.
Corytus vel Corythe: (at Corythus breuiabis)
naues onerarie que
in summo malo p si= viri proprium.
gno corbes habebāt. apud Ouid in Ibin.
Longa Cotytaria & Corbitæ vel Damasithon
viri nomen.
mel ex arūdinibus. mulie.nom. apud Ouid viri nomen.
E(q;)bosita simul Gallita Erisiton Eritus.
a Larke.
auis cristata. mulierꝫ nomen. viri nomen.
Adde Galeritam ac Hasbyte & Hyar(quoq;)bita
philosophi nom. viri nomen. terre putor ex aquis sulphuratis.
Sic Heraclitus Misitius atq; Mephitis,
apud Lippium. Hispante regio.
Atq; Hamerochita sic Lusitania iunge,

Diane nomen:q̄ q̄ molesto alo adulator q̄ diuitū mē: et Parasitaster Pa
parturientib⁹ p̄est. aliquid facit. sas vētris gr̄a sequtur. rasitor. artis. verbum.
Ilithyia sic inuitus vel Parasitus
.i. allecto. quicquid immolatū idolo.
Atq; Thomitanus, inuito Ido(q;)lothytum,
euacuo. instigo.
Irritat euacuans/irritans prouocat iras
qui nutrit siue qui
habet curā infan-
tiū et adultorū.
q̄ cq̄d est nouū. a nutritum. vide in Paradetus.
Adde nouitius & nutritius ac Paraclitus. Nutriti⁹ pater foster a fader.
sunt p̄mta relata ex vi- pp̄ri apō Pris. viri nomen.
ctoria: vt Torques. arum. apud Ausonium.
Niceteria sic Oritæ vel Polygiton
Boree coniunx filia. flegma.
Ericthei Athenarū regis. viri propriū. vide i ante t in primis.
Orithyia vel Pampitius & pituita.
habitudo corporis
vel bona/vel mala. placente
et potius valetudo. species. viri nomen.
Iunge valitudo Scriblita Potitius istis
homo solutis neruis.
in. xiij. Sillis. stryken with the palsy.
Atq; Væliternus: Paralyticus at variatur
vt rediuiu⁹. audiui cū ductis. et similia.
Compositiua notes crementaq; vt antea dixi.
spatell. to wynke. fluuius apō equicolis
vt saliua. conuiueo. q̄ supra Tybur. vrbis nomen.
I super u produc. ni Symbriuium Niniueq;. I ante u.

O ante consonantes in medijs syllabis.

viri proprium.
vt Aristobol⁹. bothe. ij. two.

O Præ b breuies. ambobus tolle duobus O ante b.
pp̄riū viri.
pp̄ri Italie. ab Iob. ciuitas Egypti.
Et Longobardi vel Iobus iunge Canobus
ad vnū aliquem lacum/
et ad alterum. viri proprium.
to this place & that place. mensis anni. ab Iacob.
Iunge & vtrobiq; ac October sic Iacobus.
a nec & otiū. a foco antiq̄.
vt apocope ꝯtra Alexādrū: q̄ Græce p o omicron. vt negotium. suffoco.
Ante c fit breuis o. de longis ducta notabis. O ante c.
Iodocus. Sumocus. &c.
Barbara producunt ocus propria. at breuiabunt

vt em odoc⁹. aodocus. vt Patrocinor. Latrocinor. Patrocinium. Latrocinium.
Græca in ocus. produc clausa ocinor ociniumq;
in xiij. Sillij. viri nomen apud Philelphum.
Atq; Triochala sic istis Iannocius adde
liber quo Iudeorū exitus ab Aegypto describit. gen⁹ cātus. .i. terrenus. sulphureus.
vt Exodus. Exodium. vt Geodes. Thiodes. .i. Melodes/vel dia.

O ante d. Ante d fit breuis o. ni Græca educta per odes
Epodos pducitur teste Nestore ɔtra Sulpitiū. Græce per omega scribit.
cōtrari⁹ cāt⁹. accentus. Celtiberie a keper.
Palinodia. Prosodia. oppidum. custodis.
Composita ac ode Botrodum iungito custos
vt custodia. e. auis quedam. oppidi nomen.
custodis. is. Erodius. mōtis nomē. Emoda. de.
Cum natis. Erodio iusq; Emodus & oda.
viri propriuni. viri proprium.
Herodes Herodion atq; Laodocus adde.
monticuli nomē ex quo nascit hymera. fluuij nomen. viri nomen.
Nebrodes sic Thermodon iungas vel Orodes.

O ante f. O super f breuies.
vt Syllogismus. vt Pedagogus. Isagoge.

O ante g. O breuies prę g. goge producito ducta
foure scoore. viri nomen.
Atq; Tolostobogi ac Octoginta Bagogus.
vt Neapolis. Byblíopola. Pharmacopola vnguētorū vēditor.

O ante l. O super l breuies. produc Græco lata pola
teste Niniuita. vnde Capitolinus. locus in vrbe vbi erat templum Iouis.
vnt⁹ mébri. duoꝝ mēbroꝝ. vnde Aetol⁹. a Capitoliū ntō.
vt monocolon. dicolon. ꝛc. regio.
Et colon. iungas Aetolia sic Capitoli
Simulacrū. terre tumulus. vrbis nomen. viri nomen.
Idolum per Omega scribit/ in q̄ errauit Alexander Riga Arator et multi alij. teste Nestore.
Idolum Gæolophus atq; Cymolus Iollas
Myllen.
vrbis nomen in Italia. viri nomen. mulieris nomen.
Et Mediolanum Mausolus sic Neobole
sepulchrū Mausoli. fluuius auriferis arenis. viri nomen/
Et Mausolęum Pactolus iunge Phicolus
ventus. expecto. montis nomen.
Dic Subsolanus pręstolor subde Timolus.
viri nomen. spaciū septē dierū. arbor. pinguedo in qua renes iacent. .i. enunciatio.
vt Ptolome⁹. hepdomadas adī. vt amomū. abdomen. axioma.

O ante m. O super m breuies. neutri sed nomina produc.

virus ex equarũ inguinibus defluens quo tpe feruntur in amoris furore. Breuiariũ et incisio vel compendium. vt Epitoma. et Epitome. es. ptomus.

Hippomanes breuia, sic Sodoma nata tomeq;.

¶ Sodoma. e. et Sodomũ. mi. et Sodoma. orũ. oppidũ fuit Iudee. vnũ ex qnq; vrbibus submersis propter peccatũ cõtra naturã. vt legitur Genesi. xix.

nomẽ ab euẽtu. vt agnomen. duoꝝ no m. binomius. viri propriũ. vt Esromus ab Esrom. viri propriũ. Absalomus ab Absalom.

Produc a longis sata, barbara, anomalis adde

fuerunt Gallie populi Cisalpini quorũ caput vrbs Brixia fuit. mõtꝭ nomen. arx Messenie vrbis.

Et Cęnomani iungas vel Ithomus Ithome.

¶ Niniuita sentit Cęnomani potius pduci/ꝗ̃ recentiores variant. vt Guagin9 ꝗ corripit primã ꝛ scdam dicens. Ah obloqueris Cęnomani principis aulam.

terre mensor. Geometer. teste Bebelio.

Istis coniungas Gæometra sicq; Salome.

viri nomen. vt Hieronymus. psona. lꝫ a psono qđ cor. .i. anguine. .i. vox.

O super n produc, vt gonos ductaq; phone. O ante n.

¶ Producũtur deducta a gonos siue gonia angulũ signãs. et phone. i. vox. Græcis deducta que per omegam scribuntur. teste Niniuita. vt Trigon9. Tetragon9. agonia. Marcus Manilius. li. ij. Est quecũq; tamẽ dicũtur signa Trigona. A phonos. siue phoneo. vt Symphonia. Euphonia. Antiphona. cõtra indoctos. Phone vox est vñ Antiphona vox est reciproca duobus choris alternatim canẽtibus. Similiter concionorq; fit a concio. onis. et persona. licet persono verbum corripiatur. Item obsonium et proinde obsono/vel obsonor contra Sulpitium et plures. Hora. in. ij. satyr. libro primo. Omnia conductis coemens obsonia nummis.

¶ Exceptio.

Antea dicta notes obliquis on simul oq;.

¶ Obliqui casus ducta ab on et o notentur: de quibus superius in nomi declinatione diximus. Nam alij producuntur: alij corripiuntur.

¶ De correptis.

Ducta phone atq; phonos cędem signantia produc
Et deducta gony genus aut cum filius extat.

¶ Corripiuntur deriuata a phone vel phonos qñ sigñt cędem. vt Tisiphone vna furiarũ. ab vltione mortis dicta. Nebophonos canis nomen interpretatur ceruorũ occisor. Periephone. i. Proserpina. corripiunt etiã a gony. i. gen9 vel filius. vt Chrysogonus. i. aureus filius. Antigonus aduersus/vel contrarius filius.

Venetiaꝝ vic9. apud Martialem. Cadmi filia.

Corripies Aponus sic Aphronitum Autonoeq;

herba calide virtutis. Mugworte. mulierꝭ nom. apđ Lucanũ. mulier in auẽ conuersa. veneni genus.

Arsione Abrotanum simul Alcyone atq; Aconitum

Rhethoris nomen.
viri nomē.ix.enei. apud Martialem. pplus apud Sidoniū.ij.panegy.
Atronius vel Apollonius sic Ballonotusq;
Ciconia instrumen-
flumen in extre- gen⁹ fici pue. tum quo aqua
mis Rhenorum. Silique spēs. Coctonorū. hauritur.
Axona Cæronia & sic Coctana Celoniumq;
meretricis nomen.
apud Ausonium. mulieris nomen. apud Martialem.
Atq; Carantonius iunge Eurymone atq; Chione.
viri nomen.interpre-
taturus terre. mulieris nomen.
Iunge & Ericthonius addas Hermione prædictis
propriū mulieris.
vrbs in mari Aegeo. apud Ouidium.
Hermiona tamen produc.breuis Hilonome sit
concentus vel mulieris
concordia. viri nomen. nomen. commune nomē/ꝫ pprium.
Hermonia Ilioneus sic Ilione Harmonicusq;
viri nomen.apud
figure nomen. mulieris nomē. fluuij nomē. Ouidium.xiij.
Epimone Hesione sic Matrona Merionesq;
¶Matrona pro graui muliere producit o.pro fluuio corripit.

alba tabula in
Dea stabulorū. mare qđ volūt vna Cycladum. qua scripta erant
apud Apuleiū. ab Io dici. vel Myconos. iudicum nomina.
Hippona & Ionium Mycone aut os:Leuconia adde
diuitie que ex
iniquitate col-
lecte sunt. lanx ad ferēdū obsonia.
Syrū vocabulū.viri nomen. apud Miniutiū. apud Horatium.
Mamona Mandonius Manonix sic Mazonomumq;.
oppidum vel por-
Atlantis vxor. tus Aegypti. regio.
Pleioneq; Paretonium sic Pannoniam dic.

filia Phœbi/que prima
Heroicum carmen
Dea apud cecinisse dicitur.
viri proprium. Prudētium. apud Papinium.
Atq; Peletronius sic Typhona Phœmonoeq;.

regio Græcie. viri nomen.
Ioniam varies,Dionysius additur illi.
inde Agamennonius.
vt Agamennon. Agamennonis.
Ex on & o curtum faciunt onis,hinc oniusq;

Macedonius.
habitatores
Macedonie. Lacedemonius.
Macedones. Lacedemones

Propria multa hominum gentilq; loci velut ista

Aristei filius a
Diana in Cer=
uũ conuersus. proprium viri
de Thessalia.

Arago & Actyon Britonq; Erisichton Alemon.

Cytharœdus peritissi= vrbs in Bœotia vir Græcus/
mus Jouis & An= & alia in Phe= ac medicus
thiopes filius. nicia. peritus.

Agmon & Amphion simul Anthedon ac Amythaon

rex q̃dã & fõs Ulyxis & Ca=
in Aonia lipsonis idẽ q̃d Thrax.
regione. filius. .i. Bistonius.

Aon sic Auson Biston simul adsit Amason

populus
Thracie interpretatur regula.inde
iuxta he= peritus/vel canonicus.i.
viri nomen. bum. sciens. regularis.

Cercyon & Cycones Dæmon cum Canone Chaon

vrbs Asie vel Bithy=
nie iuxta Bosphorum
bonus vel fœlix/ contra Bizantium.i.
vel bona anima. Constantinopolim sita.

Esione Eudęmon sic Calcedon Damasiton

Jasonis mal⁹/īfœlix. vrbs in Laconia q̃
pater. vel mala anima. etiam Sparta dr.

Eson Dęmonium Cacodæmon sic Lacedęmon

fuit vnus ex socijs
Cadmi primi regis
Thebarũ & pr̃ Pen= pater Solis &
thei regis qui ab eo sepe ponitur
dr Echionides. pro ipso Sole.

Edipodion Echion & Idmon sic Hyperion

Phlegiesti populi carne humana
li⁹ q̃ Juno= vescentes.
nẽ attẽtauerat. rex Arcadie.

Gorgon & Ixion Lęstrygones atq; Lycaon

filius Esonis Cithoni filij
frat̃ s Pelei. Laomedõtis ppl̃i Gallie/
regis Thessa= regis Troia= in prouincia
lie. ni filius. Lugdunensi.

Lichione & Iason Memnon sic Lingones adde

proprium filius Esculapij
nomen. clarus medicus.

Mæon Mygdonides sic Mygdoniusq; Machaon

Homerus si a Meone rege qui eum educauerat. vel a regione Meonia. vnde et Meonius dicitur. ppl's Egine insule quos fabulantur ex formicis ortos. nam Mirmix Græce formica dicitur.

Mæonides iungas & etion Mirmidonesq;

femine Bacchantes. i. Bacchi sacra gagentes a Mima mõte Asie. i. Mimalones.

Iunge Mimalonides sic Meriones vel Ochion.

inde Macedonia. Macedonis. inde Peonia. Peonis. adiectiuum.

Et Macedo natum Peonq; Paretoniusq;

fuit Erichthei regis Athenarum filius. Proserpina filia Jouis et Cereris.

Pannon Pandion Partaon Persephoneq;

marini dei propriũ qui latine Portunus dicitur. Grãmatic' etatis Quintiliani.

Atq; Ralemon item Polydæmon sic Polyphemon

populus Gallie in Ducatu Britãnie Occeanum. ppl's Gallie. a saxum si quia sit durũ & validissimũ genus hominum. Cytharœd' Apollis et Chionis filius.

Et Rhedones Senones cum Saxonibusq; Philemon.

fluuius qui Macedoniã a Thracia separat. vestis tenuis.

Sithones ijs addas Strimon cum Santone Syndon

filius Jouis et Laodamia Bellerophontis filia.

Teutones & Turones Sarpedon: dat quod & ontis

populus Hispanie. Terroconensis. vna Furiarum infernalium. populus Germanie. nũc Vnormacienses.

Vascones & sic Tisiphone: dic Vangionesq;.

oppidum in Aphrica. mõs Thracie.

Anceps o præ nis retinent hec Sidon & Edon.

Jasonis pater. ppriũ nomẽ Gigantis. filius Neptuni ex Euriale Minois filia.

His iungas Eson sic Aegæon vel Orion

i. loquela. vt sermo. onis. oppidũ in Assyria. Babylon. onis. Aetoli filius alius Sisiphi. Sinon. onis. Capitale est. i. locus vbi Capite seruãtur. & ppriũ pastoris. Aegon. onis. cuiusdã phi nom. Damon. onis.

O finita vel on produces cætera ferme

Cætera si dubites doctorum carmina vises.

vt Atropos vna Parcarũ. .i.homo. castrũ ⁊ Aegypti vrbs.
O pręp breuies. Antropos longa Conopus. O ante p.
fluuius Achaie ⁊
Egine pater. Poete proprium. viri proprium.
Asopus iungas Aesopus sicq; Cleophas
viri proprium tentoriũ seu velũ vel papilio. angl. a Tent.
in Lippio. apũ Niniui. a nominatiuo Conopium.
Aulopus simul Enopus Conopia iunge
tertia pars mundi in qua
idẽ qđ Conopiũ. apũ Niniuitã. sumus nos. Argiuorũ rex.
Et Conopæum Tedropa Europa Crotopus
carnis comestor vel vorator.
q carnes vendit. vt Creopilus. Creophagus.
Adde Creopolam, sic cætera nata Creosq;
fluuij nomen. morb⁹ interc⁹. nauta in Delphinũ.
apũ Uale Flac. ab hydrope ntõ. versus in Baccho.
Inopus sic Glaucopis vel Hydropis Epopeus
apud Priscianũ.
loci nomen. apũ Niniuitã. Cytharœdi nomẽ.
His Leucopetram iungas Leucopis Iopas
vrbs Capadocie. Sinopis.dĩ. terra rubea. .i.silentiũ.
Adde Sinope cum ductis coniunge Siope.
persone fictio.
rupis nomen. ꝑsona. inde Prosopopeia. lapillus preciosus.
Adde Metopon sicq; Prosopos iunge Pyropus
Martialis. hec illa tibi promissa Theophila cani.
Longa Theophilus atq; Theophorus at breuianda,
in cõpositis. vt alloquor. precoqua. poma. .i. alioquin.
O præ q breuies. sed producas alioqui. O ante q.
to strenght. mons in littore.
vt roboro. as. ꝓmontorium. vt olor oloris. odor odoris. olorinus.
O super r breuies. a longis ducta sed aufer. O ante r.
a Senator. a Pretor. a sonus. ab odor. ab ador.
Senatori⁹. Pretori⁹. sonorus. odorus. adoreus.
Orius ac orus deriuata oreus adde
vt Theodorus. Isidorus.
Polydorus. ⁊c.
apud Lucanũ.
.i. palm⁹ l' donũ. anachorita. Enchori⁹. viri nomen.
Et ducta a doros: vel choros iunge Achoreus
mons Asie minoris: est etiam
the mornynge. apũ Niniuitã. vrbs nomẽ. Phryxi fili⁹. vñ Citoriũ oppidum.
Aurora Azorus vel Alorus iunge Citorus
viri nomen.
apũ Niniuitã. in quinto Ualerij. apud Niniuitam.
Atq; Cucorus sic Crotiorus & Cytisorus

O in mediis,

apud Philelphum. apud Baptistā. viri nomen.
Et Chrysoloras sic Crepacorus iunge Diores.
a Cyborio nō singulari. proprium viri. mulieris nomen. ridis.
Adde Cyboria. sicq; Lycoras subde Lycoris.
Nymphe nomen. apud Virg. iiij. geor. adio. vrbis nomen. in. ix. Strabonis. viri nomen.
Iunge Lycorias atq; Lycorica sicq; Lycoreus
apud Baptistam. sublimis suspensus. & Meteora. orū. liber qdā Aristotelis
Sycomorus facta ficus cōpositione noscit. Et Leonora simul Lymnoria sic Meteorus.
mōtis & viri nom. autūnale tēpus. viri nomē apud Lucanū li. ij.
Adde Pelorus Oporinos & Sertorius inde
cōtemplatio. speculatio. edificia tribus pinnis surgētia.
Iunge Theoresisq; Theorema atq; Trichora
transformatio. vt Methamorphosis. immortalitas. viri nomen.
O ante s, O super s produc. tolle ambrosia Ambrosiusq;
dicit mel ex arūdinibus. viri nomen. apō Vale. Flac. vrsa minor. Neptunus q terrā concutit.
Ebosita Ambosius Cynosura ac Ennosigęus.
hexasyllaba cuius tertia pdu. & dr munus datū ob dei amorē. angl. almoose. Epiri fluuius. puelle nomen.
Iunge eleęmosynam, Genosus sic Pandrosos adde
insule nomen contra pestanum sinum. apud Sillium. interpretatur memoria. mater nouē Musarū. .i. monumentum.
Leucosia & sic Mnemosyne sic Mnemosynonq;
in. vj. Strabonis.
Petosiris vel Pandosia addas Melobosisq;

Symphosiastes. i. compotor. Archiposiastes princeps ɔpotorꝫ. .i. cōuiuium cum ductis. vt Euphrosyne / vl'na. leticia. vna de tribus Gratijs.
Sophrosyne. Symposium sic Sophrosyne simul Euphrosyne addas
viri proprium. Siciliensis. pro Syracusiusq;.
Theodosius iungas subiunge Syracosiusq;
¶ Theodosius cuius prima & scda syllaba per Synęresin in vnam longam conuertuntur hoc fecit Claudianus contra Rufinum. Quas e cœlo Juppiter arcet. Theodosius terris en aurea nascitur ætas.

pauimentum lapideum. virorū propria. contra venena medicamētum.
O ante t, vt Aptoton. Diptoton. Lithostrotos. vt herodotus. Entodotus. Antidotum.
Ante t longa fit o. dotos orta potes breuiabis

Potos Græce.i.datus latine. Potes Græce potor latine. Archipotes potatorum princeps. hydropotes aque potator.

compotor. de compositione viri proprium.
vt Sympotes. diximus supius. vt Thimotheus.i.timēs deū.

In Græcis: velut o. cunctis in compositiuis

viri nomen. herba calida. loc⁹ iuxta Caluariā. stercorarius.
Ouid.xiij. Mugwortte. apud Ciprianū. teste Goudano.

Acrota & Abrotanum sic Golgota Coprotinusq;

populus quidam.
apd Sidoniū. viri proprium. ventus Australis.

Ballonotus sic Deiotarus sic Euronotusq;

a Byttowe or a
viri nomen. viri nomen. myre drombile.
apd Claudianū. apd Uale.Flac. auis palustris.

Odotheus Sabothes & Onocrotalus sociatur,

vt Lodouicus. Geno-
fefa. Clodoueus.

O super u/raro (nisi sit proprijs) breuiatur. O ante u.

¶ V ante consonantes in medijs.

mournynge. Lucani patria.
vt lugubris. Corduba in hispania. Tibicine mulieres.

Præ b breuies, Ambubaiæ tn̄ aufer, V ante b.

Deus Aegyptiorū
vt solubilis. volubilis. amnis. salutifer. in specie canis.

Lubilis a verbo: insuberq; saluber Anubis

apud Columellam. copulatio maritalis.

Corruba adiungas. varium sed connubium sit.

a hedge sparowe. swyfte. a Byrde.
vt Sambuc⁹. Curruca. tam adiectiuū q̄ substantiuū.

Ante c longa sit u. breuies volucer volucrisq; V ante c.

alo (to brynge vp) manifesto. a Cloke with a hood.

Educo & enucleo coniungas Bardocucullus

vt dispudet (to be a sha-
med) Repudiū.i. ob rem
a voute or a snayle. pudēdam recusatio. to rumme. to enforme.
vt Testudo. cōtudo a contūdo. erudo. erudio.

V præ d produc. ducta a breuibus tamen aufer. V ante d.

in simplici nō reperitur. si vsq̄ est dicūt corripi: vt carnufex vetuste p carnifex.

V super f solum breuies in compositiuis. V ante f.

a con et iugum.
vt lanugo. vt coniugium.

Ante g longa sit u: breuibus sed ducta notentur. V ante g.

¶ Nintuita censet Sanguisugam produci secūdū naturā primitiui: alij asserunt corripi contra primitiui naturam.

vt singulis (euery oon) vt curulis. contribulis edilis.

V super l breuies: produc deducta per ulis V ante l.

¶ Producuntur composita a bule Græco .i. consiliu͂. vt hec ppria Cherobul⁹. Archibulus. Pasibulus. Thrasibulus. Cleobulus. Producu͂tur etia͂ co͂posita a dulos .i. seruus. vt Theodul⁹. Philodul⁹. ppria. Herodulí sacrorum ministri. Enee filij.

regio i Italia. to flatt. viri nomen.

Et bule. & dulos. Apulia adulor Iulus

¶ Apulia nomen mulieris cum p exili scribitur et corripit primam. Appulia cu͂ pp duplici est regnum Italie.

a yo͂ge spryngolde. viri nomen. tuberculu͂ in gigiuis nascens. angl. a codde.

Iunge & adulescens & Amulius atq; Parulis

aculeus paruus. regio Aphrice. Getulus. populus. idem qđ parulis.

Sic & aculeolus. Gætulia. us addito Epulis

a wyne presse. prelum vinariu͂. apđ Baptistã. quicqđ alic⁹ industria lucrifactum est. Dactylicu͂ carmen.

Torcular iungas Betuliasicq; peculium.

viri nomen. apud Iuuencum.

Adde Tramulius. at Zabulones est variatum

vt legumen. argumentum. vt a moneo monumentum.

V ante m. V super m produc. sed nomina ducta secundę

vt a noceo nocumentum. a doceo.

A verbo in mentum breuies veluti documentum

inobediens. vt contumax. contumelia a tumeo. existimo. viri proprium.

Et ducta a breuibus. sic autumo vel Columella

.i. sanus. incolumis. sanitas. oppidi nomen apđ Gelliu͂. a goorde. fluuij nom apud Luca. li. ij. et Cucumer.

Cum nato Columen: sic Crustumium Cucumisq;

teste Seruio. oppidi nomen. hoc Crustumeru͂. et hi ri. roru͂. viri propriu͂. apud Ausoniu͂. onis. fructus vtilitas.

Crustumerum sic Crustumeri. Lucumo emolumentum

ppriu͂ viri ꝛ appellatiuu͂: qui post mortem patris natus est. vel posthumius. vbu͂ ihonestu͂. pueri nome͂ apud Horatium. in Epodo͂. Synęresis in vltima.

Posthumus atq; mius. sic irrumo Pactu(q;)meius

vt lacuna a podell or lake. mo͂tꝭ ꝛ fro͂tꝭ ppriu͂. apud Baptistam.

V ante n. V super n longa est. breuis Albunea Albunecarq;.

vt Ce͂turipe oppidu͂ Sicilie. populi nomen. apud Tibullum.

V ante p. V præ p breuies. sed Arupinus tibi longa

viri nomen. a purse. a marsuptum singulari.

Est & Erigdupus dictis marsupia iungas.

ppřı Syrie malefici. vt Iurgi. luxurio. vt esurio. dicturio. parturio. ite͂ vba meditatiue forme.

V ante r. V super r produc. breuies tamen in rio verba

Luxuria. p cenuria. luxuries. esuritio. .i. finita.
In ria siue ries. ritio. sic nomina clausa.
more senum multo fastidio suauissima queq; degustare. vocem Galline emittere. p primitiuo scateo. qd est fontiu et herbaru.
Deme ligurio sic Cucurio iunge scaturit
Juppiter Anxur dicebatur apd Capanos. hinc Anxur oppidu. ppli Gallie. vt Bituriges. .i. carnus. Dux qui centum militibus preest. onis.
Anxurus & Bituri Camurus sic Centurio q;
qui decem militib preest. ppls de Liguria. a Ligur. oppidum Sicilie.
Decurio Liguris sic Centurupe Lemurusq;
nuncius Deorum.
Mercurius. Masuri ac ab iusq; Lemuria produc.
Scarlet. viri nomen. viri nome. ons. oppidum apud Gillium.
Purpura Palphurios breuies Saburo Satura adde
herba notissima. Sauorey. impleo vl satio. plenus. a satur. casa vel domucula pastoris. a Tugurium.
Et Satureia simul saturo saturi Tuguriq;
a Grype. a Vultur. Vulturius. viri nomen.
Vulturis atq; rius, varium Mamurius extat.
mulieru ppria. vt Medusa. Creusa. regiuncula Sabinoru vbi erat Horatij Agellus.
V produc super s. sed Blandusiam breuiabis
Italie oppidum. Italie oppidum. a Canusius possessiuu.
Brundusium. Canusi vel ab um. iungas Canusinus
a Canusinus. ppli apud Priscianu. cotra primitiui natura. a Perusia. e.
Et Canusinatus sic Cadusij Perusinus
viri nomen. Ebusus.
Ac Ebusus proprium. variatur at insula dicta
possessiuu a Syracuse. arum. a Venusia Dauniora Colonia patria Horatij.
Sicq; Syracusius Venusinus sic Hierusalem
ciuitas Sicilie. viri propriu. idem.
Longa Syracusæ. breuies Volusus Volusi(q;)us
vt preputium. cofuto. refuto. cotra multos. arbor (a Seruys tree)
Ante t longa fit u. sed defruta & Arbutus aufer
.i. longus. Minutius propriu. vetus a nto/causa metri.
Et diuturnus item iungas ab ius Minutiq;
coparatiuus a diu. apud Virg. i Diris. copositu a diu. a Prudentio.
Longa diutius est sic lecta diutinus esto.

A Ligur. uris/ Liguria regio Ligurin proprium viri.

V ante s.

V ante t.
Defrutu vinu decoctu vsq; ad media partem

Poete nomen. rayne.
vt Pacuuius. pluuia.

V ante u. V super u breues exceptio nulla videtur.

De vltimarum syllabarum quantitate.

SYllaba quæ constat vocis/fine vltima fertur.
Quæ quanta est istis fit nota modis tribus apte.
Diphthongo/positura/præcepto quoq; certo

Ultima syllaba ea dicitur qua terminatur dictio quotuis syllabarum: monosyllabaq; ipsa quoniam a se incipiunt finiuntq; inter vltimas syllabas numerantur. Cognoscitur autem vltima syllaba tribus modis. Diphthongo. vt musæ. præ. Positione. vt fœlix/dicunt/frons. Precepto et Regula. vt inferius dicemus.

nihil aliud est negare q̄ dicere aliqd nō esse. .i. cāt⁹. qui fingit elegantia carmina. bonus nōn sic p bonitate accipitur bona rerum substantia.
vt vltra. nega. citra. ama. vt musa. poeta. scāna. bona. hectora.

A finita. Vocis fine sit a longum. sed in a breuis omnis

proprie vrbs siue oppidū vn orti siue oriundi sum⁹ q patria cōis oim parēs sit/aliqn puincia ipsa ex qua orti sumus: iz improprie.
vt vltra. vt ab hac patria. musa. vt Aenea. Anchisa.

Casus: preterq̄ sextos quintumq; creatum

Anchise et Veneris filius. Capis filius.
vt Aeneas. Anchises.

Ex as es recto breuies: ita sic quia iunge

puto .i. cogitare. opinari. scindere vel deputari. .s. mina. vel libra. flatum emittere.
vt da. mna. sta. na. fla.

Antea sic postea puta. sed monosyllaba longa

cib⁹ per angelos ministratus. solennis dies qn dñs noster trāsiuit a monte ad vitam.
vt Manna. Pascha. vt a. k.

Barbara cum Græcis sic nomina literularum

Virg. Triginta magnos. Iuuenalis. Quadringēta dedit.

Sunt communia: ginta longa est: genta breuisq;

vt me. te. se. de. pre.

Vox quæ finit in e monosyllaba longa tenetur

.s. ambo.
vt vterq;. neq;.

Tolle q; pro & secum sic iuncta: ne pro an/ veq; pro vel

.i. mea causa.
vt tute. huiusce. hisce. vt meapte. tuapte nostrapte.
Et te ce compositis breuies pteq; p preeunte. E finita.
vt domine. mare. cubile. ille. sancte.
Vox quæ finit in e (si non monosyllaba) curta est.
vt huius musæ. poetæ.
Diphthongo at produc primi flexus genitiuum.
vt o musæ. poetæ. vt bone sancte.
Et quintum. iungas istis muliebris in eq;
modo decore/
modo fortiter. amate. a docto. a recto.
vt pulchre/pulcherrime. vt ille ipse iste. vt docte. recte.
Cuncta adiectiua & pronomina: ductaq; terno
probe a probo. i. bene.
Casu aduerbia quum formando e conficis ex o

Sed bene corripias semper/male iungitur illi.
vxor Ulyssis. .i. Dianæ.
vt Penelope. Phœbe.
Sunt finita per e ferme Græca omnia longa
filius Eni- grādis fluuius
comachi Parthor trāsi- filius Agamē- filius fuit
medici. ēs Babylonē. nonis regis et Laerte re-
qdā pducitur. vt Aristotele. Eufrate. Clitemnestre. gis Ithaci.
Ni quintis terne & sextis vt Oreste & Vlyxe
vt ab hoc die. meridie. ab hac specie. glacie.
E quinti flexus sexto producere debes
edendi cu-
piditas. a consumpcyon. vt hodie. pridie.
Sicq; fame tabe/coniungas nata dieq;
.i. valde.
Sicq; fere ferme quare/ast apprime breuis sit.
vt doce. mane. aude. mone.
E longum donat semper modus imperialis
.s. numero. in plurali corripitur docere. passiua eni corripiuntur. vt docere.
Singlari/flexus actiua voce secundi
.s. flexus.
Sed caue siue vale (cum terni sunt) breuiantur.
vt domini. illi. docti. bibi. audi.
Finalem produc i. sed communia sunto I finita.
vt sicubi. inibi.
Hæc mihi ibi tibi vbi sibi sic sua compositiua.
vt huic Amarylli. o Amarylli.
I Græcis terno quinto/& nisi cum quasi curtes.

vt do. sto. flo. no.

O finita. O semper longat vocis monosyllaba fine
fluui⁹ qui p. vroi et
Tyberim fluit. vis Martis. .i. extollere.
vt Anio. Nerio. virgo. magnifico.
O dat communem vox non monosyllaba quæuis.
vt huic dño. ab hoc dño. huic falso. ab hoc falso.
O longat terno & sexto flexura secunda.
.i. magis.
falso. vero. impendio. .i. frequenter.
Ductaq; ab ijs aduerbia/sed communia crebro
Sedulo sero modo cito mutuo & ergo profecto.
vt amando. docendo. legendo.
Sicq; gerunda per o/sed produces ego raro.
vt Dido. Alecto. Erictho quedam venefica.
Græca per o magnum semper producta locabis.
vt genu. cornu. vt dic. duc.

V/c. V fine est longum veluti c, sed breuiabis
mō quisq.
Mylke. mō qdm.
Lac nec cum donec fac. sed pronomen hic anceps.

M/b/d/g/p/t. M/b/d/cum g/p/t/finales corripe semper
pprie postulare.
vt petit pro petiuit. haud. aut. vt forent. abest.
Syncopa ni quando diphthongus vel positura.
vt ah. vah. vt cernitcat. semel.

H/l. H fine est longum semper: tamen l breuiabis.
vt Michael. Gabriel.
Sed sol nil produc/sic barbara cuncta locabis.
vt Titan. pean. .i. quin vel sed.

N. N producetur finalis, corripe forsan
.i. deinde. idē. .i. proinde.
.i. verūtamē. vt dein. exin. proin.
Forsitan attamen an simul in cum compositiuis.
vt nomen nominis.
Crescentis geniti & quibus est pœnultima curta.
.i. vidi ne. .i. satis ne. .i. ego ne. .i. nemo ne.
Sic vidin atq; satin vel egon. nemon tamen anceps.
.i. mene. tene. .i. quib⁹. syllaba.
Men ten produces & quis pœnultima longa est
.i. declinationis. vt Bellerophon. Symon.
On ternæ breuies ontis vel onia genitiuo
propriū viri.
vt Salomon.
Quod format, contra produces quod facit onis.

vt Eneam. Laerten. Anchisen. declinationis.

Quartus in an vel in en primæ communis habetur.

vt Cæsar. pater.

Finalis breuis r. sed produc quæ genitiuo R finita.

medium spa- tium quod est inter cœlum et terram. interdum pro aere ponitur quemadmo- dum cœlum. cum coescere incipiunt virgulta et frondes ac flores arborum atque herbarum.

Eris formabunt aer æther & hiber ver.

proprium viri. triticum. fluuius Umbriæ. simile. vt impar. dispar.

Lare. Cur, Lar, far, Nar, rur, cor, par, sic a pare nata.

vt molestas. opus Homeri de Ilio vel Troia- no bello. vt Ilias. Iliados/vel dis.

As fine est longum. breuies tamen omnia Græca As finita.

vt Pleiadas. Troadas. Hyadas.

Quæ dos dant genito. plurali as Græcaque quarto.

vt vicos. fides. Libyes. vt Atlantides. Troades.

Es longa, at breuies ternę pluralia Græca Es finita.

cura/solicitudo. molestia. vt ades. subes. cum cæteris natis.

Inquies atque penes/sic es verbum & sibi iuncta.

qui pedes militat. vt pedes peditis. a knyght/a squyer/or a horsman. Eques Equitis.

Crescentis geniti & quibus est pœnultima curta

ouis mascula quæ cornua gerit et fronti gerit. et machia bellica. opinio futuro- rum. vsiliores partes populi. partes domorum. murus vrbis. lapideus am- bitus.

Tolle fides Aries res spes plębes pariesque

Dea frugum. the fyrre tree. vincula pedum lignea. vt Compes. Tripes.

Atque Ceres Abies & pes simul a pede nata.

vt lapis. legis. vt liolitis. Samnis Samnitis.

Is breuis, at produc genitum quod formatin itis Is finita.

proprie auribus perci- pere aliquid credere et præcipienti parere vel fateri. vt audis. instruere or- nare et quasi muneribus com- plere. munis. accipere. extrahere metapho- rice videre. aliquid auide in- tuere. nonunquam cōfodere. vulne- rare. defatigare. vacuare. hauris.

Atque vel is verbum & quarti persona secunda.

vt musis. bonis. de vniuersis di- omnis. vrbs in minori Asia. Trallis.

Præsentis singlaris, pluralis quoque casus.

vt fis. vis. vt thuis. adsis. videsis.

Is fine elongant monosyllaba sic sua nata.

Sed breuis est is quis bis sic mis tis geniti olim.

filia cœli et Veste vxor Neptuni.
ponitur etiā pro mari. ppriū viri. propriū mulieris.
vt Thetys Thetios. Aris Arinis. Soteris Soterinis.

Græca per is produc quinto rectus quibus est par

Troie fluuius.
vt Simois Simoentis Pyrois Pyroentis. et similia.

Sed quæ dant entis genitiuo corripiuntur.

insula in Egeo vna Cycladū. cōfusio elemen-torum. mons in insula Itacha.
vt os oris. flos floris. .i. sol. vt ilios. Lemnos. Chaos. Neritos.

Os finita.

Os fine est longum, cum Græcis corripe os ossis

Dea sapiētie. a Pallas. vt Pallados. gentile nomen et Arcadia. Arcados ab Arcas. ppriū mulieris. Thaidos a thais. voti effector. nō potēs.

Græcorum & genitos, ijs addas compos & impos.

vt Androgeo. iudex inferni. Minos Minois.

Græca tamen genito quibus est o longa vel ois.

vir fortis semideus et plus ab homine habens. Herois.

Produci debent velut Androgeos simul Heros

vt tempus. vt mus. thus. pus. plus.

Vs finita.

Finalis breuis us, tamen est monosyllaba longa.

Dea terre/terra/ elementum.
vt Tellus Telluris. salus salutis.

Crescentis geniti & quibus est pœnultima curta

vt huius manus.

Et quarti flexus tam singularis genitiuus

hec manus. has manus. o manus.

Quam rectus quartus plurales sic quoq; quintus.

insula in Egeo mari sacra Veneri. vt Amathus. Amathūtis. phi-cus phicūtis. Oedipꝰ odis. filiꝰ Laii regis Thebani ꝛ Iocaste. melāpꝰ odis. amithaonis filiꝰ argiuꝰ vates ꝛ medicꝰ. fuit hōc noīe filius Otrei frater Hecube. iz facit Pāthū.

Græcum untis vel odis genito dans, sic quoq; Panthus.

FINIS QVANTITATIS SYLLABARVM.

ℭ VVHITINTONI editio cum interpretamento Francisci nigri. Diomedes de accentu in pedestri orõne potius q̃ soluta obseruanda.

Ccentus est acutus, vel grauis, vel inflexę orõnis elatio vocis vł ītētio vł inclinatio/aut inflexo sono regēs ṽba. Nã vt nulla vox sine vocali: tã sine accētu nulla est ꝛ est accētus (vt quidã recte putauerũt) velut anima vocis. Accētus dictus ab accinēdo: q̄ fit q̄si quidã cuiusq̄ syllabæ cantꝰ: apd̄ Grǽcos igitur ꝓsœdia dr̄. Accentus quidã fastigia vocauerũt: q̄ ꝓ capitibus lr̃arũ ponerēt: alij tenores vł sonos appellãt: nõnulli cacumina retinere maluerũt. Sunt vero tres. Acutꝰ. grauis. ꝛ (q̄ ex duobꝰ factꝰ est) circũflexꝰ. Ex ijs acutꝰ ĩ correptis semꝑ: interdũ ꝓductis syllabis variat. Inflexus in ijs que producãtur. Grauis autem per se nunq̃ consistere in vllo verbo potest: sed in his in quibus inflexus est aut acutus. Cæteras syllabas obtinet in Græcis itaq̄ dictionibus cum acutus tria loca teneat: vltimũ/pœnultimum/et antepœnultimũ. Circũflexꝰ aut cũ q̄libet syllabarũ sit dictio nõ tenebit nisi pœnultimi sibi locũ. Oĩs igit pars orõnis hãc rõnē ꝓnũciationis detinet. Oĩs vox monosyllaba aliquid signis si breuis est acuetur: vt mel. fel. et si positione longa fuerit acutũ scilꝫ tenorē habebit: vt ars. pars. pix. nix. Si aũt lõga natura fuerit flectetur. vt lux. spes. flos. sol. mons. fons. lis. Oĩs vero dissyllaba priorē syllabã aut acuit aut flectit. Acuit vel cum breuis ē vtraq̄: vt citꝰ. latꝰ. erat vł cũ positione lõga est vtraq̄. vt solers: vel alterutra positione longa dũ ne natura lõga sit. vt põtꝰ cohors. Si vero prior syllaba natura lõga/et sequens breuis fuerit flectit prior: vt luna. Roma. In trisyllabis aũt et tetrasyllabis: et deinceps scd̄a syllaba ab vltima sp̄ obseruanda si hæc sit natura lõga flectit. vt Romanus. cetegꝰ. marinꝰ. crispinꝰ. amicꝰ. sabinꝰ. q̄rinꝰ. lectica. Si ṽo eadē positione longa pœnultima positione fuerit acuetur. vt catullus metellus. marcellus. Ita tñ positione longa non est muta et liq̄da fuerit: non mutabit accētũ: vt latebrę/tenebræ: et si nouissima natura lõga itē q̄ pœnltima positione lõga fiũt. pœnltima tñ acuet non inflectet sic natura: vt Athenæ. thebæ. cumæ. tabellæ. fenestræ. Sin autē media aut nouissima breuis sit/ꝑma seruabit acutum tenorē. vt Sergiꝰ/mauliꝰ/assia/fiscina. Si oẽs tres syllabę lõge fuerit media acuetur: vt Romani legati p̄tores ꝓnoia q̄ duplici modo declinat aut corripiũt aut producũt. vt illiꝰ/ipsius. Sane Grę̄ca ṽba Græcis accētibꝰ efferemꝰ si ijsdē lr̃is enũciauerimꝰ in latinis: neq̄ acutꝰ accētꝰ ĩ vltima syllaba poni põt: nisi discretionis causa: vt ĩ aduerbio pone ĩ cõpositis dictionibꝰ vnꝰ accētꝰ est/nõ minꝰ vna pte orõnis: vt malesanꝰ. Interea loci in peregrinis aũt ṽbis ꝛ ĩ barbaris noĩbꝰ maxime in interiectionibꝰ nulli certi sunt. In ijs eni accentuũ lex certa esse non põt. quũ sit absurdũ a turbato tenorꝫ exigere tenorꝫ rõnē. accentuũ legē vel distinguēdi ratio vł discernēdi ambiguitates vel necessitas sæpe cõturbat. Inueniunt q̄dã noĩa Omonyma ṽbis sĩlia alia quoq̄ aduerbijs: de q̄bꝰ q̄d dici põt: nisi q̄ accentꝰ sit arbiter discernēs vtriusq̄ sig̃ti differētiã: sicut parēs a parco/cs. participiũ p̄orē producit. vt in Virgiliano illo. Iamq̄ ibat dicto parēs. Aliq̃n est nomē signis idem q̄d pater. Et tunc priorē corripit. vt in illo virgiliano. Salue sancte parens. Idem intelligendũ est de cæteris partibus orationis. Oĩa tñ huiusmodi facilꝰ ex metrica structura ꝯpræhenduntur. Hæc Diomedes de accentu.

ℭ De accentu vsitatiore & apud recentiores magis obseruatio.

Ccentus tonꝰ est per quem fit syllaba quæuis
Cognita: quando acui debet/vel qñ grauari.

ℭ Accētus est tonꝰ/sonꝰ/tenor/vel ꝓnũciatio vñ quæuis syllaba cognoscitur: quãdo acui et eleuari: quando autem grauari et deprimi debet.

Accetus triplex: fit acutus, vel grauis, inde
Est circumflexus: qui nunc fit rarus in vsu.

Accēt⁹ est triplex. grauis/acut⁹/⁊ circūflex⁹. s₃ apd recētiores rarior est circūflexus.

Syllaba cum tendit sursum est accentus acutus.

Est grauis accentus sed syllaba pressa deorsum.

Attollit mediam postrema grauis reciditq₃.

¶ Acut⁹ accēt⁹ dr cū syllaba sursum tendit ⁊ eleuat. vt pma hui⁹ dictiōis dn̄s. Grauis aūt accētus est cū syllaba deorsum deprimitur et grauat: vt patet i media et vltima illius dictionis domin⁹. Circūflex⁹ vero est quum prima deprimit/media eleuatur: vltima aūt in grauē recidit vel deprimitur. vt in Romanus/amare.

¶ Præcepta generalia de accentu.

Accentu effertur monosyllaba dictio acuto.

Sed dissyllaba vox leuat exacuendo priorem/

Et grauat accentu depresso posteriorem.

Si polisyllaba vox breuiauerit ante supremam/

Quæ prĕit hanc acues, sint depræsseq₃ sequentes.

At polisyllaba vox cui sit pœnultima longa/

Ipsam tunc acuit: postremam deinde grauabit.

¶ Generalia accēt⁹ pcepta sunt tria. Primo ois dictio monosyllaba acuto accentu est proferēda. vt lux est. sunt. Deinde ois dictio dissyllaba acuto accētu priorē syllabam eleuat/posteriorē vero depresso accētu deorsum grauat: vt cōstans. pater. pi⁹. fœlix. Postremo: omnis dictio polysyllaba habēs pœnul. breuē acuit antepœnultimā: depressis sequētib⁹ syllabis: vt audio. amauim⁹. lætitia. Ois dictio polysyllaba habēs pœnul. longā/acuit eandē: depssa postrema: vt laudarūt. amaret. sacerdos. Dictio polysyllaba habens pœnul. longā/⁊ vltimā breuē fm quosdā in pœnultima circumflectitur: vt in amare. Romanus. et huiusmodi.

¶ Prĕcepta specialia de impedimētis veri accentus.

Accentum impediunt concisio/quæstio/voces

Encleticĕ/æquiuocatio/necnon compositura.

¶ Impeditur verus accētus quattuor modis: sc₃ cōcisione. interrogatione. per voces encleticas/per ĕquiuocationem/et compositionem.

Accentum vocis concisio seruat eandem.

Qualem seruare si vox perfecta maneret.

¶ Concisio naturalē et verū accentū impedit. Nā super quācūq₃ syllabā erat accentus in dictione integra sup eandē remanet in dictione cōcisa. Accidit aūt cōcisio i dictionibus apocatis: vt benefac/cui⁹ vltima acuit et pœnultima in ei⁹ integro beneface: idem accidit in vocatiuis apocopatis: quorū nti corripiuntur in antepœnultima. vt Virgilius Virgili. Mercurius Mercuri/et hmōi: tales vocatiui acuūt pœnultimā q̄uis breuem. Idē de concisis in as accidit. vt nostras. vestras. cuias. Arpinas. Rauēnas. quorū gti olim in atis desinebāt: vt nostratis. Idē etiā accidit (vt quidam sentiunt) in syncopatis: sed hoc in pedestre oratione poti⁹ attēditur et nisi dissyllabis tertiĕ personĕ contingit. vt fumat pro fumauit. Virg. Iliū ⁊ omnis humo fumat neptunia Troia. In aliis enim syncopatis pœnultima est obseruanda: vt generalia prĕcepta prius ostendunt.

Finali verbo clausæ quæ quærit acutum

Vox dabit accentum: vt nonne vides quid ago?

¶ Interrogatio impedit naturalē et verū accentū: finalē eni dictionē orationis interrogatiuĕ acuit siue breuis siue lōga fuerit. vt in illo Virgiliano. Nōne fuit sati⁹ tristeis Amaryllidis iras? Atq₃ superba pati fastidia? Nōne Menalcā? Terenti⁹. Hoccine est humanum factum? Hoccine est officium patris?

Encleticæ voces poſtremam acui præeuntis
Vocis conficiunt/ipſæ accentuq; grauantur
Accentum ſeruant in compoſitis & eandem.
Aſt in corruptis/cum vocalis variatur
Hanc legem amittunt. ſunt hiccine deniq; teſtes

¶ Encleſis ſiue voces encleticæ naturalē accentū impediūt. Nā faciūt vltimā ſyllabā dictiōis p̄cedētis acui q̄ grauari deberet/ꝛ illæ ipſæ grauant: vt dixitq; ſeriones loconer Encleticæ voces ſunt tres dūtaxat: q; pro et/ne pro an. ve ꝓ vel. Eundem accētū ſeruant in dictionibꝰ cōpoſitis quales ſunt plærīq;. plæraq;. q̄ſq;. vnuſquiſq;. vterq;. vbiq;. et hmōi: et in his nō ſunt encleticæ voces/ ſed ſyllabicæ adiectiones. Cæterū in corruptis cōpoſitis hanc poteſtatē amittūt: vt in his. hiccine. iſticcine. illiccine. vndiq;. deniq;. qđ quidē accidit ꝓpter corruptionē p̄cedentis vocalis. Nā hiccine cōponitur de hicce et ne: vnde ſi integra maneret: diceretur hiccene. ſed Euphoniæ cauſa e/in i/mutatur. Similiter vndiq; componitur de vnde et q;.

Encleticæ voces iunctæ fini rationis
Quæ quærit: retinet accentum ſemper acutum.

¶ Encleticæ voces in fine orationis interrogatiuæ poſite/ non grauant ſed acuto accentu afferuntur. vt ecquis hic eſt pater ne.

Cum vox quæ encletica eſt: dicas & itaq; & vtiq;
Syllaba cum adiecta eſt harum tunc prima acuetur.

¶ Itaq; et vtiq; duplici accentu efferūtur. Qñ eni itaq; ſumit ꝓ et ita/tūc q; eſt vox enclética: et hæc ſyllaba ta acuit/et q; grauat. Sil'iter vtiq; cū ſumit ꝓ et vt: hæc ſyllaba ti acuitur ꝛ q; grauat. Sed aliqñ itaq; ſumit ꝓ igitur/et vtiq; ꝓ certe: ꝛ tūc q; eſt ſyllabica adiectio: et acuuntur in prima eorum ſyllaba.

Vt varium ſenſum dabit æquiuocatio vocis
Sic leuat accentum varie quandoq; grauatq;.

¶ Aequiuocatio interdū mutat eiuſdē ſyllabæ accentum: vt in hac dictione caligonam qñ eſt nomen pœnultimam acuit: qñ vero verbum āp pœnultimā acuit. ſimiliter in hac dictione decoro/as. qñ venit a decor pœnultimam acuit: qñ a decus antepœnultimam acuit. et idem de multis aliis intelligendum eſt quæ in quantitate ſyllabarum facile dignoſcantur.

Accentu exacuunt primam coniuncta: vel inde
Vt ſentit Priſcus q̄q̄ pœnultima longa eſt.

¶ Cōpoſitio interdū naturalē accentū impedit. Nā oia ꝯpoſita ab hoc aduerbio inde (vt ſentit Priſcianus) āp pœnultimam habēt acutā: lꝫ naturaliter (cum pœnultia ſit lōga) ea potius acui deberet. Enitūtur qđā affirmare ꝯpoſita a qñ/intus/lōge/ſurſum/et hmōi ſil'is accētu ꝓnūciari debere hac inſipida dūtaxat ratiōe ſe mentes: videlꝫ ne huiuſmodi dictiōes videant eē duæ ptes: at ꝙ delira eſt illa opio. Nonne hmōi cōpoſitio accidit in aliis dictionibꝰ? vt in deſcribo. emigro. qua igit rōne acueret āp pœnul. plꝰ in illis ſupramemoratis ꝙ i his. Cæterū cū nulla authoritate ꝓbata ſaltē/ſua dicta ꝯfirmāt eoꝝ opinioni erroneæ haud aſſentiēdū cenſeo

Accentum ſeruant in compoſitis facit & fit.
Qualem ſeruabant dum ſimplicitate manebant
Compoſitum quando vocalem ſeruat eandem.

¶ Qñ huic v̄bo facio vel fio (vt Priſciano placuit) integris manētibꝰ aliud v̄bū infinitū āñ ea componitur nō ſolū figtiones et coniugationes integras in eis ſeruamꝰ ſed etiā accentꝰ: vt calefacio. cis. cit. tepefacio. cis. cit. et hmōi. In ſcđa eni et tertia pſona pœnul. acuimꝰ ꝙuis ſint breues. Sil'iter calefio. fis. fit. tepefio. fis. fit. finales ſuant accentus. In omnibus aliis compoſitis pœnultima ſyllaba eſt obſeruanda: et ſecundam generalia præcepta eorum accentus eſt moderandus.

Cum post me te se positum nobis quoq; vobis
Cum voce encletica naturam seruat eandem
Post sextos quis qui finalis cum fit acutus.

¶ Hæc præpō cū vbi postponitur ablatis horū pronoīm me/te/se/nobis/vobis/cum encletica dictione eandem naturā retinet. Nā vltimā dictionis præcedentis acuit et ea ipsa grauatur: vt mecū/tecū/secū. vobiscū/nobiscū. ac si vna esset dictio cum pronoie præcedēti. Cæterū qn̄ hæc præpō cum postponitur ablatis huius nois qs q nō seruat hanc naturā/sed finalis acuitur ipsa: vt quicū/quæcū/quacū/quibuscū. Author est Priscianus li. xiiij. vbi de præpositionibus meminit.

¶ Annotatio.

¶ Accedit etiā cuiusdā p̄ceptū satis probabile sit: necne: doctorū p̄mitto iudicio/ affirmās oēs græcas & barbaras dictiones in ia terminatas/in pœnultima p̄duci: & acuto accentu proferri debere huiusmodi quasi versiculos adducit.

Barbaricis græcis semper producitur ia
Est breuis in nostris vt controuersia verbis.

¶ Paulo post infert. Ita quædā latina: vt rectoria/vicaria/abbathia/cantharia/ et silia in pœnul. p̄ducūtur & acuto accētu p̄ferri debēt. At ipse hmōi vocabula nō latina immo barbara dicerē: nusq̄ eni apud probos authores reperiuntur hmōdi. Inoleuit (nō dubiū) apud plerosq̄ hmōi vsus/ si non poti⁹ abusio est dicenda: vt obnixe cōtendāt hmōi græca/ et barbara in ia terminata q̄ authore ac (verius veloquar) errore ducti/me latet: in pœnul. accētu acuto p̄ferri debere. Cæterū veritati (vt mea fert opinio) magis consentaneū videret oppositū. Nā p̄batorū p̄ceptis et poetarū carminib⁹ satis cōpertū est/hmōi græca et barbara: nisi paucioib⁹ q̄ in syllabarū quātitate explicuimus exceptis/ in pœnul. corripi: hmōi et similiū errorū causas probe dilucidat p̄spicacissimus ille Seneca. Inter causas (inq̄t) malorum nr̄orū est: q̄ ad exēplar viuim⁹: nec ratione cōponimur: s₃ cōsuetudine mala abducimur. Quod si nulli facerent/nolumus mutari: quum plures facere ceperint/quo frequentius quasi honestius dicimus. Causas etiā humani erroris asserit philosoph⁹ metaphisicæ scdo p̄cipuas ex cōsuetudinem/et populi testimoniū. Rogēs fortassis quū vsus quasi altera lex (vt vulgo dr) apud plerosq̄ adeo inoleuit: vt huic contraire sit difficile/et q̄si laterē (vt ferūt) lauare q̄d ipse hac in re faciendū censeo dicā q̄ alij docti sentiunt. Quos accēt⁹ admisit scte ecclīæ dignitas: sicubi inter ecclesiasticos legas/aut canas/eosdē imitādos et obseruādos dignū duxeri. Nolit eni ecclīe dignitas grāmatices p̄ceptis oino se subijci. Ait eni diuus Gregorius prologo moraliū. Indignū vehemēter existimo paginā diuinā regulis grāmaticalibus subdi. Cæterū inter eruditos sicubi vel legas vel disputes: visu ne erroneo/an potius probatorum authoritati inniti sit probabilibus: tuo relinquo iudicio.

¶ Exempla authorū de ijs quæ in ia efferuntur.

Bia.	Iuuenalis.	O Libyia disiunge boues dum tubera mittas.
Cia.	Uirgilius.	Qui se Bebrycia veniens de gente ferebat.
	Ouidius.	Ambraciam versusq̄ vident sub imagine saxum.
Dia.	Horatius.	Successit vetus his comœdia nō sine multa laude.
Phia.	Uirgilius.	Aeternū sophiæ coniunctum carmine nomen.
Gia.	Ouidius.	Uenit odoratos elegyia nostra capillos.
Lia.	Uirgilius.	Et fluuiū vinclis innaret Chloalia ruptis.
Chia.	Horatius.	Inachia langues minus ac me.
Mia.		
Nia.	Uirgilius.	Prouehitur pelago vicina ceraunia iuxta.
Pia.	Horatius.	Optat ephyppia bos piger/optat arare caballus.
Ria.	Uirgilius.	Est locus hesperiam Graij cognomine dicunt.
Sia.	Iuuenalis.	Occurris fronte obducta ceu Marsia victus.
Thia.	Propertius.	Cynthia prima suis miserū me cœpit ocellis.

¶ Aelij Antonij Nebrissensis de accētu græcarum hebraicarūq; dictionū contra Alexandrum.

Alexander dogmatistes.i. q̄ sibi ipsi et illis q̄ modo in sua verba iurarunt pcepta quędã reliquis omnibus inaudita pposuit: illð in primis tradit qð cãtãt/laudãt amãt/et quasi oraculũ quoddã Apollinis pręse ferũt. Ois (inquiũt) barbara vox non declinata latine. accẽtũ super extremũ seruabit acutũ. Credas ex eadẽ officis pdiisse: vnde alia ĩmõi precepta q̄ sermonis latini reliquias funditus euerterunt. Sed esto nescierit latine: q̄ sua ętate res literaria dormiebat: non qđ.i. nonne cũ barbaris hoc est hebraicis dictionib⁹ pcepta dabat: oportuit hebręos consulere iis de rebus: quarũ ignoratione tenebatur: sed i q̄ Gallia res gesta est: nõ erat illi copia hebręi cuiusdã pceptoris vnde illa disceret. qđ reliquarũ nationum asellos bipedes ita ne oportuit rationis habenas alteri pmittere: vt quacunq̄ duceret sequerentur. Neq̄ eñ ea authoritate fuit Alexãder qua Pithagoras: cuius discipuli satis magnã rebus dubiis pbationẽ auferre putabãtur: si ab illo se audisse dicerẽt vnde emphaticon apud illos erat ipse dixit. Cũ igitur illud sit simul olim grãmaticorum cõsensu receptũ: dictiones peregrinas nisi literaturã mutauerint cũ suo accẽtu: ad nos migrare oportere consulamus. iam nõ hebręos: quorũ genus iustissimo quodã dei iudicio: nõ tamen sine magna lrãrũ iactura extinctũ est: sed vnumquẽq̄ ex regeneratis nuper in Xp̄o/vel mediocriter hebraicę linguę peritum et comperimus tertium quodq̄ verbum apud illos: etiã ex iis q̄ latinã declinationẽ admittere nõ possunt: accẽtu acuto in pœnul. atq̄ etiã nõnũq̄ in tertia a fine pferri debere. Itaq̄ quũ dicimus Abel accentu in fine acuto nõ gręce pferimus: q̄ apud illos in fine grauãtur: nõ latine: q̄ nullũ latinũ nomẽ nisi corruptũ vltimã acuit: non hebraice/q̄ illi primã accẽtu acuto pferũt. Igitur nullo harũ triũ linguarũ quibus ecclesia vtitur: sed suo (hoc est ab ignorãtia) nato: accentu isti pronũciant quũ proferẽdum sit Abel accentu in primo. atq̄ pari ratione nõ dicemus accentu acuto in fine abisai: sed accẽtu acuto in pœnul. vt in his sequentib⁹ abimelec/barsabe/carnaim cœleth/cassez/esau/ezel/engadi/euphrata/ gomer/iesabel/isboseth/ nuphiboseth/ lameth/mathusale/ramatha/thamuata/ iared/heber/iaphet/sizo/Thamataim/ ephraim/berzellai/issai/medai/hedrai/vlai/salt/eliezar/phares/zarã/Sophtim/ et alia prope innumera quę perperã ab ignaris hui⁹ linguę atq̄ rationis literarię proferũtur. In tertia quoq̄ a fine cõplura ex hebręis nõ declinatis enunciantur accentu acuto: vt ionathan/osanna/nabuchodonosor. mahelelel. Atq̄ ex iis etiam quę declinantur: vt Urias: quę in tertia a fine acuuntur.

Dictiones Hebraicas latine declinatas acentum habere latinum.

Ex supori regula ɔsequẽs illa est. oẽs dictiones hebraicas si latina declinatione inflectãt: etiã accẽtus latini rationẽ sequi debere. Hęc pręceptio ab oib⁹ in cõmune grãmaticis recepta est: atq̄ cõfessa: sed neq̄ diffitẽtur eã grãmatistę: q̄nquidẽ ipsi dicũt: si latine nõ declinãtur accentũ habere acutũ in fine: igitur econuerso/si latine declinantur latinũ accentum habeant oportet. At q̄ hęc pceptio latissime patz idq̄ nõ modo in hebraicis dictionib⁹: sed etiã in iis: q̄ in latinũ sermonẽ ex Gręco venerũt. Sed de Gręcis in latinũ cõuersis mox de hebraicis/quam rationẽ apud nos obseruent pauca dicenda sunt: atq̄ illud in primis de quo iampridẽ cũ oi barbaria digladiati sum⁹. Nullũ videlicet barbarũ nomẽ posse inflecti: quod terminationem declinabilẽ atq̄ accentũ latinũ nõ habeat. Atq̄ ecõtrario si declinẽtur accẽtũ quoq̄ habeant latinũ necesse est. Cũ igitur Adam/Abraam/et hmõi neq̄ accentum: sed neq̄ latinã terminationẽ habeant q̄ declinari possit: nulla ratione inflecti latine possunt. qð quidã ex nostris fecerũt atq̄ in obliq̃s Adę/Abraę/dicere non dubitarunt: sed q̄ recte ipsi viderint. Priscian⁹ libro.v. de octo partib⁹ in hęc vba pcipit. Noĩa barbara indeclinabilia nõ solũ in am: sed etiam in alias quoq̄ terminationes nulla latina vel grę ca declinatione sunt moderanda nisi transferãtur in aliquam formam declinabilem: quod quidã historici fecerunt: vt Abraam (inquit) abraamus/ami. Idẽ quoq̄ refert Flauius Josephus in pmo hebraicarũ antiquitatũ libro. Noĩa inq̄t pter scripturę decorũ gręci ad delectationẽ legentiũ mutauerũt. Neq̄ enl est gẽtis nr̄ę (inq̄t) et hmõi formis vti: scilicet vnũ quidẽ schema et finis noim sit vn⁹: vltimas tñ noim syllabas alit illi declinãt. Noe itaq̄ apud eos noeus appellat. vt Abraam abraam⁹: et si hęc forma in oi schemate custoditur. Hęc Jos

sephi/vba quẽadmodũ et Priscianⁱ superiora manifeste ostendit: sub illa terminatione nullo modo posse declinari. cũ q̃ nulla dictio latina nisi corrupta accentuz habet in fine: tum q̃ in am terminatum vnuz est tñ apud latinos adq̃ indeclinabile nequã: qđ ipm argumento est illa quoq̃ indeclinabilia esse. Quod si terminationez habent declinabilẽ accentũ vero barbarum: hoc est in fine acutũ nihilo plus declinari possunt: vt iuda/bala/dauid/ezras/israel. Quod si vspiam declinata reperis puta: iudæ/balæ/dauidis/ezræ/israelis: tũ ipsos obliquos/tuz primã noim positionem accentu latino efferas oportet: vt bala/balæ. ezras/ezrę. accẽtu in pma: sicut musa/musæ. lucas/lucę. dauid accẽtu in pma dauidis i eandẽ. ad pportionẽ bogud bogudis. qđ solũ nomẽ ex terminatis in d/apud latinos declinant. Israel quoq̃ accentu in pœnultima sicut et michael. dicẽte Ualerio Flacco in argonautica. Hic et odoratus flagranti crine Michael. Sed oĩa hmõi obliquos ideo pducũt: q̃ a Græcis per e/lõgũ scribũtur. Quare si vspiã abrã/iudæ/adæ/dauidis: et similia legis. necesse est accẽtu latino efferas: atq̃ in recto abrã as/adas/iudas. Dauid accentu latino enũcies: aut nihil oĩno est totũ hoc negotiũ: quod grammaticen appellamᵘ.

❡ Noia Hebraica ex Græco traducta accentum latinum habere.

❡ Quæ vo noia ex hebræo sermone p grecũ/forma declinabili latinũ venere: si declinationẽ habẽt græcã/accẽtu quoq̃ græce moderãda sunt. Quę si latina declinatioẽ inflectũtur: accẽtᵘ quoq̃ latini regulã sequãtur oportet. Nã cũ latinę linguę illud sit ppriũ: vt dictiões integras in vltima syllaba nũq̃ acuat: aut circumflectat: sz i dictiõibᵘ dissyllabis primã: i polysyllabis q̃ pœnulti. habẽt lõgã/eandẽ acuant q̃ vero breuẽ in tertiã a fine transferãt accẽtũ: greci suã quandã rõnẽ sequẽtes et vltimas dictionũ syllabas acuere vel circũflectere possunt et pœnultima exñte lõga accẽtũ in antepœnultimã trãsferre. atq̃ ecõtrario: existẽte breui i eadẽ accẽtũ collocare. Cũ itaq̃ noia in a/vl in as/terminata i/iota ante a/habẽtia q̃ apđ illos breuis est in pœnultimã pferãt accẽtu acuto. Latini i antepœnultimã trãsferũt. propterea qđ (quẽadmodũ diximᵘ) latini sermõis regula nõ patit. vt pœnulti existẽte breui accentᵘ in eadẽ collocet: sz in tertiã a fine accentᵘ trãsferatur. Itaq̃ non dicemus cũ græcis. Abdias/diæ: pœnultima acuta: qm latinæ declinamus: sed abdias/abdię. accentu in antepœnultimã trãslato. Cadit etiã accẽtᵘ in antepœnultima oim horum sequẽtiũ. Azarias. Ezechias. Esaias. Hieremias. Ieconias. Iosias. Mathatias. Ozias. Onias. zacharias. Barachias. Thobias. Urias. tametsi hæc duo vltima etiã ratione hebraicæ literaturæ accentũ habeãt in antepœnultima: quẽadmodũ et maria: qđ nomen apud hebræos celebre doctissimus q̃sq̃ pœnultima breui posuit in carmine. Claudianᵘ pparat et mariæ pulchros: sed luce minores. Eligit ornatᵘ. Seduliᵘ quoq̃ in pascali. Quis fuit ille nitor marię cũ xp̃s ab alto processit. Eadẽ quoq̃ ratio est noim græcorũ i/iota in pœnultima habentium añ a/finalẽ: vt sophia/philosophia/symphonia/phãtasia/chirurgia/melãcolia/categoria/vsia. et ab ode es. composita: quod interpratur cãtus: vt prosœdia/tragœdia/comœdia/psalmœdia/melœdia: et ab arche qđ est pncipatᵘ: vt Toparchia/monarchia/hierarchia/tetrarchia: et a logos qđ est sermo: vt Theologia. Astrologia/tropologia/ethimologia: et a graphe scriptura. vt Orthographia/Chorographia. Topographia. et a mache ches. vt Gigantomachia/Naumachia/Batrocomyomachia. et a nomos qđ ẽ lex: vt Astronomia/chironomia. anthimonia. Quę vo apud illos per ei diphthongon ante a scribũtur in eadẽ hoc est pœnultima hãbẽt accentum. itaq̃ hac ratione dicemus dulia/hyperdulia. Angaria non vt isti proferunt dulia et hyperdulia: angaria in tertia a fine: latria et idolatria. non latria et idolatria in pœnultima. Siĩr perihermenia/pędia/mœchia: accentu in pœnultima sunt enũciãda: eadẽ ratione xedochiũ/orphanotrophiũ/ichthiotropium et alia prope innumera accentu in pœnultima proferri debent.

❡ De arte pũctuandi.

❡ Punctus est sectio siue incisio: oratione distinguẽs intellectũ et spm lectoris reficiens. Puncti sunt nouem. s. suspensiuus/geminus punctᵘ/cõma/colon/periodᵘ/interrogatiuus/exclamatiuus seu admiratiuus/semipũctus siue pnectiuᵘ/et parẽthesis.

❡ Suspensiuus punctus est simplex virgula quę solet quietis gratia poni ante q̃ sensus aliquis clausulæ haberi possit. vt mois.

¶ Geminus punctus est quo vtimur: vbi clausula maiorē quandā quietem habet et tamen sensum imperfectum. vt mors/vltimus vitæ terminus:

¶ Comma est punctus planus in superiori parte lineæ positus. vel inferiori cum virgula superius eleuata: vbi clausula videtur esse completa et tamen est imperfecta: vt mors/vltimus vitæ terminus: terribilis est his.

¶ Colon est punctus planus/in inferiori parte lineæ positus. quo vtimur vbi sensus est pfectus: a toto tñ corpore abruptus: vt mors/vltimus vitæ terminus: terribilis est his. quorum cum vita omnia extinguuntur.

¶ Periodus est pūctus planus/q̄ ponitur ĩ fine clausulæ. qñ nō mō pfectus sensus sz ipse sermo. vt qđ seqtur/q̄si de nouo inchoari videatur. et ponit̄ in inferiori parte lineæ: virgula curua inferius circūflexa hoc mō: vt mors/vltimus vitę terminus: terribilis est his: quorū cū vita oīa extinguūtur. nō his q̄rū laus emori non potest.

¶ Interrogatiuꝰ punctus est q̄ interrogationē sigt: et ponit̄ in superiori parte lineæ cum virgula eleuata: vt. Hic pietatis honos: sic nos in sceptra reponis?

¶ Exclamatiuus siue admiratiuus est q̄ admirationē cū exclamatione sigt. ⁊ ponitur in superiori pte lineæ cū virgula eleuata sic. proh deū fidē: qđ est contumelia si hæc non est: adeon quenq̃ infœlicem: vt ego sum?

¶ Semipūctus siue ꝯnectiuus est virgula q̄ in fine lineæ ponitur cū dictio impfcā est cuius pars in sequentem lineam transit. et sic depingitur =

¶ Parēthesis est interpositio siue inclusio vnius clausulæ intra aliā qua e medio remota/sensus tñ perstat integer ⁊ perfectus / ⁊ duabus virgulis cōnexis (quasi semicirculis) cōcludi solet: hoc modo. Aeneas (neq̃ enī patrius consistere mentem passꝰ amor) rapidum ad naues præmittit Achatem.

¶ De metris.

Est iunctura pedum numero finita modoq̃
Metrum vel carmen: veluti finit Diomedes.

¶ Metrū siue carmē (vt Diomedes diffinit) est pedū iūctura nūero modoq̃ finita. Vel metrū est cōpositio pedū ordine statuto decurrens modos/positiones/sublationesq̃ cōseruans: differt metrū a rithmo (vt idē asserit) q᷑ metrū certa qualitate ac nūero syllabarū tēporūq̃ finit̄. certisq̃ pedibꝰ ꝯsistit ac claudit̄. Rithmus aūt tēporū ac syllabarū pedumq̃ congruentia in infinitū multiplicatur ac profluit.

¶ De metri accidentibus.

Ista decem spectant ad metrum. pes, locus, ordo,
Cæsura, ac mensura, & depositura, figura,
Appellatio vel nomen, species, genus adde.

¶ Metro accidunt decem: pes/locus/ordo/cęsura/mensura/depositio/nomen siue appellatio/figura/genus/et species.

¶ Diffinitio pedis.

Pes metri est in quo vel syllaba bina reposta
Vel plures: spacio certo cōprēnditur apte.

¶ Pes (eiusdē testimonio) est duarū pluriūve syllabarū certo spacio cōpræhensio.

¶ Pedum numerus.

Viginti octo pedes metri sunt (teste Perotto)
Pyrrhicius, spondæus, vel iambus, sicq; trochæus,
Dactylus, & tribrachus, anapęstus, iunge molossum,
Amphimacrus, sic amphibrachus, bacchius, & anti
Bacchius, sic dispondæus, proceleumaticusq;,
Sic antipastusq;, diambus, vel choriambus,
Et ditrochæus, maior sic & minor ionicus pes,

Iis pæon primus iungatur/sicq; secundus
Et ternus, quartus. totidem iunges epitritos.

¶ Pedes metri (authore Perotto) sunt octo et viginti numero: videlicet Pyrrhicius/Spondæus/Iambus/Trochæus/Tribrachus/Molossus/Anapæstus/Dactylus/Amphibrachus/Amphimacrus/Bacchius/Antibacchius/Proceleumaticus/Dispondæus/Dyiambus/Ditrochęus/Antipastus/Choriambus/Ionicus maior/Ionicus minor/Epitritus primus/Epitritus secundus/Epitritus tertius/Epitritus quartus/Pęon primus/Pęon secundus/Pęon tertius/Pęon quartus.

¶ Pedum diuisio.

¶ Pedum: alij simplices dicuntur/alij duplices/alij heteroplici. Simplices pedes sunt illi qui sine alteri⁹ admixtione in vsu gradiuntur. Simpliciũ: alij bissyllabi/alij trissyllabi.

¶ Simplices pedes bissyllabi sunt quattuor.

Pyrrhicius, Spondęus, Iambus, Trochęus.

Pyrrhicium ex breuibus faciet bissyllaba binis.
Spondæum ex binis faciet bissyllaba longis.
Syllaba longa breui subiecta vocatur Iambus.
Ex longa atq; breui pes dicitur esse Trochęus.

¶ Pyrrhicius q̃ et pariamb⁹ dibrachus bibreuis vl' ægæon græce dr: constat ex duab⁹ breuib⁹ tẽporũ duorũ: vt deus. ante eni breuis q̃ lõga syllaba repta est. vt prius vnũ q̃ duo. Ideo aũt Pyrrhicius dict⁹ est ꝓpt Pyrrhiciam: q: breuẽ syllabã ꝓferẽtes spm̃ arctiorẽ labris cõcurrẽtib⁹ explicam⁹: q̃ cõpositio hmõi modulationis Pyrrhicecẽ conuenit/vel a Pyrrho Achillis filio/q̃ crebris ⁊ citis modulationib⁹ hĩ breuiter ꝓminentẽ clypeũ genib⁹ incũbẽs ⁊ p hũc terrorẽ hostib⁹ immittẽs inferebat. Cũ ergo gradus vult breuiter accedẽtẽ ostẽtare mobilẽ decursionẽ Pyrrhicio pede cõmẽtus est. Et ideo metrũ Pyrrhiciũ a Pyrrho repertũ et illustratũ cognominauit: sed ipse pedũ mobilitate: q tripudias et cinesias etiã cognominatus/vl' q: pm⁹ victoria potitus/eo gñe metri laudatus est. Vel a Gradiuo Bellonæ filio: q̃ cũ p mõtes et difficilia collum concitato cursu capræ more viatores superaret: quotiens p̃datori a vice grassaretur: huic pedi/q calore velocitatẽ tripudio mobilitatis acies flammarum emularentur.

¶ Spõdæ⁹ huic cõtrari⁹: q̃ ꝯstat ex duab⁹ lõgis/tẽporꝝ q̃ttuor. vt heros. et hꝫ tres solutiones. soluitur eni in dactylũ/anapęstũ/et ꝓceleumaticũ. Dictus est aũt spondęus apo tis spondis. hoc est a libatione vel sacrificio. Nã in tẽplis Spõdaica carmina cõponebãt ne libãtes sonũ abhominosę vocis audirẽt/vel vt duab⁹ longĩ melodijs: quasi duplicib⁹ et iugib⁹ vocib⁹ ꝓspera deorũ volũtas firmaret. Vñ et Numa Põpili⁹ diuinare solit⁹/hũc pedẽ pontificiũ appellauit: cũ q soleas minores ac q̃s gressibus circulãtes indueret/Spondaico melo patrios placabat indigetes.

¶ Iãb⁹ daunius vl' gradarius: versu maledico habilis: ꝯstat ex breui ⁊ lõga/tẽporꝝ triũ: vt dies. dictus est aũt iãb⁹ parato iãbizin: hoc est a cõtumelia: q maledici hoc gñe carminis vtebãtur/Vl' a Iãba puella q̃ turpiter hoc carmine lacerata atq; omi gñe cõuicij affecta: laq̃o vitã sibi consciuit. vl' a Iãba Niobes ancilla q̃ Cererẽ dolore raptę ꝓserpinã cruciatã: apudq; herã suã in Attica hospitatã hoc carmine laudauit. Vel dr iãbus q̃si iãbos a triũphatore Libero: q̃ hoc carmine laudatus est. Vl' para to ballin tonton: hoc est a teli iaculatiõe: vñ ⁊ Marti dicat⁹ est q̃ cũ crebro pugnas iniret/telũ cũ clamore torq̃bat: vñ ⁊ breui ⁊ lõga syllaba cõstat. Nã hi q̃ iaculant: breui a accessu in extẽsum passum ꝓferẽtur. vt fortiori nixu telũ cõfirmẽt. Vñ et p̃sci appuli hũc pedẽ dauiũ a duce Daunio appellarũt. Qb is p̃mus aduersus Diomedẽ bellũ gerẽs gladiatali pugna duos dimicare istituit: vt collato pede/assequẽte paulatim dextro/distẽtoq; ⁊ ꝓgrediẽte sinistro: breui successu et lõgo distẽtu/grad⁹ sinl' ⁊ visus firmaret: hãcq; gladiariã pugnã appellauit gradiuo Marti dicatam.

¶ Trochę⁹ rutil⁹/vl' choręus. cõstat ex lõga ⁊ breui/tẽporꝝ triũ: vt Roma. dict⁹ ẽ aũtẽ trochę⁹ apo to trochu: hoc est a rotatione. nã ei⁹ modulatio metrorũ compositioni apta est q̃ rotatim et volubiliter incedunt. Vl' q sm Musicos ocyori melo ex ro-

ex situ et volubili modo rithmis aptus sit. Uel para to trochein: hoc est discursu: a metaphoram decurrentiũ supne lapidum qui currere ambulãtes cogebant. Uel q currẽtes saltantesq; circa aras in sacrificijs deorũ hoc carmie vtebatur. Uel q: decursionibus aptus sit. Nam qui in bello laborant quoties amissos ordines reparãt et ex longo et disperso ambitu: in breuem et arctũ orbẽ coguntur. vñ aurũci hunc pedem rutulũ appellauere/q cũ aciem constituerẽt et platis pedib⁹ vestigia sisterẽt: ac scuta brachijs ptenderent breuiterq; dextris succedẽtib⁹ pedibus vestigia sisterent: reductis manibus ingenti clamore: quæ vibrauerant tela iacebant. Quidam autem hunc pedem Mercurio dicatu3 volunt qui pcipiti festinatione/et impetu lõgo in breuem gressum finire videtur.

Simplices pedes trissyllabi octo.

Ex ternis longis debet constare Molossus.
Ex breuibus ternis Tribrachus pes dicitur esse.
Binis de breuibus constat longaq; Anapæstus
Dactylus ex longa constat breuibusq; duabus.

Tribrachus/tribreuis/brachisyllabus/pigmon/vel choreus: cõstat ex tribus breuibus a quibus nomen accepit: temporum trium: vt helena. Dictus est choreus: ei⁹ enim compositio choreis conuenit.

Molossus/vertũnus/extensipes/hippius/vel cauius: constat ex tribus lõgis: temporũ sex. vt Aeneas. Dictus est aũt Moloss⁹: q: Molossi ad bellũ pcedẽtes hui⁹ moderata cõpositione vtebantur. Uel q: hoc pede cõstabant odæ q̃ in tẽplo Iouis canebantur in memoriã Molossi filij Pyrrhi ꝛ Andromedes a quo festa Molossia dicta sunt. dictus est quoq; hippius apo tu hippu. hoc est ab equis: q: equestri pugnæ conueniens apta compositione modulabantur.

Anapæstus et antidactylus constat ex duabus breuibus et longa temporum q̃ttuor: vt nebulæ. Dictus autem Anapæstus recurrendo repercutiens dactylum sono reciproco obliquatur per Antistrophen.

Dactylus vel politicus constat ex longa et duabus breuibus: temporum quattuor. vt Romulus. dictus est autem Dactylus apo tu dactylu translatione iũcturarũ q̃ in digito sunt. Nã quẽadmodũ in digito lõgiorẽ pmũ articulũ: sequẽtes vo breuiores habemus: ita dactylus primã pductã habet: sequẽtes vero breues. Ul'a tractu digitorum qui ad exprimendam organi musici modulationem affectantur. Ul'a dactylis idæis: qui ex opis rheæ in Idæo monte Cretæ manuum impressione nati, Iouem custodiendã: ne vagitu se paruulus pderet: lusus excogitato gñe clypeolis æneis inter se concurrebant et tinnitu æris rithmica metra Dactylici pedes cõpositione personantis: infantis vocem celauere.

Amphimacrus binis longis mediaq; breui fit
Amphibrachus breuibus binis longa & media fit
Bacchius prima curta est longisq; duabus
Anti(q;)bacchius binis longis quoq; curta.

Amphibrachus genus amphibreuis: vel scolius constat ex breui et longa: et breui temporu3 quattuor: vt carina. dictus est ab amphi et brachos. i. duabus breuib⁹ quibus ab vtraq; parte longa complectitur. dictus est quoq; scolius: q scolio: cithara speciei accomodatus est.

Amphimacrus/amphimar⁹/mensalis/fescẽtin⁹/vel cretic⁹: pstat ex lõga ꝛ breui et longa tẽporũ q̃nq;. vt literæ. dict⁹ aũt amphimacrus: q breuis syllaba intra duas longas cõplectitur. dict⁹ est etiã cretic⁹: q: cretes saltãtes ei⁹ rithmica compõne vtebantur. Bacchi⁹/Oenotri⁹/tripodi⁹/saltãs/vel piamb⁹: pstat ex breui et duabus longis tẽpoꝝ q̃nq;: vt Athenæ. dict⁹ aũt bacchius apo tis bacchis: q: a bacchãtib⁹ cõuenienter cõponebatur: vel q: ditirambicorũ carmen: qđ in honore Dionysij qui Bacchus dr̃ fieri solebat: magna ex parte huiusmodi pedibus constabat.

Palymbacchius/larius/saturnius/antibacchius/proponticius/vel thessalæus: cõstat ex duabus longis et breui temporum quinq;. dictus autem palymbacchius para to palinc bacchion: quia illi contrarius sit.

¶ Duplices pedes sedecim.

¶ Duplices pedes sunt illi qui ex dissyllabarum conbinatione conficiũtur.

Pes proceleumaticus de binis pyrrhicijs fit.
Est dispondęus de spondęis quoq; binis.
Ex binis & iambis dicitur esse diambus.
Et ditrochęus fertur de binis esse trochęis.
Anti(q;)pastus constat iambo deq; trochęo.
Deq; trochęo & iambo conficitur choriambus.
Ionicus maior spondęo pyrrhicioq;
Pyrrhicio sic spondęo minor ionicus fit
Spondęo primum facies epitritum & iambo.
Inde trochęus spondęus epitritum dantq; secũdum.
Spondęoq; & iambo tertius esto epitritus.
Spondęus atq; trochęus quartum faciunt epitritum.
Pęon fit primusq; trochęo pyrrhicioq;.
Constat iambo & pyrrhicio pęonq; secundus.
Tertius & pęon fit pyrrhicio atq; trochęo.
Pyrrhicio & iambo fiet pęon quoq; quartus.

¶ Procceleumaticꝰ cõstat ex duobus pyrrhicijs: hoc est quattuor syllabis breuibus tẽporũ quattuor. vt abiete. dictus aũt procceleumaticus para to pcelein: hoc est ab hortatione et iussu nautico ad quem ob celeritatem aptissimus videtur.

¶ Dispondæus constat ex duobus spondæis: hoc est ex quattuor syllabis longis: tẽporum octo. vt oratores. dictus a dis quod est duo et spondæus.

¶ Diambus constat ex duobus iãbis: hoc est ex breui et longa/ et breui et longa/ tẽporum sex. dictus diambus q duplici iambo constat. vt propinquitas.

¶ Ditrochæus/ dichoreus/ catatrochæus/ ꝯstat ex duobꝰ trochæis: hoc est ex longa et breui/ longa et breui. tẽporũ sex. dictus ditrochæus. q duplici trochæo constat.

¶ Antipastus constat ex iambo et trochæo. hoc est ex breui et duabus longis/ & breui: temporum sex. vt Alexander. dictus autem antipastus para to procclein: q iambus et trochæus ex quibus componitur sunt contrarij.

¶ Choriambus constat ex trochæo et iambo: hoc est ex longa et duabus breuibus et longa/ temporum sex. vt nobilitas. dictus choriambus: q choreo .i. trochæo & iambo componitur: vel q in choris apud veteres celebratissimus fuerit.

¶ Ionicus a minore constat a pyrrhicio et spondæo: hoc est ex duabus breuibus & duabus longis/ temporum sex. vt Diomedes. dictus ionicus q ab ionibus inuẽtus est: vel q apud illos in vsu frequenti fuit.

¶ Ionicus a maiori constat ex spondæo et pyrrhicio: hoc est duabus longis/ & duabus breuibus: temporum sex. vt Demetrius.

¶ Epitrius vel hippiꝰ pmus ꝯstat ex iãbo & spõdæo: hoc est ex breui & tribꝰ lõgis/ tẽporũ septẽ: vt capenates. dictꝰ epitritꝰ: qm̃ hic pes ex spõdæo cõstat q̃ quattuor hꝫ tpa/ & iambo vel trochæo q̃ habẽt tm̃ tria. Quaternarius aũt nũerus ad ternariũ relatꝰ sesquitertiã pportionẽ facit/ quæ græce epitritos nominatur.

¶ Epitritus vel hippius scḋs constat ex trochæo & spondæo: hoc est ex longa/ breui et duabus longis: temporum septem. vt conditores.

¶ Epitritus vel hippius tertius cõstat ex spondæo & iãbo: hoc est ex duabꝰ longis: breui & longa/ temporum septem: vt discordiæ.

¶ Epitritus vel hippius quartus constat ex spondæo & trochæo: hoc est ex tribus longis & breui/ temporum septem. vt Constantius.

¶ Pæon primus constat ex trochæo & pyrrhicio: hoc est ex lõga & tribꝰ breuibꝰ: temporũ q̃nq;. vt Stesichorus. dictꝰ autem pæon ab inuentoris nomine. vel q hoc me-

tro Apollinis laudes canebantur: quas peanas vocant.
¶ Pæon secundus constat ex iambo et pyrrhicio: hoc est ex breui/longa et duabus breuibus: temporum quinque. vt Colonia.
¶ Pæon tertius cõstat ex pyrrhicio et trochæo: hoc est ex duab⁹ breuib⁹/lõga et breui: temporũ qnque. vt referamus. ¶ Pæon quartus constat ex pyrrhicio et iambo hoc est ex tribus breuibus et longa/temporum quinque. vt celeritas.
¶ Heteroplici pedes sunt illi qui ex variorũ pedũ conbinatione cõficiuntur et diuidũtur in pentasyllabos et hexasyllabos. Pẽtasyllabi (vt scribit Diomedes) sũt duo et triginta. Hexasyllabi vo sexaginta qttuor: sz qz in vsu frequẽti nõ sunt: et suporem resoluũt de his meminisse hic nõ decreuim⁹: igit qͥ eos noscẽ cupit diomedẽ ↄsulat.

¶ Cæsura.

Est finis vocum in versu cæsura decorus
Cuius sex species, pentemimeris, catatriton.
His hemtemimerim, iungas tetrapodiamque
Bucolice, sic spondæon, catalecticon addas.

¶ Cæsura metri est sectio et decora vocũ terminatio in versuũ medio vł post mediũ notata. Cæsura siue sectio metri in sex species est diuisa. i pẽtemimerim. catatriton. heptemimerim. tetrapodiam. catalecticon. spondæon. et bucolicen.

¶ Pentemimeris.

Quando pedes binos partem complens rationis
Syllaba subsequitur/pentemimeris vocitatur.

¶ Pentemimeris/siue semiquinaria est quum post duos pedes sequitur syllaba ptem orationis cõplectẽs: vt Arma vi/rumque ca/no. habet ex quinque dimidium.

¶ Catatriton

Carmen tu dicas catatriton quando trochæus
In pede sit terno, partem claudens rationis.

¶ Catatriton vel tertia trochica est: quum finita parte orationis tertium trochæũ ponis: vt. Nil no/stri mise/rere.

¶ Heptemimeris.

Est heptemimeris comitatur syllaba abundans
Quando pedes ternos, partem claudens rationis.

¶ Heptemimeris/vel semiseptenaria est quum post tres pedes et vnam syllabam pars orationis expletur: vt. Itali/am fa/to profu/gus.

¶ Tetrapodia.

Quando pedes sequitur post ternos forte trochæus
Dic tetrapodiam, partem complens rationis.

¶ Tetrapodia/ vel quarta trochica est quum post tres pedes et vnam syllabã pars orationis finitur: vt. Sæpe si/nistra/ca/ua præ/dixit ab/ilice/cornix.

¶ Catalecticon

Spondæon catalecticon est partem rationis
Explens: quando pedes post tres spondæus comitatur.

¶ Catalecticon spondæon: vel quarta spondaica est quum post tres pedes inuenitur spondæus partem finiens rationis: vt. Alba/nique pa/tres at/que alte.

¶ Bucolice.

Quando pedem quartum comitatur syllaba abundans
Quæ complet partem rationis, vel pede quarto.

Dactylus est positus, tu hanc bucolicen vocitabis.

¶ Bucolice est quũ post quattuor pedes syllaba superat i parte orationis desinẽte: vt. Non om/nes ar/busta iu/uant humi/les. vel quũ in quarto pede dactylum ponimus partem orationis finientem: vt. Nos patri/æ fi/nes et/dulcia.

¶ Locus.

In versu primis, ternus, quintus, locus impar
Fertur. par quartus, sextus locus, atq; secundus.

¶ Loca in versu: alia paria, alia vero imparia dicuntur. Imparia loca sunt: prim⁹ tertius/et quintus. Paria aũt sunt. secundus/quartus/et sextus. et sic deinceps.

¶ Ordo.

Est ordo membri cuiusuis dispositura.
Quattuor has cuius species dicas, monocolon atq;
Distrophon & dicolon, dicolon tetrastrophon addas.
Quartam dic speciem tricolon tetrastrophon esse.

¶ Ordo est membri cuiusq; dispositio in versu: cuius species sunt quattuor. Nã carminum: aliud est monocolon/aliud dicolon distrophon/aliud dicolon tetrastrophõ/aliud tricolon tetrastrophon.

¶ Monocolon carmen.

Vnius generis carmen dicas monocolon esse.

¶ Monocolon carmen est illud qd̃ vbiq; est vniforme. vt prima ode Flacci. q̃ Asclepiadeo carmine est composita: vt. Mecœnas atauis edite regibus.

Distrophon & dicolon carmen generum esto duorum
Quando post versum est replicatio quenq; secundum.

¶ Dicolon distrophon est illud carmen quod duobus generibus versuum constat a secundo facta replicatione. quale est illud Horatianum.

Laudabunt alij claram Rhodon aut Mitylenem,
 Aut Ephesum bimarisve Corinthi
Mœnia, vel, Baccho Thebas. vel Apolline Delphos
 Insignes aut Thessala Tempe.

¶ Quod carmen constat primo heroico. secundo phalisco. tertio iterum heroico.

Binorum generum dicolon tetrastrophon esto
Quando post quartum quenq; est replicatio versum.

¶ Dicolon tetrastophon carmen est illud quod duobus generibus versuum constat post quartum quenq; versum facta replicatione. quale est illud Horatianum.

Iam satis terris niuis atq; diræ
Grandinis misit pater & rubente
Dextera sacras iaculatus arces
 Terruit vrbem.

¶ Quod metrum constat tribus primis sapphicis hendecasyllabis/et quarto adonio dimetro ab eo facta replicatione iterum ad sapphicum.

Ternorum generum tricolon tetrastrophon esto
Quando post ternum quenq; est replicatio versum.

¶ Tricolon tetrastrophon est illud quod tribus generibus versuum constat: qñ post quartum quenq; versum facta est replicatio: quale est illud Horatianum.

Quis multa gracilis te puer in rosa

Perfusis liquidis vrget odoribus
Grato Pyrrha sub antro
Cui flauam religas comam.

¶ Quod metrũ constat duobus primis asclepiadeis: tertio pheretratio/ q̃rto glyconico ab eo facta replicatione/ iterum ad asclepiadeos.

¶ Mensura.

Conueniens metri mensura pedum numerus sit
Certis præceptis quem constituere poetæ.

¶ Mensura metri est debitus pedũ nũerus: ſm poetæ regulas ordinatus.

Mensurę species monometrum dic dimetrumq;
Tetrametrum trimetrum sic pentametrum hexametrumq;

¶ Mẽsura metri in sex ptes est diuisa. Nã carminũ aliud est monometrũ/ aliud dimetrũ/ aliud trimetrũ/ aliud tetrametrũ/ aliud pentametrũ/ aliud hexametrũ.

Vno quod constat pede carmen dic monometrum.
Quod binis constat pedibus carmen dimetrum sit.
Quod tribus ex pedibus constat carmen trimetrum dic.
Quattuor ex pedibus quod constat tetrametrum sit.
Pentametrum est carmen quod quinq; pedes tenet in se.
Hexametrum carmen dic quod senis pedibus fit.

¶ Monometrum carmen est illud quod vnico pede constat: vt illud ionicum a minore. Diomedes.

¶ Dimetrum carmen est illud quod duobus pedibus constat: vt illud ionicũ a minore. Sapientes amor odit.

¶ Trimetrum carmen est illud quod tribus pedibus constat: vt illud dactylicũ simonidium. Indue pallia serica.

¶ Tetrametrum carmen est illud quod quattuor pedibus constat: vt illud dactylicũ alcmanicũ. Uir decẽs cumulans reliquas tibi.

¶ Pentametrum carmen est illud quod quinq; pedibus constat: vt illud elegiacũ Ouidianũ. Res est sollicita plena timoris amor.

¶ Hexametrũ carmen est illud quod sex pedibus constat: vt illud heroicũ Uirgilianũ Nate meæ vires mea magna potentia solus.

¶ Annotatio.

In metris iambis anapęstis siue trochæis
Quod binis constat pedibus dicas monometrum.
Quattuor ex pedibus constans dimetrum quoq; fertur.
Ex senis constans pedibus dicas trimetrumq;.
Tetrametrum fertur pedibus quod conficis octo.

¶ Illud tñ admonẽdũ est q̃ metra iambica/ trochaica/ ⁊ anapæstica duplicib' pedibus ꝯputant᷑ ascendũtq; vsq; ad tetrametrũ. Un̄ monometrũ iambicũ dr̄ qđ duob' pedib' cõstat: vt ẽ illud iambicũ. Immo aliud quod quattuor pedib' cõstat dr̄ dimetrũ: vt est illud iambicũ dimetrũ Flacci. Amice ꝓpugnacula. Trimetrũ dr̄ illud quod sex ꝯstat pedib'. Quale ẽ illud iãbicũ trimetrũ. Ibis liburnis inter alta nauium. Tetrametrũ dicit᷑ illud quod octo pedib' cõficitur/ quo vtuntur Comici.

¶ Depositio.

Carminis est finis cuiusuis depositura
Quattuor hæ cuius species catalecticon atq;
Acatalecticon: hinc hyper & brachi (dehinc) cata iungas.

¶ Depositio metri est vniuscuiusq; carminis desinitio: q̃ circa finē attēdit. Depositio metri est quadripertita. Nam carminū aliud est catalecticon: aliud acatalecticon: aliud hypercatalecticon: aliud brachicatalecticon.

Syllaba cui desit carmen catalecticon esto.
Acatalecticon est fine id quod clauditur apto.
Syllaba cui superest sit hypercatalecticon illud.
Cui pes defuerit brachi(dic)catalecticon esse.

¶ Catalecticon est illud quod minus habet metricæ constitutionis: nā illi vna tm̄ syllaba deficit/quale est istud senarium iambicum trimetrum. Mea euidet i domo lacunar.

¶ Acatalecticon est illd̄ quod apto et legittimo fine concluditur: integer singulorū metrorū existēs. Quale est illud Persianū. Nec fonte labra prolui caballino.

¶ Hypercatalecticon est illd̄ qd̄ supra lusus finē: vnā vl̄ duas pluresve syllabas hʒ/ quale est illud hexametrū dactylicon. Aut dulcis musti Uulcano decoquit humorē

¶ Brachicatalecticon carmē est illud: ui vt perfectū sit deficit integer pes. quale ē illud Aristophanū dimetrū. venit optima Calliope.

¶ Appellatio.

Ipsis vnde fuit metris ab origine prima
Impositum nomen: dicta appellatio metri.

¶ Appellatio metri est qualitas: vnde ipsis metris a prima institutione nomen inditum fuit.

Metra acceperunt varie sua nomina: primo
A dijs vel quibus hæc(vt Pythia)sacra fuerunt.
Siue(vt Pyndaricum)de authorum nomine crebro.
Siue loco(velut Attellanum)quo canebantur.
Siue a mensura: veluti dimetrum trimetrumq;.
Siue pedum structura vt dactilicumq; trochæum.
Nunc a fortuna hinc elegeia comica dicta.
A numero interdum velut hendecasyllaba constant.

¶ Appellatio metri in septē partes est diuisa: nā metra aut a dijs q̃bus sunt dedicata appellātur: vt pythiū: qd̄ Apollini pythio est consecratū. Aut ab inuētoribus et poetis frequenter vtētibus. vt pyndaricū a pyndaro poeta. sapphicum a Sapphō muliere Lesbia. Simonidium a Simonide poeta.
Aut a locis vbi cani consueuerant. vt Attellana ab Attellis oppido Italiæ.
Aut a mensura. vt monometrum. dimetrum. trimetrum.
Aut a pedum structura. vt dactylicum/trochaicum.
Aut ab accidenti fortuna. vt elegiaca ab amorum miseria.
Aut a syllabarum numero. vt hendecasyllaba.

¶ Figura.

Est excusatum vitium ratione figura
Ornatus causa/primo metri ve reperta.

¶ Figura(vt dicit Sulpitius)est vitiū ratione excusatū/et ascribitur elegātiæ: ornatus metri ve causa primo inuenta. Figurarū: aliæ constructionis/aliæ locutionis/ aliæ dictionis. Figuræ dictiōnis(nā alias hic pretereo)sunt q̃ sub Metaplasmo ptinēt. Metaplasmus(vt diffinit Diomedes)est trāspositio q̄dā recti solutiq; sermonis in alterā speciem: metri et decoris causa figurata. Huius species sunt hæ. Prothesis. Apheresis. Epenthesis. Syncopa. Paragoge. Apocopa. Ectasis Diastole Synæresis. Diæresis. Ecthlipsis. Antithesis. Metathesis Synalœpha.

Litera cum voces capiti; vel syllaba detur

Prothesis est: tollens hęc fertur apheresis esse.

¶ Prothesis est appositio literæ vel syllabę ꝑncipio dictionis: lrę: vt in illo Uirgiliano. Turno gnatoqꝫ patri: vbi gnato ꝑ nato posuit. Syllabæ: vt alibi apud eūdē. Cōcitū tetulit gradu: vbi tetulit ꝑ tulit posuit. Huic contraria est apheresis quę ē ablatio lrę vel syllabæ a ꝑncipio dictionis. lrę: vt i illo Uirgiliano. Uela dabāt læti & spumas salis ere ruebant: p eruebant. Syllabæ: vt alibi apud eūdē. Mortalia temnitis arma. temnitis pro contemnitis posuit.

Additur in medio vocis cum littera siue.

Syllaba epenthesis est / his priuans syncopa fertur.

¶ Epēthesis est additio lrę vel syllabæ in medio dictionis. litteræ: vt apud Uirgi. Relliquias danaū. p reliquias posuit. syllabæ: vt apud Horatiū. Fingere cinctutis p cinctꝭ. Huic cōtraria est Syncopa q̄ est subtractio lrę vel syllabæ in medio dictionis lrę: vt in illo Uirg. Audijt eurotas. p audiuit. Syllabæ: vt apud eundē. Uinabonus q̄ deinde cadis onerat acestes: pro onerauerat.

Littera cum fini vocis: vel syllaba detur

Est paragoga. sed hęc tollens apo(sit)copa dicta.

¶ Paragoge q̄ a qbusdā ꝑparepsis dr: est appositio lrę vł syllabæ in fine dictionis vt apud Uirgiliū. Alacres admittier orāt. p admitti. Huic cōtraria est apocopa q̄ est ablatio lrę vel syllabæ a fine dictiōis. Lrę: vt in illo Uirg. Tui dum miles vlixi. p vlixis. Syllabæ: vt apud Hora. ode. sexta. culpa deterere ingeni. pro ingenij.

Syllaba quæ breuis est longam facit ectasis ipsam

Systola productam contra facit abbreuiari.

¶ Ectasis q̄ et diastole dr: est extēsio siue ꝑductio syllabę q̄ natura ē breuis. vt in illo Uirgil. Italiā fato ꝑfugus. Huic cōtraria est systole q̄ syllabā natura lōgā breuiat vt in illo Uirgiliano. Obstupui steteruntqꝫ comæ. vbi pœnultimā in steterūt cōtra naturā corripuit sed hmōi licentiā vitare tanqꝫ a scopulo debemus.

Syllaba de binis conflata synæresis esse

Fertur: & in binas diæresis vna.

¶ Synæresis q̄ a qbusdā episynalœpha dr: est cōflatio siue cōglutinatio duarū syllabarū in vnā. vt in illo Uirgiliano. Fixerat aeripidē ceruā. scandēdo ꝑferēdū est eripedē. Symphonesis q̄ et synæresis dici potest est cum duæ syllabæ scandendo in vnā coeūt. Symphonesis in qnqꝫ ptes est diuisa. Prima. Cū dictionē in vocalē vł in m terminatā sequitur dictio a vocali incipiēs: tūc enim illud m / cum vocali præeūte abijcitur: vt superius est dictū. Secūda est: cū in eadē dictione duę syllabę longæ ꝑ vna longa ponūtur: vt in illo heroico. Unius ob noxā & furias Aiacis oilei. oili ꝑnūciari debꝫ Tertia est quū in eadē dictione duæ syllabæ breues ꝑ vna breui ponūtur: vt in illo heroico. Cornua velatarū obuertim⁹ antēnarū. Quarta cū in eadē dictione longa et breuis syllaba. ꝑ vna longa ponuntur: vt in illo heroico. Fixerat aeripidē ceruā. in scansione eripidē ꝑnūcies. Quinta cū breuis & lōga syllaba / ꝑ longa ponunē vt in illo heroico. Atria dependent lichni laquearibus aureis. auris scandendo ꝑnuncies. Huic contraria est diæresis q̄ est dissolutio vnius syllabæ in duas: vt i illo Uirgiliano. Aulai in medio: pro aulæ. Idem alibi. Uestis pictai: pro pictæ.

¶ Annotatio.

I simul u quum consona sita: diæresis illa

Ambo in vocales aliquando soluere possit.

¶ I et u qñ sita sunt vt cōsonātes: aliqñ in vocales solui possunt ꝑ diæresin: vt in illo Uirgiliano. Arma virū tabulæqꝫ et Troia gaza per vndas. vbi Troia trisyllabū protulit. Sic; vt in illo Ouidiano. Te quoqꝫ nunc soluo persoluenda mihi.

Subtrahit echlipsis cum vocali præeunte

M / quando incipit a vocali dictio sectans.

¶ Echlipsis est elisio siue subtractio hui⁹ cōsonātis m / cū præcedente vocali. Et hoc

quoties dictio in m/præcedēte vocali desinit: et sequens dictio a vocali incipit: vt in illo Uirgiliano. Littora multa ille ꝛ terris iactatus est alto: quod sic scandi debet. Littora/multil/let ter/ris ia/ctatus et/alto.

Vocalem vocis de fine aufert synalœpha
Quando a vocali comitans vox incipiatur.

¶ Synalœpha est ablatio ꝛ ꝯpressio vocalis a fine dictionis q̄tiens seq̄ns dictio ab alia vocali incipit: vt apud Horatiū. Certat ter geminis tollere honoribus.

Cum postponatur quę ante esset littera/fertur
Esse metathesis: vt meleagre loco meleager.

¶ Metathesis est transpositio lr̄æ præpostera/cū lr̄a quæ præponi deberet postponitur: vt in illo Uirgiliano. x. At tibi tymbre caput Euandrius abstulit ensis. Quid Agnoscens in me frater Meleagre sororem.

Dicitur antithesis/cum littera ponitur vna
Pro altera. quęq; potest antistechon bene dici.

¶ Antithesis est positio vnius lr̄æ pro alia: quæ etiam antistechon dr̄: vt in illo Uirgiliano. Olli pro illi: de cæteris memorabimus infra.

¶ De generibus metrorum inferius manifestabimus.

¶ Expositis iam syllabarum quantitatibus: necnon earum accentibus ac punctuandi modo: q̄ tam absolutam q̄ꝫ pedestrem orationē pertinere videantur. Necnō metro ꝛ eius membris ad diuersa metrorū ꝛ carminū genera iter est aggrediendum. Et primo de illo carminis gn̄e/quod visitatius ꝛ frequentius/grauius/ꝛ præstanti⁹ inter cætera dicitur.

¶ Genus.

¶ Genus metri est terminus vniuocus multas sub se versuū varietates continens specie differentes: quæ inferius complectuntur.

¶ Carmen heroicum hexametrum.

Heroum hexametrum carmen loca sex tenet in se.
Dactylus exposcit quintum/spondæus sibi sextum.
Hosq; locis reliquis communes ponere possis.

¶ Heroicū carmē hexametrū dactylicū: dictū et olim pythiū/sex loca siue sedes in se continet: et duobus (vt Sulpitio placuit) legitime pedibus conficitur: scꝫ dactylo et spondæo. His duobus pedibus aliqui loci sunt proprij/alij aūt cōmunes. Quintum vero locū dactylus/sextum spōdæus sibi vendicat. Reliqui aūt loci his pedib⁹ sunt communes. ꝛ sic scanditur siue modulatur carmē heroicū. Arma vi/rūq; ca/no Tro/iæ qui/primus ab/oris. Heroicū dr̄: q̄m poetarū princeps Homerus, cæteriq; deinceps eū secuti: heroū (hoc est illustriū virorū) gesta: hoc carminis gn̄e scripserūt: dr̄ etiā hexametrū/q̄ sex locis siue sedibus ꝯstet: dr̄ insuper dactylicū q̄ hoc præcipue cōstet pede. sicut ab iambo iambicū. Et an̄ Homeri etatē pythiū dicebatur: q̄ apollinis pythij oracula hoc metro reddi cōsueuerāt. Uel q̄ Apollo cū pythona serpētē Delphis propter vltionē matris necasset: accolæ primum in eius honore hoc carmē contexuerunt. Exinde heroum laudibus describendis aptissimum. Quo gn̄e carminis præter cæteros ornatius vsi sunt poetæ latini. Lucretius. Ennius. Uirgilius/omnium facile princeps. Naso. Horatius. Catullus Propertius. Tibullus. Stati⁹. Papinius. Iuuenalis. Ausonius. Martialis. Sillius Italicus. Et hi ex gentibus omnes. Ex nostris vero Christianis. Iuuencus. Arator. Prosper. Sedulius. Prudenti⁹ Sidonius. Fortunatus. Architrinus. Franciscus Petrarcha. Baptista Mantuan⁹ et Reinaclus Florenas. Suscipit etiam hoc carmē alios pedes: sed rarius idq; poetica licentia/ vt trochæum/proceleumaticum/anapæstum/iambum/tribrachum: vt manifestant carmina sequentia.

¶ Carmen elegiacum pentametrum.

In ſe pentametrum carmen loca quinq; tenebit
Dactylus & ſpondæus communes ſuntq; duobus
Primis: ſemipedem debes quibus addere longum
(Vt vult Sulpitius) pentemimerim vocitatum
Dactylicos binos poſcunt duo poſteriora
Semipede adiecto: qui iunctus ſuperiori
Semipedi: quinto ſpondæum conficit apte.

¶Carmen elegiacum pentametrum (authore Diomede) eſt qd hexametro & ſui pentametro adinuicem poſitis conficitur: vt illud Ouidianũ. Hanc tua penelope lẽto tibi mittit Ulixes. Nil mihi reſcribas attamẽ ipſe veni. Elegiacum (teſte Perotto) hexametro ita cõnexũ eſt: vt nunꝗ ſine eo poſitũ reperiatur: vñ quidã vnuz carmen illud eſſe voluerũt vndecim peduz. Elegia dicta ſiue a lugendis mortuis. defũctorũ enim laudes hoc carmie deſcribi cõſueuerãt. ſiue elegia dicta ab elos græce hoc eſt miſeratione: qd Tyrrheni græciq; elegias illo carmine ſcripſerũt: cui opinioni cõſentire videtur Horatius ad Albium Tibullum elegiarũ authorẽ ſcribens: qui ab ea (qua diximus miſeratione) elegos miſerabiles dicit hoc modo, heu miſerabiles decantes elegos. Idem in arte. Uerſibus impariter iunctis querimonia primũ. Poſt etiam incluſa eſt voti ſententia compos. De inuentore huius carminis dubitatur: vt idem aſſerit Horatius ſic. Quis tñ exiguos elegos emiſerit author. Grammatici certant et adhuc ſub iudice lis eſt. Hoc tamen carminis gñe ſcripſerunt apud Romanos. Propertius / Tibullus / et Gallus imitati græcos: ſcz Callimachum et Euphorionem. Continet aũt hoc carmẽ qnq; loca in ſe & duobus pedibus (vt Sulpitio placuit) conficitur: ſcz dactylo et ſpõdæo. recipit in primo et ſcdo loco indifferenter ſpondæũ vel dactylum. Deinde penteumimerum: hoc eſt ſyllabã ſuperantẽ / quæ vel natura vel poſitione longa eſſe debet / deinde duos Dactylos: poſtremo ſyllabam ſuperantem longam vel breuem: quæ cum ſemipede præcedente perfectum pedem efficit. Et ſic ſcandi debet. Nil mihi / reſcri / bas / attamen / ipſe ve / ni.

¶Annotationes.

Carminis hexametri quinto quando Poetæ
Spondæum ponunt: proceleumaticumq; licenter
Et pro ſpondæo ſexto dant ſæpe trochæum
Sed vetat heroo claudum miſcere trochæum
Sulpitius / communis erit namq; vltima ſemper
Syllaba ſicq; docet Fabius / ſic Tullius inquit.

¶Illud non eſt prætereundum Spondæũ qñq; in quinto loco pro dactylo a poetis licenter vſurpari: vt apud Perſium. Et coſtã lõgo ſubducimus appẽnino. Interduz etiã proceleumaticus in qnto p dactylo vſurpatur: vt apud Uirgiliũ. Tityre paſcẽtes a flumine reiice capellas. Aliquando in ſexto (vt quibuſdam placet) ponit Trochæus pro ſpondæo / vt apud Uirg. Laocoon ardens ſumma decurrit ab arce. Illõ tñ vetat Sulpitius. Ultima enim ſyllaba ſemper eſt indifferens.

Ponitur interdum primo proceleumaticus pes
Et q̃uis raro ſibi vendicat hunc anapęſtus.

¶Proceleumatic⁹ interdũ in primo loco ponitur apud poetas: vt apud Lucretiuz. Tenuia cauata oculi caua tẽpora frigida pellis. Quem locum vendicat (licet raro) anapæſtus. vt apud Uirg. Fluuiorum rex Eridanus terraſq; iacentes.

Carminis heroi terno quartoq; licenter
Ponit iambum vel tribrachum qñq; Poeta.

¶Nonnunꝗ in tertio & quarto loco iambum pedẽ et tribrachum (ſꝗnis licentioſe) admittit Poeta: vt in ſc̃lo Aeneidos nono. Terga fatigamus haſta nec tarda ſenectus

ctus. Idem in quarto pede. Ostendens artem pariter arcumque sonantem.

S cum praeiuncta vocali caedere fine
Debes: & sola a vocis sic fronte aliquando.

¶ S litera finalis cum praecedente vocali aliquando caeditur in hexametro. vt in illo Virgi. Inter se coiisse viros et discernere ferro: scandendo vii et, pronuncies pro viros. et aliquando etiam sola caeditur: vt in illo Lucretiano. Arboribus veteres decidere falcibus ramos: scandendo proferendum est falcibu ramos. Caeditur nonnunquam a principio dictionis: vt apud Tibullum. Pereat quicunque legit viridesque smaragdos: scandendo pronuncies viridesque maragdos sed huiusmodi iuncturae quum rarae fuerint prorsus sunt vitandae.

Carmen cum incipiat vel ab o/vocali alia ve.
Quae per se vox est perfecta: & dictio sectans
Incipit a vocali/sit subtractio nulla.

¶ Quando carmen hexametrum aut aliud quoduis incipit ab o/vel alia vocali quae per se perfectam vocem et partem orationis conficit et sequens dictio vocali incipit: tunc nulla erit subtractio aut elisio: vt apud Tibullum. O ego ne possem tales sentire dolores. Et apud Ouidium. O vtinam tandem Lacedemona classe petebat.

V post s/q/g/si vocalis comitetur
Litterulae perdit vim: testes lingua/aqua/suauis.

¶ V post g/q/s: sequente vocali liquescit vi literae amittens: vt in lingua/aqua/suauis: quae in scandendo bissyllabae proferuntur. Virg. Munera sunt laurique et suaue rubens hyacinthus.

Ijs in scandendis vocalem caede priorem.
Dij/deae/dijs/ijs/sic ij/eae/pluralis & ijdem.
Ijsdem/dehinc/deinceps/huic/& cui/deindeque/proinde
A desum ducta & vocali de comitante.

¶ Subtrahitur prior vocalium in scansione harum dictionum dij/deae: dijs: ijs: ij/eae/et ijdem/pluralis ijsdem/dehinc/deinceps/cui/deinde/proinde: et deducta a desum quoties post de immediate sequitur vocalis. Virg. Dij deaeque omnes studium quibus arua tueri. Idem alibi. Idem venturos tollemus in astra nepotes. Idem in Bucolicis. Experiar tu deinde iubeto certet amyntas. Lucanus. Non deest prolato ieiunus venditor auri. Iuuenalis. Dehinc clamore patri concurritur et vice coeli. Horatius. Redde age quae deinceps risisti vibidinis diuum.

In fine hexametri superest cum syllaba abundans
Carmen hypermetrum est: quae syllaba caesa/sequenti.
Cum versu semper scandendo adiungitur apte
Semper hypermetrum vocalis finiet aut m.

¶ Aliquando in fine carminis hexametri abundat syllaba: quod vbi fit carmen dicitur hypermetrum. Et necesse est carmen illud vel in vocalem vel in m/literam terminari: et sequens carmen a vocali incipere: et syllaba in fine abundans abscissa scandendo capiti sequentis carminis annecti debet: vt in illo Virg. Aut dulcis Vulcano musti decoquit humorem. Et folijs vndam tepidi despumat Aheni. Illa syllaba rem/in fine hexametri superans: cum principio sequentis carminis scandi debet. Aut dulcis Vulcano musti decoquit humo. Ret folijs vndam.

¶ De varia hexametri compositione.

¶ In hexametro componendo sextuplex secundum quosdam est varietas. Hexametrum enim dactylicum appellatur quod dactylo clauditur: quale est illud. Praeferimus manibus vires et verba precantia quod et hypermetrum est. Sed aptius hoc exemplum. Sydera pallida distinguunt facta territa luminis. Spondaicum est illud quod ex solis spondaeis constat. vt Romani muri albani cinxerunt longam. Et dicitur aequetemporanea: cum omnes pedes vel dactylici vel spondaici sunt sed spondaicum fugiendum est: quod tamen soluta oratione incedit. Commune siue periodicum: quod alternis dactylis vel spondaeis constat: vt Italiam fato profugus Lauinaque venit. Sapphicum quod inter duos spondaeos quattuor habet dactylos: vt inferretque deos Latio

gen⁹ vnde latinū. Antimachiū qđ bis post duos dactylos habet spondæū: vt Ante fugā soboles si q̄ mihi paruulus aula. Absolutū qđ oēs partes orōnis hz. vt est illð Deus si tūc fictē rapuisset in æthera mauros. hæc et alia carminū diuersa gen̄a tradūt: sed cū superuacaneū videtur omittimus.

¶ Hexametrum carminis vitia.

¶ Uitia hexametri carminis eorūq; nola operepreciū est indicare. Ea sex putat Maulius Theodorus. Ego plura congessi. Acephalū dr̄: qđ incipit a syllaba breui: vt fluuiorū rex eridan⁹ cāposq; p oēs. Procephalūz qđ in p̄mo pede vltra quattuor tempora habet: vt insulæ Jonio in magno quas dira celeno. Lagarū seu laxū cui⁹ in medio vna aut plures syllabæ claudicant: vt Congredior fer sacra pater et cōcipe fœdus. Trūcatū quod in pœnulti. claudicat: vt Mortē cōtēnūt laudato vulnere getæ. hæc et scanzontes et ecades appellat Diomedes cuius librū tertiū lege p̄diligenter. Hypmetrū quod vna syllaba abūdat. vt Jactemur doceas ignari hominūq; locorūq;. Grauidū quod hz syllabā in medio superātē. aut quod synæresim patit vt fuerit aeripedē ceruā lz aut erimanthi. Jnane cuius syllaba in duas per diæresim scinditur: vt Accipe Pōpei deductū carmē ab illo/ Ex vna enim syllaba duæ fiunt. nā si lōga corripit dr̄ Systole. vt Obstupui. steterūt comæ et vox faucib⁹ hęsit Si breuis pducitur ectasis. Si duæ breues pro vna longa vel duæ longę p vna ponantur Symphonesis est. hac græci frequenter vtuntur. Spondaicum quod spondæum hz in q̄nto. vt Cornua velatarū obuertim⁹ antēnarū. Colossum seu colobum seu solutū. qđ prosaica orōne incedit. vt dono dicite doq; volentib⁹ cū magnis dijs. Asperū quod horret r iūcturis: vt Misæe spioq; thaliaq; cymodoceq;. Nec vero est ignorādū q̄dā ex ijs vitia tā hexametri q̄ cuiusuis carminis esse posse. Hyperhymnū in q̄ singuli pedes terminant dictionē: vt carmē doctū femina simplex condere nescit. Cacophona q̄ vocaliū assiduitate squalēt. vt Jnferniq; latus Ceeq; insula Circeo. Itē cū ab eadē ɔsonāte singulæ dictiones incipiūt: vt O tite tute tati tibi tāta tyrāna tulisti. Aequocū cui⁹ vltimæ sillæs sunt: vt Exiret mentes fraternas grata malis lis. dñr et bicipita si vltima syba simpliciē desināt. Itē caudata cum finis duorū in cōsonantes desinit dictiones. Hemistichiū quod inceptū dūtaxat et semiplenū est. qualia sunt apud Maronem: vt huc cursus fuit. hęc Sulpitius.

¶ De carminis heroici decoro.

Carminis heroi si vis seruare decorum.
Pes nunq̄ debet rationis claudere partem
Ni forte in primo: pentemimeri comitante
Vel quarto: quintove: offendit turpe secundo.
Sed minus in terno: si illum monosyllaba claudat.

¶ Heroici hexametri decorū (vt ait Sulpiti⁹) l apta pedū ɔnexiōe et varietate seruabitur. Si pes nō terminet p̄tē orōnis/ nisi forte in p̄mo loco: sequēte pentemimeri. vt in illo Virgiliano. At ego q̄ diuū incedo regina Jouisq; Et soror et coniunx. Et nisi forte in quarto loco: vt. vela dabant læti et spumas salis/ ere ruebant. Vel forte in q̄nto. vt Musa mihi causas memora q̄ numine læso. Jllepidum est carmen prosa intercisaq; nimis: oratione succussans: et maxime si scđs pes partem orationis terminet vehementer offendit: vt Jmpulit in latus: et venti velut agmine facto. Qđ fiet minus indecore in tertio si monosyllabā desinat et dictiones exiguæ sint: vt ē illud Horatij. Non vxor saluum te vult non filius omnes.

Heroum pulcrum est vox quod trissyllaba finit.
Illepidum est penta aut quod vox tetrasyllaba claudit
Gratius incedit quod vox bissyllaba complet.
Integra si fuerit vox quam ponis pede quinto,
Distortum est carmen quod vox monosyllaba finit.
Pulcrius at constat quod vox encletica claudit.

¶ Decorū est heroicū qđ in trissyllabā desinit r fortius videt insurgere/ quale ē illð

Virgilij. Urbs antiqua fuit Tyrij tenuere coloni Carthago. Illepidum est carmē quod in tetrasyllabam aut pentasyllabam desinit: vt est illud Virgilij. Nulla Venus nullisque animum flectere hymeneis. Et illud Martialis. Omnis cesareo cedit labor Amphiteatro. Gratius est illud carmen quod in bissyllabam desinit/maxime si pes quintus ex integra constet: vt est illud Virg. Musa mihi causas memora quo numine læso. Distortum est carmen quod in monosyllabam desinit. vt est illud Virg. Solenamque tibi diuum pater atque hominum rex. Pulchrius tamen incedit si monosyllaba encletica fuerit: vt est illud Horatij. Scilicet vxorem cum summa dote que fidemque. Et genus et formam regina pecunia dabat.

Dactylici insurgunt connexi quinque decore.
Quattuor interdum spondęi stantque venuste.
Dactylus alternis spondæis itque decore.

¶ Insurgunt et fluunt canore quinque continui dactyli: quale est illud Ennij. At tuba terribili sonitu procul ære canoro. Incedunt etiā cum decoro quattuor Spondæi/si ipsa res exigat: vt est illud Virgilij. Occultum inspires ignem/fallasque veneno. Sic decorum est carmen cum dactylici pedes alternis vel interiectis spondæis tempe rantur: vt est illud Virg. Italiam fato profugus lauinaque venit.

Quum pręcedentis pendēs. sententia versus
Comma/colonve facit: versu conclusa sequenti
Laudatur carmen quod fiet quando necesse
Est rem continuas/vehemens vel suaue loquaris.

¶ Laudabile est carmen quum sententia suspensa in sequenti versu includitur/cōma siue colon efficiens multorum carminum inter se implicatio: quam cathenam appellant plurimum iucunditatis habet in loco: vt quum opus sit vt rem continuas vel vehementia aut suauitate vtaris. Id quod in carminibus proximæ præcedentibus perspicere satis est in promptu.

¶ De elegiaci carminis decoro.

Pentametrum pulchre debet concludere sensum
Præcipue ornatum/quod vox bissyllaba claudit
Proximum & huic/penta aut quod tetrasyllaba complet
Absurdum est/quod vox tris/vel monosyllaba finit.

¶ Decorum Pentametrum elegiacum sensum debet concludere et ornatissimum ē quod in bissyllaba clauditur: vt est illud Ouidij. Hanc tua Penelope lento tibi mittit Ulixes. Nil mihi rescribas attamen ipse veni. Proximum huic est quod in pētasyllabam aut tetrasyllabam desinit: vt est illud Maronis. Vide concretas per gramina fessa ruinas. Pendere aut olerum stare cacuminibus. Similiter illud eiusdē Maronis. Vidi pestano gaudere rosaria cultu. Ex oriente nouo rosida lucifero. Absurdum est illud pentrametrum quod vox trisyllaba aut monosyllaba perficit: quale est illud. Communis Paphiæ dea syderis et dea floris præcipit vnius nutricis esse habitum. Similiter illud. Mecœnas atauis edite regibus.

¶ Annotatio.

Litterulæ eiusdem/vocum similes quoque fines
Crebras vocales/versus vetat ipsa vetustas.

¶ Ut decorū carminis seruemus/eiusdē lrāe aut syllabæ assiduitatē: crebras etiam vocalium concursiones dissonātiā/et sibilationē magis etiā quam in soluta oratione vitabimus. Permittitur tamen aliquā(licet rarius)apud poetas huiusmodi iuncturæ: sed figurate et licenter: vt est illud Ciceronis. O fortunatam natam me cōsule Romam. et illud Ennij. O tite tute tati tibi tanta tyranne tulisti. Et illud Ennij. Merentes flentes lachrimantes ac miserantes.

¶ Seruabimus etiã (vt inq̃t Sulpitius) in carminibꝰ conterendis oẽm cultũ cũ latinitatis integritate: ṽbis vtemur electis/nũc suauibꝰ/nũc canoris: vt res postulat Carmẽ figuris aspergemꝰ: facilitate affectibꝰ aliq̃n cõcinnabimꝰ: fabulis historijs et rerũ doctrina locupletabimꝰ duritiã ꝛ verborũ nouitatẽ vitabimꝰ: ꝛ qđ maxima virtus orõnis est (vt Lactantius inq̃t) apte dicemꝰ. Ambigue dicta ꝛ ornamẽta ambiciosa (vt monet Flaccꝰ) refugiemꝰ a personarum et rerũ decoro nõ deliberabimꝰ. Interdũ copiam/interdũ breuitatẽ: nũc pingue: nũc siccũ dicẽdi genus/nũc maturũ et graue/nũc ardẽs erectũ et concitũ amabimꝰ. Carmẽ deductũ læta intentaq̃ cura aggrediemur. Antea (si fieri poterit) vt lectiuncula: vel commemoratione similis carminis excitati. In ṽsu etiã faciendo/scabemꝰ pǽpe caput rodemusq̃ vngues non de industria: sed cũ distractione intenti: vñ inuento qđ conabamur nobis quasi non cõsentientibꝰ pluteũ cedemꝰ stylũ sæpe vertemꝰ singulaq̃ diligenter examinabimus et an lectione sint digna tenere censebimꝰ. Amicorũ plæraq̃ iudicio emẽdabimus. paucis contẽti lectoribꝰ: et belle assentatorẽ nõ admittemꝰ. Luxuriantia compescemꝰ/aspera leuigabimus/et carẽtia virtute tollemꝰ. Libri æditionẽ non p̃cipitabimus ne eam pœnitentia subsequat: sed diu vł nonũ in annũ castigabimꝰ. Si quid aũt emissum fuerit: præsertim in adolescẽtia lꝫ in iudiciũ cũ modestia reuocare ꝛ in suo gñe ꝯseruãdo corrigere. fecere id multi: fecit et ipse Cicero: q̃ totos imitatꝰ est academicos. fecit ꝛ Martialis iã grandior q̃ inq̃t. Festinata prior decimi mãhi cura libelli Elapsum manibꝰ nunc reuocabit opꝰ. Nota leges qua dãꝫ lima rasa recenti. Pars noua maior erit lector vtriq̃ faue. Ad qđ etiã nos hortari videtur Priscianus q̃ fatetur se q̃cunq̃ in suis aduertit errata: quoad vixerit emendaturũ Nã (vt Fabius inq̃t) inpuacius foret in studijs longior labor si nihil liceret melius inuenire p̃teritis. In versibꝰ etiã cõdẽdis Lucilij et Crispini nimis cita ꝛ præceps extẽporalitas vitijs non vacat. Inq̃t eni Horatiꝰ. Carmẽ rep̃hẽdite: qđ nõ multa dies ꝛ multa litura coercuit atq̃ perfectũ decies non castigauit ad vnguẽ. Laudabile erit carmẽ Euripidis maturitatẽ maronis morã vrsino more ꝛ Quintilij limam expertũ. Gloriantur tamen aliqui innatã sibi carminis facilitatẽ/quasi virgula (vt aiunt) diuina furore quodam diuino pciti/vel a musis ipsis (tanq̃ olim Hesiodo fabulatur) sine studio sibi donatum. Sed audiant eundem Horatium. Natura fieret laudabile carmen an arte Quesitum est ego nec studium sine diuitie vena. Nec rudẽ quid prosit video ingenium alterius/sed altera poscit opem res/et cõiurat amice. Adiungatur ideo facili et extemporali ingenio matura diligentia. Addo etiaꝫ doctrinam. Nam vt idem Flaccus ait. Scribendi recte sapere est principium ꝛ fõs multum etiam cum imitatione exercitatio conferet.

¶ Annotatio.

¶ Quanq̃ ꝛ hæc de carminis decoro diximꝰ: noliꝫ tñ ea a nobis sic dicta existimes vt hãc legẽ semper ꝛ vbiq̃ quasi affectatã ꝛ nimis rigidã obseruare sis astrictꝰ. Ipse enim poetarum princeps Maro/nedum poetæ alij crebro hanc legem (vt in suis est ꝓspicere monumẽtis) prætermiserunt. Cimirũ: nã (vt idẽ inq̃t) Nõ oĩa possumus oẽs. Ille etiã insignis apud græcos Homerus hæc ꝛ hmõi obliuisci fatetur. Flaccꝰ Qñq̃ bonus dormitat Homerus. Permittũtur aũt præter hãc legẽ multa poetica licentia: vt idẽ ait. Sunt delicta tñ quibus ignouisse velimus. Nã neq̃ chorda sonũ reddit quẽ vult manus ꝛ mẽs. Nec semꝑ feriet quicunq̃ mutab. f arcus. Quo magis tamen (vitato indecoro) ꝓpius decoro accedas: eo laudabilius erit carmen minusq̃ offendet: vt idem ait. Uerũ vbi plura nitent in carmine nõ ego paucis Offendar maculis: quas aut incuria fudit. Aut humana parũ cait natura: qđ ergo Ut scriptor si peccat idẽ librarius vsq̃ Quãuis est monitus venia caret: ꝛ citharœdus Ridetur chorda qui semper oberrat eadem. si latius de hac re cognoscere libeat Horatium de arte poetica consulito.

¶ De licentia Poetica.

¶ Carmina scribẽdi ꝑmittũtur nõnulla poetica licẽtia: sed hac in re aduertenduꝫ est/hmõi licẽtiã nõ vsq̃ adeo ꝓtendi posse: q̃si liberũ sit scriptori literariæ artis deserere præcepta: ꝛ ꝓ suo voto/vł ṽba trãsformare: vel vitiose inter se iũgere dictiones. Uerũ q̃ l grãmaticis et oratorijs disciplinis a magnis authoribꝰ traduntur ea negligere nõ decebit. Sũt eni cuiuis arti limites præstituti quos licẽter ꝓ authorꝫ iudicia p̃uaricari nefas est. Imitabimur ergo celebras poetas: ꝛ in quibus illi fere

ad vitium: cum dignitate tamen sunt deflexi: in illa incidere (nisi carminis cōmoditate aut necessitate cogamur) minus decet. Nam illud vnum memoria tenere debemus: vnamquāque orationem aurium iudicio examinari debere/ hic ergo permissus siue licentia poetica in literis/ syllabis/ dictionibus inuenitur. Nam ab his singulis fit a poetis contra præcepta transgressio. In literis quidem (vt superius in figuris diximus) adiectione/ detractione/ immutatione/ trāsmutatione/ peccatur. Additur nāque in dictione litera quæ præcedentē vocalē breuem facit longam: vt relliquias/ relligio/ redduco. Virg. Relliquias Danaum. Horat. in Epodis. Deus hæc fortasse benigna redducet in sedem vitæ. Detrahitur nonnunquā litera. Virg. Atque immitis Achillis. s enim vitandi sibili causa detraxit. Immutatur: vt olli pro illi. Cumque opus est longa syllaba r/ in s/ mutatur: vt honos/ labos/ arbos: pro honor. labor. arbor. Trāsmutātur: vt Teucre/ Euandre/ Meleagre: pro Teucer/ Euander/ Meleager. Quod ideo fit: quia duplex in iis nominibus est terminatio nominatiui. Dicimus Euandrus/ Teucrus. Virgilius in. vii. Tum pater Euandrus.

De licentia innouandarum syllabarum.

Idem quoque fit in syllabis. Nam dictioni (vt commodius quadret versibus) syllaba adiungitur: vt induperator/ pro imperator. mauortia pro martia. vel subtrahitur vt accestis pro accessistis. Virg. Accestis scopulos. Aut mutatur: vt caudicibus pro codicibus. Virg. in Geor. Caudicibus sectis. Conniza pro eniza. Idem. Spem gregis ah silice in nuda conniza reliquit. De cæteris vide latius Diomedem.

De innouandis dictionibus.

Dictiones quoque additionem seu interpositionem alterius dictionis recipiunt/ vt septem subiecta trioni/ pro subiecta septemtrioni. Immutationem siue innouationem: vt miseresco pro misereor. horresco pro horreo. vel diminutionem. vt pusillus pro paruus. Vel comparationem. vt senior pro senex. tristior pro tristis. Virgil. Tristior et lachrimis. Vel deriuationem. Virg. Frondea tecta pro frondosa. Compositionem. vt belliger/ thyrsiger. Quæ et si in oratione quoque soluta occurrunt pedestri tamen licentius permittuntur. Sciendum est etiam dictionibus græcis licere vti genitiuo: vel suo vel latino quoad metri commoditas exposcit. Virg. in. vi. æneid. In foribus læthum Androgeo/ pro Androgei. Transmutari etiam a poetis solent dictiones interdum. Virgilius. Maria omnia circum.

De oratione.

Fit insuper nonnunquam ad orationem superuacua dictionis adiectio: et frequentibus coniunctionibus compacta: quod græce polysyntheton appellant. Virg. Athamasque Thoasque Pelidesque Neoptolemusque primusque Machaon. Idem alibi. Ore locuta est. quod per Pleonasmum. i. accumulationem dicitur. Detrahitur similiter/ aliquid orationi quod Ecthlipsis vnius verbi defectus. Virg. Hæc secum me ne incepto desistere victam. in prima oratione deest dixit: in secunda autem decet. Aliquando detrahitur dictio per Aposiopesin: siue (vt Cicero) per reticentiam. Idē alibi. Quos ego: sed motos præstat intelligitur puniam. Subtrahuntur aliquando coniunctiones per Dyaliton. Idem. Ite forte citi date flammam impellite remos. Transponitur aliquando oratio per Hysteron Protheron: quando retrouerso ordine profertur. Teren. Symbolum dedit cœnauit. Transponitur etiam oratio cum casibus viceuersis res significatur: vt trade rati ventos vbi intelligitur. Trade rates ventis.

De commutatione vocabulorum per omnes partes orationis.

Animaduertūt præterea poetæ vocabulis abuti: et aliud per oēs partes orōnis vocabulū pro alio ponere. In noīe quidem. vt Iuuenalis. Bacchanalia viuūt. i. Bacchanaliter: hoc est furiose et crapulose. Virg. in Geor. Armētaque pasces. sole recēs orto hoc est recenter. Idem in Geor. vox apprima tenax. i. apprime. In iis omnibus nomē pro aduerbio ponitur. Ponitur etiam propriū pro appellatiuo. Virg. Hauriat hūc oculis ignem crudelis ab alto Dardanus. i. dardanius. De ænea enim loquitur qui a Dardano rege Troiano venit. Loco etiā gñis species ponitur. Virg. in Geor. de equabus amore feruētibus. Illas ducit amor trās Gargara transque sonantē Ascaniū. vbi Gargara pro quibusdā mōtibus posuit: et Ascaniū pro quibusdā fluminibus. Inuētor etiā pro re inuenta ponitur. Virgi. Cererēque canistris expediunt. Cererē quæ est dea frugū pro

pene posuit. Item equitē pro equo. Idē in Georg. Frena pelethronii lapithę gyrosq; dedere. Impositi dorso atq; equitē docuere sub armis. Insultare solo. Equitem .i. equum. Nūerus certus pro incerto ponit̄. Idē. O terq; quaterq; beati. Nūerus singularis ꝑ plurali. Idē. Pars in frustra secant. Casus ꝑ casu. Virgil. Curruq; volās dat lora secundo. Curru ꝑ currui. Fit etiā alteratio in v̄bis. Virg. Hūc ego si potui tantū sperare dolorē. sperare ꝑ timere posuit. Modus etiā ꝑ mō ponit̄: vt itis paratis ꝗ primū arma viri .i. ite ⁊ parate. Significatio ꝑ significatione. Virg. Prora aduertit ꝑ aduertitur. Idē in Geor. Lōgiq; vrgent ad littora fluctus. ꝑ vrgentur. Itē vnū ꝓ nō ꝑ alia ponitur. Teren. Ecquid nos amas de fidicina hac .i. ꝓpter hanc fidicinā. Hæc et multa alia vsurpant Poetæ.

¶ De omni gn̄e metrorū quo vsus est Horatius apd̄ latinos inter Poetas lyricos facile princeps.

¶ Metrorum vndeuiginti generibus vsus est Horatius li. carminum qui odæ īscribitur. de quibus omnibus inferius dicemus.

¶ Carmen asclepiadæum choriambicum.

¶ Primū gen⁹ est carmē monocolon choriambicū asclepiadæū tetrametrū acatalecticon: ⁊ dr̄ monocolon .i. vniforme: qr̄ nl̄li est ꝯiūctū: dr̄ etiaꝫ asclepiadæū ab inuētore Asclepiade poeta lyrico. Et choriambicū a pede choriambo ꝑdominātē. ⁊ Tetrametrū q̄ quattuor pedes cōtinet. Et acatalecticon. q̄ ꝑfecto fine claudit̄. Cōficit̄ aūt ex spōdæo: duob⁹ choriābis: ⁊ pyrrhicio. ⁊ sic scandit̄. Mecœ/nas atauis/edite re/gibus. Et s̄m Diomedē sic cōficitur. Spondæo. dactylo. cæsura. ⁊ duobus dactylis. sic scandit̄. Mecœ/nas ata/uis/edite/regibus. hoc metro tres odas scripsit.

Mecœnas atauis edite regibus.
Exegi monumentum ære perennius.
Donarem pateras grataq; commodus.

¶ Hoc metro scripsit Prudentius illum hymnum de accensione ignis.

Inuentor rutuli dux bone luminis.

¶ Secundum est dicolon tetrastrophon: constans ex sapphico et adonico.

¶ Dactylicū sapphicū pentametrum hendecasyllabū.

¶ Dactylicum adonicum dimetrum.

¶ Sapphicū pentametrum hendecasyllabū cōficitur ex trochæo. spondæo. dactylo. ⁊ duobus trochæis. ⁊ sic scanditur. Iā sa/tis ter/ris nimio/atq; dirę. Huic ꝯiūctū est adonicū. cōstans ex dactylo ⁊ spondęo vel trochęo. ⁊ sic scanditur Terruit/vrbē. Hoc metro tres et viginti odas scripsit.

Iam satis terris niuis atq; diræ.
Mercuri facunde nepos Atlantis.
Quem virum aut heros lyra vel acriq;.
Vile potabis modicis sabinum.
Integer vitæ scelerisq; purus.
Parcius iunctas quatiunt fenestras.
O Venus regina Gnidi Paphiq;.
Poscimus si quid vacui sub vmbra.
Persicos odi puer apparatus.
Nullus argento color est auarus.
Ne sit ancillæ tibi amor pudori.
Septimi Gades aditure mecum.
Vlla si iuris tibi peierati.

Rectius viues Licini neq; altum.
Ocyum diuos rogat in patenti.
Martijs cælebs quid agam calendis.
Mercuri nam te docilis magistro.
Herculis ritu modo dictus o plæbs.
Faune nympharum fugientum amator.
Non vides quanto moueas periclo.
Montium custos nemorumq; virgo.
Impios spartæ retinentis omen.
Pyndarum quisquis studet emulari.
Diue quem proles Niobæa magne.
Est mihi nouum superantis annum.
Phœbe syluarumq; potens Diana.
¶ Hoc metro etiam scripti sunt hymni quos frequentat ecclesia.
Hymni. Nocte surgentes vigilemus omnes.
Ecce iam noctis tenuatur vmbra.
Quod chorus vatum venerandus olim.
Vt queant laxis resonare fibris.
O sator rerum reparator æui.
Antra deserti teneris sub annis.
O nimis fœlix meritiq; cælsi.
Christe sanctorum decus angelorum.
Virginis proles opifexq; matris.
Iste confessor domini sacratus.
¶ Illud notandum quod in secundo huius hymni versu dicendum est hoc die et non hodie: quia primum pedem oportet esse Trochæum: vt omnes hę prędictæ Odę manifestant. O pater sancte mitis atq; pie.
¶ Ille hymnus pedes non seruat: qui hunc hymnum scripsit syllabas tantum seruare/pedes vero minime curauit.
Tertiũ est dicolon distrophon: constans choriambico glyconico et asclepiadęo: sic.

¶ Glyconicum choriambicum.

¶ Glyconicũ choriambicũ trimetrũ cõstat spondęo/choriambo/et pyrrhicio. sic scãditur. Sic te/diua potens/cypri. vel sm alios. cõstat ex spõdęo et duob' dactylis sic scanditur. Sic te/diua po/tens cypri. Huic coniũgitur asclepiadęũ choriambicum et fit dicolon distrophon. scripsit hoc metro odas duodecim.

Sic te diua potens Cypri.
Cum tu Lydia Telephi.
Mater sæua cupidinum.
Et thure & fidibus iuuat.
Donec gratus eram tibi.
Vxor pauperis Ibici.
Quantum distet ab Inacho.

Intactis opulentior.
Festo quid potius die.
Quo me Bacche rapis tui.
Intermissa Venus diu.
Quem tu Melpomene semel.

¶ Quartum est dicolon distrophon constans dactylo archilochio tetrametro hendecasyllabo archilochio.

¶ Dactylicum archilochium tetrametrum.

¶ Hendecasyllabum archilochiū.

¶ Dactylicū archilochiū ꝯficitur ex quattuor pedib⁹ heroicis (ita ꝙ quart⁹ semp sit dactylic⁹ partē orationis finiēs more bucolici) et ex tribus vltimis trochaicis: et sic scanditur. Soluitur/acris hy/ems gra/ta vice/veris/ꝛ fa/uoni. huic conectit hendesyllabū archilochiū/cōstans duobus iābis/pētemimeri/ꝛ trib⁹ trochæis: et sæpius primo loco ꝓ iambo ponitur spondæus. et sic scanditur. Trahunt/ꝗ sic/cas machi/næ ca/rinas. Scripsit hoc metro hanc oden solam.

Soluitur acris hyems grata vice veris & fauoni.

¶ Quintū est tricolon tetrastophon: cōstās ex ꝑmis duobus ꝟsibus choriābicis asclepiadæis: de q̄ metro supius est dictū. Tertius ꝟsus est pherecrati⁹ trimeter heroic⁹: q̄ cōficit ex spōdæo: dactylo: et spōdæo. sic scandit. Grato/pyrrha sub/antro. Quart⁹ ꝟsus est glyconic⁹ de q̄ supius dixim⁹: hoc metro septem odas scripsit.

Quis multa gracilis te puer in rosa.
O nauis referent in mare te noui.
Dianam teneræ dicite virgines.
Vites hinnuleo me similis Chloe.
O fons blandusiæ splendidior vitro.
Audiuere lite dij mea vita dij.
Quis fles asteriæ quas tibi candidi.

¶ Sextum est dicolon distrophon. Tres enim primi versus sunt asclepiadæi choriambici siue dactylici. Quartus est glyconicus. de quibus superius est dictū. Scripsit hoc metro odas nouem.

Scriberis vario fortis & hostium.
Pastor cum traheret per freta manibus.
Quis desyderio sit pudor aut modus.
Albine doleas plus nimio memor.
Nolis longa feræ bella minantiæ.
Extremum Tanaim si biberes lyce.
Inclusam Danaen turris & cura.
Diuis atq; bonis optime Romule.
Iam veris comites quę mare temperent.

¶ His duobus metris: videlicet Asclepiadæo choriambico et glyconico scripsit diuus Ambrosius de sanctis Martyribus illum hymnum.

Sanctorum meritis inclita gaudia.

¶ Est etiam alius hymnus de Eucharistia.

Sacris solennijs iuncta sint gaudia.

¶ Qui tamen hunc scripsit/pedū mensurā ꝛ metrorū naturā nō curās: syllabarū tm

uerũ seruauit. ¶ Est etiã alius hymnus de Assumptione diuæ virginis Mariæ:

O q̄ glorifica luce choruscas.

¶ Uidetur hic hymnus asclepiadæo carmine cõtextus: sed cõtra illius metri naturã in postremo pede ponitur spondæus vel trochæus pro dactylo: qui hunc scripsit nullũ ducẽ secutus vsus est monocolo tetrastropho: hoc est quattuor versibus eiusdẽ metri/ inde post quartum replicatione facta.

¶ Dactylicum phaliscum tetrametrum.

¶ Septimũ est dicolon distrophon. Primus enĩ versus est heroicus archilochius de quo superius ẽ dictũ. Scd̃s phaliscꝰ dactylicus tetrameter acatalecticus: cõstãs ex quattuor pedibus heroicis vel dactylicis vel spondaicis: vltimus tñ semper spondæus erit. Tertius sæpius dactylus. sic scanditur.

Lauda/bunt ali/j cla/ram Rhodon/ aut Mithy/lenem.
Aut Ephe/sum bima/risve Co/rinthi.

¶ Scribit hoc metro quattuor odas.

Laudabunt alij claram Rhodon aut Mithylenem.
Albus vt obscuro detergit nubila cœlo.
Te maris & terræ numeroq; carentis arenæ.
Quid tibi vis mulier nigris dignissima barrhis.

¶ Choriambicum aristophanum monometrum.

Choriambicum alcaicum trimetrum.

¶ Octauum est dicolon distrophon. Primus versus est choriãbicus aristophanꝰ/ constans choriambo & amphibracho: siue bacchio: & sic scanditur. Lydia/ dic per omnes. Sequẽs est choriambicus alcaicus trimeter: cõstans epitrito scd̃o: duobus choriãbis & amphibracho siue bacchio. & sic scanditur. Te deos o/ro sybarim/ cur ꝓperas/ amando. hoc metro hanc oden solam scripsit.

Lydia dic per omnes.
Te deos oro sybarim cur properas amando.

¶ Dactylicum alcaicum trimetrum.

¶ Iambicum archilochium trimetrum hypercatalecticon.

¶ Dactylicum pindaricum tetrametrum.

¶ Nonũ est tricolon tetrastrophon. ꝑmi duo versus sunt dactylici alcaici trimetri catalectici. Cõstant aũt duobus iambis/ vel spondæo et iambo/ cæsura/ et duobus dactylis. Tertius est archilochius dimeter hypcatalecticꝰ cõstãs ex ꝑmo pede iambo vel spondæo/ scd̃o iãbo/ tertio spondæo/ quarto iambo vel pyrrhicio/ deinde sylla ba abundans. Quartus est pindaricus dactylicus tetrameter: cõstans duobus dactylis et duobus spondæis. et sic scanditur.

Vides/ vt al/ta: stet niue/ candidum.
Sora/cte nec/ iam sustine/ aut onus.
Syluę/ labo/ rantes/ gelu que.
Flumina/ constite/ rint a/ cuto.

¶ Scripsit hoc metro triginta nouem odas.

Vides vt alta stet niue candidum.
O matre pulcra filia pulchrior.
Velox amœnum sæpe lucratilem.
Musis amicus tristiciam & metu.
Natis in vsum lętitiæ styphis.

Icti beatis non arabum inuides.
Quid dedicatum poscit Apollinem.
Parcus deorum cultor & infrequens.
O diua gratum quæ regis antium.
Nunc est bibendum nunc pede liberto.
Motum ex metello consule cinicum.
Aequam memento rebus in arduis
Nudum subacta ferre iugum valet.
O sæpe mecum tempus in vltimum.
Non semper imbres nubibus hispidos.
Quid bellicosos cancabar & scythes.
Ille & ne fastote posuit die.
Heu heu fugaces posthume posthume.
Iam pauca aratro iugera regiæ.
Cur me querelis examinas tuis.
Bacchum in remotis carmina rupibus.
Non vsitata nec tenui ferar.
Odi prophanum vulgus & arceo.
Angustam amice pauperiem pati.
Descende cœlo & dic age tibia.
Iustum & tenacem propositi virum.
Cœlo tonantem credidimus Iouem.
Delicto maiorum immeritos lues.
Eli vetusto nobilis ab lamo.
O nata mecum consule Maulio.
Cœlo supinas si tuleris manus.
Vix est puellis nuper idoneus.
Tyrrhena regum progenies.
Qualem ministrum fulminis alitem.
Ne forte credas interituraq;.
Quæ cura patrum quæ ve quiritium.
Phœbus volentem prælia me loqui.

¶ Alcaicum choriambicum pentametrũ.

¶ Decimũ est monocolon choriambicũ alcaicũ pentametrũ: cõstãs ex spondæo tribus choriambis et pyrrhicio. Hoc metro tres odas scripsit. sic scanditur.

Tu ne/quæsieris/scire nephas/quem mihi/quem tibi.
Nullam/varre sacra/vitæ prius/seueris ar/borem.
O cru/delis adhuc/& veneris/muneribus/potens.

¶ Iambicum trimetrum archilochium.

¶ Iambicum trimetrũ hipponactiũ catalecticon.

¶ Undecimũ est dicolon distrophon. Prim⁹ vsus est iãbic⁹ archilochius dimeter acatalectic⁹: cõstat enim amphimacro / et duob⁹ iambis siue alterutro spondæo. Sequẽs versus est iambic⁹ trimeter hipponactius catalectic⁹. Constat aũt qnq; iambis et syllaba superante. hoc metro solam vnam oden scripsit. quæ sic scanditur.

Non ebur / neq; au / reum.
Mea reni / det in / domo / lacu / nar.

¶ Sapphicum alcaicum trimetrum ionicum.

¶ Duodecimũ est monocolon carmẽ ionicũ sapphicũ a minori trimetrũ acatalecticõ cõstans tribus ionicis a minori. hoc metro solã vnã oden scripsit. q̃ sic scandit.

Miseratum est / ne amori / dare ludum.

¶ Dactylicum archilochium dimetrum.

¶ Tertiũdecimũ est dicolon distrophon p̃mus versus est heroic⁹ hexameter de q̃ supra diximus. Scđs est dactylicus archilochi⁹ dimeter catalectic⁹. Constans duobus dactylis et syllaba superante. hoc metro scripsit solã vnã oden. quæ sic scanditur.

Diffu / gere ni / ues rede / unt iam / gramina / campis.
Arbori / busq; co / mę

¶ Iambicum hipponantium trimetrum acatalecticon.

¶ Iambicum archilochium dimetrum acatalecticon.

¶ Quartũdecimũ est dicolon distrophon. Prim⁹ vsus est iãbic⁹ hipponacti⁹ trimeter acatalectic⁹ p̃cipue ornat⁹ est q̃ ex iambis cõstat sic scãditur. Bea / tus il / le q̃ / procul / negotijs. Admittit tñ qñq; spondæũ in locis imparib⁹. vt in illo. Lupis & a / gnis quã / to sor / tito ob / tigit. Sequẽs est iambic⁹ archilochi⁹ dimeter acatalecticus cõstans quattuor iamb; et ille apprime venustus: qualis est sequens. Magis / verbõ / bus aut / stari. Recipit tñ in locis impa[illegible]ibus spondæũ: vt in illo. Maluæ / salu / bri / cor / pori. his duobus iambicis scripsit odas decem.

Ibis liburnis inter alta nauium.
Beatus ille qui procul negotijs.
Parentis olim si quis impia manu.
Lupis & agnis quanto sortito obtigit.
At o deorum quicquid in cœlo regit.
Quid immerentes hospites vexas canis.
Quoquo cœlesti ruitis aut cur dexteris.
Rogare longam puditam te sęculo.
Quando repostum cecubum ad festas dapes.
Mala soluta nauis exit alite.

¶ Iãbici metri duo sunt gña: alterũ de quo diximus supra q̃ vsũ sunt recentiores: alterũ apud vetustissimos comicos tragicos in vsũ fuit. qđ testatur Horatius. Hũc socci cepere pedes grandesq; cothurni p̃musq; hoc carmine scribere cœpit Archilochus. de quo idẽ Archilochũ p̃prio rabies armauit iambo. Huic Archilocho Licãbes ciuis Lacedemonius Neobosen filiã desponsauit: qua postea negata: indignat⁹ Archilochus in patrẽ et filiã iãbicis carminib⁹ ita mordaciter inuect⁹ est: vt pater patiens cõtumeliarũ: morte iambos illius vitare studuit. Nam ad laqueũ cõfugit / seipsum suspendit. Unñ Oui. in ibin. Tincta Licãbæo sanguine tela ferã. Erat autẽ Archilochus Poeta parius. Iambicũ carmẽ est maledicũ: a iambizin qđ est maledicere. vt scribit Diomedes. Alij a iapto Græce qđ est nocco. alij a iãbizo qđ apud antiq̃s dicebat contumelior / vitupio / violo. Inñ Iãbograph⁹ q̃ iãbicis carminibus scribit. apud græcos p̃cipue huius carminis scriptores fuerũt Archiloch⁹ & hipponax: apud ro

manos aut Lucillius Catullus. Scribit Priscianus veteres Comicos ac tragicos latinos in Jambico omnibus in locis indifferenter posuisse quinque pedes: videlicet Jambũ/Tribrachũ/Anapestũ/Dactylũ et Spondeũ: sed vltimo loco Jambũ vel pyrrhichiũ solum de quo latius paulo inferius dicemus.

¶ Jãbico archilochio dimetro (de quo superius diximus) scribuntur etiã (quos scta canit ecclesia) sexaginta decẽ hymni. In locis imparibus immiscent quinque pyrrhichius et trocheus cõtra illius metri legẽ. Et sunt monocoli tetrastrophi: quia post quartũ quemque versum fit replicatio eiusdem metri: et sunt isti qui scandũtur sic.

Hymni.

O lux/bea/ta tri/nitas.
Conditor alme syderum.
Adesto sancta trinitas.
Aeterne rerum conditor.
Magnę deus potentiæ.
Summę deus clementiæ.
Telluris ingens conditor.
Tu trinitatis vnitas.
Cœli deus sanctissime.
Deus creator omnium.
Lucis creator optime.
O satis rerum conditor.
Rector potens verax deus.
Rerum deus tenax vigor.
Audi benigne conditor.
Summe largitor præmij.
Christe redemptor omniũ.
Consors paterni luminis.
A patre vnigenitus.
A solis ortus cardine.
Saluator mundi domine.
Te lucis ante terminum.
Splendor paternæ gloriæ.
Plasmator hominis deus.
Primo dierum omnium.
Rerum creator optime.
Ecce tempus idoneum.
Tu christe nostrũ gaudium.
Veni redemptor gentium.
Verbũ supernũ prodiens.
Vox clara ecce intonat.
Vexilla regis prodeunt.
Martyr dei qui vnicum.
Iesu/quadra/gena/riæ.
Iesu saluator sæculi.
Iesu nostra redemptio.
Iã christus astra ascenderat.
Iesu saluator sæculi.
Iesu redemptor omnium.
Iesu corona virginum.
Nunc sancte nobis spiritus.
Veni creator spiritus.
O gloriosa fœmina.
Quẽ terra ponthus ęthera.
Aeterne rex altissime.
Christe qui lux es & dies.
Ex more docti mystico.
Ad cœnam agni prouidi.
Aurora lucis rutilat.
Sermone blando angelis.
Iam lucis orto sydere.
Somno refectis artubus.
Ales diei nuncius.
Clarum decus ieiunij.
Impleta gaudent viscera.
Exultent cœlum laudibus.
Verbum supernum prodiens.
Iesu dulcis memoria.
Iesu amator clęmentiæ.
Exultet cor pręcordijs.
In Annæ puerperio.
Nox & tenebrę & nebula.
Lux ecce surgit aurea.
Aeterna cœli gloria.
Chorus nouæ Hierusalem.
Tu christe nostrũ gaudium.

Deus tuorum militum. O nata lux de lumine.
Rex gloriose martyrũ. Cœlestis formam gloriæ.
Hostis Herodes impie.

¶ Sũt etiã alij hymni q̃ iãbico hipponactio trimetro acatalectico monocolo decurrere videtur: sed cõtra illi⁹ metri naturã recipiũt loco imparib⁹ aliqñ trochæũ in parib⁹ aũt spõdæũ vel pyrrhiciũ/aliqñ trochæũ: sed q̃ hos scripserũt syllabarũ nũero seruato pedũ legẽ nõ curabãt sic scanduntur. Anni/e chri/ste/sæculo/rũ domine. Aure/alu/ce et/deco/rero/seo.

¶ Trochaicum dimetrum alcmanæum acatalecticon.

¶ Alij pterea sunt hymni q̃ trochaico dimetro alcmanæo acatalectico incedere videñt sed qui eos ędidit hui⁹ metri naturã neutiq̃ obseruauit. immiscet eñi in oib⁹ locis tã spondæũ ⁊ iãbũ q̃ pyrrhiciũ ⁊ synalœphã ⁊ ecthlipsim nõ admittit. Trochaicũ alcmanæũ dimetrũ acatalecticõ cõstat ex quattuor trochæis. ⁊ sic scãdĩtur. Quos vi/des se/dere/cælso. hoc metro videñt hymni ꝯscripti de beata Anna.

Hymni. In An/næ pu/erpe/rio. Fœlix/Anna/præ a/lijs.

¶ Trochaicum dimetrum catalecticon euripidæum.

¶ Trochaicũ dimetrũ catalecticõ euripidæũ ꝯstat ex trib⁹ trochæis ⁊ semipede/ hoc est syllaba superãte. Trochaico alcmanæo (de q̃ diximus) et hoc trochaico euripidæo hymni sequẽtes videntur incedere: sʒ q̃ eos scripserũt (vt in alijs hymnis) nõ pedũ mẽsurã: sʒ syllabarũ nũerũ (vt sæpi⁹ diximus) obseruãt. Cõfũdũt eñi alios pedes indifferẽter nũc iãbũ nũc spõdæũ/nũc pyrrhiciũ. sic scanduntur.
Pange/lingua/glori/osi. Prœli/um cer/tami/nis.

¶ Et dicuntur dicoli distrophi versus. q̃r post scḋm quęq̃ versum fit replicatio. Primus versus acatalecticus qui pfecto fine clauditur. Scḋs est catalecticus cui in fine deest syllaba q̃ pficeret carmẽ. hoc mõ incedũt sequẽtes.

Hymni. Pange lingua gloriosi. Sancte dei preciose.
Corporis mysterium. Christi miles gloriosus.
O Maria noli flere. Festum matris gloriosi.
Collaudemus Magdalene. Mundi salus affutura.
Estimauit hortulanum. Lustra sex qui iam peracta.
Urbe beata Hierusalem. Crux fidelis inter omnes.
Tibi christe splendor patris.

¶ Iambicum dimetrum anacreontium catalecticon.

¶ Iãbicũ dimetrũ catalecticõ anacreõtiũ: ꝯstat ex trib⁹ iãbis ⁊ syllaba: sic scãdit. Precepe/amo/rese/no. hoc metro ⁊ trochaico dimetro almanæo acatalectico incedere videñt ille hymnus. Cultor dei mẽmẽto: ⁊ ẽ dicolos tetrastrophos: q̃r pˀmi duo ṽsus sunt anacreõtij iãbici: ⁊ duo posteriores trochaici alcmanęi: lʒ in scḋa replicatione solo iãbico anacreontio q̃ttuor ṽsus vtitur. In replicationib⁹ sequentibus (nullo ordine seruato) hęc metra inuicẽ cõfundit: hoc modo scanditur.
Cultor/dei/memen/to. Te fon/tis et/laua/cri.
Hymni. Rorem/subi/sse/sanctum. Te cris/mate/inno/uatum.

¶ Trochaicũ dimetrũ Ithiphalicũ brachicatalecticõ.

¶ Trochaicũ dimetrũ ithiphalicũ brachicatalecticõ: ẽ illud q̃d ꝯstat ex trib⁹ trochæis: vt bacche/iunge/tigres. hoc metro hymni sequẽtes sunt scripti. q̃ sic scanduntur.
Aue/maris/stella. Aue/mater/Anna.

¶ Et sunt monocoli tetrastrophi: q̃r p⁹ quartũ quęq̃ ṽsuʒ fit replicatio: hęc de hymnis collegim⁹. ¶ De odis quas sequẽtias appellãt: q̃m pauce ac potius nulle debitam metri mẽsurã cõplectũtur: de ijs aliquid precipere omitimus.

¶ Iambicum sapphicum acatalecticon.

¶ Quintũdecimũ est dicolõ distrophõ. Primus ṽsus est hipponacti⁹ trimeter acatalectic⁹ de quo paulo añ diximus. hoc mõ. pecti/nihil me si/cut an/tea/iuuat. Scḋs ẽ sapphic⁹ iambic⁹ dimeter: acatalectic⁹: ꝯstans heroica pẽtemimeri. ⁊ quattuor iãbis hoc mõ. scribere/ṽsicu/los amo/re per/cussum/graui. hoc metro hanc odẽ hyng saxat scripsit. Pecti nihil me sicut antea iuuat.

Iambicum archilochium heriocum.

Sextūdecimū est dicolō distrophō. p̄m⁹ v̄s⁹ ē herioc⁹ hoc mō. horrida/tēpē/stas cœ/lū cō/traxit/ꝛ ignes. Sequēs est archilochius iābic⁹ heroic⁹ ꝯstans dimetro iābo/duobus dactylis: cū syllaba superāte: vt pētemimeri heroica. hoc modo scanditur. Niues/q̄ de/ducūt/iouez/nūc mare/nūc sylu æ. Ubi diligenter attendas vltimū dactylū: nūc sylu æ: apprime licēter esse positū. Nam syluæ trissyllabū fecit horat. Quod Priscian⁹. ꝛ post eū Tortellius affirmat. scripsit hoc metro vnam oden.

Horrida tempestas cœlum contraxit et imbres.

Septimūdecimū est dicolon distrophon. primus v̄sus est heroicus hoc modo mollis in/ertia/cur tan/tam dif/fuderit/imis. Scđs iābicus archilochius dimeter acatalecticus de quo supra dictum est. hoc modo scanditur. Obli/uio/nem sen/sib⁹. scripsit hoc metro duas odas.

Mollis inertia cur tantam diffuderit imis.
Nox erat et cœlo fulgebat luna sereno.

Duodeuigesimū est dicolon distrophon. p̄mus v̄sus est heroicus hoc modo. altera iam/teri/tur bel/lis ci/uilibus/ ætas. Alter iābicus hipponactius trimeter acatalecticus de quo supra dictum est. hoc modo scanditur. Suis/et ip/sa Ro/ma vi/ribus ruit. scripsit hoc metro vnam duntaxat oden.

Altera iam teritur bellis ciuilibus ætas.

Undeuigesimū est monocolon constans iambico hipponactio trimetro acatalectico de quo diximus. hoc modo scanditur. Iam ef/fica/ci do/manus/scientiæ. hoc metro hanc solam oden scripsit.

Iam iam efficaci do manus scientiæ.

Habes iā cādide lector. de omni gñe metrorū quo vsus est horatius Flaccus.

De Comœdia et Tragœdia.

Comœdia (vt inq̄t Diomedes) est p̄uatæ cuilibet fortunē sine periculo vitæ ꝯp̄hēsio: dicta apo ten comē. Come eni greco appellant pagi. i. ꝯuēticula rusticoꝝ. ita iuuētus (vt ait Uarro) attica circa vicos ire solita est. ꝛ q̄st⁹ sui causa hoc genus carminis p̄nūciabat. Nā postq̄ athenas ex agris cōmigratū est: ꝛ hi ludi constituti sūt sicut Romæ cōpitalicij ad canēdū prodibant: ꝛ ab vrbana come: ꝛ oda Comœdia dicta est.

De Poetis Comicis.

Poetē p̄mi comici fuerūt. Sussariō. Rull⁹. et Magnes: hi veterē disciplinē iocularoria q̄dā min⁹ scite et venuste p̄nūciabāt. Scđa ętate fuerūt Aristophanes. Eupolis. ꝛ Cratin⁹. q̄ ꝛ p̄ncipū vitia sectati acerbissimas comœdias ꝯposuerūt. Tertia ætas Menādri. Perynthię. ꝛ Philomonis: q̄ oēz acerbitatē comœdię mitigarūt atq̄ multiplicia argumēta grecē erroribus secuti sunt. Ab his Romani fabulas trāstulerūt. Et cōstat apud p̄mo latino sermone comœdiā Liuium Andronicū scripsisse huic Plautū et Terētiū subsecutos. Tragœdia (vt idē ait) est heroicę fortunæ in aduersis ꝯp̄hensio. Tragœdia (vt quidā volūt) đr a tragos q̄ est hircus ꝛ ode. i. cantus: q̄m olim authoribus tragicis: tragos. i. hircus p̄miū cantus p̄ponebatur qui liberalibus die festo libero p̄ri ob hoc ip̄m immolabat: q̄ (vt Uarro) hirci depascunt vitē. vnde horatius in arte poetica. Carmine q̄ tragico vilē certauit ob hircū. mox etiā agrestes nudauit. Alij putāt a fece: quā græcorū quidā Trigon appellāt: tragœdia z nolataz p mutationē lrarū i/ videlz in a: q̄m olī nondū personis a Thespide aut Thespi reptis: tales fabulas puncti ora fecib⁹ agitabant/ vt rursuz horatius testatur. Ignotū tragicæ gen⁹ inuenisse camenæ. đr ꝛ plaustris vexisse poemata Thespis. Quæ canerēt agerentq̄ puncti fecibus ora.

De Comœdiæ et Tragœdiæ differentia.

Comœdia ꝛ Tragœdia differūt: q̄m in tragœdia introducūt duces heroes reges. i. comœdia hūiles atq̄ p̄uatę p̄sonę. In illa luct⁹/exilia/cædes i hoc amores virginū rapt⁹. Deiñ q̄ illa frequēter ꝛ pœne sp̄ dant reb⁹ lętē exit⁹ tristes ꝛ liberorū fortunarūq̄ p̄orū in pei⁹ admissio: tristicia nāq̄ tragœdię p̄priū est. Iō euripides petēte archilao rege vt de se tragœdiā scriberet. Abnuit ꝛ p̄cat⁹ est ne accederet archilao aliq̄d tragœdiæ. p̄pū ostēdēs nihil aliđ eē tragœdiā q̄ miseriarū cōprehensionem.

De metris quibus Comici et Tragici scripserunt.

Metro iābico scripserūt tā comici q̄ tragici: vt testat Priscian⁹ i opere suo de comicis v̄sib⁹. Cū nō solū Terētius: sed Plaut⁹ etiā Ennius Actiusq̄ et Nou⁹ Pacuui⁹ Turpiliusq̄ ꝛ oēs tā tragœdiæ q̄ comœdiæ latinæ veterē scriptores: eodem

metri mō iambici sunt vsi: vt in oib⁹ locis indifferēter ponerēt quoqȝ pedes. s. iambū anapæstū dactylū spondæū absqȝ postremo loco vl' iābū vl' pyrrhiciū oino posuisse inueniūtur. Miror quosdā abnegare: in Terētij comœdijs metra. vel ea q̄si arcana q̄dā: et ab oibus doctis se mota sibi solis esse cognita affirmare. Qd̄ vt vl' imperitiæ vel arrogātiæ vitiū effugiamus: breuiter de supradictis metris authorū testimoniū et vetustissimorū asseramus. Sciendū est igitur q̄ iābici versus vl' monometri sunt duob⁹ pedib⁹ simplicib⁹ coniuncti vel dimetri ex quattuor pedib⁹ vl' trimetri ex sex: vel tetrametri ex octo. Nā pētametri ex decē. vel hexametri ex duodecim/ rarissime inueniuntur. Ergo trimetris ⁊ tetrametris frequēti⁹ vtūtur comici Alijs vero raro: ⁊ in medio dispersis pronunciationis rithmicæ causa / ⁊ distinctionis, ideo aūt spondæū vel dactylū in secūdo loco vel quarto posuerunt/ quod inuenerūt etiam apud græcos vetustissimos (q̄uis tamen raro) fieri. hoc idē: q̄ꝗ s rarissime necessitate carminis vim consonantis amittit apud comicos: hæc aūt frequentia dactyli et spondæi facit vt pene dissoluta pro pedestri similia esse videantur personarum sermocinatio. Hæc Priscianus.

¶ Iambici metri (vt inq̄t Sipōtinus) duo sunt gn̄a: alterū apud vetustissimos Comicos Tragicosqȝ in vsu fuit. Quod testatur Horatius. hūc Socci sumpsere pedem grandesqȝ cothurni. Primusqȝ hoc carmine scribere cœpit Archilogus de quo idē Archilogum proprio rabies armauit Iābo: altero aūt minores vsi sunt.

¶ Uer⁹ iābicū comicū ac tragicū dr̄: hoc aūt proprie purū trimetrū appellāt suscipitqȝ tres pedes inuicē mutatos. iābū/ pyrrhiciū/ et spondæū: nec nisi raro apud veteres in vsu fuit atqȝ ver⁹ iambicū in sedibus imparibus: hoc est prima/ tertia et quīta/ quoqȝ pedes scripsit. dactylū spondæū choræū siue trochæū anapæstū et a q̄ nominat iambū. in sedib⁹ parib⁹ hoc est scd̄a et quarta anapæstū choræū et iambum. sexta sedes et si varie vsurpetur: proprie tn̄ iambū vel pyrrhiciū requirit. Nouū aūt in p̄mo tertio q̄nto pede iambū aut spondæū recipit: in scd̄o quarto iambum/ in sexto iambū vel pyrrhiciū. Illud diligenter animaduertendū est metrū ab eo pede ex q̄ præcipue cōstat vocari: neqȝ tn̄ eo solo pfici: sed alios pedes suscipe. Optimū tn̄ esse iambum quod vno pedum gn̄e hoc est iambo a quo nominatur constat.

¶ De scansione metrorum comicorum.

¶ Cū comici ⁊ tragici nūc monometro iambico/ nūc dimetro/ nūc trimetro/ aut tetrametro vtūtur restat vt de eorū scāsione aliq̄d dicam⁹. Et p̄mo de trimetro iābico hipponactio: quo primū vsus est. Terē. Comicus in prologo Andriæ sic.

¶ De trimetro iambico hipponactio.

¶ Poe. iambus. ta. cū. iamb⁹ primani. dactylus. mad scri. spōdæus. bendap Spondæus: pulit. pyrrhicius. in hoc iambico trimetro multę fiunt elisiōes per Synalœphā et ecthlipsim sicut et alibi quare in comicis scandendis oportet hoc præcipue annotare diligens lector.

¶ De iambo trimetro hipponactio et dimetro archilochio.

¶ Uos i/ spondæus. stæc in/ iambus. traffer/ spondæus. tabi/ iambus. teso/ pyrrhicius. sia iambus. Adeo/ iambus: dum pau: spondæus. cis te/ spondæus. volo/ iambus vel pyrrhicius.

¶ De monometro iambico.

¶ Iinnia: trochæus/ liud: iambus. hoc aduertendum est q̄ Comici trochæum loco iambi sæpius admittunt: vt diximus.

¶ De tetrametro.

¶ Quid est/ iambus. qued ti/ chorius: bi mc: pyrrhicius: ars et/ spōdæ⁹: sic e pyrrhicius: r hoc pos/ spondæus. sit am/ iambus: plius pyrrhicius.

¶ Illud annotandum Comicos non idem metrum continue seruare: sed nunc monometrum aut dimetrum: nunc vero trimetrum aut tetrametrum secundū varios sermonis affectus. .r. :: r.r

¶ Londini in ædibus VVinādi de VVorde vicesimo octauo supra sesquimillesimum nostræ salutis anno.

abüt
usse
cös-
perl
esti
ime
ime
im,
ilt-
us,
rüt
ime
tia
rso

Co-
em
dez

tēs
res
ta,
mi-
.se
t in
rto
rq̃
esse

tei
ico

om-
lœ
oue

bicī
bus

ocō

hicī

mos
rios